

# Menighetshåndboken

for

Syvendedags Adventistkirken

19. utgave

Revidert 2015

**Menighetshåndboken for Syvendedags Adventistkirken - 19. utgave - revidert 2015**

Originalens tittel: Seventh-day Adventist Church Manual – 19th edition 2015

Copyright © 2015: Secretariat, General Conference of Seventh-day Adventists

Copyright © norsk utgave: Syvendedags Adventistkirken, Den norske union, 2016

Oversettelse: 2010 - Odd-Henrik Olsen, 2015 justeringer – Finn F. Eckhoff

Redaksjonsansvarlig: Finn F. Eckhoff

Bibelsitater er hentet fra *Bibel 2011*, Det Norske Bibelselskap, om ikke annet er opplyst, med unntak av tekster referert til i sitater fra Ellen G. White

## Innholdsfortegnelse

KAPITTEL 1.....	11
Hvorfor en menighetshåndbok? .....	11
<i>Menighetshåndbokens</i> autoritet og funksjon .....	12
Prosedyre for endringer i <i>Menighetshåndboken</i> . .....	12
Hvor kan vi få veiledning? .....	13
Ord og uttrykk brukt i <i>Menighetshåndboken</i> .....	13
KAPITTEL 2.....	15
Den levende Guds menighet .....	15
Ingen gjerder som skiller .....	15
Det ypperste mål for Kristi oppmerksomhet.....	16
Menigheten fullendt i Kristus .....	16
KAPITTEL 3.....	18
Organisasjon og myndighet.....	18
Bibelsk grunnlag for organisasjon .....	18
Nødvendigheten av organisasjon.....	18
Hensikten med organisasjon .....	19
Den nytestamentlige modellen .....	19
Menighetsorganisasjon i vår tid .....	20
Oversikt over Adventistkirkens organisasjonsform.....	20
Institusjonenes rolle.....	21
Myndighetsspørsmålet i den første kristne menighet.....	21
Generalkonferensen - den øverste myndighet .....	21
KAPITTEL 4.....	23
Pastorer og andre ansatte i menigheten.....	23
En guddommelig innsatt tjeneste .....	23
Distriktslederen .....	23
Distriktets avdelingsledere .....	23
Ordinerte pastorer .....	23
Pastorer med lisens .....	24

Bibelarbeidere .....	24
Distriktet leder menighetsansatte.....	24
Ulike typer bevillinger .....	25
Bevillinger utgått på dato .....	25
Pensjonerte misjonsarbeidere .....	25
Forhenværende pastorer uten bevilling.....	25
KAPITTEL 5 .....	26
Organisering, sammenslåing og oppløsning av menigheter og grupper .....	26
Organisering av en menighet .....	26
Opprettelse av en organisert gruppe .....	27
Sammenslåing av menigheter .....	28
Oppløsning eller utelukkelse av menigheter.....	28
Omsorg for medlemmer, dokumenter og midler.....	30
KAPITTEL 6 .....	31
Medlemskap .....	31
Dåp .....	31
En forutsetning for medlemskap.....	31
Dåpens form .....	31
Grundig undervisning og offentlig eksaminasjon før dåpen .....	32
Dåpserklæring og dåpsløfte .....	32
Dåpspakt.....	33
Avstemning om opptak på bakgrunn av dåp.....	34
Opptak av medlemmer som ikke er kjent .....	34
Forberedelse til dåpshandlingen .....	34
Gjendåp .....	34
Personer fra andre kirkesamfunn.....	35
Frafall og gjendåp .....	35
Upassende gjendåp .....	35
Personlig trosbekjennelse .....	35
Overflytting av medlemmer .....	36
Framgangsmåte ved utstedelse av overflyttingsbrev .....	36
Sekretæren skriver ut overflyttingsbrev.....	37
Seks måneders gyldighet.....	37
Alternativ prosedyre for overflytting av medlemmer .....	37
Medlemskap i overflyttingsperioden .....	37
Medlemsopptak vanskelig gjort av verdensbegivenheter. ....	37
Medregnes i statistiske rapporter .....	37
Dersom et medlem ikke blir opptatt .....	37
Overflyttingsbrev bare for medlemmer med regulær medlemsstatus.....	38
Overflyttingsbrev bare for medlemmer som ønsker det. ....	38
Menighetsstyret kan ikke vedta å sende overflyttingsbrev .....	38
Medlemskap i distriktsmenigheten.....	38

Medlemsliste .....	39
KAPITTEL 7 .....	40
Disiplin i menigheten.....	40
Generelle prinsipper.....	40
Behandling av feilende medlemmer .....	40
Guds plan.....	40
Menighetens autoritet .....	41
Menighetens ansvar .....	41
Harde hjerter motsetter seg menighetens disiplin .....	41
Vern om enheten i SDA .....	42
Bilegge uenighet.....	42
Når medlemmer har klagemål mot menigheten.....	43
Når SDA har klagemål mot medlemmer.....	43
Grunner til disiplinære tiltak .....	44
Utøvelse av disiplinære tiltak .....	44
Menighetsdisiplin .....	44
Utelukkelse fra menigheten som disiplinærtiltak .....	45
Ingen tilleggsregler for medlemskap .....	45
Disiplinære tiltak innen rimelig tid .....	45
Advarsel mot å dømme karakter og motiver .....	45
Forskriftsmessig innkalt forretningsmøte .....	46
Flertallet avgjør.....	46
Menighetsstyret kan ikke vedta utelukkelse.....	46
Medlemmers grunnleggende rettigheter .....	46
Advokater kan ikke representere medlemmer .....	46
Overflytting av medlemmer under menighetsdisiplin .....	46
Medlemmer kan ikke utmeldes på grunn av fravær .....	46
Medlemmer som flytter, og ikke holder kontakt .....	47
Ingen kan meldes ut av finansielle grunner .....	47
Utmelding etter eget ønske.....	47
Melding til de som er utelukket .....	47
Opptak av medlemmer som tidligere er blitt utelukket.....	47
Rett til å anke i spørsmål om nytt medlemskap.....	48
KAPITTEL 8.....	49
Embetspersoner i menigheten og organisasjoner .....	49
Generelle kvalifikasjoner .....	49
Moralsk og religiøs egnethet.....	49
Menigheten må voktes og gis næring .....	49
Respekt for pastorer og embetspersoner i menigheten .....	50
Ingen forhastede valg .....	50
De som er imot enhet, er ikke skikket til å bli valgt .....	50
Uforsvarlig å velge dem som nekter å samarbeide .....	50
Lokalt medlemskap.....	50
Et eksempel i tiendebetaling .....	51
Ikke automatisk delegert.....	51

Fordeling av ansvar.....	51
Utelukkelse og gjenopptak i menigheten.....	51
Valgperiode .....	51
Forstandere .....	51
Menighetens religiøse leder .....	51
Ordinasjon av forstandere.....	51
Forhold til menighetens pastor .....	52
Forstanderens virkeområde er lokalt .....	52
Ledelse av menighetens møter .....	52
Dåpsgudstjeneste .....	53
Vielser.....	53
Å fremme trofasthet vedrørende tiende.....	53
Oppmuntre til bibelstudium.....	53
Forstanderen må fremme alle aktiviteter .....	53
Samarbeid med distriktet.....	53
Fremme internasjonale arbeid .....	54
Opplæring og utdanning av forstandere .....	54
Frihet til å arbeide på en effektiv måte .....	54
Førsteforstander.....	54
Begrensning av myndighet .....	54
Menighetsledere .....	54
Menighetstjenere .....	54
Et styre for menighetstjenere .....	55
Menighetstjenere må ordineres.....	55
Menighetstjenere har ikke fullmakt til å forrette .....	55
Menighetstjenernes plikter .....	56
Kvinnelige menighetstjenere.....	56
Et styre for kvinnelige menighetstjenere .....	56
Ordinasjonsgudstjeneste for kvinnelige menighetstjenere .....	57
Kvinnelige menighetstjenere har ikke fullmakt til å lede .....	57
Kvinnelige menighetstjeneres plikter.....	57
Menighetens sekretær .....	57
Ingen navn føres inn eller slettes uten avstemning .....	57
Overflytting av medlemmer .....	58
Korrespondanse med medlemmer.....	58
Informere om delegerte ved distriktets generalforsamlinger .....	58
Rapporter må sendes innen tidsfristen .....	58
Menighetens arkiv .....	58
Menighetens kasserer .....	58
Kassereren tar hånd om alle menighetens midler .....	58
Distriktets pengemidler .....	59
Sabbatsskolegavene .....	59
Menighetens egne midler .....	59
Midler som tilhører menighetens avdelinger.....	59
Midlene må gå til sine bestemte formål .....	59

Penger for bestillinger av litteratur til eget bruk.....	59
Hvordan menighetens medlemmer foretar sine innbetalinger .....	59
Kvitteringer til menighetsmedlemmer .....	60
Aksepterte framgangsmåter ved innbetalinger til distriktet.....	60
Oppbevaring av finansielle dokumenter .....	60
Revisjon .....	60
Fortrolighet og taushetsplikt .....	60
Interessekoordinator.....	60
Avdelinger og andre organisasjoner.....	61
Arbeid for barn .....	61
Koordinator og styre for barnearbeidet.....	62
Ressurser .....	62
Informasjonsavdelingen .....	62
Informasjonssekretæren .....	62
Informasjonskomitéen .....	62
Sentral informasjonskomite .....	63
Utdannelse .....	63
Skolesekretær.....	63
Hjem- og skolelaget.....	63
Skolestyret.....	63
Avdelingen for hjem og familie .....	64
Leder(e) for hjem- og familieavdelingen .....	65
Hjem- og familieråd.....	65
Ressurser .....	65
Helseavdelingen .....	65
Leder for helseavdelingen .....	66
Menighetens råd for helsearbeid.....	66
Helse- og avholdsforeninger.....	66
Årlig kollekt til helserelatert arbeid.....	66
Ressurser .....	66
Musikk .....	66
Valg av musikkledere.....	66
Utvelgelse av musikere.....	66
Avdelingen for offentlige anliggender og religiøs frihet .....	67
Leder for arbeidet for religiøs frihet i den lokale menighet.....	67
Foreninger for religiøs frihet i den lokale menighet .....	67
Ressurser .....	67
Litteraturarbeid .....	67
Salg gjennom litteraturevangelister .....	67
Menighetsmedlemmer gir bort litteratur .....	67
Litteraturkoordinator .....	67
Litteraturrådet.....	68
Ressurser .....	68

Sabbatsskole og menighetsmisjon .....	68
<i>Sabbatsskole</i> .....	68
Embetspersoner i sabbatsskolestyret .....	68
Sabbatsskolens leder og andre embetspersoner i sabbatsskolen .....	69
Ledere for de forskjellige avdelinger i sabbatsskolen .....	69
Lærere i sabbatsskolen .....	69
Sabbatsskolekollektorer .....	70
Ressurser .....	70
<i>Menighetsmisjonen</i> .....	70
Misjonsrådet .....	70
Ledere i misjonsrådet .....	70
Mannsavdelingen .....	71
Bibelskolekoordinator .....	71
Arbeid for personer med handikap .....	71
Ressurser .....	71
Forvaltningsavdelingen .....	71
Leder for forvaltningsarbeidet .....	72
Ressurser .....	72
SDA kvinneforum .....	72
Leder og styre for SDA kvinneforum .....	72
Ressurser .....	72
Ungdomsarbeidet .....	73
Ungdomsarbeidet .....	73
Ungdomsarbeidets misjonsråd .....	74
Styret for unge-voksne .....	74
Arbeidet for studenter .....	74
Leder for arbeidet for studenter .....	74
Ungdomslaget .....	75
Ungdomslagets styre .....	75
Speiderlaget .....	75
Speiderlagets styre .....	75
Småspeideren - .....	75
Småspeiderens styre - .....	75
Ungdomsarbeidets rådgiver .....	76
Ressurser .....	76
Innsettelseshandling .....	76
KAPITTEL 9 .....	78
Valg i menigheten .....	78
Valgnevnda og valgprosessen .....	78
Når og hvordan valgnevnda blir utpekt .....	78
Hvordan fungerer prosessen: .....	78
Hvem bør være med i valgnevnda .....	79
Arbeidet i valgnevnda .....	79
Valgnevnda må sjekke at foreslåtte kandidater er villige til å påta seg oppgaven .....	79



Foretrede for valgmemnda .....	79
Drøftelsene i valgmemnda er konfidensielle.....	79
Rapportering til menigheten .....	80
Innvendinger mot valgmemndas rapport .....	80
Suppleringsvalg.....	80
Valg av delegerte til distriktets generalforsamling .....	80
Valg av delegerte .....	80
Delegertes plikter .....	81
Distriktets embetspersoner og deres ansvar .....	81
Medlemmene i distriktsstyret representerer hele distriktet .....	81
KAPITTEL 10 .....	82
Menighetens gudstjenester og møter.....	82
Grunnleggende prinsipper .....	82
Hensikten med menighetens gudstjenester og møter.....	82
Ærbødighet for Guds hus.....	82
Lær barn ærbødighet.....	82
Sømmelighet og stillhet i møtelokalet .....	82
Gjestfrihet.....	83
Musikkens plass i gudstjenesten .....	83
Syng med ånd og forstand.....	83
Talerstolen må ikke misbrukes.....	83
Nytt lys må prøves .....	83
Viktigheten av å bevare enhet .....	84
Talere uten fullmakt .....	85
Sabbatsskolen og gudstjenesten .....	85
Sabbatsskolen.....	85
Kunngjøringer .....	85
Gudstjenesten .....	85
Nødvendigheten av dyktighet, studium og planlegging.....	86
Gudstjenestens form .....	86
Menighetens misjonsgudstjeneste.....	86
Offentlig bønn .....	86
Utdeling av litteratur på sabbaten .....	86
Nattverd-gudstjenesten.....	86
Fotvaskingen.....	87
Herrens nattverd .....	87
Usyret brød og ugjæret vin.....	87
Et minne om korsfestelsen .....	88
En forkynnelse av Jesu gjenkomst.....	88
Kunngjøring av nattverd-gudstjenesten .....	88
Gjennomføring av nattverd-gudstjenesten .....	88
Hvem kan ta del.....	89
Alle menighetens medlemmer bør ta del.....	89
Hvem kan forrette nattverd .....	89

Nattverd til syke .....	89
Bønnemøtet .....	89
Bønnemøtene bør være interessante .....	89
Forretningsmøter .....	90
Menighetsstyret og styrets møter.....	90
Definisjon og funksjon .....	90
Styrets medlemmer .....	91
Styrets ledelse .....	92
Styremøter.....	92
Styrets arbeid .....	92
Komiteer nedsatt av styret.....	93
Finanskomité .....	93
Skolestyrets møter .....	93
Hjem- og skolelaget.....	94
Ungdomsmøter .....	94
KAPITTEL 11 .....	95
Finansiering av Guds verk.....	95
Forvaltning.....	95
Tjenden.....	96
Systematisk givertjeneste og enhet .....	96
Hvordan tjenden skal brukes.....	96
Hvordan tjenden skal innbetales.....	96
Menighetens og distriktets embetspersoner må være eksempler når det gjelder tiende .....	97
Gaver .....	97
Sabbatsskolegaver .....	97
Andre gaver .....	97
Spesielle gaver til bestemte områder.....	97
Hjelp til fattige og nødlidende .....	97
Lokalt budsjett for menighetens utgifter .....	97
Generelle finansielle råd .....	98
Regler for pengeinnsamlinger .....	98
Tvilsumme metoder for å skaffe penger .....	98
Tjende og gaver - ikke innskudd på personlig konto .....	99
Finansiering av byggeplaner .....	99
Overføring og forvaltning av midler .....	99
Revisjon .....	99
KAPITTEL 12 .....	100
Normer for det kristne liv.....	100
Guds høye ideal i Jesus Kristus .....	100
Bibelstudium og bønn .....	100

Kontakt med lokalsamfunnet .....	101
Helligholdelse av sabbaten.....	101
Respekt for Guds hus.....	102
Helse og avhold .....	102
Klesdrakt.....	103
Enkelhet.....	104
Moderne medier .....	104
Rekreasjon og underholdning .....	104
Musikk .....	105
Konklusjon .....	105
KAPITTEL 13 .....	106
Ekteskap, skilsmisse og gjengifte.....	106
Sosiale omgangsformer .....	106
Unge og eldre sammen .....	107
Fast følge og ekteskap .....	107
Ekteskap .....	108
Skilsmisse.....	110
SDAs standpunkt angående skilsmisse og gjengifte.....	110
Arbeid for familier i den lokale menighet .....	112
KAPITTEL 14 .....	114
Syvendedagsadventistenes grunnleggende tro og lære .....	114
SLUTTNOTER.....	122
Kapittel 8 - Sluttnoter .....	122
Kapittel 9 - Sluttnoter .....	125
Kapittel 10 - Sluttnoter .....	126
Kapittel 11 – Sluttnoter .....	129

## KAPITTEL 1.

# Hvorfor en menighetshåndbok?

Hvorfor har Syvendedags Adventistkirken en menighetshåndbok?

Gud er en ordens Gud slik det fremgår i hans skaperverk og gjenløsningsverk. Følgelig er orden også en kjerneverdi i hans menighet. Orden oppnås ved prinsipper og forskrifter som gir veiledning til menigheten i interne forhold og i utførelsen av sin misjonsoppgave i verden. For å lykkes som en kirkelig organisasjon som skal være til tjeneste både for Herren og for menneskeheten, må den ha orden, regler og disiplin. Skriften slår fast at «alt må gå sømmelig og ordentlig for seg» (1 Kor 14,40).

Ellen G. White pekte på slike behov i 1875: «Kristi menighet er alltid i fare. Satan prøver å ødelegge Guds folk, og det er ikke tilstrekkelig å stole på tankesettet til én person eller dømmekraften til ett menneske. Kristus vil at hans etterfølgere skal stå sammen som en menighet, at det skal være orden, at den skal ha regler og disiplin, at alle skal underordne seg hverandre og sette andre høyere enn seg selv.» *Testimonies*, bind 3, s. 445.

Men menighetens ledere utga ikke umiddelbart en bok med regler for hvordan menigheten skulle styres, selv om Generalkonferensens hovedforsamling kom sammen årlig i menighetens tidligste historie, og det ble gjort vedtak angående menighetens styre og stell. Men ved Generalkonferensens hovedforsamling i 1882 ble det så vedtatt å utforme «retningslinjer for menighetens embetsmenn for publisering enten i *Review and Herald* eller som traktater.» (*Review and Herald*, 26. des. 1882) Dette vedtaket viste at man ble mer og mer klar over at retningslinjer var uunnværlig hvis menighetens organisasjon skulle virke effektivt, og om man skulle oppnå enhet på dette området, måtte de grunnleggende prinsippene gjøres tilgjengelig i trykt form.

Men da det ved Generalkonferensens hovedforsamling i 1883 ble foreslått at disse artiklene skulle samles i bokform som en menighetshåndbok, ble dette nedstemt. Man fryktet at dette skulle gjøre menigheten for bundet av regler, og at det ville frata pastorene deres frihet til å håndtere spørsmål som gjaldt menighetsorden slik som de personlig måtte ønske å gjøre det.

Men denne frykten – som uten tvil var en refleksjon av motstanden mot alle former for menighetsorganisasjon som hadde vært så sterk tju år tidligere – ble tydeligvis ganske raskt svekket. De årlige hovedforsamlingene i Generalkonferensen fortsatte med å gjøre vedtak i spørsmål om menighetsorden.

Selv om menigheten offisielt var uvillig til å utarbeide en håndbok, var det ledere fra tid til annen som prøvde å samle de alminnelig godtatte ordninger for menighetslivet i bokform eller i form av et hefte. Kanskje det mest imponerende av disse forsøkene var en bok på 184 sider, utgitt i 1907 av pioneren J. N. Loughborough, med tittelen *Menigheten, dens organisasjon, ordninger og disiplin*. Denne boken tok opp mange av de emner som nå er inkludert i *Menighetshåndboken*.

Tidlig i det tjuende århundre opplevde menigheten rask vekst over hele verden, og man ble mer og mer klar over behovet for en håndbok som kunne brukes av pastorer og lekmedlemmer over hele verden. I 1931 vedtok styret i Generalkonferensen å utgi en menighetshåndbok. J. L. McElhany senere formann for Generalkonferensen, utformet manuskriptet som ble utgitt i 1932.

Den første setningen i forordet i denne første utgaven bemerker at «det er blitt mer og mer klart at en håndbok i menighetsledelse er påkrevet for at den praksis og de styringsprinsipper vi har som en menighet, kan bli kunngjort og bevart.»

Legg merke til uttrykket «bevart». Dette var nemlig ikke et forsøk på plutselig å skape eller påtvinge et helt styringsmønster for menigheten. Det var snarere et forsøk først og fremst på å bevare

alle de gode vedtak som var gjort gjennom årene, og dernest å føye til nødvendig regelverk for en menighet som vokser og blir mer kompleks.

### **Menighetshåndbokens autoritet og funksjon**

*Menighetshåndboken* har eksistert i sin nåværende form siden 1932. Den beskriver styresettet og funksjonene i lokale menigheter og deres forhold til den organisasjonsmodellen som de er en del av. *Menighetshåndboken* er også et uttrykk for Syvendedags Adventistkirkens forståelse av hvordan det kristne liv skal leves og hvordan menigheten skal styres og disiplin utøves med utgangspunkt i bibelske prinsipper. Den er også et uttrykk for den myndighet som finnes i en lovlig innkalt hovedforsamling i Generalkonferensen. «Gud har ordnet det slik at når representanter fra hans menighet fra alle deler av jorden er samlet til generalkonferanse, skal de ha myndighet.» *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 319. (*Testimonies*, bind 9, s. 261)

Innholdet i *Menighetshåndboken* er delt opp i to typer materiale. Innholdet i hvert kapittel er av betydning for hele verden og anvendbart for alle organisasjonsnivåer, menigheter og medlemmer. Men fordi det er behov for enkelte variasjoner, foreligger det tilleggsmateriale av mer forklarende art som sluttnoter til slutt i boken. Sluttnotene har undertitler som samsvarer med undertitlene og sidetallene i bokens hoveddel.

SDAs normer og praksis er grunnlagt på prinsippene i Bibelen. Disse prinsippene, som også understøttes av Ellen G. White, kommer til uttrykk i *Menighetshåndboken*. De skal etterfølges i alle saker som angår administrasjon og styresett i den lokale menighet. *Menighetshåndboken* klargjør også forholdet som eksisterer mellom den lokale menighet og distriktet, eller andre trinn i Syvendedags Adventistkirkens organisasjonsmodell. Det skal ikke gjøres noen forsøk på å sette opp betingelser for medlemskap eller gjennomføre regler og styresett for den lokale menighet som går imot de avgjørelser som er tatt ved Generalkonferensens hovedforsamling og som kommer til uttrykk i *Menighetshåndboken*.

### **Prosedyre for endringer i Menighetshåndboken.**

I årenes løp har Generalkonferensen vedtatt viktige endringer i *Menighetshåndboken*. Fordi man var klar over viktigheten av at det verdensomspennende arbeidet i menigheten skal skje «sømmelig og ordentlig», vedtok Generalkonferensens hovedforsamling i 1946 at «alle endringer eller justeringer av retningslinjer i håndboken, må godkjennes av Generalkonferensens hovedforsamling.» *General Conference Report*, No 8. s. 197 (14. juni, 1946).

Med bakgrunn i forståelsen av at lokale forhold noen ganger gjør det nødvendig å sette i verk spesielle tiltak, vedtok Generalkonferensens styre i 1948 «at hver divisjon i vårt verdensfelt, den nord-amerikanske divisjon inkludert, utarbeider et 'Tillegg' til den nye utgaven av *Menighetshåndboken* uten på noen måte å forandre den. Tilleggsmaterialet skal være relevant for de forhold og vilkår som er dominerende i divisjonens område. Manuskriptet til disse «Tillegg» skal godkjennes av Generalkonferensens styre før det blir publisert.» (*Autumn Council Actions*, 1948, s. 19)

Ved Generalkonferensens hovedforsamling i 2000 ble det gitt grønt lys for at noe av innholdet i *Menighetshåndboken* kunne omklassifiseres og plasseres i seksjonen for sluttnoter som veiledning og eksempler, snarere enn obligatorisk materiale. Det ble gjort vedtak om framgangsmåten for hvordan slike modifiseringer kan gjøres. Endringer i *Menighetshåndboken*, med unntak av sluttnotene og redaksjonelle endringer, kan bare gjøres etter vedtak i Generalkonferensens hovedforsamling, der delegerte fra hele verdensfeltet har tale- og stemmerett. Hvis en lokal menighet, et distrikt eller en union/misjon ønsker å foreslå revisjon av *Menighetshåndboken*, bør forslaget henvises til neste organisasjonsledd for studium og vurdering. Hvis forslaget blir godkjent, skal det sendes videre til neste

organisasjonsledd for ytterligere vurdering. Hvis de forskjellige organisasjonsledd godkjenner forslaget, kommer det til sist til Generalkonferensens komité for *Menighetshåndboken*. Denne komiteen vurderer alle forslagene. Hvis komiteen for *Menighetshåndboken* godkjenner en endring, forbereder den et fremlegg til Generalkonferensens årlige hovedstyremøte og/eller Generalkonferensens hovedforsamling.

Endringer i sluttnotene følger samme fremgangsmåte. Styret i Generalkonferensen kan vedta forandringer i sluttnotene ved alle sine årlige hovedstyremøter.

Komiteen for *Menighetshåndboken* rapporterer foreslåtte redaksjonelle endringer som ikke påvirker meningsinnholdet i hovedbolken av *Menighetshåndboken* til Generalkonferensens årlige hovedstyremøte som kan gi det en endelig godkjennelse. Hvis en tredel av stemmene ved et årlig hovedstyremøte stemmer for at en slik redaksjonell endring endrer meningsinnholdet i et avsnitt, må den foreslåtte endringen legges frem for Generalkonferensens hovedforsamling.

Ved det siste årlige hovedstyremøtet i femårsperioden, gjennomgår Generalkonferensens styre alle foreslåtte forandringer i sluttnotene, og samordner endringene med de endringene som måtte være foreslått i hovedinnholdet i *Menighetshåndboken*.

Det blir utgitt en ny utgave av *Menighetshåndboken* etter alle hovedforsamlinger i Generalkonferensen. Den nyeste utgaven bør alltid benyttes. Denne utgaven har med alle endringene som ble gjort ved Generalkonferensens hovedforsamling i 2015.

### **Hvor kan vi få veiledning?**

Embetspersoner og ledere i menigheten, pastorer og medlemmer bør henvende seg til sitt lokale distrikt for å søke råd når det gjelder driften av menigheten, eller med spørsmål angående *Menighetshåndboken*. Hvis man ikke kommer fram til felles forståelse eller enighet, bør saken henvises til unionen for avklaring.

### **Ord og uttrykk brukt i *Menighetshåndboken***

*SDA* - Syvendedags Adventistkirken - Av redaksjonelle og plassmessige hensyn er «SDA» brukt i stedet for det fullstendige navnet «Syvendedags Adventistkirken» («Seventh-day Adventist Church»), og viser til den generelle menighetsorganisasjonen. [Oversettters merknad: I den engelske originalutgaven brukes «Church» med stor C for å vise til den generelle menighetsorganisasjonen, snarere enn til en lokal menighet eller forsamling, bortsett fra når det er brukt i et sitat.]

*Distrikt, misjon, seksjon, delegasjon, felt, union av menigheter* – Av redaksjonelle og plassmessige hensyn betyr ordet distrikt slik det er brukt her «distrikt, misjon, seksjon, delegasjon, felt eller union av menigheter», slik det vil fremgå av den administrative sammenheng. I alminnelighet er alle lokale menigheter medlemmer av et fellesskap av menigheter som vi kaller et distrikt, men i tiden før en lokal organisasjon oppnår distriktstatus iflg. *General Conference Working Policy* kan andre uttrykk som misjon, seksjon, delegasjon eller felt bli brukt. I noen av divisjonene i verdensfeltet kan en union av menigheter i enkelte land fungere som et distrikt når det gjelder saker som angår den lokale menighet, og som en union av distrikter i andre organisasjonsmessige sammenhenger. (Se kapittel 3, Menighetsorganisasjon.)

*Pastor og prest* [minister] – I de fleste områdene i SDA internasjonalt brukes «pastor» for å identifisere et medlem av forkynnergruppen. Dette uttrykket brukes derfor her i håndboken heller enn «prest», uavhengig av hvilket ansvar det lokale distrikt har gitt personen. Bruken av uttrykket her er ikke å oppfatte som et pålegg om å benytte «pastor» hvor «prest» er det vanlig brukte uttrykk. Pastor slik det brukes i denne håndboken, inkluderer de som er utpekt av distriktet til å ha ansvar for en lokal menighet, eller et område.

*Forkortelser* av titlene på Ellen G. Whites bøker... [I den norske oversettelsen brukes titlene gjennomgående uten bruk av forkortelser.]

*Skrifthenvisninger* er tatt fra *Bibel 2011* om ikke annet er opplyst, med unntak av tekster referert til i sitater fra Ellen G. White.

## KAPITTEL 2

# Den levende Guds menighet

Bibelen bruker forskjellige uttrykk for å beskrive menigheten, som f. eks: «Guds menighet» (Apg 20,28), «Kristi kropp» (Ef 4,12) og «den levende Guds menighet» (1 Tim 3,15).

Å være medlem av Guds menighet er en enestående forrett og et åndelig privilegium. Det er Herrens hensikt å samle et folk fra jordens fire hjørner og knytte det sammen til en kropp, Kristi kropp, menigheten, der han er det levende hodet. Alle som er Guds barn i Kristus Jesus, er en del av hans kropp, og i denne sammenheng har de gleden av fellesskap med hverandre så vel som fellesskap med sin Herre og Mester.

Bibelen bruker uttrykket «menighet» på minst to ulike måter: en generell betegnelse for menigheten i hele verden (Matt 16,18; 1 Kor 12,28), og mer spesielt for menigheten i en by, eller et område som «dere som er i Roma» (Rom 1,6.7), i Korint (1 Kor 1,2) og Tessalonika (1 Tess 1,1), i Galatia (1 Kor 16, 1), Asia (1 Kor 16,19), og Syria og Kilikia (Apg 15,41).

Kristus har som menighetens hode, og som dens levende Herre, en dyp kjærlighet til menigheten, hans kropp. I menigheten skal han æres (Ef 3,21). Gjennom menigheten vil hans mangfoldige visdom bli åpenbart (Ef 3,10). Hver dag gir han menigheten næring og pleier den (Ef 5,29). Hans lengsel er å «føre kirken fram for seg i herlighet, uten den minste flekk eller rynke. Hellig og uten feil skulle den være.» (Ef 5,27).

### Ingen gjerder som skiller

Kristus forsøkte ved undervisning og eksempel å holde fram den sannhet at hos Gud kan det ikke være noen skillevegg mellom Israel og andre nasjoner (Joh 4,4-42; 10,16; Luk 9,51-56; Matt 15,21-28). Apostelen Paulus skrev: «at hedningene har del i samme arv; samme kropp og samme løfte i Kristus Jesus ved evangeliet» (Ef 3,6).

Blant Kristi etterfølgere skulle det heller ikke være noen forskjellsbehandling på grunn av klasse eller nasjonalitet, rase eller hudfarge, for alle har en felles opprinnelse. Guds utvalgte er et universelt brorskap, en ny menneskehet. «Dere er alle én, i Kristus Jesus» (Gal 3,28.)

«Kristus kom til denne verden med et budskap om nåde og tilgivelse. Han la grunnvollen for en religion der jøde og hedning, svart og hvit, fri og trell er knyttet sammen i ett felles brorskap, anerkjent som likeverdige i Guds øyne. Frelseren har en uendelig kjærlighet til hvert eneste menneske.» – *Testimonies*, bind 7, s. 225.

«Gud anerkjenner ikke noe skille på grunnlag av nasjonalitet, rase eller kaste. Han skapte hele menneskeheten. Alle mennesker danner en stor familie i kraft av skapelsen, og alle er ett i kraft av forløsningen. Kristus kom for å rive ned hver eneste skillemur, åpne på vid vegg hver eneste avdeling av tempelet, for at hver sjel skal kunne ha absolutt fri adgang til Gud. ... Hos Kristus finnes det ikke «jøde eller greker», «ikke trell eller fri». Nei, nå er hver og en «som fordem var langt borte, kommet nær til ved Kristi blod» (Gal 3,28; Ef 2,13). – *Ord som lever*, s. 256



## Det ypperste mål for Kristi oppmerksomhet

De som i Herrens tjeneste er kalt til lederskap i Kristi menighet, må ha «omsorg for Guds menighet» (1 Tim 3,5). De må føre tilsyn med «hele .. flokken» (Apg 20,28) og ha «omsorgen for alle menighetene» (2 Kor 11,28).

«Jeg vitner for mine brødre og søstre at Kristi menighet, svekket og mangelfull som den måtte være, er det eneste på jorden som er gjenstand for hans ypperste oppmerksomhet. Selv om han gir hele verden innbydelsen til å komme til ham og bli frelst, ber han sine engler gi guddommelig hjelp til hver sjel som vender seg til ham i selverkjennelse og anger, og han kommer personlig, ved sin Hellige ånd, midt inn i sin menighet.» – *Testimonies to Ministers*, s. 15.

Som Kristi brud og det ypperste mål for hans oppmerksomhet, blir det forventet at menigheten i alle sine funksjoner skal være representant for den orden og karakter som kjennetegner det guddommelige.

«På denne tid må menigheten ta på seg sine vakre klær – ‘Kristus vår rettferdighet’. Det er klare, bestemte kjennetegn som må gjenopprettes og vises for verden, ved at Guds bud og Jesu tro blir opphøyet. Hellighetens skjønnhet må komme til syne i sin opprinnelige glans, i motsetning til den ufullkommenhet og det mørke som preger dem som har gjort opprør mot Guds lov. På denne måten stadfester vi hvem Gud er og anerkjenner hans lov som er grunnlaget for hans herrevelde i himmelen og på jorden. Hans autoritet bør forkynnes klart og utvetydig for menneskeheten. Vi må ikke anerkjenne noen lov som er i konflikt med Jehovas lov. Dersom verden får påvirke våre avgjørelser og handlinger på en måte som er i konflikt med Guds vilje, vil Guds hensikt lide nederlag. Hvis menigheten vakler her, selv hvor spesiell sammenhengen enn synes å være, vil himmelens regnskap registrere et svik mot det helligste av alle ansvar. Det vil være et forræderi mot Kristi rike. Menigheten må fast og bestemt holde seg til sine prinsipper overfor hele det himmelske univers og overfor denne verdens makter. Ved å holde urokkelig fast på Guds lovs hellighet og ærverdighet, vil det vekke oppmerksomhet og beundring til og med i denne verden. Ved de gode gjerninger som vil bli sett, vil mange bli ledet til å ære vår Far i himmelen.» – *Testimonies to Ministers*, s. 16, 17.

Apostelen Peter skriver: «Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys» (1 Pet 2,9).

## Menigheten fullendt i Kristus

«Herren har gitt sin menighet evner og velsignelser slik at den kan vise verden et gjenskinn av hans allmakt, og at hans menighet kan være fullendt i ham. Den er som en stadig framstilling av en annen, ja, en evig verden, og av lover som er høyere enn jordiske lover. Hans menighet må være som et tempel bygd etter et himmelsk mønster. Den himmelske arkitekt har brukt en gyllen, himmelsk målestokk, slik at hver stein er blitt tilhogd og tilpasset etter de himmelske mål. Hver stein blir polert for å lyse som et himmelsk emblem som sender ut og sprer de klare, lysende strålene fra rettferdighetens sol. ...»

«Den Herre Jesus virker på menneskers hjerter ved å åpenbare sin barmhjertighet og rikelige nåde. Han utfører så forbløffende forvandlinger at Satan med alt sitt triumferende skryt, og med alle sine onde sammensvergelses samlet mot Gud og hans rikes lov, blir stående og se på dem som uinntakelige festninger, hvor hans mest utsøkte metoder og forfalskninger kommer til kort. For Satan er disse omvendte et uforståelig mysterium. Guds engler, både serafer og kjeruber, som er de krefter som er beordret til å samarbeide med mennesker, ser på med forundring og glede at falne mennesker som en gang var fortapelsens barn, ved Kristi undervisning utvikler en karakter etter det

guddommelige mønster. De blir sønner og døtre av Gud og vil spille en viktig rolle i himmelens aktiviteter og glede.»

«Kristus har gitt sin menighet tilstrekkelige hjelpemidler, slik at han kan få tilbake en overflod av herlighet fra dem han har gjenkjøpt som sin eiendom. Menigheten som er fylt med Kristi rettferdighet, er hans opplagssted hvor rikdommen av hans barmhjertighet, hans kjærlighet og hans nåde vil vise seg i den fulle og endelige utstrekning.» – *Testimonies to Ministers*, s. 17, 18.

«Jesus ser på menighetens ubesmittede renhet og lytefrie fullkommenhet som belønningen for all sin lidelse, sin ydmykelse og sin kjærlighet. Kristus, det store senteret som all herlighet skinner fra, ser i sitt folk frukten av sin herlighet. «Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid.» – *Testimonies to Ministers*, s. 18, 19.

Syvendedags Adventistkirken er forpliktet på disse prinsippene for enhet i Kristi menighet. Ved den fred og kraft som Kristi rettferdighet fører med seg, er menigheten forpliktet til å bryte ned ethvert skille som synden har skapt mellom mennesker.

## KAPITTEL 3

# Organisasjon og myndighet

SDAs organisasjon er grunnlagt på guddommelige prinsipper. «Tillat aldri at din tro angående den orden og harmoni som bør finnes i menigheten blir rokket på grunn av de ideer som enkelte personer kan komme med... Himmels Gud er en ordens Gud, og han forventer at alle hans etterfølgere har regler og forskrifter og at de opprettholder orden.» *Testimonies*, bind 6, s. 274.

### Bibelsk grunnlag for organisasjon

Da Gud kalte Israel ut av Egypt og valgte dem som sitt spesielle folk, ga han dem et imponerende organisasjonssystem som skulle styre deres opptreden både i samfunnsmessige og religiøse forhold.

«Styreformen i Israel var preget av grundighet. Den var på samme tid både omfattende og enkel. Den orden som så tydelig kommer til uttrykk i Guds fullkomne skaperverk, kjennetegnet også det hebraiske samfunnssystem. Gud var midtpunktet for myndighet og forvaltning. Moses var den synlige lederen som Gud hadde satt til å håndheve lovene på sine vegne. Blant de eldste i stammene ble det senere valgt et råd på sytti medlemmer som skulle bistå Moses i den alminnelige saksbehandling. Dernest kom prestene som rådspurte Herren i helligdommen. Høvdinger stod i spissen for de forskjellige stammene. Under disse var det andre ledere for avdelinger på tusen, hundre, femti og ti. Og endelig var det betroede personer som skulle ta seg av spesielle oppgaver.» *Alfa og Omega*, bind 1, s. 349.

I den nytestamentlige menighet finner vi den samme organisasjonsmessige fullkommenhet. Kristus selv som stiftet menigheten (Matt 16, 18.), har «gitt hvert enkelt lem sin plass på kroppen, slik han ville det» (1 Kor 12,18). Det var han som utrustet dem med de nådegaver og talenter de behøvde til de oppgaver som ble lagt på dem. Han organiserte dem i en levende og virksom enhet, et legeme der han selv var hodet.

«Vi har én kropp, men mange lemmer, alle med ulike oppgaver. På samme måte er vi alle én kropp i Kristus, men hver for oss er vi hverandres lemmer» (Rom 12,4.5). «Han [Kristus] er hodet for kroppen, som er kirken. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, så han i ett og alt kan være den fremste» (Kol 1,18).

«Det er forskjellige nådegaver, men Ånden er den samme. Det er forskjellige tjenester, men Herren er den samme.» «Likesom kroppen er én, selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp, enda de er mange, slik er det også med Kristus.» «Dere er Kristi kropp, og hver enkelt er dere hans lemmer. I kirken har Gud for det første satt noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje lærere. Noen har fått gaven å gjøre mektige gjerninger, andre har fått nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å lede og til ulike slag tungetale.» (1 Kor 12,4.5.12.27.28).

### Nødvendigheten av organisasjon

På samme måte som en menneskekropp ikke er livskraftig og aktiv uten at lemmene er organisk sammenføyd og virker sammen under felles kontroll, slik kan heller ikke en menighet være levende, voksende og framgangsrik uten at medlemmene er organisert i et samlet fellesskap (kropp) der alle utfører sine gudgitte plikter og oppdrag under ledelse av en guddommelig konstituert

autoritet. Uten organisasjon kan ingen institusjon eller bevegelse ha framgang. En nasjon uten en organisert regjering vil raskt ende i kaos. Et firma uten organisasjon vil snart mislykkes. En menighet uten organisasjon vil smuldre opp og forsvinne.

For at menigheten skal utvikle seg på en sunn måte, og for at den skal kunne utføre sin oppgave med å bringe ut evangeliet om frelse til hele verden, ga Kristus et enkelt, men effektivt organisasjonssystem til sin menighet. Dersom menigheten skal lykkes i å utføre sin oppgave, må den være lojal mot dette guddommelige mønster.

«Noen har fremmet den tanken at etter hvert som vi nærmer oss tidens slutt, vil alle Guds barn opptre uavhengig av enhver religiøs organisasjon. Men jeg er blitt undervist av Herren at i dette arbeid er det ikke noe som heter at alle har sin egen uavhengighet.» *Testimonies to Ministers, s. 489.*

«Satan ville virkelig fryde seg dersom han kunne lykkes i sine anstrengelser for å komme inn blant dette folk og skape uorden. Nettopp i denne tid er gjennomført organisasjon absolutt nødvendig og vil vise seg å være den sterkeste faktor til å holde falske opprør borte og avvise påstander som ikke har hjemmel i Guds Ord! Vi ønsker å opprettholde samholdets linjer, slik at det system av orden og organisasjon som kloke og omhyggelige anstrengelser har bygd opp, ikke skal bryte sammen. Uregjerlige elementer som ønsker å kontrollere arbeidet i denne tid, må ikke få handlefrihet.» – *Testimonies to Ministers, s. 489.*

### **Hensikten med organisasjon**

«Etter hvert som medlemsantallet økte, ble det klart at uten en eller annen form for organisasjon ville det bli stor forvirring, og det ville ikke bli noen virkelig framgang i arbeidet. Organisasjon var nødvendig for å kunne lønne predikantene, for å starte arbeid på nye felter og for å beskytte både menighetene og predikantstaben mot uverdige medlemmer. Også for å stå som eier av menighetens eiendommer, for å forkynne evangeliet ved litteratur, og av mange andre hensyn var organisasjon helt nødvendig.» – *Testimonies to Ministers, s. 26.*

«Som medlemmer av Herrens menighet på jorden og som arbeidere i hans vingård bør alle som bekjenner seg til å være kristne, gjøre sitt ytterste for å bevare freden, harmonien og kjærligheten i menigheten. Legg merke til hvordan Kristus ba: 'Jeg ber at de alle må være ett, likesom du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg.' Menighetens enhet er det overbevisende tegn på at Gud har sendt Jesus til verden som dens Frelser.» – *Testimonies, bind 6, s. 619, 620.*

### **Den nytestamentlige modellen**

Frelserens befaling til menigheten at den skulle bringe evangeliet til hele verden (Matt 28, 19. 20; Mark 16, 15) innebar ikke bare at budskapet skulle forkynnes, men også å sørge for trivselen hos dem som tok imot budskapet. Dette omfattet en hyrdetjeneste i tillegg til å sørge for husly til flokken, og dessuten å løse eventuelle mellommenneskelige problemer. En slik situasjon forutsetter organisasjon.

I begynnelsen utgjorde apostlene et råd som styrte den første menighetens virke fra Jerusalem (Apg 6,2; 8,14). Da menigheten i byen ble så tallrik at administrasjonen av de praktiske oppgaver ble et problem, ble det utpekt diakoner som skulle ha oppsyn med menighetens anliggender (Apg. 6,2-4).

Senere vokste andre menigheter fram, ikke bare i Asia, men også i Europa, og dette gjorde det nødvendig å videreutvikle organisasjonsmønsteret. I Lilleasia ble det valgt ut eldste «i hver menighet» (Apg 14,23). Etter hvert som kristendommen spredte seg til de forskjellige provinsene i Romerriket, ble menighetene organisert i det som kan kalles «distrikter» (Gal 1 2). På denne måten ble den tidlige kristne menighet organisert steg for steg. Etter hvert som det oppsto behov, veiledet og styrte Herren

de som var ledere i hans verk på en slik måte at de i samarbeid med den enkelte menighet kunne utvikle en organisasjonsmodell som ivaretok interessene i Herrens verk.

### **Menighetsorganisasjon i vår tid**

Syvendedags Adventistkirkens organisasjonsform er den representative, en form som anerkjenner at kirkens myndighet har sitt utgangspunkt i menighetens medlemmer. Gjennom forskriftsmessig valgte representanter i hvert enkelt organisasjonsledd blir den utøvende myndighet delegert til representative enheter og embetspersoner som står for ledelsen av menigheten. *Menighetshåndboken* anvender dette prinsippet om representasjon i driften av den lokale menighet. Spørsmål om representasjon i organisasjonsledd med «misjons»- status er definert i egne operasjonelle retningslinjer (policy). Representasjon i godkjente selvfinansierende organisasjonsledd framgår av deres egne vedtekter. Denne form for kirkelig styre anerkjenner også at ordinasjon av pastorer er godkjent i SDA verden over.

«Hvert medlem i menigheten har en stemme ved valg av embetsmenn for menigheten. Menighetene velger embetsmenn til de lokale distriktene. Delegerede valgt av de lokale distriktene velger embetsmenn for unionene, mens delegerede som er valgt av unionene, velger embetsmenn for Generalkonferensen. Ved denne ordningen har hvert distrikt, hver institusjon, hver menighet og hvert medlem enten direkte, eller ved representanter, en stemme ved valget av de menn som bærer de viktigste ansvar i Generalkonferensen.» — *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 189-190. (*Testimonies*, bind 8, s. 236, 237.)

SDAs nåværende organisasjonsform kom som et resultat av en voksende teologisk forståelse av hva som var SDAs oppgave, et økende medlemstall og SDAs geografiske utbredelse. Representanter fra de forskjellige distriktene møttes i 1863 for å organisere Syvendedags Adventistkirkens Generalkonferens.

Det er flere organisasjonsnivåer i SDA, fra den enkelte troende til den verdens-omfattende organisering av arbeidet. Enheter av medlemmer i disse nivåene møtes ved fastsatte mellomrom til generalforsamlinger. (Generalforsamlingen i den lokale menighet blir oftest omtalt som forretningsmøte.) Ingen organisasjon innenfor Syvendedags Adventistkirkens organisasjonsstruktur definerer sin egen status, eller opptrer som om den ikke hadde noen forpliktelser overfor menighetsfamilien utenfor sine lokale grenser.

### **Oversikt over Adventistkirkens organisasjonsform**

1. Den lokale menighet – En gruppe medlemmer i et geografisk område som har fått offisiell status som menighet, av generalforsamlingen i et distrikt.

2. Det lokale distrikt – En gruppe av lokale menigheter innenfor et definert geografisk område som ved vedtak ved et av de årlige, halvårlige eller et rådsmøte i divisjonen, har fått offisiell status som et Syvendedagsadventistdistrikt/misjon/felt, og som senere ved vedtak i en generalforsamling i unionen, er blitt innlemmet i fellesskapet av distrikter/misjoner. (Se s. 13.)

3. Union av menigheter – En gruppe menigheter innenfor et avgrenset geografisk område som ved et vedtak i Generalkonferensens hovedforsamling har fått offisiell status som en union av menigheter med status enten som en regulær union av menigheter, eller som en unions-misjon av menigheter.

4. Regulær union/unions-misjon – En gruppe distrikter innenfor et avgrenset geografisk område som ved et vedtak i Generalkonferensens hovedforsamling har fått offisiell status som en union/unions-misjon.

5. Generalkonferensen med sine divisjoner – Generalkonferensen representerer SDAs verdensomspennende virke. Sammensetningen av Generalkonferensens hovedforsamling er regulert i vedtektene. For å administrere Generalkonferensens verdensomspennende virke, er det blitt opprettet regionale kontorer kjent som divisjoner av Generalkonferensen. Disse har gjennom vedtak i Generalkonferensens årlige høststyremøte (Annual Council) fått tildelt generelt administrativt overoppsyn med definerte grupper av unioner og andre av SDAs enheter i avgrensede geografiske områder.

Bibelen er grunnlaget og kilden til tro og praksis, og med den som grunnlag, vedtar Generalkonferensen ved sine hovedforsamlinger formuleringen av menighetens offisielle grunnleggende trospunkter. Generalkonferensens hovedforsamling autoriserer også opprettelsen av unioner og organisasjonsmessig tilknytning av misjonsområder, den reviderer *Menighetshåndboken*, velger lederskapet i Generalkonferensen og divisjonene, utfører andre oppgaver slik de er definert i vedtektene og behandler saker som er blitt henvist av styret. Ifølge vedtektene har Generalkonferensens styre fullmakt til å handle på vegne av de delegerte i tiden mellom hovedforsamlingene. Dermed kan SDAs organisasjoner i hele verden anse hovedforsamlingen i Generalkonferensen for å være SDAs offisielle stemme.

### **Institusjonenes rolle**

De konstitusjonelle nivåene av SDA driver ulike institusjoner innenfor utdanning, helse, forlag og andre institusjoner som på Kristi vegne rekker uten en hånd for å møte de behov som finnes i en lidende verden. I syvendedagsadventistenes teologi og filosofi har disse institusjonene helt fra sin begynnelse vært uunnværlige redskaper til å gjennomføre SDAs åndelige oppdrag med å tjene hele mennesket og bringe evangeliet til verden.

Ingen av menighetens organisasjoner eller institusjoner påtar seg ansvar for forpliktelser, gjeld, handlinger, eller unnlatelser av andre av menighetens organisasjoner, kun på grunnlag av at de er tilknyttet SDA.

### **Myndighetsspørsmålet i den første kristne menighet**

I egenskap av Skaper, Forløser og Opprettholder, Herre og Konge over all skapningen, er Gud alene kilden til og grunnlaget for myndighet i SDA. Han delegerte denne myndighet til sine profeter og apostler (2 Kor 10, 8). Disse hadde derfor en avgjørende og enestående plass når det gjaldt formidlingen av Guds ord og menighetens oppbyggelse (Ef 2, 20).

Den første kristne menighet hadde ansvaret for renhet i liv og lære. De eldste (eller biskopene) hadde stor myndighet. En av deres hovedoppgaver var det alminnelige tilsyn og den pastorale omsorg (Apg 20, 17-28; Hebr. 13, 17; 1 Peter 5, 1-3), i tillegg til spesielle oppgaver som undervisning i den sunne lære, og imøtegåelse av dem som motsa denne lære (1 Tim 3, 1. 2; Titus 1, 5. 9). De var pålagt å prøve «åndene om de er av Gud» (1 Joh 4, 1), eller som Paulus uttrykte det: «Prøv alt og hold fast på det gode» (1 Tess 5, 21).

Det samme gjaldt utøvelsen av disiplinære tiltak i menigheten (Matt 18, 15-17). Disse kunne innbefatte alt fra personlig og omsorgsfull formaning (Se Matt 18, 16; Gal 6, 1), til utelukkelse fra menigheten (Matt 18, 18; 1 Kor 5, 11, 13; 2 Kor 2, 5-11).

SDA har på denne måten autoritet til å avgjøre regelverket for sitt eget styresett.

### **Generalkonferensen - den øverste myndighet**

I vår tid er Generalkonferensens hovedforsamling, og Generalkonferensens styre i tiden mellom hovedforsamlingene, SDAs øverste kirkelige instans i administrasjonen av SDA. Gjennom sine vedtekter er Generalkonferensens styre gitt myndighet til å organisere underordnede enheter som har myndighet til å utføre sine oppgaver. Det er derfor en forutsetning at alle underordnede enheter og institusjoner, overalt i verden, vil anerkjenne Generalkonferensens hovedforsamling og Generalkonferensens styre mellom hver hovedforsamling som den høyeste myndighet, nest etter Gud, blant syvendedagsadventistene.

Når det oppstår uenighet innen, eller mellom menigheter og distrikter eller institusjoner, kan saker som ikke er gjensidig løst, ankes til neste organisasjonsnivå. Dersom saken ikke blir løst på dette nivået, kan den fornærmede enheten anke til suksessivt høyere nivåer i organisasjonen. Et organisasjonsledd som mottar en anke kan velge ikke å høre saken, og da vil avgjørelsen av det høyeste organisasjonsnivået som er involvert i tvisten, være endelig. Når organisasjoner gjennomgår de beslutninger som er truffet av andre organisasjoner, påtar de seg ikke ansvar for eventuelle gjeldsforpliktelser andre organisasjoner måtte ha.

«Jeg er ofte blitt undervist av Herren at intet menneskes vurdering bør overlates til å bli vurdert av hvilken som helst annen enkeltperson. Vurderingsevnen til en mann, eller til noen få menn, skulle aldri bli sett på som tilstrekkelig visdom og makt til å kontrollere vårt arbeid og avgjøre hvilke planer som skal følges. Men når brødre fra hele verden kommer sammen til en hovedforsamling og tar en beslutning, må de andre bøye seg for denne og ikke gjenstridig holde fast på personlig uavhengighet og privat dømmekraft. En arbeider bør aldri se det som en dyd å vedvarende holde fast på sitt eget uavhengige synspunkt i strid med fellesskapets avgjørelse.» *Testimonies*, bind 9, s. 260.

## KAPITTEL 4

# Pastorer og andre ansatte i menigheten

### En guddommelig innsatt tjeneste

«Gud har en menighet, og han har selv utpekt sine tjenere. 'Det er han som gav sine gaver: Han satte noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere. Han gjorde det for å utruste de hellige så de kan utføre sin tjeneste, og Kristi legeme kan bygges opp, inntil vi alle når fram til enheten i troen på Guds Sønn og i kjennskap til ham, og vi blir den modne mann, som har nådd sin fulle vekst og har fått hele Kristi fylde....'» Ef 4,11-13»

«Personer som er innsatt av Gud, er blitt utvalgt til å våke over den med nidkjær omsorg og med årvåken utholdenhet, slik at menigheten ikke skal overvinnes av Satans onde planer, men at den kan bli i verden for å fremme Guds ære blant mennesker.» – *Testimonies to Ministers*, s. 52. 53.

**Distriktslederen** - Distriktslederen bør være en ordinert pastor som har både erfaring og et godt omdømme. Han står i spissen for pastorstaben i distriktet, og han er hovedforstander, eller oppsynsmann for alle menighetene. Han arbeider for menighetenes åndelige ve og vel, og han gir råd angående deres planer og aktiviteter. Han har adgang til alle menigheter, til deres gudstjenester, forretningsmøter og menighetsstyrer, men uten stemmerett med mindre menigheten velger å gi ham slik rett, eller at han er medlem av den menigheten. I kraft av sin stilling kan han lede ut i alle møter i alle menigheter når dette er nødvendig. Han har adgang til alle menighetens protokoller, rapportbøker etc.

Distriktslederen har ikke myndighet til å overstyre de forskriftsmessig valgte embetspersoner i menigheten, men han vil samarbeide med dem. Med basis i tilknytningen i distriktfellesskapet er de på sin side forpliktet til å rådføre seg med ham i alle spørsmål som angår menighetens ve og vel. De bør ikke prøve å legge hindringer i veien, slik at han kan utføre sine plikter på rett måte.

**Distriktets avdelingsledere** - Avdelingslederne fremmer viktige sider av samfunnets virksomhet, og de gjør det under veiledning av distriktsstyret og i samråd med distriktslederen. For at de på best måte kan gjøre det arbeid de har fått tildelt, må de ha adgang til menighetene slik at de får anledning til å legge fram og utvikle sine planer for menighetene. Det forventes at avdelingslederne vil ha forståelse for alle planer som er lagt i menighetene, selv om det ikke direkte angår deres avdeling.

Avdelingslederne har ikke administrativ eller utøvende myndighet, men har en rådgivende rolle i forhold til menighetene. De har ikke det samme forhold til menighetene som distriktsstyret eller distriktslederen har. I arbeidet med å fremme aktiviteten innenfor deres spesielle felt, arbeider de i hele distriktet. Det forventes imidlertid ikke at de gir råd til menighetene når det gjelder valg og andre administrative oppgaver eller arbeid i menigheten, med mindre distriktslederen uttrykkelig har bedt dem om å gjøre det.

**Ordinerte pastorer** – Ordinerte pastorer som er utpekt av distriktsstyret til å tjene som pastorer eller områdeledere, tar ikke plassen til distriktslederen i deres område. De har ikke administrativ myndighet på samme måte som distriktslederen, men de samarbeider med ham i å gjennomføre distriktets planer og retningslinjer.

Ved å bli tildelt ansvar for en menighet, blir den ordinerte pastor assistert av de lokale forstanderne. I kraft av sin ordinasjon er pastoren bemyndiget til å forrette ved alle menighetens



ritualer og seremonier. Pastoren bør være menighetens åndelige leder og rådgiver. Pastoren bør undervise menighetens embetspersoner om deres plikter og sammen med dem legge planer for alt arbeid og alle aktiviteter i menigheten.

Pastoren er medlem av menighetsstyret og fungerer som leder av styret. I tilfelle pastoren ønsker å bli fritatt for ansvaret som styreleder, overtar en forstander denne oppgaven i samråd med pastoren. (Se s. 53.) Det forventes at pastoren, med hjelp av forstanderne, planlegger og leder alle åndelige aktiviteter i menigheten, som sabbatsgudstjenester og bønnemøter, og forretter nattverd og dåp. Pastoren bør ikke omgi seg med en spesiell gruppe selvvalgte rådgivere, men alltid samarbeide med de valgte embetspersonene.

Når en evangelist blir bedt om å holde en evangelisk møtekampanje på et sted der det er en menighet, bør distriktet invitere pastoren til å assistere evangelisten, slik at pastoren på den måten kan få anledning til å bli kjent med dem som kan bli fremtidige medlemmer i menigheten.

Det er ikke menighetene selv som velger pastorer eller pastorens assistenter. Deres tilknytning til en menighet skjer etter vedtak i distriktsstyret, og slike plasseringer kan bli omgjort når som helst. (Se s. 53.)

Et distriktsstyre kan vedta å løse en pastor fra sin stilling uten at vedkommendes medlemskap i menigheten blir berørt. Men hvis en pastor er utelukket fra medlemskap i menigheten og senere blir tatt opp som lekmedlem på nytt, er vedkommende ikke dermed innsatt som pastor igjen.

**Pastorer med lisens**– For å gi individer en anledning til å vise sitt kall til forkynnergjerningen, spesielt som sjelevinnere, får potensielle kandidater pastorlisens fra distriktet. En slik bevilling gir mulighet og rett til å utvikle nådegaven som pastor.

Lisensierte pastorer har myndighet til å forkynne, til å drive evangelisk virksomhet, til å lede ut i utadrettet misjonsarbeid, og til å assistere i alle menighetens aktiviteter.

Det er imidlertid omstendigheter som gjør det nødvendig for distriktet å be en lisensiert pastor om å ta på seg ansvar som pastor eller assisterende pastor, for en eller flere menigheter. For å gjøre det mulig for vedkommende å utføre visse pastorale funksjoner, må den eller de menigheter som skal betjenes, velge pastoren til forstander. Siden retten til å gi slikt utvidet ansvar og myndighet i første rekke hviler på divisjonens styre, må divisjonen godkjenne en slik utvidet fullmakt og nøye presiserer hvilke pastorale tilleggsfunksjoner vedkommende kan utføre. Denne utvidede fullmakt gjelder bare i den eller de menighetene som vedkommende er satt til å betjene, og der vedkommende er valgt som forstander. Når divisjonens styre har tatt sin beslutning, kan distriktsstyret gjøre sitt vedtak. (Se s. 54.)

Når et distriktsstyre gjør slike vedtak, må det ikke gå lenger enn det divisjonens styre har godkjent. Distriktsstyret kan ikke gi en lisensiert pastor myndighet til å utøve sine utvidede fullmakter i andre menigheter enn den, eller de, menigheter vedkommende er satt til å betjene og er valgt til forstander. Et vedtak i et distriktsstyre kan ikke erstatte et valg i en menighet, eller ordinasjon til pastor.

**Bibelarbeidere** – Distriktet kan ansette bibelarbeidere og engasjere dem i arbeid med evangeliske møteserier, eller med en lokal menighet. Selv om bibelarbeidere i hovedsak er underlagt distriktets ledelse, vil en bibelarbeider som er engasjert i en evangelisk møteserie, arbeide under ledelse av evangelisten som leder møteserien. En bibelarbeider bør ikke bli pålagt embeter i en menighet uten spesiell avtale med distriktet, men bør være fri til å engasjere seg i personlig sjelevinnende arbeid.

**Distriktet leder menighetsansatte** – Distriktslederen har sammen med styret oppsyn med distriktets ansatte som pastorer, bibelarbeidere og avdelingsledere som får sine bevillinger fra og er ansvarlige overfor distriktet og ikke overfor en lokal menighet. En menighet kan søke distriktet om å

få misjonsarbeidere stasjonert hos seg, men det er alltid distriktsstyret som avgjør slike plasseringer. Distriktsstyret kan endre ansattes arbeidsfelt når de føler at det er nødvendig. Den berørte person eller menighet, kan be distriktsstyret om å bli hørt angående beslutningen om forflytning. Styret vil nøye overveie saken i lys av situasjonen og behovene i hele distriktet. Hvis det skulle oppstå en situasjon der en misjonsarbeider nekter å rette seg etter styrets beslutninger, vil det være å anse som uvillighet til å forholde seg til et bindende styrevedtak, og må bli behandlet deretter. Vedkommende skulle under ingen omstendigheter appellere til den lokale menighet i slike saker. Den menighet som støtter en ansatt i sin holdning i slike forhold, kan bli gjenstand for disiplinære tiltak fra distriktet.

### **Ulike typer bevillinger**

Våre ansvarlige ledere på alle nivåer i organisasjonen, helt fra den lokale menighet til Generalkonferensen, har plikt til omhyggelig å beskytte Guds verk. Offisielle bevillinger blir utstedt til alle autoriserte fulltids misjonsarbeidere i SDA, og blir gitt av styrende organer for en avgrenset tidsperiode.

Det er styret i de lokale distrikter som tildeler bestemte personer myndighet til å representere SDA som pastorer og misjonsarbeidere. Denne myndighet kommer til uttrykk i de ulike bevillinger som blir tildelt i form av skriftlige fullmakter som blir utstedt, datert og underskrevet av distriktets embetspersoner. Den myndighet som ligger i en slik fullmakt, tilhører ikke den person som har fått den tildelt, men den tilhører den organisasjon som har gitt den, og den kan når som helst bli inndratt dersom det foreligger skjellig grunn til det. De bevillingsbevisene som blir gitt til ansatte, er ikke deres personlige eiendom og må leveres tilbake når ansettelsesforholdet opphører, eller den organisasjon som har utstedt dem, ber om det.

Ingen bør få tale i noen av våre menigheter uten at han/hun er blitt invitert av menigheten i tråd med retningslinjene gitt av distriktet. Det kan riktignok være tilfeller der det vil være riktig at representanter for offentlige myndigheter, eller andre ledere, får anledning til å tale til våre forsamlinger, men ingen uautoriserte personer skal gis adgang til talerstolen. (Se s. 83-84.)

***Bevillinger utgått på dato*** – Bevillinger blir utstedt for perioden som angis i distriktets vedtekter, eller dets policy. Bevillinger blir fornyet ved avstemning i generalforsamlingen, eller i distriktsstyret. Å inneha bevilling som er utgått på dato, gir overhodet ingen myndighet.

***Pensjonerte misjonsarbeidere*** – Pensjonerte misjonsarbeidere fortjener aktelse og omtanke for deres medvirkning i å bygge opp Guds verk. De kan fortsatt være til velsignelse og støtte i de menigheter som de er tilsluttet, ved å bli valgt til et hvilket som helst embete. De kan også utføre pastorale oppgaver under ledelse av distriktsstyret.

***Forhenværende pastorer uten bevilling*** – Personer som tidligere har vært ordinert som pastorer, men som ikke lenger har gyldig bevilling, kan velges som forstandere, og hvis deres ordinasjon ikke er gjort ugyldig, behøver de ikke ordineres på nytt som forstandere. I sitt verv er de imidlertid begrenset til de funksjoner som gjelder for forstandere.

## KAPITTEL 5

# Organisering, sammenslåing og oppløsning av menigheter og grupper

### Organisering av en menighet

Menigheter blir organisert av en ordinert pastor etter anbefaling fra distriktsstyret. (Ang. fremgangsmåten ved organisering, se s. 27.) Fordi det er så mange ting involvert i organiseringen av en menighet, bør distriktets leder bli invitert til å være til stede.

Når en gruppe av døpte troende er klar til å ta på seg ansvaret med å være en organisert menighet, må de rådføre seg med distriktets leder og få godkjenning fra distriktsstyret før de avtaler en dato for den formelle organiseringen.

Når de døpte i gruppen samles på den avtalte datoen, bør den som leder sammenkomsten gi en kortfattet oppsummering av syvendedagsadventistenes grunnleggende trospunkter.

Når dette er gjort, gis det en invitasjon til alle som er enige i disse prinsippene og som ønsker å slutte seg sammen i et menighetsfelleskap, om å komme fram. Alle navnene bør skrives ned. Hvis noen av disse allerede er medlemmer enten av distriktsmenigheten eller en annen menighet, bør den som leder møtet, legge fram overflyttingsbrev som er skaffet til veie. Disse som blir overflyttet, utgjør kjernegruppen i menigheten.

Hvis det imidlertid ikke er noen overflyttende medlemmer, bør det velges ut tre personer (fortrinnsvis etablerte sabbatsholdere blant de som er til stede) som danner en kjernegruppe. Så kan følgende spørsmål stilles: Tror dere på Jesus Kristus som deres personlige frelser? Støtter dere helt og fullt de trosprinsippene som nettopp er lagt frem? Er dere døpt ved neddykkelse? Har dere regulær medlemsstatus og har dere tillit til hverandre?

Hvis det blir svart bekræftende på disse spørsmålene, blir disse tre personene erklært som kjernegruppen i den nye menigheten. Så blir de andre navnene på listen lest opp, ett for ett, og personene blir stilt spørsmålene i foregående paragraf. Møtelederen gjennomfører en avstemning i kjernegruppen om å ta hver enkelt person inn i menighetsfelleskapet. Hver person blir på denne måten medlem i menigheten og kan stemme over det neste navnet. En bør passe nøye på at det rår søskenkjærlighet og full enighet blant dem som på denne måten blir opptatt som medlemmer. Skulle det dukke opp vanskeligheter knyttet til læremessige spørsmål, eller i spørsmål om menighetsfelleskap, bør avgjørelsen utsettes hvis det ikke er mulig å løse dette forholdet på en vennlig og taktfull måte.

Når gruppen har stemt over alle navnene, er menigheten blitt en samlet enhet og er klar til å velge tillitspersoner. Medlemmene bør nå velge en valgnemnd med den fungerende pastoren som leder. Denne nemnda skal komme med forslag til å fylle de forskjellige verv. Når disse er blitt valgt, bør forstanderne ordineres med mindre de allerede er ordinert som forstandere. En lignende, men mer kortfattet seremoni bør utføres også med ordinasjon av menighetstjenere. Når dette er gjort, er organiseringen av menigheten fullført, og menigheten er klar til tjeneste.

Før møtet blir avsluttet, bør medlemmene stemme over å rette en henvendelse til distriktet om å oppta den nylig organiserte menigheten i distriktets menighetsfelleskap ved neste generalforsamling.

For at den nye menigheten skal kunne fungere optimalt, bør distriktledelsen og den lokale ledelsen sørge for at alle som velges til verv i menigheten får full opplæring om sine plikter. Menigheten bør også få utstyr til å feire nattverd, og hvis det ligger til rette for det, bør nattverden bli feiret som en del av møtet der menigheten blir organisert. Kassereren, sekretæren og de andre tillitspersoner bør motta de nødvendige dokumenter og annet utstyr de ellers måtte trenge for å utføre sine plikter.

### **Opprettelse av en organisert gruppe**

Når flere spredtboende adventister bor forholdsvis nær hverandre, eller der de hører til en smågruppe, en husmenighet eller kjernegruppen til en menighetsplanting, bør de vurdere å danne en organisert gruppe som samles til fellesskap, gudstjeneste og misjonsvirksomhet med det langsiktige formål å vokse til å bli en organisert menighet, eller flere husmenigheter innenfor deres geografiske område.

Det er distriktsstyret som godkjenner at en slik organisert gruppe får offisiell status, og distriktsstyret kan også oppløse en slik organisert gruppe hvis det skulle bli nødvendig. Divisjonen og/eller distriktet bør ha skriftlige retningslinjer for opprettelse av organiserte grupper innenfor deres geografiske område.

Menighetsmedlemmer som er med i smågrupper eller husgrupper, kan danne kjernen i en ny organisert gruppe. Alle som ønsker å være medlemmer i den organiserte gruppen, bør ha sitt medlemskap enten i distriktsmenigheten, eller i en lokal menighet («modermenighet»). Hvis de som skal være med i den organiserte gruppen skal ha sitt medlemskap i distriktsmenigheten, vil distriktsstyret stemme deres medlemskap inn i distriktsmenigheten og anføre at de er en del av den nye organiserte gruppen.

Når distriktsstyret har godkjent at en slik organisert gruppe blir opprettet, bør det utpekes en ledergruppe som innbefatter en leder, en sekretær og en kasserer. Utnevnelsen bør foretas av områdepastoren eller en annen pastor utpekt av distriktsstyret, i samråd med gruppen som blir opprettet som en formell organisert gruppe.

Alle andre personvalg bør foretas ved avstemning blant dem som utgjør den organiserte gruppen. Områdepastoren, eller en annen person med bemyndigelse fra distriktsstyret, leder dette møtet. Bare døpte syvendedagsadventister med regulær medlemsstatus kan velges.

Lederen for en organisert gruppe skal ikke ordineres til stillingen og har heller ikke myndighet til å fylle de samme funksjoner som en vanlig forstander. Under spesielle omstendigheter kan distriktsstyret utpeke en person med menighetserfaring og lederegenskaper til å fungere som forstander for en slik organisert gruppe.

Sekretæren for den organiserte gruppen skal føre rapporter over alle aktiviteter og møter i gruppen og skal til fastsatte tider sende statistiske rapporter til modermenigheten eller sekretæren for distriktet. Disse rapportene bør inneholde statistikker over oppmøte og aktiviteter i gruppen, innbefattet utadvendte aktiviteter som skjer i løpet av uken eller på sabbaten.

Kassereren for den organiserte gruppen skal føre nøye regnskap over alle penger som er mottatt eller brukt. Kassereren skal punktlig og på de tidspunkter distriktet har fastsatt, sende inn all tiende og misjonsgaver, bortsett fra bidrag til lokale formål, til distriktets kasserer, som også fungerer som kasserer for distriktsmenigheten.

Hvis medlemmene i en organisert gruppe har sitt medlemskap i distriktsmenigheten, har gruppen ikke myndighet til å utøve disiplinære tiltak, eller til å overføre eller ta imot medlemmer. Alle slike saker skal henvises til distriktsstyret som også utgjør styret i distriktsmenigheten. Distriktslederen er forstander for distriktsmenigheten.

Hvis distriktet organiserer en gruppe gjennom en nærliggende modermenighet i stedet for gjennom distriktsmenigheten, så skal slike saker som det henvises til i ovenstående avsnitt (som rapportering og medlemskap) ivaretas av/gjennom modermenigheten.

Siden en slik organisert gruppe gjerne skulle vokse og etter hvert oppnå status som en menighet, bør lederne i gruppen forberede medlemmene på menighetsstatus ved å fremme alle de aktiviteter som en vanligvis har i en menighet.

### **Sammenslåing av menigheter**

Når det er tilrådelig at to menigheter blir slått sammen, bør distriktsstyret gjøre et vedtak som anbefaler at dette blir gjort. I et forskriftsmessig innkalt møte som blir ledet av distriktets leder eller menighetens pastor eller en annen ordinert pastor, bør hver av menighetene stemme over spørsmålet om sammenslåing. Når begge menigheter har gått inn for sammenslåing, bør det kalles sammen til et felles møte med de to menighetene. Dette møtet ledes av distriktets leder, eller, hvis han ikke kan være tilstede, av en annen ordinert pastor utpekt av distriktet.

Det bør lages en nøye gjennomtenkt skriftlig erklæring som redegjør for grunnen til sammenslåing og de spesielle forhold dette fører med seg, f. eks. salg av eiendommer, ansvar for økonomiske forpliktelser etc. Navnet på den nye menigheten bør tas inn i erklæringen samt at alle tillitspersoner i de to menighetene er løst fra deres verv.

Når denne erklæringen er vedtatt av et felles forretningsmøte, er sammenslåingen av de to menighetene fullført. Medlemmene av den nye menigheten bør så velge en valgnemnd som skal komme med forslag til embetspersoner for den nye menigheten for resten av inneværende år.

En kopi av den skriftlige erklæringen bør så arkiveres ved distriktskontoret.

Alle medlemmene i de to menigheter blir medlemmer av den nye menigheten. Det er ikke tillatt å fjerne noen medlemmer ved å unnlate å føre dem inn i den nye medlemslisten på sammenslåingstidspunktet. Den sammenslåtte menigheten får ansvaret for orden og disiplin i forhold til alle medlemmene. Medlemmer som er under disiplinære tiltak bør behandles slik det er beskrevet annet sted i denne håndboken.

Alle dokumentene fra begge de tidligere menighetene blir en del av dokumentene for den nye menigheten. Distriktet bør informeres og sørge for å gjøre de nødvendige vedtak ved neste generalforsamling.

### **Oppløsning eller utelukkelse av menigheter**

«Kristus elsket kirken og ga seg selv for den, for å gjøre den hellig og rense den med badet i vann, i kraft av et ord. Slik ville han selv føre kirken fram for seg i herlighet, uten den minste flekk eller rynke. Hellig og uten feil skulle den være. ... Ingen har noen gang hatet sin egen kropp. Nei, man gir kroppen næring og pleier den på samme måte som Kristus gjør med kirken. For vi er lemmer på hans kropp.» (Ef 5, 25-30).

Denne holdningen bør være den rådende når det blir spørsmål om å hjelpe en menighet som er på avveier, og den må være rådende i alle disiplinære tiltak som måtte bli iverksatt – alltid å hjelpe og bevare for Guds sak.

Menighetsstatus er ikke nødvendigvis permanent. En menighet kan bli oppløst eller utelukket fra fellesskapet av følgende årsaker:

1. **Løst medlemstall** – Noen ganger kan en menighets eksistens være truet fordi den til tross for innsats for å bevare medlemstallet, mister mange medlemmer enten ved dødsfall, ved fraflytting

eller ved frafall. I slike tilfeller bør distriktsstyret gjøre et vedtak om en mulig framgangsmåte ved oppløsning av menigheten.

Før en menighet gjør det endelige vedtak om oppløsning, må de medlemmer som er tilbake, få tilbud om å bli overflyttet til andre menigheter.

Hvis det er nok medlemmer igjen, kan menigheten innkalle til et forretningsmøte som ledes av distriktets leder, eller en pastor som han utpeker. Ved dette møtet kan det gjøres et vedtak om å gi overflyttingsbrev til alle medlemmer med regulær medlemsstatus slik at deres medlemskap kan bli flyttet til en annen menighet. På denne måten oppløser menigheten seg selv etter anbefaling fra distriktsstyret, og veien er åpen for at distriktsstyret kan protokollere at menigheten er oppløst.

Hvis distriktsstyret mener at det er for få medlemmer tilbake til at det er mulig å holde et forretningsmøte, har distriktsstyret myndighet til å anbefale at alle medlemmer med regulær medlemsstatus blir opptatt i andre menigheter eller i distriktsmenigheten. På denne måten er menigheten oppløst.

Dersom et medlem på dette tidspunkt er under disiplinære tiltak og dermed ikke kan få overflyttingsbrev som opplyser at de har regulær medlemsstatus, skal deres medlemskap på foreløpig basis overføres til distriktsmenigheten. Distriktets administrasjon vil så snart som mulig gjøre det de kan for å hjelpe slike medlemmer til å få en tilfredsstillende kristen erfaring. Hvis dette lykkes, kan medlemskapet bli bekreftet i distriktsmenigheten, eller de kan få overflyttingsbrev slik at de kan overføres til andre menigheter. Hvis de ikke blir vunnet tilbake, bør distriktsstyret vedta å fjerne deres navn fra medlemslisten.

**2. Disiplinære forhold** - Det er sjelden at menigheter må utelukkes av disiplinære grunner. Menighetens oppdrag er å oppsøke og å frelse. Når det oppstår alvorlige problemer, som frafall, vedholdende motstand mot å drive menigheten i samsvar med *Menighetshåndboken*, eller opprør mot distriktet, skulle det gjøres iherdige anstrengelser for å avverge nødvendigheten av at menigheten må utelukkes. Pastoren skulle søke å styrke menighetens åndelige liv ved sin forkynnelse og sitt personlige arbeid med besøk hos medlemmene. I samarbeid med distriktet bør det holdes en serie vekkelsesmøter i den hensikt å hjelpe medlemmene til å fornye sin pakt med Gud. Hvis disse anstrengelsene mislykkes, bør pastoren i samarbeid med distriktsstyret rådføre seg med menigheten og dens ledere i et forsøk på å lege sårene og få til forsoning slik at menigheten kan bli bevart.

Slike tiltak for å hjelpe er langt å foretrekke fremfor å tillate at forholdene i menigheten forverres i en slik grad at menigheten står i fare for å bli utelukket.

Hvis derimot alle anstrengelser for å bevare menigheten slår feil, bør distriktsstyret alvorlig overveie spørsmålet om utelukkelse av menigheten. Hvis det blir gjort vedtak om dette, må følgende fremgangsmåte følges:

a. Beslutningen om å anbefale utelukkelse, må sammen med begrunnelsen legges frem for vedkommende menighet på et forretningsmøte, slik at menigheten er informert og kan vurdere anbefalingen.

b. Hvis menigheten ikke aksepterer anbefalingen, kan den gi tilbakemelding på en av følgende måter:

1. Fjern årsaken til de disiplinære tiltak, godta distriktets betingelser og be distriktsstyret oppheve sin anbefaling om å oppløse eller utelukke menigheten.

2. Appellere til unionsstyret, eller til divisjonen hvis det gjelder en union av menigheter, om å megle på vegne av menigheten.

c. Hvis menigheten fortsetter i sitt opprør, skal distriktsstyret anbefale at menigheten blir oppløst ved neste generalforsamling, eller ved en ekstraordinær generalforsamling i distriktet.

d. Hvis generalforsamlingen vedtar utelukkelse, skal distriktet gjennomføre vedtaket.

## Omsorg for medlemmer, dokumenter og midler

Lojale medlemmer fra en menighet som er blitt oppløst eller utelukket, kan ønske å beholde deres medlemskap i menigheten. For å sikre at disse blir tatt vare på, skal deres medlemskap på foreløpig basis overføres til distriktsmenigheten for et tidsrom av inntil ett år slik at de kan få anledning til å velge om de vil bli stående i distriktsmenigheten, eller bli overflyttet til en annen menighet. Distriktsstyret skal vurdere deres medlemsstatus og hvis den anses å være tilfredsstillende, vil de bli innstilt til medlemskap i distriktsmenigheten, eller en annen menighet etter deres eget ønske.

De som måtte være under disiplinære forføyninger i den menighet som blir oppløst eller utelukket, skal henvises til distriktets sekretær, som umiddelbart skal legge navnene frem for distriktsstyret i samsvar med avsnittet over om oppløsning av menigheter på grunn av lavt medlemstall.

Når en menighet blir oppløst eller utelukket på grunn av lavt medlemstall eller disiplinære årsaker, skal alle kollekter, regnskaper og regnskapssystemer, eiendeler og eiendommer, enten de er registrert i menighetens navn, på distriktet, eller en annen av Adventistkirkens organisasjoner, overlates til distriktet. Distriktet har dermed rett, myndighet og plikt til å administrere, forvalte eller avhende disse aktiva. Alle menighetsdokumentene skal overleveres til distriktets sekretær og/eller kasserer til forvaring.

I tilfeller der det ikke er et spørsmål om disiplinære tiltak, fins det et alternativ til å oppløse eller utelukke en menighet. Den kan tilbakeføres til status som en organisert gruppe. En slik beslutning kan treffes ved en flertallsavgjørelse i distriktsstyret etter at man i forveien har rådført seg med områdepastoren og medlemmer av menigheten. Avgjørelsen overbringes menigheten av pastoren, eller en representant fra distriktet.

Ved et forretningsmøte (se s. 28-29.) kan man stemme over overflyttingsbrev til distriktsmenigheten for alle gjenværende medlemmer med regulær medlemsstatus, eller andre menigheter for dem som ønsker slik overføring. Ved det samme møtet skal pastoren i samråd med de lokale medlemmene utpeke et lederteam blant medlemmene av den nye organiserte gruppen. Dette skal innbefatte en leder, en sekretær og en kasserer. For detaljer angående andre spørsmål om formell organisering av en gruppe, se «Opprettelse av en organisert gruppe» på s. 27.

## KAPITTEL 6

# Medlemskap

De alvorlige og høytidelige forpliktelser som følger med medlemskap i SDA, bør bli klart og tydelig framlagt for alle som søker om å bli tatt opp i menigheten. Bare de som klart viser at de har opplevd den nye fødsel, og som virkelig har en levende åndelig opplevelse i Kristus Jesus, er klar til å bli tatt opp som menighetsmedlemmer. Enhver pastor må undervise alle som ønsker medlemskap i SDA om de grunnleggende trospunkter og SDA s prinsipper slik at de kan gå inn i menigheten på et solid åndelig grunnlag. Selv om det ikke er fastsatt noen nedre aldersgrense for dåp, blir det anbefalt at barn som i meget ung alder uttrykker ønske om å bli døpt, bør bli oppmuntret og meldt inn i et undervisningsopplegg som kan føre dem fram mot dåp.

Apostelen Paulus skriver: «Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv.» (Rom 6,3. 4.)

Lukas skriver følgende: «Peter svarte dem: «Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn ...» De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker.» (Apg 2,38. 41.)

«Han har kalt menighetens medlemmer ut fra mørket til sitt underfulle lys for at de skal vitne om hans herlighet. Menigheten oppbevarer Guds rike nåde i Kristus, og gjennom den vil Guds kjærlighet til slutt og i hele sin fylde komme til syne for «maktene og myndighetene i himmelrommet.»» *Alfa og Omega*, bind 6, s. 11.

### Dåp

**En forutsetning for medlemskap** - «Kristus har gjort dåpen til adgangstegnet til sitt åndelige rike. Han har gjort den til en klar betingelse som alle må oppfylle som ønsker å bli anerkjent under Faderens, Sønnens og Den hellige ånds autoritet. ...»

«Dåpen er en høytidelig forsakelse av verden. De som er døpt i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds trefoldige navn, erklærer offentlig ved inngangen til sitt kristne liv at de har forlatt Satans tjeneste og er blitt med i den kongelige familie. De er blitt barn av den himmelske konge. De har vært lydige mot befalingen som sier: 'Dra bort fra dem, og skill dere fra dem, rør ikke noe urent.' Og for dem er følgende løfte oppfylt: 'Da vil jeg ta imot dere; jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige.' (2 Kor 6,17. 18)» *Testimonies*, bind 6, s. 91.

Dåpen er den seremoni som gir adgang til SDA. I sitt grunnleggende vesen er den tegnet på at et menneske går inn i Kristi frelsespakt, og den bør anses som en høytidelig om enn gledefylt velkomst inn i Guds familie.

Medlemskap i SDA er bare mulig i de menigheter som er med i fellesskapet av menigheter som er anerkjent av et distrikt.

**Dåpens form** – SDA tror på dåp ved neddykking, og godtar som medlemmer i menigheten bare de som er blitt døpt på denne måten. (Se kap. 14 Syvendedagsadventistenes grunnleggende tro og lære). Alle som anerkjenner at de er forlatt på grunn av synd, og som oppriktig angret sin synd og erfarer en omvendelse, kan, etter fullverdig undervisning, bli akseptert som kandidat for dåp og medlemskap i SDA.



**Grundig undervisning og offentlig eksaminasjon før dåpen** – Kandidatene bør få grundig bibelundervisning, enten i en dåpsklasse eller individuelt, om SDAs grunnleggende trospunkter og prinsipper, samt forpliktelsene ved medlemskap. En pastor bør forsikre menigheten ved en offentlig eksaminasjon om at kandidatene har fått en omhyggelig undervisning og er fast bestemt på å ta dette viktige skrittet, og at de ved livsstil og adferd viser at de villig har tatt imot SDA s trospunkter og de prinsippene for livsførsel som er en ytre uttrykksform for disse trospunkter, for dere skal «kjenne dem på fruktene.» (Matt 7,20.)

Dersom en slik offentlig eksaminasjon er upraktisk, bør kandidaten eksamineres av menighetsstyret, eller en komité utpekt av menighetens styre, som f.eks. forstanderskapet som da bør rapportere til menigheten før dåpen finner sted.

«Betingelsene for å være en disippel er ikke forklart så nøye som det bør for de som framstiller seg for dåp. Det bør klarlegges om de bare ønsker å bli «syvendedagsadventist» i navnet, eller om de tar et standpunkt for Herren, for å gå ut fra verden, skille seg fra den og ikke røre noe urent. Før dåpen finner sted, bør det foretas en grundig undersøkelse av kandidatens erfaring. La ikke denne undersøkelsen bli foretatt på en kjølig og reservert måte, men vennlig og omsorgsfullt ved at en viser de nyomvendte til Guds Lam som tar bort verdens synd. La evangeliets krav bli gjort gjeldende for dem som ønsker dåp.» *Testimonies*, bind 6, s. 95, 96.

### **Dåpserklæring og dåpsløfte**

Dåpserklæring - Dåpskandidater og de som skal opptas på grunnlag av tro, skal bekrefte at de aksepterer de grunnleggende trospunktene i nærvær av den lokale menighet, eller i nærvær av en annen rettmessig utpekt komité (se topp av side).

Pastoren eller forstanderen bør stille følgende spørsmål til kandidaten(e), som gir sitt samtykke enten muntlig, eller ved å rekke opp hånden eller på annen kulturelt passende måte.

#### *Dåpserklæring*

1. Tror du på én Gud: Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, en enhet av tre personer i evig sameksistens?
2. Tar du imot Jesu Kristi død på Golgata som en soning for dine synder, og tror du at du er frelst fra synd og syndens straff ved Guds nåde og gjennom troen på at Jesus ga sitt blod for deg?
3. Tar du imot Jesus Kristus som din Herre og personlige Frelser, idet du tror at Gud i Kristus har tilgitt dine synder og gitt deg et nytt hjerte, og tar du avstand fra verdens syndige livsførsel?
4. Tar du ved tro imot Kristi egen rettferdighet; han som er din talsmann i den himmelske hellighet? Tar du imot hans løfte om forvandlende nåde og kraft til å leve et Kristus-sentrert liv i ditt hjem og i verden?
5. Tror du at Bibelen er Guds inspirerte ord, den eneste rettesnor for den kristnes tro og liv? Lover du at du regelmessig vil bruke tid til bønn og bibelstudium?
6. Anerkjenner du de ti bud som et uttrykk for Guds karakter og en åpenbaring av hans vilje? Er det din hensikt ved den kraft Kristus gir deg, å holde denne loven, inkludert det fjerde bud som krever helligholdelse av ukens sjuende dag som sabbat for Herren, og som et minne om skapelsen?
7. Ser du fram til Jesu snare komme, og til det velsignede håp når «dette dødelige er kledd i udødelighet» (1 Kor 15,54)? Idet du forbereder deg til å møte Herren, vil du vitne om hans kjærlige frelse ved å bruke dine talenter i personlig sjelevinning, for å hjelpe andre til å være beredt for hans komme i herlighet?
8. Aksepterer du bibelens lære om åndelige gaver, og tror du at den profetiske gave er et av kjennetegnene på den siste menighet?

9. Tror du at menigheten skal være organisert? Er det din hensikt å tilbe Gud og å støtte menigheten ved din tiende og dine gaver, og ved din personlige innsats og innflytelse?

10. Tror du at kroppen din er et tempel for Den hellige ånd? Vil du ære Gud ved å ta vare på kroppen, idet du unngår å bruke det som er skadelig; holder deg vekk fra all uren mat; fra bruk, framstilling og salg av alkoholholdige drikkevarer; fra bruk, framstilling og salg av tobakk i alle dens former laget for bruk av mennesker; og fra misbruk av eller spredning av narkotika og annen rusgift?

11. Kjenner du og forstår du de grunnleggende bibelske prinsipper slik de blir presentert av Syvendedags Adventistkirken? Er det din hensikt, ved Guds nåde, å gjøre hans vilje ved å innordne ditt liv i samsvar med disse prinsipper?

12. Godtar du Det nye testaments lære om dåp ved neddykkelse? Ønsker du å bli døpt på denne måten, som et offentlig uttrykk for din tro på Kristus og at han har tilgitt dine synder?

13. Aksepterer du og tror du at Syvendedags Adventistkirken er den «rest» som bibelprofetien snakker om, og at mennesker fra hver nasjon, rase og tungemål er invitert og inkludert i dette fellesskapet? Ønsker du å bli medlem i denne lokale menigheten som er en del av dette verdensomspennende kirkesamfunnet?

### *Alternativ dåpserklæring*

1. Har du tatt imot Jesus Kristus som din personlige Frelser og Herre, og ønsker du å leve ditt liv i et frelsende forhold til ham?

2. Aksepterer du Bibelens undervisning slik den kommer til uttrykk i dokumentet om Syvendedags Adventistkirkens grunnleggende trospunkter, og lover du at du ved Guds nåde vil leve i samsvar med disse trospunktene?

3. Ønsker du å bli døpt som et offentlig uttrykk for din tro på Jesus Kristus, og å bli tatt opp i syvendedagsadventistenes menighetsfellesskap, og å støtte menigheten og dens virksomhet som en trofast forvalter med din innflytelse, din tiende og dine gaver og ved et liv i tjeneste?

**Dåpspakt** – SDA har vedtatt at de 28 grunnleggende trospunkter, sammen med dåpserklæringen, dåpsbeviset og dåpsløftet, fungerer som en dåpspakt.

Et trykt eksemplar av denne pakten, sammen med dåpsbeviset og et personlig utfylt dåpsløfte bør gis til alle som blir opptatt som medlemmer ved dåp. Et passende opptaksbevis bør også gis til slike som blir opptatt ved bekjennelse av troen.

Det vil være avsatt plass på dåpsbeviset slik at det nye medlem kan skrive under og dermed bekrefte sitt dåpsløfte. Etter dåpen bør vedkommende få overrakt dåpsbeviset med dåpsløftet. Dette vil utgjøre et paktsdokument. Dåpsløftet vil ha følgende ordlyd:

### *Dåpsløfte*

1. Jeg tror på én Gud: Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, en enhet av tre personer i evig sameksistens.

2. Jeg tar imot Jesu Kristi død på Golgata som en soning for mine synder, og tror at jeg er frelst fra synd og syndens straff ved Guds nåde og gjennom troen på at Jesus ga sitt blod for meg.

3. Jeg tar imot Jesus Kristus som min Herre og personlige Frelser, idet jeg tror at Gud i Kristus har tilgitt mine synder og gitt meg et nytt hjerte, og jeg tar avstand fra verdens syndige livsførsel.

4. Ved tro tar jeg imot Kristi egen rettferdighet, han som er min talsmann i den himmelske helligdom, og jeg tar imot hans løfte om forvandlende nåde og kraft til å leve et Kristus-sentrert liv i mitt hjem og i verden.

5. Jeg tror at Bibelen er Guds inspirerte ord, den eneste rettesnor for den kristnes tro og liv. Jeg lover at jeg regelmessig vil bruke tid til bønn og bibelstudium.

6. Jeg anerkjenner de ti bud som et uttrykk for Guds karakter og en åpenbaring av hans vilje. Det er min hensikt ved den kraft Kristus gir meg, å holde denne loven, inkludert det fjerde bud som krever helligholdelse av ukens sjuende dag som sabbat for Herren og som et minne om skapelsen.

7. Jeg ser fram til Jesu snare komme, og til det velsignede håp når «dette dødelige er kledd i udødelighet» (1 Kor 15,54). Idet jeg forbereder meg til å møte Herren, vil jeg vitne om hans kjærlige frelse ved å bruke mine talenter i personlig sjelevinning for å hjelpe andre til å være beredt for hans komme i herlighet.

8. Jeg aksepterer Bibelens lære om åndelige gaver og tror at den profetiske gave er et av kjennetegnene på den siste menighet.

9. Jeg tror at menigheten skal være organisert, og det er min hensikt å tilbe Gud og å støtte menigheten ved min tiende og mine gaver, og ved min personlige innsats og innflytelse.

10. Jeg tror at kroppen min er et tempel for Den hellige ånd. Jeg vil ære Gud ved å ta vare på kroppen, idet jeg unngår å bruke det som er skadelig; holder meg vekk fra all uren mat; fra bruk, framstilling og salg av alkoholholdige drikkevarer; fra bruk, framstilling og salg av tobakk i alle dens former laget for bruk av mennesker; og fra misbruk av eller spredning av narkotika og annen rusgift.

11. Jeg kjenner og forstår de grunnleggende bibelske prinsipper slik de blir presentert av Syvendedags Adventistkirken. Det er min hensikt, ved Guds nåde, å gjøre hans vilje ved å innordne mitt liv i samsvar med disse prinsipper.

12. Jeg godtar Det nye testaments lære om dåp ved neddykkelse, og jeg ønsker å bli døpt på denne måten, som et offentlig uttrykk for min tro på Kristus og at han har tilgitt mine synder.

13. Jeg aksepterer og tror at syvendedagsadventistenes menighet er den «rest» som bibelprofetien snakker om, og at mennesker fra hver nasjon, rase og tungemål er invitert og inkludert i dette fellesskapet. Det er mitt ønske å bli medlem av denne lokale menigheten av dette verdensomspennende kirkesamfunnet.

**Avstemning om opptak på bakgrunn av dåp** – Når kandidatene overfor menigheten eller en annen rettmessig utpekt gruppe, har svart bekræftende på dåps erklæringen, eller menigheten har fått forsikring om at slike svar er avgitt, bør menigheten stemme over forslaget om at de blir tatt opp i menigheten når de er blitt døpt. Dåpshandlingen bør ikke utsettes unødige.

**Opptak av medlemmer som ikke er kjent** – Når en evangelist forbereder dåp for dem som er vunnet, bør pastoren eller forstanderen inviteres til å være tilstede i dåpsklassen for å bli kjent med de som skal døpes. Slik kontakt vil gjøre det mulig for menigheten å bli bedre forberedt på å ta imot de nye medlemmene i menighetsfellesskapet.

**Forberedelse til dåpshandlingen** – Ved dåps seremonien bør de mannlige menighetstjenerne gjøre nødvendige forberedelser og hjelpe de mannlige dåpskandidatene ned i vannet og opp igjen. De kvinnelige menighetstjenerne bør hjelpe de kvinnelige kandidatene.

Det bør sørges for at kandidatene blir utstyrt med passende påkledning under dåpshandlingen. Kapper av egnet, kraftig stoff, er å foretrekke. Hvis slike kapper ikke er tilgjengelige, bør kandidatene ha på seg klær som oppfattes passende til anledningen.

Dåpshandlingen bør etterfølges av en kort velkomsts eremoni.

## Gjendåp

Gjendåp er direkte nevnt bare i Apg 19,1-7. Der godkjenner apostelen Paulus gjendåp for en gruppe av troende som tidligere er døpt med omvendelsens dåp av døperen Johannes. I tillegg til omvendelse er den kristne dåp forbundet med en forståelse av og forpliktelse på evangeliet og Jesu

undervisning samt mottak av Den hellige ånd. Med en slik utvidet forståelse og forpliktelse er gjendåp akseptabel.

**Personer fra andre kirkesamfunn** – Personer fra andre kristne kirkesamfunn som har tatt imot Syvende-dags adventistenes tro og som tidligere er døpt ved neddykkelse, kan på bibelsk grunnlag be om gjendåp.

De følgende eksempler antyder imidlertid at gjendåp ikke nødvendigvis er påkrevd. Eksemplet fra Apg. 19 var tydeligvis et særtilfelle, for om Apollos står det at han var døpt med Johannes-dåpen (Apg 18, 25), men det står ikke noe om at han ble gjendøpt. Tilsynelatende var noen av apostlene også døpt med Johannes-dåpen (Joh 1, 35-40), men det er ikke noe som tyder på at de ble gjendøpt.

Hvis en person som nylig har tatt imot viktige nye sannheter, støtter Ellen G. White at en slik person blir gjendøpt når Ånden tilskynder dem til å be om det. Dette følger det samme mønster som i Apg 19. En person som tidligere har opplevd dåp ved neddykkelse, bør vurdere sin nye religiøse erfaring og avgjøre om han eller hun ønsker gjendåp. Det må ikke utøves noe press i et slikt tilfelle.

«Dette [gjendåp] er en sak som hver enkelt samvittighetsfullt må ta stilling til inn for Gud. Emnet bør presenteres grundig og med sympati og kjærlighet. Plikten til å overtale er Guds alene. Gi Herren en anledning til å påvirke sinnet med sin Hellige ånd slik at den enkelte blir helt overbevist og trygg angående dette steget videre.» *Evangelism* s. 373

**Frafall og gjendåp** – Selv om det var tilfeller av frafall i apostelmenigheten (Hebr. 6, 4-6) sier Bibelen ikke noe angående spørsmålet om gjendåp. Ellen G. White støtter gjendåp når medlemmer av menigheten har falt fra troen og så blir omvendt på nytt og ønsker å bli medlem i SDA igjen. (Se s. 47, 48, 111.)

«Herren forventer en tydelig reformasjon. Og når en sjel virkelig er blitt omvendt igjen, la ham så bli døpt nå nytt. La ham fornye sin pakt med Gud, og Gud vil fornye sin pakt med ham». *Evangelism*, s. 375.

**Upassende gjendåp** – På grunnlag av den bibelske undervisning og veiledningen fra Ellen G. White, er det tydelig at gjendåp bare bør finne sted under spesielle omstendigheter og bør gjøres forholdsvis sjelden. Å bli døpt flere ganger eller på en følelsesmessig bakgrunn, nedgraderer dåpens betydning og representerer en misforståelse av alvoret og betydningen som Skriften tillegger den. Et medlem hvis åndelige erfaring er blitt kald, trenger en omvendelsens ånd som fører til vekkelse og reformasjon. Denne erfaringen vil så følges opp med deltakelse i nattverdgdustjenesten for å tilkjenne en ny renselse og fellesskap i Kristi legeme. Dette vil gjøre gjendåp unødvendig.

### Personlig trosbekjennelse

Det er fire situasjoner der personer som har tatt imot syvendedagsadventistenes budskap kan bli opptatt som medlemmer av en lokal menighet ved personlig trosbekjennelse.

1. En hengiven kristen fra et annet kristent kirkesamfunn som i forveien er døpt ved neddykkelse slik Syvendedags Adventistkirken praktiserer dåp. (Se s. 31.)

2. Et medlem av Syvendedags Adventistkirken som på grunn av verdenssituasjonen ikke er i stand til å skaffe et overflyttingsbrev fra den menighet der vedkommende har sitt medlemskap. (Se s. 37.)

3. Et medlem av Syvendedags Adventistkirken som ikke har fått svar på sin forespørsel om overflytting fra den menighet der vedkommende står registrert som medlem. I slike tilfeller skal det søkes hjelp hos distriktet. Hvis den menighet der vedkommende ønsker opptak, er i et annet distrikt, skal det søkes hjelp hos distriktet eller distriktene som er involvert.

4. En person som har vært medlem, men hvis medlemskap er blitt borte eller strøket fordi personen ikke har hatt kontakt med menigheten, men som i praksis har vært trofast mot sin kristne bekjennelse.

Det bør vises stor forsiktighet ved opptak av medlemmer fra en annen forsamling. Når en person søker opptak ved personlig trosbekjennelse, bør det gjøres grundige undersøkelser om hvordan vedkommendes fortid har vært. Menighetens embetspersoner bør søke råd og hjelp hos distriktslederen. Det bør brukes tilstrekkelig tid til denne undersøkelsen slik at alle kjensgjerninger kan bli klarlagt.

Dersom en person ber om å bli tatt opp ved personlig trosbekjennelse, og det viser seg at vedkommende er medlem i en annen adventistmenighet, bør det ikke tas skritt til å ta vedkommende opp i menigheten før den menigheten der personen er registrert som medlem utsteder et overflyttingsbrev. Dersom en menighet avslår å gi overflyttingsbrev på tross av at den korrekte prosedyre har vært fulgt (se s. 37), og medlemmet mener dette ikke er rettferdig, kan medlemmet anke saken til distriktsstyret. Denne framgangsmåten vil føre til en større forståelse for at medlemskap i menigheten er et hellig privilegium, og til at tidligere urett blir gjort opp der dette er påkrevd. Ingen menighet har rett til å nekte å utstede overflyttingsbrev med mindre personen er under menighetsdisiplin.

Når en person som har vært fratatt sitt medlemskap i menigheten, søker om nytt medlemskap, skjer dette som regel ved gjendåp. (Se s. 47, 48.)

### **Overflytting av medlemmer**

Når menighetsmedlemmer flytter til et nytt område, bør sekretæren i den menigheten hvor de har sitt medlemskap, skrive til sekretæren i det aktuelle distrikt og be om at en pastor på det nye stedet besøker dem og legger forholdene til rette for overflyttingsprosessen.

Sekretæren i den menigheten hvor medlemskapene er registrert, bør også gjøre medlemmene oppmerksom på at en vil gi deres nye adresse til distriktet.

Menighetsmedlemmer som flytter til et nytt sted for et tidsrom av mer enn seks måneder, bør umiddelbart søke om å få sitt medlemskap overflyttet. Medlemmer som flytter til et isolert sted hvor det ikke er noen menighet i rimelig nærhet, bør søke om å bli tatt opp i distriktsmenigheten.

**Framgangsmåte ved utstedelse av overflyttingsbrev.** – Medlemmer bør søke om overflyttingsbrev hos sekretæren i menigheten der vedkommende ønsker å bli tatt opp (mottakende menighet). Sekretæren sender så anmodning til menighetssekretæren i den menigheten medlemmet ønsker å overflyttes fra (fraflyttende menighet). (For en alternativ framgangsmåte, se s. 38.)

Når menighetssekretæren i den fraflyttede menighet mottar anmodningen, legges denne fram for pastoren eller forstanderen som så legger den fram for menighetsstyret. Etter å ha vurdert saken vedtar menighetsstyret en anbefaling overfor menigheten, positiv eller negativ. (Se s. 26-29, 36-39, 58.) Pastoren eller forstanderen legger anbefalingen fram for menigheten som en første gangs kunngjøring. Endelig vedtak gjøres uken etter når anmodningen legges fram for menigheten for avstemning.

Hensikten med et tidsrom på en uke mellom kunngjøringene er å gi menighetens medlemmer mulighet til å komme med en innvending mot å gi overflyttingsbrev. En slik innvending bør vanligvis ikke fremsettes offentlig, men gis til pastoren eller forstanderen som oversender dem til menighetsstyret for vurdering. Styret bør gi hver enkelt som har reist en innvending, anledning til å legge den fram for styret. Dersom innvendingen ikke er vel fundert, bør vedkommende oppfordres til å trekke den tilbake. Hvis det derimot skulle være gyldig grunn for innvendingen, har menighetsstyret

plikt til å iverksette de nødvendige undersøkelser i saken. I så fall må det endelige vedtak om overflytting utsettes til en tilfredsstillende løsning er funnet.

Dersom vanskelighetene involverer mellommenneskelige forhold, bør det gjøres alt som er mulig for å forlike partene. Dersom det dreier seg om offentlige lovbrudd, er det mulig at det blir nødvendig med disiplinære tiltak. Dersom det dreier seg om et åndelig fall, bør det gjøres anstrengelser for å hjelpe vedkommende medlem til rette.

**Sekretæren skriver ut overflyttingsbrev** – Når menigheten har vedtatt å utstede overflyttingsbrev, fyller menighetens sekretær ut det skjema som benyttes til dette formål, og sender det til sekretæren i mottakende menighet. Sekretæren i mottakende menighet gir brevet til pastoren eller forstanderen som først legger det fram for menighetens styre for anbefaling. På den neste regulære gudstjeneste presenteres anmodningen for menigheten. Menigheten vedtar vanligvis en uke senere ved avstemning om vedkommende skal opptas i menigheten. Sekretæren i mottakende menighet fører så medlemmets navn og dato for opptak inn i menighetens medlemsprotokoll. Sekretæren fyller også ut retur-delen av overflyttingsbrevet, bekrefter at medlemmet er tatt opp, og sender denne delen tilbake til sekretæren for fraflyttede menighet. (Se s. 58.)

**Seks måneders gyldighet** – Et overføringsbrev er gyldig i seks måneder fra den dato det er skrevet ut.

**Alternativ prosedyre for overflytting av medlemmer** – En divisjon kan godkjenne alternative prosedyrer for overflytting av medlemmer innenfor divisjonens område, men når medlemmer ber om overflytting til en menighet i en annen divisjon, må ovenstående «framgangsmåte ved utstedelse av overflyttingsbrev» følges.

**Medlemskap i overflyttingsperioden** – Ikke under noen omstendigheter må sekretæren i fraflyttede menighet fjerne medlemmets navn fra medlemsprotokollen før retur delen av overflyttingsbrevet er mottatt med bekreftelse på at vedkommende er blitt opptatt i mottakende menighet. Dersom dette gjøres vil det frata personen medlemskapet i overførings perioden. Sekretæren, forstanderne, pastoren og distriktslederen er alle ansvarlige for å se til at disse retningslinjer blir fulgt nøyaktig i alle menigheter.

**Medlemsopptak vanskeligjort av verdensbegivenheter.** – Forholdene i verden gjør det noen ganger umulig å sende eller motta brev angående medlemskapsoverføringer. I slike tilfeller bør mottakende menighet, i samråd med distriktet, forvise seg om hvor slike medlemmer står i forhold til menigheten og ta dem opp på grunnlag av personlig trosbekjennelse. Dersom det siden blir mulig å ta opp korrespondanse med den fraflyttede menighet eller distriktet hvor denne er lokalisert, bør det sendes brev fra mottakende menighet om det som er blitt gjort.

**Medregnes i statistiske rapporter.** – Når menighetens statistiske kvartals- og års-rapporter lages, må alle medlemmer som det er utstedt overflyttingsbrev for, uten at returskjema er mottatt, regnes med i den menigheten det flyttes fra. Når returskjemaet er mottatt skal den menigheten det flyttes fra, stryke medlemmet fra sine lister, og ikke ta navnet med i neste kvartalsrapport.

**Dersom et medlem ikke blir opptatt.** – Den mottakende menighet er forpliktet til å ta opp medlemmet, medmindre det foreligger en gyldig grunn til at den ikke bør gjøre det. I tilfelle menigheten ikke opptar medlemmet, bør menighetssekretæren sende overflyttingsbrevet tilbake til

den menigheten det kom fra, med full forklaring av årsakene. Vedkommendes medlemskap forblir da i den opprinnelige menigheten som bør samarbeide med medlemmet om å oppklare saken.

**Overflyttingsbrev bare for medlemmer med regulær medlemsstatus.** – Overflyttingsbrev utstedes bare for medlemmer med regulær medlemsstatus og aldri for medlemmer som er under menighetsdisiplin. Det må ikke knyttes kommentarer til overflyttingsbrev unntatt i tilfeller der pastoren eller styret i menigheten det flyttes fra, har faktisk eller beviselig kjennskap til at vedkommende medlem har medvirket til overgrep mot barn. I slike tilfeller bør pastoren eller forstanderen av hensyn til barns sikkerhet, lage en fortrolig uttalelse som gjør pastoren eller forstanderen i mottakende menighet oppmerksom på forholdet.

Dersom et medlem som har flyttet til et nytt sted, er blitt likegyldig, kan pastoren eller forstanderen i menigheten det flyttes fra, ta opp forholdet med pastoren eller forstanderen i menigheten det flyttes til, før det fattes vedtak om å sende overflyttingsbrev.

**Overflyttingsbrev bare for medlemmer som ønsker det.** – En menighet bør ikke ved noen anledning vedta å sende overflyttingsbrev i strid med vedkommendes eget ønske. Heller ikke bør noen menighet godta et overflyttingsbrev for et medlem som ikke ønsker overflytting. Medlemskap er et personlig forhold mellom den enkelte og Kristi legeme. En menighet bør godta dette forhold og unngå enhver handling som kan tolkes som vilkårlig.

På den annen side er et medlem forpliktet til å anerkjenne hva som er til det beste for menigheten, og gjøre sitt ytterste for å hjelpe menigheten i forhold til fraværende medlemmer. Når et medlem flytter, bør han/hun umiddelbart be om overflyttingsbrev.

Dersom en menighet blir utelukket fra fellesskapet av menigheter ved vedtak på distriktets generalforsamling, anses alle lojale medlemmer – bortsett fra de som måtte protestere – midlertidig overflyttet til distriktsmenigheten. Distriktsmenigheten kan da skrive ut overflyttingsbrev for lojale medlemmer og behandle andre medlemsforhold slik det måtte bli nødvendig. (Se s. 28-30.)

**Menighetsstyret kan ikke vedta å sende overflyttingsbrev.** – Et menighetsstyre har ikke myndighet til å vedta å sende overflyttingsbrev, eller å oppta medlemmer på grunnlag av mottatte overflyttingsbrev. Styrets fullmakt er her begrenset til å gi anbefalinger til menigheten. Vedtak angående alle overflyttinger av medlemskap, enten for eller imot, skal fattes av menigheten. (Se s. 37.) Menighetens sekretær har ingen fullmakt til å stryke, eller føre inn navn i menighetsprotokollen uten at det er blitt vedtatt av menigheten, unntatt når et medlem skriftlig ber om å få sitt menighetsmedlemskap strøket. Menighetsstyret må da etterkomme en slik forespørsel. Det bør gjøres anstrengelser for å gjenforene den enkelte til menighetsfamilien. Når et medlem dør, noterer sekretæren dødsdatoen i medlemsprotokollen, uten at det er nødvendig med noe vedtak i menigheten.

**Medlemskap i distriktsmenigheten** – Medlemmer som bor avsides, bør slutte seg til distriktsmenigheten. Denne er organisert med tanke på spredtboende medlemmer som ikke på annen måte kan ha glede og nytte av medlemskap i en lokal menighet. Eldre og svakelige medlemmer som bor i nærheten av en menighet, eller distriktets embetspersoner og andre ansatte, innbefattet pastorer, bør ha sitt medlemskap i den lokale menigheten og ikke i distriktsmenigheten.

Distriktslederen skal være distriktsmenighetens førsteforstander. Det arbeid som vanligvis gjøres av menighetens sekretær og kasserer, ivaretas av distriktets sekretær og kasserer. Siden distriktsmenigheten ikke har noe styre, skal alle de funksjoner som vanligvis utøves av en lokal menighet og dens styre, utføres for distriktsmenigheten av distriktsstyret. Dette styret utpeker også de delegerte fra distriktsmenigheten til distriktets generalforsamling.

**Medlemsliste** – En menighet bør bare ha en medlemsliste. Navn kan føyes til eller fjernes fra listen bare ved avstemning i menigheten eller ved død. (Se s. 57-58.) Under ingen omstendighet bør en menighet føre liste over forhenværende medlemmer.



## KAPITTEL 7

# Disiplin i menigheten

### Generelle prinsipper

Bibelen og Profetiens ånd fremholder i klare og entydige ordelag det alvorlige ansvar som er pålagt Guds folk når det gjelder å bevare menighetens renhet, integritet og åndelige begeistring. Hvis noen av menighetens medlemmer blir likegyldige og glir bort, må menigheten prøve å vinne dem tilbake til Herren.

**Behandling av feilende medlemmer** – «Dersom din bror gjør en synd mot deg, så gå til ham og still ham til ansvar på tomannshånd. Hvis han hører på deg, har du vunnet din bror. Men hvis han ikke hører, skal du ta med deg en eller to andre, for etter to eller tre vitners utsagn skal enhver sak være avgjort. Hvis han ikke hører på dem heller, skal du si det til menigheten. Men hvis han ikke engang vil høre på menigheten, skal han være som en hedning eller toller for deg. Sannelig, jeg sier dere: Alt dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt dere løser på jorden, skal være løst i himmelen.» (Matt 18,15-18).

«Når man skal behandle feilende medlemmer i menigheten, må Guds folk omhyggelig følge den undervisning som Frelseren gir i det attende kapittel hos Matteus.»

«Menneskene er Kristi eiendom, kjøpt av ham for en høy pris og knyttet til ham med den kjærlighet som han og hans far har åpenbart for dem. Hvor forsiktige bør vi derfor ikke være i våre handlinger mot hverandre! Menneskene har ingen rett til å tenke ondt om sine medmennesker. Medlemmene i menigheten har ingen rett til å følge sine egne påfunn og tilbøyeligheter når de behandler medlemmer som har begått feil. De bør ikke engang la sine fordommer angående den feilende komme til uttrykk, for når de gjør dette, bringer de den onde surdeigen inn i andres sinn...»

«'Dersom din bror gjør en synd mot deg,' sa Kristus, 'så gå til ham og still ham til ansvar på tomannshånd' (Matt 18, 15). Snakk ikke med andre om feilen. Den blir fortalt til en, dernest til en annen og så til en tredje, og stadig vokser det som fortelles, inntil hele menigheten kommer til å lide. La saken bli ordnet 'på tomannshånd'. Dette er Guds plan.» – *Veiledning for Menigheten*, bind 3, s. 159 (*Testimonies*, bind 7, s. 260.)

**Guds plan** – «Hva forseelsen enn går ut på, så bringer det ikke noen forandring i den planen Gud har lagt når det gjelder ordning av misforståelser og personlig forurettelse. Når man taler alene og i Kristi ånd med den som har feilet, vil vanskeligheten ofte bli fjernet. Gå til den feilende med et hjerte fylt med Kristi kjærlighet og sympati, og søk å gjøre opp saken. Resonner rolig og behersket med ham. La ikke noen vrede ord komme over dine lepper. Tal til ham på en måte som kan appellere til hans bedre dømmekraft. Husk disse ord: 'Den som får en synder til å vende om fra sine ville veier, berger sjelen hans fra døden og skjuler en mengde synder.' (Jak 5,20)»

«Hele himmelen er interessert i samtalen mellom den som er blitt forurettet og den som har forsett seg. Når den feilende tar imot den irettesettelsen som blir gitt i Kristi kjærlighet, erkjenner sin feil og ber om tilgivelse hos Gud og hos sin bror, blir hans hjerte fylt med himmelsk lys.... Guds Ånd binder hjerte til hjerte, og det er jubel i himmelen over den enheten som er blitt opprettet.»

«'Men hvis han ikke hører, skal du ta med deg en eller to andre, for etter to eller tre vitners utsagn skal enhver sak være avgjort.' (Matt 18,16). Ta med deg slike som er åndeligsinnet, og snakk

med den feilende om hans feilgrep... Når han ser deres enighet om saken, vil det kanskje gå opp et lys i hans sinn.»

«'Hvis han ikke hører på dem heller,' hva skal man da gjøre? Skal noen få i et styremøte påta seg det ansvaret å utelukke den som feiler? 'Hvis han ikke hører på dem heller, skal du si det til menigheten' (Matt 18, 17). La menigheten fatte beslutning angående sine medlemmer.»

«'Men vil han ikke engang høre på menigheten, skal han være for deg som en hedning eller en toller' (Matt 18, 17). Hvis han ikke vil gi akt på det menigheten sier, hvis han motsetter seg alle anstrengelser som blir gjort for å vinne ham tilbake, hviler det et ansvar på menigheten å fjerne ham som medlem. Hans navn bør strykes av bøkene.»

«Ingen embetsmann i menigheten bør råde til, ikke noe styre anbefale eller noen menighet bestemme at en synders navn skal strykes av menighetens bøker før den undervisningen Kristus har gitt, er blitt nøye fulgt. Når man har fulgt denne undervisning, står menigheten uten ansvar for Gud. Man må da la det onde tre fram som det er, og få det vekk for at det ikke skal utbre seg videre og videre. Sunnheten og renheten i menigheten må bevares for at den må kunne stå uplettet for Gud, iført Kristi rettferdighets kledning...»

«'Sannelig, jeg sier dere,» fortsatte Kristus, «alt dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt dere løser på jorden, skal være løst i himmelen' (Matt 18,18)»

«Denne uttalelsen står ved makt gjennom alle tider. Makten til å opptre i Kristi sted er blitt overdratt menigheten. Den er Guds redskap som skal opprettholde orden og disiplin blant hans folk. Til den har Herren betrodd makten til å avgjøre alle spørsmål som har med dens velvære, renhet og orden å gjøre. På den hviler det ansvar å utelukke fra menighetens fellesskap slike som er uverdige og som ved sin ukristelige ferd ville bringe vanære over sannheten. Alt det menigheten gjør i overensstemmelse med de anvisninger som er gitt i Guds ord, vil bli stadfestet i himmelen.» *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 160-162. (*Testimonies*, bind 3, s. 428)

**Menighetens autoritet** – «Verdens forløser har betrodd sin menighet stor makt. Han har selv satt opp de retningslinjer som skal følges i personalsaker som berører menighetens medlemmer. Etter å ha gitt nøyaktige direktiver for hvordan man skal gå frem i sine slike saker, sier han: 'Sannelig, jeg sier dere: Alt dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen [når de gjelder disiplinære tiltak i menigheten], og alt dere løser på jorden, skal være løst i himmelen.' (Matt 18,18). Slik ser vi at himmelens myndighet stadfester menighetens avgjørelser i disiplinærsaker, så lenge Bibelens retningslinjer blir fulgt overfor menighetens medlemmer.»

«Guds ord tillater ikke at en person setter seg til doms over menighetens vedtak og motarbeider det. Heller ikke har han lov til å fremtvinge sine egne meninger stikk imot menighetens vedtak.» *Veiledning for Menigheten*, bind 1, s. 335. (*Testimonies*, bind 3, s. 428.)

**Menighetens ansvar** – «Gud holder sitt folk ansvarlig for synd som eksisterer blant menighetens medlemmer. Hvis menighetens ledere forsømmer å påpeke synd som bringer Guds mishag over menigheten, vil de bli holdt ansvarlige for slike synder.» – *Testimonies*, bind 3, s. 269.

«Dersom det ikke var noen styring og disiplin i menigheten, ville den smuldre bort. Den kunne aldri bestå som en organisasjon.» – *Veiledning for Menigheten*, bind 1, s. 335. (*Testimonies*, bind 3, s. 428.)

**Harde hjerter motsetter seg menighetens disiplin** – «Det fins mange som ikke har Josvas diskresjon, og som heller ikke har det som sin tildelte oppgave å finne fram til feiltrinn og ta et oppgjør med den synden som finnes der hvor de er. La ikke slike hindre dem som bærer byrden med å ha en slik oppgave. De må ikke få stå i veien for dem som er pålagt å gjøre slikt. Noen gjør det til et poeng å stille spørsmål og å tvile og å finne feil fordi andre gjør det arbeidet som Gud ikke har pålagt dem. De

er direkte hindringer for dem som Gud har gitt oppgaven med å irettesette og fjerne synd for at Guds vrede ikke skal ramme hans folk. Skulle det finnes en Akan blant oss, ville de som måtte spille Josvas rolle, av mange bli anklaget for å være onde og kritiske. Gud lar seg ikke spotte, han lar ikke et fordervet folk ringeakte hans advarsler ustraffet...»

«De som i gudfryktighet arbeider for å rense menigheten for hindringer og alvorlige feilgrep, vil alltid møte motvilje hos dem som ikke er helliget Herren. Likevel er det deres plikt å lede Guds folk til å se nødvendigheten av å avsky synd og vokse i renhet, slik at Guds navn kan bli herliggjort.» *Testimonies*, bind 3, s. 270, 271.

**Vern om enheten i SDA** – Som kristne bør vi bestrebe oss på å unngå tendenser som kan skape splittelse og bringe vanære over Guds sak. «Det er Guds hensikt at hans barn skal holde sammen i enighet. Venter de ikke at de skal bo sammen i den samme himmel? ... De som nekter å arbeide i harmoni, vanærer Gud i høy grad.» *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 192. (*Testimonies*, bind 8, s. 240). Menigheten bør fraråde alt som kan true enheten blant sine medlemmer, samtidig som den konsekvent bør oppmuntre til enhet.

Selv om alle medlemmer har like rettigheter innenfor menigheten, bør ingen enkeltperson, eller grupper av medlemmer starte en bevegelse, eller danne en organisasjon, eller på annen måte søke å skaffe tilhengere for å oppnå bestemte ting, eller hevde læresetninger som er i strid med SDAs grunnleggende lære og målsettinger. Slike tiltak vil gi næring til splittelse og fraksjoner, og vil ødelegge samstemmigheten i SDAs arbeid. På den måten blir det lagt hindringer i veien for at SDA kan oppfylle den forpliktelsen den har overfor Herren og overfor verden.

**Bilegge uenighet** – Vi bør gjøre alt vi kan for å løse opp i uenigheter blant menighetens medlemmer og avgrense konflikten til å involvere færrest mulig. Som regel bør det være mulig å bilegge uenighet i menigheten og blant medlemmene uten å måtte ty til verken SDA for å megle mellom partene, eller til rettsapparatet.

«Hvis uenighet og strid mellom to kristne mennesker ikke ble brakt videre til andre, men åpent og ærlig drøftet dem imellom i ydmykhet og med et kristent sinnelag, ville meget ondt kunne avverges. Mange bitre røtter som volder stor skade, kunne på den måten rykkes opp, og Jesu etterfølgere ville få mer av hans kjærlighet og komme hverandre meget nærmere.» I naturens tempel, s. 63.

«Strid, trette og rettsaker mellom brødre er en vanære for sannhetens sak. De som velger en slik fremgangsmåte, utsetter menigheten for å bli gjort til latter blant fiendene, og mørkets makter gleder seg. De sårer Kristus på ny og stiller ham fram til spott. Ved å ringeakte menighetens autoritet viser de ringeakt for Gud, som ga menigheten dens autoritet.» – *Veiledning for menigheten*, bind. 2, s. 68 (*Testimonies*, bind 6, s. 243).

Sivile rettstvister foregår ofte i en konfliktfylt atmosfære som både stammer fra og leder til egoisme blant menneskene. Det er denne typen fiendtlige framgangsmåter som må unngå av en menighet som søker å vise Kristi ånd. De som følger Jesu uselviske eksempel, vil heller lide et tap (1 Kor 6,7) enn å føre sak «for de urettferdige og ikke for de hellige» (1 Kor 6,1).

I det moderne samfunn vil det være saker hvor en søker avgjørelse hos sivile rettsinstanser. Som kristne bør vi imidlertid foretrekke å løse sakene innenfor SDAs myndighetsområde og begrense bruken av de sivile rettsinstanser til saker som klart hører hjemme i rettssystemet og ikke under SDA, eller til saker der en er enig om at SDA ikke har tilstrekkelig kompetanse for et ryddig oppgjør. Saker som en tar til retten, bør aldri bli stridigheter med ønske om hevn, men bør være ut fra et ønske om å få en avgjørelse, og å løse problemet på en minnelig måte.

Eksempler på slike saker kan omfatte, men ikke begrenses til, spørsmål om forsikringsutbetalinger, eiendomsgrenser og -rettigheter, avgjørelser vedrørende administrasjonen av eiendommer og foreldrerettigheter.

Selv om SDA bør utarbeide regler for hvordan man skal gå frem for å unngå den form for rettstvister som er omtalt i 1 Kor 6, bør den hele tiden være påpasselig slik at den ikke blir avsporet fra sin egentlige oppgave med å forkynne evangeliet, og i stedet tar på seg oppgaver som hører hjemme i rettsapparatet. (Se Lukas 12,13 og *Testimonies*, bind 9, s. 216-218.)

Guds ideal for menighetens medlemmer er uttrykt i Rom 12,18: «Hold fred med alle, om det er mulig.» Menigheten bør benytte den fordel som ligger i at den er lett tilgjengelig og forholdsvis raskt kan bistå til å løse mange av de tvister som kan oppstå blant menighetens medlemmer. Dersom SDA unnlater å svare på en anmodning om å hjelpe til med å løse en tvist, eller hvis SDA innser at saken er av en slik karakter at den ikke er innenfor dens myndighet til å gjøre noe med den, bør det erkjennes at dette menighetsmedlemmet har uttømt mulighetene for bibelsk skisserte prosedyrer for å løse tvister, og at det han/hun velger å gjøre utover dette er en sak for hans/hennes samvittighet. (Se *SDA Bible Commentary*, bind 6, s. 698.)

Når SDA har prøvd å hjelpe til på betimelig og velvillig måte i en tvist mellom menighetsmedlemmer, og legger fram et forslag til løsning, bør medlemmene ikke uten videre avslå den løsningen som blir foreslått. Som 1 Kor 6,7 indikerer er det ikke en uvesentlig sak hvis menighetsmedlemmer anlegger sak mot hverandre, uten å ta hensyn til det menigheten har gjort for å løse striden.

Menighetsmedlemmer som legger for dagen en utålmodig og egoistisk holdning slik at de ikke vil avvente eller godta de forslag menigheten legger fram for å løse stridigheter med andre medlemmer av menigheten, kan med rette bli underlagt disiplinære tiltak fra menigheten (Se s. 43). Deres avvisning mot å anerkjenne menighetens valgte myndighet, vil ha en splittende effekt på menigheten.

***Når medlemmer har klagemål mot menigheten*** – De samme prinsipper som gjelder for å finne løsninger på konflikter mellom menighetens medlemmer, kommer også til anvendelse når medlemmer av menigheten har klagemål mot SDAs organisasjon eller institusjoner.

Menighetsmedlemmer bør ikke reise sak mot noe organisasjonsledd i SDA med mindre SDA har unnlatt å gjøre forsøk på å løse saken på tilfredsstillende måte innenfor menighetens egne organer, eller der saken er av en slik natur at den helt tydelig ligger utenfor menighetens myndighetsområde.

***Når SDA har klagemål mot medlemmer*** – Det kan oppstå situasjoner der SDAs organisasjoner eller institusjoner har klagemål mot medlemmer. Hvis slike situasjoner oppstår, må SDAs administrasjon vise kristen overbærenhet og huske den bibelske veiledning for hvordan kristne skal løse innbyrdes konflikter. Denne veiledningen må anvendes når SDA har klagemål mot sine medlemmer. Heller enn å søke en løsning via rettsvesenet bør SDA gjøre alle rimelige forsøk på, i samarbeid med medlemmet, å finne en tilfredsstillende løsning på problemet.

SDA er klar over behovet for å være meget omhyggelig med å verne om medlemmenes høyeste åndelige interesser, i å sikre rettfærdig behandling, og å verne om SDAs omdømme. Den har ikke råd til å ta lett på den form for synd eller å tillate at personlige hensyn virker inn på de avgjørelser den treffer. Samtidig må den anstrenge seg for både å vinne tilbake de som gjør feil, og hjelpe dem inn på rett vei.

«Dersom den feilende omvender seg og bøyer seg under Kristi disiplin, bør han få anledning til en ny prøve. Og selv om han ikke omvender seg, selv om han står utenfor menigheten, har Guds tjenere fremdeles en oppgave å gjøre for ham. De skal med alvor søke å lede ham til omvendelse. Og dersom han bøyer seg for påvirkningen av Den hellige ånd og ved å bekjenne og avstå fra sin synd gir bevis på at han er omvendt, skal man tilgi ham og by ham velkommen tilbake til menigheten, hvor graverende hans forsyndelse enn måtte ha vært. Hans brødre skal oppmuntre ham på den rette veien og behandle ham som de ville ønske å bli behandlet hvis de var i hans sted, mens de selv må passe på at ikke også de blir fristet.» – *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 161 (*Testimonies*, bind 7, s. 263).

## Grunner til disiplinære tiltak

Forhold som utløser disiplinære tiltak overfor menighetsmedlemmer, er følgende:

1. Fornektelse av tro på evangeliets grunnprinsipper og SDAs grunnleggende trospunkter, eller forkynnelse av en lære i strid med disse.
2. Overtredelse av Guds lov, som tilbedelse av avguder, mord, tyveri, blasfemi, gambling, sabbatsbrudd og forsettlig og vanemessig løgnaktighet.
3. Brudd på budet i Guds lov, som lyder: "Du skal ikke bryte ekteskapet" (2Mos 20,14; Matt. 5,27-28.) og den betydningen det har for ekteskapsinstitusjonen, det kristne hjem, bibelske moralnormer, enhver handling av seksuell intimitet utenfor et ekteskap, og/eller ikke-samtykkende seksuelle handlinger i et ekteskap, enten disse handlingene er lovlige eller ulovlige. Slike handlinger inkluderer, men er ikke begrenset til, seksuelle overgrep mot barn, inkludert misbruk av en sårbar person. Et ekteskap defineres som et offentlig, juridisk bindende, monogamt, heteroseksuelt forhold mellom en mann og en kvinne.
4. Utukt, som inkluderer blant annet promiskuitet, homoseksuelle handlinger, incest, sodomi og bestialitet.
5. Produksjon, bruk av, eller spredning av pornografisk materiale.
6. Gjengifte av en skilt person, bortsett fra en ektefelle som har fortsatt å være tro mot sitt ekteskapsløfte, men er blitt skilt fordi den andre ektefellen har drevet hor eller praktisert seksuelle perversiteter.
7. Fysisk vold, inkludert utøvelse av vold i familien.
8. Svindel eller forsettlig uærlighet i forretningssaker.
9. Uregjerlig oppførsel som bringer vanære over menigheten.
10. Tilslutning til, eller deltakelse i avvikende, eller illojale bevegelser eller organisasjoner. (Se s. 42.)
11. Vedvarende motstand mot å anerkjenne menighetens lovlig opprettede myndigheter, eller å innrette seg etter krav om orden eller vedtak om disiplinære tiltak i menigheten.
12. Bruk, fremstilling eller salg av alkoholholdige drikker.
13. Bruk, fremstilling eller salg av tobakk i noen form beregnet på bruk av mennesker.
14. Bruk eller fremstilling av illegale rusmidler, eller bruk, misbruk eller salg av narkotika eller legemidler uten adekvat medisinsk årsak og lisens.

## Utøvelse av disiplinære tiltak

Når det gjelder alvorlige synder, må menigheten ty til disiplinære tiltak. Dette kan gjøres på to måter.

1. Ved vedtak om menighetsdisiplin.
2. Ved vedtak om utelukkelse fra menigheten.

**Menighetsdisiplin** – I situasjoner der menigheten ikke anser at feilgrepet er så alvorlig at det er nødvendig å gå til det drastiske skritt å utelukke et medlem, kan menigheten uttrykke sitt mishag ved at medlemmet blir ilagt menighetsdisiplin.

Menighetsdisiplin har et dobbelt formål: 1. Menigheten får mulighet til å markere sitt mishag overfor et alvorlig feiltrinn som har brakt vanære over Guds sak. 2. Å gjøre det helt klart for den feilende at han/hun må forandre livsstil og atferd, og samtidig gi vedkommende en prøvetid der de nødvendige forandringer kan bli gjort.

Et vedtak om menighetsdisiplin gjelder for en fastsatt periode på minst en måned og maksimalt 12 måneder. Et slikt vedtak betyr at personen løses fra alle verv og oppgaver vedkommende er valgt

til i menigheten, og at han/hun ikke kan velges til noe verv i det tidsrom menighetsdisiplinen gjelder. En person som er under menighetsdisiplin har ikke tale- eller stemmerett i menighetens anliggender, og kan ikke medvirke i noen av menighetens aktiviteter som å undervise i sabbatsskolen eller lignende. Men personen er ikke avskåret fra å være tilstede på sabbatsskole og gudstjeneste, eller fra å delta i nattverd. Medlemskapet kan heller ikke overføres til en annen menighet i denne tidsperioden.

Et vedtak om menighetsdisiplin må ikke inneholde noen bestemmelse om at vedkommende vil bli utelukket fra medlemskap i menigheten dersom han/hun ikke imøtekommer de betingelser som er satt i vedtaket. Når den vedtatte tidsperiode er omme, bør det vurderes om den som har vært under menighetsdisiplin har lagt om kursen. Hvis det er skjedd på en måte menigheten finner tilfredsstillende, vil vedkommende, uten noen ytterlige vedtak, bli ansett for å ha regulær medlemsstatus. Vedkommende skal gis beskjed om at menighetsdisiplinen er avsluttet. Hvis atferden ikke er tilfredsstillende, bør menigheten vurdere nødvendige disiplinære tiltak. Eventuell gjenoptakelse av verv i menigheten kan bare skje ved valg.

**Utelukkelse fra menigheten som disiplinærtiltak** – Menigheten er Kristi legeme, og utelukkelse er den strengeste form for disiplinærtiltak menigheten kan utøve. Bare når den veiledning som er gitt i dette kapittel, er blitt fulgt, og etter å ha søkt råd fra menighetens pastor, eller hos distriktet, hvis pastoren ikke er tilgjengelig, og etter at en har anstrengt seg til det ytterste for å vinne den feilende tilbake på de rette stier, bør en person fratas medlemskap.

**Ingen tilleggsregler for medlemskap** – Verken en pastor, en enkelt menighet, eller et distrikt har myndighet til å fastsette eller gjennomføre egne regler for hvem som kan være medlem i menigheten. Slik myndighet hviler på Generalkonferensens hovedforsamling. Enhver som prøver å stille betingelser for medlemskap utover de som er nevnt ovenfor, er derfor ikke noen rettmessig representant for SDA. – (Se *Testimonies*, bind 1, s. 207.)

**Disiplinære tiltak innen rimelig tid** – Menigheten har plikt til å gjennomføre den disiplinære saksgang innen rimelig tid, og så formidle sin avgjørelse vennlig og raskt. Utsettelse i forhold til administreringen av disiplinærtiltak kan skape frustrasjon og smerte både hos det enkelte medlem og i selve menigheten.

**Advarsel mot å dømme karakter og motiver** – «Kristus har gitt klar undervisning om at de som blir ved med å synde åpenlyst, må skilles fra menigheten. Men han har ikke satt oss til å dømme karakterer og motiver. Han kjenner oss altfor godt til å betro oss et slikt verv. Hvis vi skulle prøve å utelukke dem fra menigheten som vi mener er falske kristne, ville vi sikkert begå mange feil. Ofte anser vi nettopp dem for å være håpløse som Kristus er i ferd med å dra hen til seg. Dersom vi skulle behandle disse sjeler slik vår egen mangelfulle dømmekraft tilskynder oss til, ville vi kanskje slukke den siste gnist av håp. Mange regner seg selv for å være kristne, men vil til slutt finne at de er blitt veiet og funnet for lette. På den annen side vil det være mange i himmelen som naboene mente aldri ville komme dit. Mennesket ser på det utvortes, men Herren ser på hjertet. Ugresset og hveten skal vokse sammen inntil høsten. Når høsten kommer, da er prøvetiden forbi. Av Frelserens ord kan vi også lære noe annet som viser oss hans store overbærenhet og ømme kjærlighet. Liksom ugressets røtter kan være flettet sammen med hvetens, slik kan også falske brødre i menigheten være nært knyttet til de sanne disipler. Den sanne karakter hos disse såkalte troende er enda ikke blitt helt åpenbart. Hvis de ble utelukket av menigheten, ville derved kanskje andre bli ledet til fall, som ellers ville ha vært trofaste.» – *Ord som lever*, s. 40.

**Forskriftsmessig innkalt forretningsmøte** – Medlemmer kan ilegges disiplinære forføyninger når det foreligger tilstrekkelig grunn for det, men det kan bare skje ved et forskriftsmessig innkalt forretningsmøte (se s. 89) etter at menighetens styre har gjennomgått saken. Møtet må ledes av en ordinert pastor eller en lisensiert pastor som er ordinert til forstander i den gjeldende menighet. Hvis menighetens pastor er fraværende, kan menighetens ordinerte forstander lede møtet, etter samråd med pastor, eller distriktets leder.

**Flertallet avgjør** – Medlemmer kan utelukkes av menigheten, eller ilegges menighetsdisiplin bare ved en flertallsavgjørelse blant de medlemmer som er tilstede, og som avgir stemme ved et forskriftsmessig innkalt møte. «Menighetens flertall er en myndighet som de enkelte medlemmer bør rette seg etter.» *Testimonies*, bind 6, s. 107.

**Menighetsstyret kan ikke vedta utelukkelse** – Menighetsstyret kan anbefale overfor forretningsmøtet at et medlem blir strøket av medlemslisten, men styret har ikke under noen omstendigheter anledning til selv å ta den endelige avgjørelsen. Bortsett fra ved medlemmers dødsfall, kan menighetens sekretær bare føre navn ut av protokollen etter vedtak i et forretningsmøte.

**Medlemmers grunnleggende rettigheter** – Medlemmer har en grunnleggende rett til å bli varslet på forhånd om møtet der disiplinærtiltak vil bli behandlet, og de har rett til å forsvare seg, legge frem bevis og føre vitner. Ingen menighet bør gjøre disiplinærvedtak dersom vedkommende ikke har fått anledning til å benytte seg av disse rettighetene. Det må sendes et skriftlig varsel minst to uker før møtet finner sted, inkludert begrunnelse for de disiplinærtiltakene som foreslås.

**Advokater kan ikke representere medlemmer** -- SDAs oppgave med å sørge for orden og disiplin er en kirkelig funksjon som på ingen måte har noe med en sivil eller juridisk prosedyre å gjøre. Derfor tillater ikke SDA at medlemmer har en advokat til å representere seg i et hvilket som helst møte som er sammenkalt for å behandle saker som angår orden eller disiplin, eller i andre menighets saker. Medlemmer som ønsker å ha med seg en juridisk rådgiver til et møte, bør derfor få beskjed om at de ikke vil få legge fram sin sak hvis de krever å få ha juridisk rådgiver med.

Personer som ikke er medlemmer av menigheten, bør heller ikke ha anledning til å være tilstede ved møter som behandler saker som gjelder orden og disiplin, med mindre de er innkalt som vitner. Personer som ikke er medlemmer av menigheten, bør heller ikke ha anledning til å være tilstede ved møter som behandler saker som gjelder orden og disiplin, med mindre de er innkalt som vitner.

**Overflytting av medlemmer under menighetsdisiplin** – Ingen menigheter må ta opp som medlem en person som er under menighetsdisiplin i en annen menighet. En slik handling vil være å se gjennom fingrene med de forhold som ligger til grunn for at en menighet har satt vedkommende under menighetsdisiplin. Å oppta en person som er under disiplinærtiltak, er en så alvorlig tilsidesettelse av SDAs retningslinjer, at en menighet som gjør det, selv kan bli gjenstand for disiplinærtiltak fra distriktets generalforsamling.

**Medlemmer kan ikke utmeldes på grunn av fravær** – Menighetens ledelse bør være flittige til å besøke medlemmer som ikke kommer til kirke, og oppmuntre dem til å gjenoppta vanen med kirkegang slik at de kan oppleve velsignelsen og gleden ved å tilbe i menighetsfellesskapet.

Når medlemmer på grunn av alder, skrøpeligheit eller andre uunngåelige årsaker finner det umulig å komme regelmessig til møter, bør de likevel holde hyppig kontakt med menighetens ledere

enten ved brev eller på annen måte. Men så lenge en person er lojal mot SDAs lærepunkter, skal fravær fra møter og gudstjenester ikke bli betraktet som grunn til utelukkelse av menigheten.

**Medlemmer som flytter, og ikke holder kontakt** -- Når et medlem flytter, bør de opplyse menighetens sekretær eller forstander om sin nye adresse. Så lenge vedkommende er medlem av den menigheten, bør de rapportere og sende inn sin tiende og sine gaver minst en gang i kvartalet. Hvis en person flytter uten å oppgi sin nye adresse, og unnlater å holde kontakt med sin hjemmemenighet, og det ikke er mulig for menigheten å finne frem til deres oppholdssted, kan menigheten etter to års fravær gjøre vedtak om å stryke vedkommende fra medlemslisten. Dette er under forutsetning av at menighetens ledere kan vise til at de har gjort hva de kunne for å finne frem til personen, men ikke har lyktes. Menighetens sekretær bør da skrive i medlemsfortegnelsen: «Oppholdssted ukjent. Vedtatt å betegne som savnet.»

**Ingen kan meldes ut av finansielle grunner** – Selv om alle medlemmer bør støtte SDA med midler etter det hver enkelt har evne til, skulle ingen bli fratatt sitt medlemskap fordi de ikke har evne eller vilje til å yte finansielle bidrag til SDA.

**Utmelding etter eget ønske** – Det bør alltid vises stor takt når det gjelder medlemmer som ber om å bli meldt ut av menigheten.

SDA anerkjenner hvert enkeltmedlems rett til å avslutte sitt menighetsmedlemskap. Brev med begjæring om utmeldelse skal presenteres for styret, og utmeldelsen protokolleres med effekt fra og med brevets dato. Av hensyn til den person det gjelder, skal vedtak gjøres uten åpen drøftelse. Det bør gjøres anstrengelse for å gjenforene personen med menighetsfamilien.

**Melding til de som er utelukket** – Det er menighetens plikt å gi skriftlig beskjed til personer som blir utelukket fra menigheten. De må også gis forsikring om at menigheten fortsatt vil være interessert i deres åndelige ve og vel. Meldingen om dette vedtak bør, der det er mulig, overleveres personlig av menighetens pastor, eller en person som er utpekt av menighetsstyret. Utmeldte medlemmer bør også gis en forsikring om at menigheten håper at de vil komme tilbake til menighetsfellesskapet, og at de vil være med i det evige fellesskapet i Guds rike.

**Opptak av medlemmer som tidligere er blitt utelukket** – Når personer er blitt utelukket av menigheten, bør menigheten, der det er mulig, holde kontakt med vedkommende, og legge for dagen vennlighet og kjærlighet, og prøve å vinne dem tilbake til menigheten.

De som tidligere er blitt utelukket fra menigheten, kan bli tatt opp som medlemmer på nytt når de har bekjent sine feil og de har vist håndfaste tegn på oppriktig anger og endret livsførsel som er i tråd med SDAs standard, og vist tydelig at de vil innrette seg etter SDAs orden og disiplin. Slikt gjenopptak bør fortrinnsvis skje i den samme menigheten som vedkommende ble meldt ut av. Dette er imidlertid ikke alltid mulig, og i slike tilfeller må den menighet vedkommende ønsker å bli medlem av, innhente opplysninger om grunnen til utelukkelse fra den menighet vedkommende tidligere var medlem av.

Når det gjelder personer som er utmeldt på grunn av seksuelle overgrep, bør en huske at gjenopptak i menigheten ikke fjerner alle konsekvenser av en slik alvorlig overtredelse. Selv om tilstedeværelse ved menighetens aktiviteter kan tillates med godt etablerte retningslinjer, bør en person som er dømt, eller under menighetsdisiplin for seksuelle overgrep, ikke plasseres i en rolle som kan føre dem i kontakt med barn, ungdom eller andre sårbare individer. Heller ikke må de settes i noen posisjon som oppmuntrer til umiddelbar tillit fra sårbare personer.



Fordi utelukkelse er den mest alvorlige form for disiplinærtiltak, må det gå en viss tid før en person på nytt kan bli medlem. Denne tidsperioden bør være lang nok til at det blir helt klart at de forhold som gjorde at vedkommende ble utelukket, er ordnet opp i på en overbevisende måte. Det er forventet at gjenopptak i menigheten skjer med gjendåp.

***Rett til å anke i spørsmål om nytt medlemskap*** – Selv om det er menighetens rett å administrere disiplinære tiltak, setter ikke det til side medlemmenes rett til å søke rettferdighet. Hvis medlemmer synes de har fått urettferdig behandling av den lokale menighet, eller de ikke har fått oppfylt sin rett til å bli hørt på en skikkelig måte, og menigheten ikke er villig til å gjennomgå saken på nytt, eller menighetens ledelse avslår å overveie en søknad om gjenopptak, har de tidligere medlemmene rett til å sende en skriftlig henvendelse til menigheten om å bli hørt på nytt. Menigheten bør ikke overse dette eller nekte slike høringer. Hvis det likevel skjer, eller hvis de tidligere medlemmene etter en slik appell fremdeles føler seg urettferdig behandlet av menigheten, har de rett til å henvende seg til distriktsstyret med en siste appell om en høring.

Dersom distriktsstyret etter å ha gjennomført en fullverdig og upartisk høring finner at menigheten her begår en urett, kan styret anbefale at de blir gjeninnsatt som medlem. Dersom menigheten fortsatt nekter å tilby medlemskap, kan distriktsstyret anbefale medlemskap i en annen menighet. Dersom distriktsstyret på den annen side vedtar å støtte menigheten i beslutningen om å nekte gjeninnsettelse av de tidligere medlemmene, skal dette protokollføres.

## KAPITTEL 8.

# Embetspersoner i menigheten og organisasjoner

Valg av vel kvalifiserte embetspersoner er viktig for menighetens fremgang. Det bør derfor utvises den største omhu når menn og kvinner kalles til å bære hellig ansvar.

### Generelle kvalifikasjoner

**Moralsk og religiøs egnethet** – «Men du skal se deg ut dyktige menn av hele folket, menn som frykter Gud, er pålitelige og hater urett vinning. Du skal sette dem til å være førere over tusen, hundre, femti og ti» (2 Mos 18,21).

«Velg nå ut blant dere, brødre, sju menn som har godt ord på seg og er fylt av Ånd og visdom; dem vil vi sette til denne oppgaven» (Apg 6,3).

«Han må også ha godt ord på seg blant dem som står utenfor, så han ikke blir til spott og går i djevelens snare.» (1 Tim 3,7).

«Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du gi videre til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre.» (2 Tim 2,2).

«En tilsynsmann må ikke kunne anklages for noe. Han må være én kvinnes mann, nøktern, forstandig, høflig, gjestfri, dyktig til å undervise, ikke drikkfeldig eller voldelig, men mild, uten stridslyst og pengebegjær. Han må lede sitt eget hus på en god og hederlig måte og ha lydige barn. Dersom han ikke klarer å lede sitt eget hus, hvordan kan han da ha omsorg for Guds menighet? Han må ikke være nyomvendt, for da kan han bli hovmodig og komme under samme dom som djevelen. Han må også ha godt ord på seg blant dem som står utenfor, så han ikke blir til spott og går i djevelens felle.»

«På samme måte skal diakonene være hederlige og ikke tale med to tunger, de må ikke drikke for mye vin eller være ute etter skammelig vinning. De skal eie troens mysterium i en ren samvittighet. Men også de skal først prøves, og er det ikke noe å utsette på dem, kan de settes til tjenesten. På samme måte skal kvinnene være hederlige, uten sladder, edrue og pålitelige i alt. En diakon skal være én kvinnes mann, og kunne ta ansvar for sine barn og styre sitt hus på en god måte. For de som utfører tjenesten godt, blir høyt verdsatt og kan vise stor frimodighet i troen på Kristus Jesus.» (1 Tim 3,2-13. Se også Titus 1,5-11 og 2,1. 7. 8.)

«La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærlighet, tro og renhet. Ta deg særlig av skriftlesningen, formaningen og undervisningen, helt til jeg kommer. ... Gi akt på deg selv og på læren. Fortsett med det! For gjør du det, skal du frelse både deg selv og dem som hører deg.» (1 Tim 4,12-16)

**Menigheten må voktes og gis næring** – Apostelen Paulus «kalte til seg menighetens eldste» og ga dem følgende råd: «Ta vare på dere selv og på hele den flokken som Den hellige ånd har satt dere til å være tilsynsmenn for! Vær hyrder for Guds menighet, som han vant ved sitt eget blod. For jeg vet at når jeg har dratt bort, vil glupske ulver trenge inn blant dere, og de skåner ikke flokken. Ja, blant deres egne skal det stå fram menn som farer med falsk lære for å få dratt disiplene med seg. Våk derfor og husk på at jeg natt og dag i tre år ikke holdt opp med å rettlede hver eneste en av dere med tårer.» (Apg. 20,17. 28-31. Se også 1 Peter 5,1-3.)

**Respekt for pastorer og embetspersoner i menigheten** – «Vi ber dere, søsken; Vis respekt for dem som sliter og arbeider blant dere, de som er deres foresatte i Herren, og som rettleider dere. Dere skal vise dem den største kjærlighet og respekt på grunn av den gjerningen de gjør. Lev i fred med hverandre!» (1 Tess 5,12. 13. Se også 1 Tim 5,17 og Hebr 13,7. 17).

«De kristne i Tessalonika var sterkt plaget av personer som brakte fanatiske ideer og lærepunkter. Paulus skrev at noen av dem ikke passet sitt arbeid, men drev med unyttige ting. Menigheten var blitt forskriftsmessig organisert og hadde valgt forstandere og menighetstjenere, men noen egenrådige personer lot seg ikke styre. De nektet å underordne seg dem som hadde ansvarsfulle stillinger i menigheten. De hevdet retten til å ha egne meninger og å dytte sine synspunkter på menigheten. Derfor gjorde Paulus tessalonikerne oppmerksom på den respekt og ærbødighet de skyldte å vise alle som var valgt til ansvarsfulle stillinger i menigheten.» *Alfa og Omega*, bind 6, s. 181.

«De som har ansvarsfulle stillinger i menigheten kan ha sine feil slik som andre mennesker har det, og de kan ta feil i sine beslutninger, men på tross av dette har Kristi menighet på jorden gitt dem en myndighet som vi ikke kan ta lett på.» – *Testimonies*, bind 6, s. 17.

**Ingen forhastede valg** – «Mange steder treffer vi menn som for raskt er blitt valgt til ansvarsfulle stillinger som forstandere uten å være kvalifisert for slik en oppgave. De styrer ikke seg selv på riktig måte. De har ikke en god innflytelse. Menigheten er stadig i vanskeligheter på grunn av lederens svake karakter. Altfor tidlig har man lagt hendene på disse menn.» *Testimonies*, bind 4, s. 406, 407. (Se også *Testimonies*, bind 6, s. 617 og 1 Tim 5,22.)

**De som er imot enhet, er ikke skikket til å bli valgt** – «I den senere tid er det dukket opp menn blant oss som hevder at de er Kristi tjenere, men deres gjerning er i et motsetningsforhold til den enhet som vår Herre etablerte i menigheten. De har eiendommelige planer og arbeidsmåter. De forsøker å innføre forandringer i menigheten som passer med deres idéer om framgang, og de innbiller seg at storslåtte resultater kan oppnås på denne måten. Disse mennesker trenger å lære i stedet for å opptre som lærere i Kristi skole. De er alltid rastløse og har ambisjoner om å gjøre storverk, gjøre noe som vil bringe dem ære. De trenger til å lære den mest verdifulle av alle lekser: ydmykhet og tro på Jesus...» «De som underviser om sannheten, misjonærer og embetspersoner i menigheten, kan gjøre et utmerket arbeid for Mesteren dersom de vil rense sine egne sjeler ved lydighet mot sannheten.» *Testimonies*, bind 5, s. 238.

**Uforsvarlig å velge dem som nekter å samarbeide** – «I sin menighet har Gud plassert hjelpere med ulike talenter. Slik får Ånden gjennomslag for sin vilje ved den visdom de representerer samlet. Mennesker som følger sine egne sterke karaktertrekk og nekter å samarbeide med dem som har lang erfaring i tjenesten for Gud, vil bli blindet av sin egen selvsikkerhet og være ute av stand til å skjelne mellom rett og urett. Det er ikke forstandig å velge slike personer som ledere i menigheten, for de kommer til å følge sine egne meninger og planer uansett hva andre måtte mene. Det er en lett sak for fienden å bruke mennesker som i egen kraft påtar seg å veilede andre mennesker uten å ha lært Kristi saktmodighet. De trenger selv å motta råd.» - *Alfa og Omega*, bind 6, s. 192. (Se s. 25.)

**Lokalt medlemskap** – Medlemmer som har regulær medlemsstatus kan velges til lederposisjoner i den menighet de har sitt medlemskap. (Se s. 77-79.) Det kan gjøres unntak i følgende tilfeller:

1. Studenter og skoleelever med regulær medlemsstatus som mens de er under utdanning, ikke bor på sitt hjemsted og regelmessig går i kirke på stedet der de bor midlertidig.
2. En person som er ansatt i distriktet og som er gitt pastoralt/leder-ansvar for to eller flere menigheter. (Se s. 78.)

3. En menighetsforstander som når forholdene gjør det nødvendig, og med distriktets anbefalinger kan bli bedt om å tjenestegjøre i mer enn en menighet. (Se s. 52.)

Andre unntak kan vurderes av distriktsstyret.

**Et eksempel i tiendebetaling** – Alle embetspersoner må sette et godt eksempel i å returnere en trofast tiende til SDA. En som ikke setter et godt eksempel i dette viktige forhold, må ikke velges til noe embete i menigheten.

**Ikke automatisk delegert** – Ingen av menighetens embetspersoner er delegert til distriktets generalforsamling i kraft av sitt embete. Hvis menigheten ønsker noen av sine embetspersoner som delegert, må menigheten velge dem til det.

**Fordeling av ansvar** – Menigheten bør ikke legge for mye ansvar på en liten gruppe med villige embetspersoner, mens andre blir brukt i for liten grad. Én og samme person bør ikke velges til flere embeter med mindre forholdene gjør det nødvendig.

**Utelukkelse og gjenopptak i menigheten** - Når en person som holder et embete i menigheten, blir fratatt medlemskap i menigheten og senere igjen blir opptatt som medlem, betyr ikke dette at personen blir gjeninnsatt i sitt tidligere embete.

## Valgperiode

Valgperioden for embetspersoner i menigheten og dens forskjellige avdelinger er ett år, unntatt der den lokale menigheten på et forretningsmøte har vedtatt å holde valg hvert annet år for å sikre kontinuitet og utvikling av åndelige gaver og for å eliminere arbeidet med å holde valg hvert år.

Selv om det ikke er tilrådelig at en person skal holde et embete i ubegrenset tid, kan det foretas gjenvalg.

## Forstandere

**Menighetens religiøse leder** – Forstandere må være anerkjent av menigheten som sterke åndelige ledere. Forstandere må ha godt omdømme blant mennesker både i og utenfor menigheten. I pastorens fravær er forstandere menighetens religiøse ledere. Ved undervisning og eksempel må forstandere søke å lede menigheten inn i en større og dypere åndelig erfaring.

Forstanderen bør være i stand til å holde gudstjenester i menigheten, og tjenestegjøre både med forkynnelse og undervisning når menighetens pastor ikke er tilgjengelig. Imidlertid bør vedkommende ikke velges hovedsakelig på grunn av deres sosiale status eller fordi de er gode talere. Forstandere må velges på bakgrunn av hengivenhet til Herren og deres lederegenskaper.

Forstandere kan gjenvelges for flere valgperioder, men det er ikke tilrådelig at en person skal gjøre tjeneste i ubegrenset tid, men menigheten har imidlertid ikke noen forpliktelse til å gjenvelge. Den kan stemme inn andre som forstandere når som helst en forandring synes tilrådelig. Når nye forstandere er valgt, fungerer ikke de tidligere som forstandere lenger, men de kan velges til andre oppgaver i menigheten.

**Ordinasjon av forstandere** – Å bli valgt til forstander kvalifiserer i seg selv ikke til å fungere som forstander. Ordinasjon er påkrevd før en forstander har myndighet til å tjenestegjøre i denne oppgaven. I tiden mellom valg og ordinasjon kan den valgte forstander fungere som menighetsleder, men kan ikke foreta de handlinger som forutsetter ordinasjon.

Ordinasjonen kan kun utføres av en ordinert pastor som har bevilling fra det lokale distrikt. Man kan gjerne som en høflig oppmerksomhet invitere en besøkende ordinert pastor til å ta del i ordinasjonen. Det er imidlertid kun etter spesiell invitasjon fra embetspersoner i distriktet at en besøkende eller pensjonert ordinert pastor kan foreta ordinasjonen.

Den hellige ordinasjonshandlingen bør utføres i enkelhet når menigheten er samlet, og den kan inneholde en kort gjennomgang av hva forstanderens oppgaver innbefatter, de kvalifikasjoner som forventes, og de viktigste plikter som forstanderen får myndighet til å utføre for menigheten. Etter denne gjennomgangen vil pastoren, assistert av andre ordinerte pastorer og/eller lokale ordinerte forstandere som tar del, ved bønn og håndspåleggelse ordinere forstanderen. (Se s. 26.)

Etter å ha blitt ordinert en gang, er det ikke nødvendig for forstandere å bli ordinert på nytt ved gjenvalg, eller om man blir valgt til forstander i en annen menighet, forutsatt at vedkommende har opprettholdt regulær medlemsstatus. De er også kvalifisert til å tjenestegjøre som menighetstjenere.

**Forhold til menighetens pastor** – Dersom distriktsstyret oppnevner en pastor eller pastorer til menigheten, så må pastoren, eller seniorpastoren hvis flere enn en, bør anses som den ledende embetsperson og de lokale forstanderne som assistenter. Siden deres arbeid er nært beslektet, bør de samarbeide harmonisk. Pastoren bør ikke ta alt ansvar på seg selv, men bør dele ansvaret med de lokale forstanderne og andre av menighetens embetspersoner. Menighetens regulære pastor fungerer som leder av menighetsstyret. (Se s. 24, 91.) Det kan imidlertid være situasjoner der det er hensiktsmessig at en forstander innehar denne funksjonen. Det pastorale tilsyn med menigheten bør deles mellom pastoren og forstanderne. I samråd med pastoren bør forstanderne besøke menighetsmedlemmer, holde kontakt med de syke, støtte bønnearbeidet, arrangere eller ta ansvar for salving av de syke og barnevelsignelser og oppmuntre den som er motløs og assistere i andre pastorale ansvarsområder. Som underhyrde bør forstanderen være årvåken for menighetens medlemmer.

Dersom pastoren er en ikke-ordinert pastor, bør den eller de menigheter vedkommende gjør tjeneste i, velge pastoren til forstander. (Se s. 24.)

Fordi pastoren er utpekt av distriktet til sin stilling i menigheten, tjenestegjør pastoren i menigheten som en av distriktets ansatte og er ansvarlig overfor distriktsstyret. Samtidig står pastoren i et nært og samarbeidsvillig forhold til den lokale menighet og arbeider etter alle dens planer og vedtak. Forstandere som er valgt av menigheten, er ansvarlig overfor den lokale menighet og dens styre. (Se under.)

**Forstanderens virkeområde er lokalt** – En ordinert forstanders myndighet og arbeidsområde er begrenset til den menighet som har valgt ham. Et distriktsstyre kan ikke vedta å tildele en forstander samme status som en ordinert pastor ved å tjenestegjøre som forstander i flere menigheter. Dersom det er et slikt behov, kan distriktsstyret anbefale for menigheten som trenger en forstander, at de inviterer og velger forstanderen i en nabomenighet til å gjøre tjeneste. På denne måten kan en person ved valg om nødvendig tjenestegjøre i mer enn én menighet samtidig. Hvis en slik ordning skal gjennomføres, bør det skje i samråd med distriktsstyret. Imidlertid ligger myndigheten til slike valg hos menighetene og ikke hos distriktsstyret. Den eneste måten en person kan tjenestegjøre i SDA generelt, er ved ordinasjon som pastor. (Se s. 24, 53-54.)

**Ledelse av menighetens møter** – Under pastorens ledelse eller i fravær av en pastor er forstanderen ansvarlig for menighetens møter og må sørge for gjennomføringen av dem eller sørge for at en annen gjør det. Nattverd må alltid forrettes av en pastor som enten er ordinert, eller har predikantfullmaktsbevilling (comissioned), eller av den lokale forstanderen. Som regel er pastoren

ordstyrer ved menighetens forretningsmøter, men i pastorens fravær bør forstanderen med godkjenning av pastoren eller distriktslederen gjøre tjeneste som møteleder.

**Dåpsgudstjeneste** – Dersom en ordinert pastor ikke kan være til stede, må forstanderen anmode distriktets leder om å ta ansvar for å arrangere dåp for slike som ønsker å slutte seg til menigheten. (Se s. 32-34.) En menighetsforstander bør ikke forrette ved en dåpshandling uten først å ha innhentet tillatelse fra distriktets leder.

**Vielser** – Bare en ordinert pastor kan foreta selve vigselsseremonien med spørsmål, svar og vigselserklæring, unntatt i de områder der divisjonens styre har vedtatt at utvalgte lisensierte pastorer eller pastorer med predikantfullmaktsbevilling (commissioned) med forstanderordinasjon, kan utføre en vigselsseremoni. (Se s. 24.) Lokal lovgiving kan kreve at personer som foretar vielser har fått innvilget vigselstalen av de lokale myndigheter. Enten en ordinert pastor, en lisensiert pastor eller pastor med predikantfullmaktsbevilling (commissioned) eller en lokal forstander kan holde vigselstalen, holde bønn eller lyse velsignelsen. (Se også sluttnote 1 for kapittel 8, s. 121.)

**Å fremme trofasthet vedrørende tiende** – Ved trofasthet i å returnere sin tiende kan forstanderne gjøre mye for å oppmuntre andre menighetsmedlemmer til trofasthet vedrørende tiende. (Se s. 95-96, 117.) Forstanderne kan fremme trofasthet vedrørende tiende ved å legge fram for menigheten det Bibelen sier om det privilegium og det forvalteransvar den enkelte har og ved personlig påvirkning av menighetens medlemmer på en taktfull og hjelpende måte.

Forstanderne skulle betrakte all informasjon vedrørende medlemmers finansielle forhold som konfidensielle. Uvedkommende må ikke få innblikk i slike saker.

**Oppmuntre til bibelstudium**, bønn og et levende forhold til Jesus – I egenskap av å være åndelige ledere, er forstandere ansvarlige for å oppmuntre menighetens medlemmer til å utvikle et personlig forhold til Jesus ved å styrke sine vaner i personlig bibelstudium og bønn. Forstandere bør ved deres personlige vaner sette et eksempel ved trofasthet i bibelstudium og bønn. Et levende personlig bønneliv hos alle medlemmer, som bærer oppe alle menighetens programmer og tjenester, vil styrke menighetens virke. Forstandere kan be menighetens styre om å utpeke et råd til å hjelpe til med denne form for utvikling og oppmuntring.

**Forstanderen må fremme alle aktiviteter** – Under ledelse av og i samarbeid med pastoren, er forstandere menighetens åndelige ledere og er ansvarlig for å fremme alle arbeidets ulike avdelinger og aktiviteter. Forstandere bør ha et gjensidig positivt forhold til menighetens embetspersoner.

**Samarbeid med distriktet** – Pastoren, forstandere og alle embetspersoner i menigheten bør samarbeide med distriktets embetspersoner og avdelingsledere i å gjennomføre alle vedtatte planer. De bør holde menigheten informert om alle regulære eller spesielle kollekter og fremme alle programmer og aktiviteter innen menigheten samt oppmuntre alle embetspersoner til å støtte opp om distriktets planer og retningslinjer.

Forstanderen bør ha et nært samarbeid med menighetens kasserer og føre tilsyn med at alle midler som hører distriktet til, blir sendt til distriktets kasserer til de tider distriktet har fastsatt. Forstandere bør føre tilsyn med at menighetens sekretær punktlig sender sin rapport til distriktets sekretær ved slutten av hvert kvartal.

Forstanderen bør anse alle skriv fra distriktet som viktige. Rundskriv som skal opplyses for menigheten, bør legges fram i rett tid.

Hvis pastoren er fraværende bør førsteforstanderen (se s. 79-80) sørge for at menigheten velger delegerte til distriktets generalforsamling, og at menighetens sekretær sender navnene til distriktskontoret.

**Fremme internasjonale arbeid** – Forstandere bør også fremme misjonsarbeidet over hele verden ved inngående å studere det verdensomspennende arbeidet og ved å oppmuntre medlemmene til personlig å støtte misjonsarbeid. Ved en taktfull og vennlig væremåte kan forstanderen gjøre mye for å oppmuntre til gavmildhet hos menighetens medlemmer både ved gudstjenester og i sabbatsskolen.

**Opplæring og utdanning av forstandere** – Predikantavdelingen skal, i samarbeid med de andre avdelingene, oppmuntre til opplæring og utdanning av forstandere. Det er imidlertid pastoren som har hovedansvaret for opplæring av forstanderen. (Se sluttnote 2 for kapittel 8, s. 121.)

**Frihet til å arbeide på en effektiv måte** – Forstandere i særdeleshet bør bli fritatt for andre oppgaver i menigheten slik at de på en effektiv måte kan utføre sine mange plikter. I noen tilfeller kan det være tilrådelig å be forstandere om å lede menighetens utadrettede (misjons) arbeid, men også dette bør unngås hvis det er andre personer i menigheten som kan gjøre det.

**Førsteforstander** – I menigheter med mange medlemmer kan det være hensiktsmessig å velge mer enn én forstander fordi pliktene kan bli for mange for bare en person. I slike tilfeller bør en av forstanderne utpekes som førsteforstander. Arbeidsoppgavene bør fordeles blant forstanderne etter evner og erfaring.

**Begrensning av myndighet** – Forstanderen har ikke myndighet til på egen hånd å ta opp, eller fjerne noen som medlemmer av menigheten. Dette kan bare skje ved vedtak i menigheten. Bare menighetsstyret kan anbefale at menigheten ved avstemning tar opp, eller fjerner noen som medlemmer. (Se s. 34, 37-39.)

## Menighetsledere

Til tider kan det oppstå situasjoner der det ikke er noen som har de egenskaper og den erfaring som kvalifiserer til å være forstander. Under slike forhold bør menigheten velge en menighetsleder. I fravær av pastoren, eller når distriktet ikke har utpekt en ansvarlig pastor, er menighetslederen ansvarlig for menighetens gudstjenester og møter, inkludert forretningsmøtene. Menighetslederen må enten selv lede ut i gudstjenesten, eller sørge for at en annen gjør det. Hvis menighetslederen ikke selv har mulighet for å lede forretningsmøtet, bør distriktet kontaktes for assistanse.

En menighetsleder som ikke er en ordinert forstander, har ikke myndighet til å forrette dåp, nattverd eller vielse, eller lede forretningsmøter der et medlem skal settes under menighetsdisiplin. I slike tilfeller rettes det en anmodning til distriktets leder om en ordinert pastor som kan lede slike møter.

## Menighetstjenere

Det nye testamentet identifiserer funksjonen som menighetstjenere med det greske ordet *diakonos* som er opphavet til ordet diakon. Det greske ordet blir oversatt med ulike ord som «tjener, prest, forfatter, ledsager». I kristen sammenheng har det fått den spesielle meningen vi nå knytter til diakonitjenesten.

De menn som er kjent som de sju menighetstjenere/diakoner i apostelmenigheten, ble utvalgt og ordinert for å ta vare på menighetens anliggender. (Se Apg 6,1-8.) Deres kvalifikasjoner, som bare i liten grad var mindre enn forstanderens, er nevnt i 1 Tim 3,8-13.

«At disse mennene ble ordinert til å ta seg av de fattiges behov, avskar dem ikke fra å forkynne sannheten. De var fullt ut kvalifisert til å undervise og deltok begeistret i dette arbeidet og hadde stor framgang.» – *Alfa og Omega*, bind 6, s. 64.

«At det ble tilsatt sju menn til å ta seg av særskilte arbeidsoppgaver, ble til stor velsignelse for menigheten. Menighetstjenere undersøkte nøye hvert enkelt medlems behov og menighetens økonomiske situasjon. Med klok styring og sitt gode eksempel på gudsfrykt ble de til stor hjelp for lederne ved å forene menighetens ulike interesser.» – *Alfa og Omega*, bind 6, s. 64.

Når menighetstjenere velges i menigheten i våre dager, blir tilsvarende velsignelser tilført menighetens administrasjon ved at pastorer, forstandere og andre embetspersoner blir avlastet for de plikter som menighetstjenere kan utføre på en god måte.

«Personer som Gud har gitt ansvarsfulle lederstillinger i menigheten, bør bruke tid og energi på viktigere saker, som krever særlig visdom og forståelse. Det er ikke Guds mening at slike personer skal belastes med uvesentlige saker som andre har kapasitet til å ta seg av.» – *Alfa og Omega*, bind 6, s. 66.

Predikantavdelingen, som må ha kontakt med avdelingene, fremmer trening og utrustning av menighetstjenere. Men pastoren, sammen med forstanderen/forstanderne, har hovedansvaret for opplæringen av menighetstjenere. (Se sluttnote 3 for kapittel 8, s. 121.)

**Et styre for menighetstjenere** – Når en menighet har mange menighetstjenere, bør det organiseres et styre for menighetstjenere. Første menighetstjener er da leder, mens en annen gjør tjeneste som sekretær. Et slikt styre er et formålstenlig organ for tildeling av ansvar og samordning av menighetstjenernes arbeid med menighetens øvrige virksomhet. Det blir også et sted der nye menighetstjenere får opplæring i sine oppgaver.

**Menighetstjenere må ordineres** – En nyvalgt menighetstjener kan ikke utføre sine plikter før han er blitt ordinert av en pastor som har bevilling fra distriktet.

Ordinasjonens hellige handling bør preges av enkelhet. Den utføres av en ordinert pastor i nærvær av menigheten. Seremonien kan omfatte en kort omtale av det bibelske mandatet for menighetstjeneren, de kvalifikasjoner som kreves for å være en slik tjener i menigheten og de plikter han får fullmakt til å utføre på menighetens vegne. Etter en kort appell til trofasthet i tjenesten, ordinerer pastoren menighetstjeneren ved bønn og håndspåleggelse. Når det vurderes passende kan pastoren assisteres av en forstander under ordinasjonen. (Se s. 26.)

Dersom ordinerte menighetstjenere opprettholder sitt medlemskap i menigheten, er det ikke nødvendig at de blir ordinert igjen hvis de flytter medlemskapet til en annen menighet. Når perioden de er valgt for, går ut, må de gjenvelges dersom de skal fortsette som menighetstjenere.

Forstandere som senere bli valgt til menighetstjenere trenger ikke å bli ordinert som menighetstjenere da ordinasjonen som forstander dekker denne oppgaven.

**Menighetstjenere har ikke fullmakt til å forrette** – Menighetstjenere har ikke fullmakt til å lede ut i nattverd, dåp eller menighetens forretningsmøter, og kan heller ikke foreta viselser. De kan heller ikke lede når medlemmer blir opptatt eller overflyttet.

Dersom det ikke er noen i menigheten som har myndighet til å utføre slike oppgaver, må menighetslederen be distriktet om hjelp.



**Menighetstjenernes plikter** – Menighetstjenernes gjøremål omfatter mange praktiske oppgaver i menigheten, bl. a.

1. Assistere ved gudstjenester og møter – Ved gudstjenestene har menighetstjenere vanligvis ansvar for å stå ved døren og ønske medlemmer og besøkende velkommen, samt hjelpe dem til å finne en plass om nødvendig. De samarbeider også med pastor og forstander slik at møtene kan bli gjennomført på en grei måte.

2. Besøke medlemmer – I mange menigheter ordnes dette ved at menigheten deles opp i områder og hver menighetstjener får et område der det forventes at han vil besøke alle medlemmene minst en gang hvert kvartal.

3. Forberede dåpshandlinger – Menighetstjenere har som oppgave å gjøre de forberedelser som er nødvendig i forbindelse med dåpsgudstjenesten. (Se s. 34.)

4. Hjelpe til ved nattverd-gudstjenesten – I forbindelse med fotvaskingen sørger menighetstjenere for at alt som behøves, er på plass, slik som håndklær, fat, vann og bøtter. Etter fotvaskingen har de ansvar for at utstyr og håndklær blir vasket og lagt på plass.

Brød og vin som er blitt til overs, bør ikke spises eller drikkes. Etter nattverd-gudstjenesten sørger menighetstjenere for at restene av brød og vin blir tatt hånd om på en verdig måte.

5. Omsorg for syke og fattige – Et annet viktig ansvarsområde for menighetstjenere er å ha omsorg for de syke, hjelpe de fattige og støtte mennesker i en vanskelig livssituasjon. De bør holde menigheten orientert om behovet slik at det kan innhentes støtte fra menighetens medlemmer. Penger til dette arbeidet bør hentes fra menighetens fond for fattige og trengende. Menighetens kasserer vil, med autorisasjon fra menighetsstyret, gi menighetstjenere det de trenger i slike situasjoner.

6. Tilsyn med og vedlikehold av menighetens eiendommer – I de menigheter der ansvaret for tilsyn med og vedlikehold av menighetens eiendommer ikke er overført til et husstyre, er det menighetstjenere som har dette ansvaret. (Se sluttnote 4 for kapittel 8, s. 121.)

### **Kvinnelige menighetstjenere**

Kvinnelige menighetstjenere var en del av den offisielle stab i de første kristne menigheter. «Jeg anbefaler vår søster Føbe for dere, hun er en diakon fra menigheten i Kenkreæ. Ta imot henne i Herren slik det sømmer seg for de hellige. Gi henne den hjelp hun måtte trenge av dere, for hun har selv tatt seg av mange, også meg.» (Rom 16,1. 2).

Kvinnelige menighetstjenere bør velges på grunnlag av sin innvielse og andre kvalifikasjoner som gjør dem skikket til pliktene i denne oppgaven.

Predikantavdelingen, som må ha kontakt med avdelingene, fremmer trening og utrustning av kvinnelige menighetstjenere. Men pastoren, sammen med forstanderen/forstanderne, har hovedansvaret for opplæringen av menighetstjenere. (Se sluttnote 3 for kapittel 8, s. 121.)

**Et styre for kvinnelige menighetstjenere** – I menigheter der det er flere kvinnelige menighetstjenere, bør det dannes et styre for de kvinnelige menighetstjenere med første kvinnelige menighetstjener som leder, og en av de andre som sekretær. Dette styret har myndighet til å fordele oppgaver til de forskjellige kvinnelige menighetstjenere. Styret har et nært samarbeid med styret for menighetstjenere, spesielt med å ønske medlemmer og besøkende velkommen til gudstjenester og i hjemmebesøk. (Se s. 56-57.) Det blir også et sted der nye kvinnelige menighetstjenere får opplæring i sine oppgaver.

**Ordinasjonsgudstjeneste for kvinnelige menighetstjenere** – En slik seremoni, på samme måte som ordinasjon av mannlige menighetstjenere, ledes av en ordinert pastor med bevilging fra det lokale distrikt. Ordinasjonsgudstjenesten bør kjennetegnes av enkelhet og utføres i nærvær av menigheten.

Dersom kvinnelige menighetstjenere opprettholder sitt medlemskap i menigheten, er det ikke nødvendig at de blir ordinert igjen hvis de flytter medlemskapet til en annen menighet. Når perioden de er valgt for, går ut, må de gjenvelges dersom de skal fortsette som menighetstjenere

**Kvinnelige menighetstjenere har ikke fullmakt til å lede** – Kvinnelige menighetstjenere har ikke fullmakt til å lede ut i noen av menighetens møter eller menighetens forretningsmøter, og kan heller ikke foreta visler. De kan heller ikke lede når medlemmer blir opptatt eller overflyttet.

Dersom det ikke er noen i menigheten som har myndighet til å utføre slike oppgaver, må menighetslederen be distriktet om hjelp.

**Kvinnelige menighetstjeneres plikter** – Kvinnelige menighetstjenere tjener menigheten ved mange forskjellige og viktige gjøremål, bl. a.

1. Hilse på og besøke besøkende og medlemmer – I mange menigheter hjelper kvinnelige menighetstjenere til med å hilse på besøkende og medlemmer som kommer til møtene og ved å besøke medlemmer hjemme når de ikke kan komme til kirken.

2. Hjelp til ved dåpshandlinger – Kvinnelige menighetstjenere hjelper til ved dåpsgudstjenester, og sørger for at kvinnelige dåpskandidater får hjelp både før og etter dåpen. De gir også råd og vink angående passende dåpsdrakter, der dette måtte være nødvendig. Menigheten bør sørge for dåpsdrakter av egnet stoff. Der slike drakter blir brukt, bør kvinnelige menighetstjenere sørge for at de blir vasket og tatt vare på til fremtidig bruk. (Se s. 34.)

3. Forberedelser for nattverdsgudstjenesten – Kvinnelige og mannlige menighetstjenere sørger for alt som er nødvendig for denne handlingen og sørger for at alt som er brukt blir tatt hånd om etterpå. (Se s. 87.)

Før nattverdsgudstjenesten begynner, dekker kvinnelige menighetstjenere nattverdbordet, sørger for brød og vin, heller vinen i glassene, legger det usyrede brødet på fatene og legger over duken som er til dette formålet.

Kvinnelige menighetstjenere hjelper til ved fotvaskingen, der de spesielt må hjelpe kvinner som er besøkende, eller som er nye i menigheten.

4. Omsorg for syke og fattige – Kvinnelige menighetstjenere assisterer de mannlige menighetstjenerne i omsorgen for de syke, fattige og mennesker i vanskelige livssituasjoner. (Se s. 56.)

5. Tilsyn med og vedlikehold av menighetens eiendommer – I de menigheter der ansvaret for tilsyn med og vedlikehold av menighetenes eiendommer ikke er overført til et husstyre, er det de mannlige og kvinnelige menighetstjenerne som har dette ansvaret. (Se sluttnote 4 for kapittel 8, s. 121.)

### **Menighetens sekretær**

Måten sekretæren utfører sine oppgaver på har mye å si for hvor effektivt menigheten vil fungere. På grunn av den viktige og spesialiserte oppgave sekretæren har, er det viktig å velge en som kan bli gjenvalgt for flere perioder for å sikre kontinuitet i menighetens protokollføring og rapportering. I større menigheter kan det velges en assisterende sekretær om nødvendig. Dersom sekretæren ikke kan være til stede ved et forretningsmøte bør sekretæren sørge for at en assistent er til stede for å skrive referatet. (Se sluttnote 5 for kapittel 8, s. 121.)

**Ingen navn føres inn eller slettes uten avstemning** – Sekretæren har ikke myndighet til å føye til eller fjerne navn fra medlemslisten uten etter vedtak i menigheten. Menigheten må alltid stemme over om navn skal føyes til eller slettes fra menighetslisten. Unntak fra dette er når et medlem dør,

eller når et medlem skriftlig ber om å bli strøket fra medlemsregisteret. Når et medlem dør, skal sekretæren føre dødsdatoen inn i menighetsprotokollen. (Se s. 39.)

Når et medlem sender en skriftlig anmodning om å bli strøket fra medlemsregisteret, skal sekretæren protokollere styrets vedtak. (Se s. 47)

**Overflytting av medlemmer** – Menighetens sekretær håndterer korrespondansen mellom enkeltmedlemmer og menigheter ved overflytting av medlemskap. (Se s. 36-39.)

**Korrespondanse med medlemmer** – Sekretæren bør forsøke å holde kontakt med fraværende medlemmer. (Se sluttnote 5 for kapittel 8, s. 121.)

**Informere om delegerte ved distriktets generalforsamlinger** – Sekretæren skal, med styrets godkjennelse, snarest underrette distriktet om hvem som er delegerte fra menigheten ved å bruke blanketter eller skjema tilsendt fra distriktet. (Se s. 79-80.)

**Rapporter må sendes innen tidsfristen** – Sekretæren må innenfor tidsfristen sende de rapporter som distriktet ber om. Noen sendes kvartalsvis, andre årlig. Det er viktig at de sendes til sekretæren i distriktet til fastsatt tid da de har betydning for nøyaktigheten i de rapportene som andre organisasjoner i SDA skal lage. Sekretæren samler informasjonen til disse rapportene fra andre embetspersoner og avdelingsledere.

**Menighetens arkiv** – Menighetens sekretær er menighetens arkivar. Arkivet oppbevares omhyggelig. Alle protokoller og regnskapsbøker som er brukt av menighetens tillitspersoner, er menighetens eiendom. Dokumentene og protokollene må leveres videre til den nye menighetssekretæren når en sekretær fratrer, eller til menigheten når det måtte komme en anmodning fra pastoren eller forstandere.

## Menighetens kasserer

På grunn av den viktige og spesialiserte oppgave kassereren har og for å sikre kontinuitet i menighetens protokollføring og rapportering, er det klokt å velge en som kan bli gjenvalgt for flere perioder. I større menigheter kan det være hensiktsmessig å velge assistentkasserere etter behov.

Kassereren har store muligheter til å anspore menighetens medlemmer til trofasthet i tiendebetaling og til å styrke den enkeltes offervillighet. Et råd gitt i Mesterens ånd kan hjelpe medlemmer til trofasthet i å gi Gud den tiende og de gaver som er hans, selv i tider med økonomisk press.

**Kassereren tar hånd om alle menighetens midler** – Menighetens kasserer tar vare på alle menighetens pengemidler. Disse er (1) penger som tilhører distriktet, (2) penger som tilhører den lokale menigheten og (3) pengemidler som tilhører menighetens avdelinger.

Alle disse midler (distrikt, lokal menighet, menighetens avdelinger) skal settes i bank eller finansinstitusjon i menighetens navn, med mindre distriktet har godtatt annen ordning.

Menighetens reservemidler kan settes inn på en sparekonto etter vedtak av menighetsstyret. Dersom det foreligger store beløp i sammenheng med byggeprosjekter eller andre foretak, kan menighetsstyret vedta å bruke egne atskilte bankkonti. Disse konti skal også forvaltes av kassereren som skal avlegge rapport til menigheten sammen med alle andre konti som menigheten har.

Alle menighetens bankkonti skal kun inneholde menighetens midler og må ikke kombineres med personlige konti eller midler.

**Distriktets pengemidler** – Distriktets fond omfatter tiende, alle regulære misjonsgaver, og alle gaver til spesielle formål i distriktet eller til institusjoner. Dette er forvaltningsfond. Ved slutten av hver måned, eller oftere dersom distriktet ber om det, skal hele det beløp som i løpet av perioden er tatt imot på vegne av distriktet, sendes inn. Menigheten må ikke låne, bruke, eller holde tilbake noen av distriktets midler til noe som helst formål.

**Sabbatsskolegavene** – Sabbatsskolens sekretær-kasserer skal hver uke levere alle misjonsgaver fra sabbatsskolen til menighetens kasserer. Kassereren skal føre nøyaktig regnskap over alle slike misjonsgaver. Misjonsgavene overføres til distriktets kasserer slik det er foreskrevet i foregående avsnitt. Sabbatsskolens utgiftsfond skal forvaltes i tråd med vedtak i sabbatsskolestyret (se s. 69, 70) og brukes til dekning av sabbatsskolens løpende utgifter.

**Menighetens egne midler** – De fondsmidler som tilhører den lokale menigheten, omfatter menighetsutgifter, bygge- og vedlikeholdsutgifter og menighetens hjelpefond. Slike midler disponeres av menigheten og betales ut av kassereren etter vedtak i menighetsstyret, eller forretningsmøtet. Fra fondet for menighetsutgifter skal kassereren betale alle menighetens utgifter som styret har godkjent.

**Midler som tilhører menighetens avdelinger** – Avdelingenes fond innbefatter menighetsmisjonen, hjem- og familielaget, ungdomsarbeidet, velferdslaget, sabbatsskolens utgiftsfond, menighetens andel av kollekter til helse- og avholdsarbeidet, og kan også innbefatte menighetsskolefond. Alle pengene som er mottatt av og til disse avdelingene, må av avdelingens sekretær, eller av menighetstjenerne, eller den som har tatt imot pengene, overlates raskt til menighetens kasserer. Disse midler tilhører vedkommende avdeling og kan bare utbetales etter vedtak av den enheten de tilhører.

Kassereren skal gi kvittering for alle innbetalingene som er mottatt. Når så sekretæren for en enhet får penger fra menighetens kasserer, skal kassereren ha kvittering.

**Midlene må gå til sine bestemte formål** – Når en kollekt blir tatt opp til verdensmisjonen eller et annet formål, allment eller lokalt, skal alle penger som blir lagt i kollekten (dersom den enkelte giver ikke har uttrykt noe annet), regnes som en del av den annonserte kollekt. Alle gaver og bidrag som kommer fra enkeltpersoner til et bestemt formål, må bli brukt til det formålet. Verken menighetens kasserer eller menighetsstyret har myndighet til å bruke penger til andre formål enn det de ble gitt til.

Avdelingenes midler som ofte består av gaver gitt til bestemte formål, er samlet inn til den spesielle delen av menighetens virksomhet som avdelingen representerer. Slike midler oppbevares som et forvaltningsfond av menighetens kasserer, og de kan heller ikke lånes, eller på andre måter brukes av kassereren eller menighetsstyret til andre formål enn det de er samlet til.

Hvis en avdeling innen menigheten blir lagt ned, kan menigheten på forretningsmøtet gjøre vedtak om hvordan eventuelle resterende midler skal brukes.

**Penger for bestillinger av litteratur til eget bruk** – Penger for bestillinger av bøker, traktater, blad og abonnementer fra enkeltpersoner blir også ekspedert av menighetens kasserer på steder der adventistene ikke her egen bokhandel. (Se sluttnote 7 for kapittel 8, s. 122.)

**Hvordan menighetens medlemmer foretar sine innbetalinger** – Kassereren bør henstille til alle menighetens medlemmer at alle innbetalinger, bortsett fra de vanlige kollekter som opptas i kirken, blir lagt i tiende- og gavekonvolutter, med mindre distriktet har åpnet for alternative metoder for innbetaling. På konvoluttene eller innbetalingene spesifiseres hva pengene skal gå til og at

totalbeløpet stemmer med det som er anført på konvolutten. Navn og adresse på giveren føres på konvolutten før den enten legges i kollektkurven eller gis til kassereren. Kassereren bør oppbevare alle slike konvolutter som bilag inntil regnskapene er revidert av distriktets revisor.

Medlemmer som betaler tiende og gaver med sjekk eller giro, bør hvor dette er juridisk mulig, skrive ut/overføre beløpet til menigheten og ikke til enkeltpersoner.

**Kvitteringer til menighetsmedlemmer** – Det bør raskt skrives kvitteringer for alle beløp kassereren mottar, uansett hvor lite beløpet er, og det bør føres nøyaktig regnskap over alle inn- og utbetalinger. Alle gaver og kollekter som ikke er lagt i konvolutter, bør telles av kassereren sammen med en annen av menighetens tillitspersoner, helst en mannlig eller kvinnelig menighetstjener, som så mottar en kvittering for beløpet.

**Aksepterte framgangsmåter ved innbetalinger til distriktet** – Når penger sendes til distriktets kasserer, enten det skjer ved sjekk, giro eller på annen måte, bør distriktet, så sant det er juridisk mulig, og ikke en enkeltperson oppgis som mottaker. En kopi av kassererens posteringer bør vedlegges pengeoverføringen. Distriktet sørger for innbetalings skjemaer. (Se s. 95.)

**Oppbevaring av finansielle dokumenter** – Finansielle dokumenter, bilag og kvitteringer bør foreligge for alle inn- og utbetalinger og oppbevares i samsvar med det system distriktet foreskriver.

**Revisjon** – Distriktets kasserer eller en person utpekt av distriktsstyret skal revidere menighetens regnskaper, vanligvis hvert år.

Menighetskassererens regnskaper og andre finansielle dokumenter som vedrører kassererens arbeid, eller arbeidet til menighetsskolens kasserer, eller kasserere for andre avdelinger i menigheten, skal kunne framlegges når som helst til gjennomsyn av distriktets revisor, menighetens pastor, områdepastoren, første menighetsforstander, eller for andre som har fått fullmakt av menighetsstyret til å be om dette, men bør ikke gjøres tilgjengelig for uvedkommende. (Se s. 98.)

Regnskapsrapporter over alle fond med deres inn- og utbetalinger bør framlegges på de regulære forretningsmøtene i menigheten. Kopi av regnskapsrapportene bør gis til de ledende embetspersonene.

Når man rapporterer antall tiendebetalere, bør ektefeller og mindreårige barn som ikke er lønsmottakere, men som er medlemmer av menigheten, telles med blant tiendebetalere i tillegg til den i familien som har inntekt.

**Fortrolighet og taushetsplikt** – Kassereren bør alltid huske at hans/hennes forhold til de enkelte medlemmene må være strengt fortrolig. Kassereren skulle aldri uttale seg om enkelte medlemmers tiendebetaling, inntekt eller noe som har med dette å gjøre, bortsett fra til dem som deler ansvaret for dette arbeidet. Stor skade kan skje dersom dette prinsippet ikke blir fulgt.

### **Interessekoordinator**

Menigheten bør velge en interessekoordinator for å sikre at alle de interesserte en kommer i kontakt med gjennom menighetens utadrettede virksomhet, straks blir tatt vare på. Denne personen skal være medlem av menighetsstyret og av misjonsrådet og arbeide i nær kontakt med pastoren og misjonslederen.

Interessekoordinatoren har bl. a. følgende oppgaver:

1. Å føre en systematisk fortegnelse over alle de interesserte menigheten kommer i kontakt med.

2. Å samarbeide med pastoren og misjonslederen i å finne fram til og rekruttere egnete menighetsmedlemmer til å følge opp kontakten.

3. Å gi menighetsstyret en rapport hver måned om hvor mange interesserte som er tilføydd arkivet, og hvor mange som er fulgt opp. Når interessen er tilstrekkelig utviklet, bør pastoren informeres.

### **Avdelinger og andre organisasjoner**

Hvis SDA skal kunne oppfylle sin misjon i verden, og hvis dens medlemmer skal oppleve en åndelig vekst, er det nødvendig at SDA har en organisasjons-struktur og at den er ledet av Den hellige ånd. Denne strukturen kan sammenlignes med skjelettet i et legeme. Hele legemet blir «sammenføydd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet.» (Ef 4,16).

De viktigste elementene i struktur og organisasjon er de forskjellige embetspersoner (se s. 51-61) og de forskjellige avdelinger og andre organisasjoner. Denne delen gir en beskrivelse av deres formål, ledelse og funksjoner.

Arbeidet i menighetens avdelinger er nært knyttet til pastorens arbeid, for alle er like mye engasjert i utadrettet evangelisk arbeid. Pastoren fungerer som en rådgiver for disse organisasjonene; de på sin side støtter menigheten generelle vitneprogram. I akutte situasjoner eller når omstendighetene krever det, kan pastoren sammenkalle til møte i alle styrene eller organisasjonene.

Alle lokale menigheter bør benytte seg av de tjenestene som avdelingene kan utføre med det formål å støtte og gi næring til de enkelte medlemmer og for å fullføre det oppdrag Kristus har gitt menigheten. (se Matt 28,19; Åp 10,11; 14,6).

### **Arbeid for barn**

Avdelingen for arbeid blant barn skal arbeide med å utvikle barnas tro fra fødselen fram til og med en alder av fjorten år, og knytte dem til SDA. Den bestreber seg på å etablere forskjellige underavdelinger som kan lede barna til Jesus og gjøre dem til disipler i deres daglige vandring med ham. Avdelingen samarbeider med sabbatsskolen og andre avdelinger med å sørge for religiøs undervisning for barna og oppfyller sin hensikt ved å utarbeide forskjellige nådefokuserte underavdelinger for barna, underavdelinger som er inkluderende, tjenesteorientert, som virker utviklende for lederskap, som er trygge og evangelistiske.

«Det kan ikke legges for stor vekt på viktigheten av at barn får tidlige opplæring. Det et barn lærer i de sju første leveår, har større innvirkning på karakterdannelsen enn alt det lærer senere i livet.» – *Child Guidance*, s. 193.

«Fremdeles er det sant at barna er de som er mest mottagelige for evangeliet. Deres sinn er åpent for guddommelig innflytelse, og de tar også godt vare på det de lærer. Små barn kan være kristne og eie en erfaring som er i samsvar med deres alder. De trenger til å bli opplært i åndelige spørsmål. Foreldrene bør la dem dra nytte av alt som er positivt, så de kan danne en karakter lik Kristi karakter.» *Alfa og Omega*, bind 5, s. 69.

«Når barn er åtte, ti eller tolv år, er de gamle nok til at man kan snakke med dem om personlig kristentro. ... Når de får den rette undervisning, kan selv små barn ha korrekte begreper om deres tilstand som syndere og om veien til frelse gjennom Kristus.» *Veiledning for menigheten*, bind 1, s. 128 (*Testimonies*, bind 1, s. 400.)

«Da Jesus sa til disiplene at de ikke måtte hindre barna i å komme til ham, talte han til sine etterfølgere gjennom alle tidsaldrer – til embetspersoner i menigheten, predikanter, medhjelpere og

til alle kristne. Jesus drar barna til seg, og han pålegger oss: La dem komme! som om han ville si: De vil komme hvis dere ikke hindrer dem.» *Alfa og Omega*, bind 5, s 73.

**Koordinator og styre for barnearbeidet** – Menigheten velger en koordinator for barnearbeidet som skal utarbeide underavdelinger som kan bygge opp troen hos barn. Koordinatoren bør ha lederevner, erfaring og en lidenskap for å arbeide med barn.

Koordinatoren for barnearbeidet samarbeider med pastoren og menighetsstyret for å danne et styre for barnearbeidet. Dette styret skal sørge for at barnearbeidet fungerer. Styret bør bestå av personer med interesse for og erfaring med å arbeide for barn. Vanligvis vil lederne for sabbatsskolen, feriebibelskolen, tenåringslaget og to eller tre andre som har en byrde for arbeidet for barn, være med i dette styret.

Hvis menigheten har en avdeling for barnearbeid, kommer feriebibelskoler, utesabbatsskoler for barn, bibelklubber i nabolaget og «Story Hours» inn under ledelsen for barnearbeidet. (Se s. 62.)

Alle som er engasjert i arbeidet for barn og unge, må tilfredsstille både menighetens etiske og moralske standard så vel som storsamfunnets juridiske krav, og fremlegge gyldig politiattest. Lederne i de lokale menighetene bør rådføre seg med distriktet som undersøker og gir råd om hvilke krav og attester som er tilgjengelige og påkrevd. (Se sluttnote 8 for kapittel 8, s. 121.)

**Ressurser** – For ressurser til barnearbeidet, se sluttnote 9 for kapittel 8, s. 121.

## Informasjonsavdelingen

Å få denne delen av arbeidet til å fungere, krever aktiv støtte fra alle lekfolk, ansatte i SDA og SDAs institusjoner. Informasjonsavdelingen vil fremme bruken av sunne planer for informasjon til offentligheten, samt bruken av alle moderne informasjonsteknikker, bærekraftige teknologier og massemedia for å utbre evangeliet. Derfor bør det velges en informasjonssekretær i alle menigheter, samt en informasjonskomité der det måtte være nødvendig.

«Vi må bruke alle metoder en kan forsvare for å bringe lyset ut til menneskene. Bruk pressen, og ta i bruk alle reklamekanaler som vil få oppmerksomheten vendt mot vårt arbeid.» – *Testimonies*, bind 6, s. 36.

«Metoder vil bli utviklet for å nå menneskers hjerter. Noen av de metoder som vil bli brukt i dette arbeidet, vil være forskjellige fra de metoder som tidligere er brukt.» – *Evangelism*, s.105.

**Informasjonssekretæren** – Informasjonssekretæren bør ha evne til å møte mennesker, representere SDA på en verdig måte, ha sunn dømmekraft, være vel organisert, ha evnen til å uttrykke seg skriftlig og være villig til å utføre et oppdrag.

Informasjonssekretæren samler inn og sender ut nyhetsstoff til lokale media, samarbeider med informasjonssekretæren i distriktet, og avlegger rapport ved menighetens forretningsmøte. Informasjonsavdelingen i distriktet vil sørge for nødvendig undervisning og hjelp til informasjonssekretæren.

Pastoren som har hovedansvaret for menighetens informasjonsarbeid, vil virke som rådgiver for informasjonssekretæren og informasjonskomitéen.

Alle grupper og lag i menigheten kan utpeke en person som vil holde informasjonssekretæren, eller informasjonskomitéen orientert om aktiviteter som har nyhetsinteresse.

**Informasjonskomitéen** – I en stor menighet kan en kommunikasjonskomité være mer hensiktsmessig når det gjelder å ta seg av de mange aspekter av menighetens PR- og informasjonsprogram. Menigheten velger komitéen, og informasjonssekretæren er leder. De enkelte

medlemmer av komitéen kan få ansvar for spesielle områder av informasjonsarbeidet, som f. eks. å være kontaktperson overfor pressen, media-produsenter og nett-basert nyhetspersonell, og med menighetens interne informasjonsprogram. Hvis det er en av SDAs institusjoner i området, bør en av deres informasjonsmedarbeidere inviteres til å være med i komitéen.

**Sentral informasjonskomite** – Hvis flere menigheter i et område går sammen om å opprette en felles informasjonskomité, bør informasjonssekretæren fra hver menighet være med i komitéen. Sekretæren bør arbeide i overensstemmelse med de generelle planer, slik at informasjons- og andre media-aktiviteter i de forskjellige menigheter kan bli samordnet. Distriktets informasjonssekretær vil ta initiativet til at en slik komité blir dannet. Komitéen velger selv sin leder som sammenkaller til møter.

## Utdannelse

Enheter innenfor SDA driver skoler fra barnehage til universitetsnivå, med det formål å formidle til barna SDAs idealer, tro, holdninger, verdier, vaner og skikker. Kilden, midlene og målet i adventistenes utdannelsesfilosofi er sann kunnskap om Gud, fellesskap med ham i studium og tjeneste, og kunne utvikle likhet med ham i dannelsen av karakteren.

**Skolesekretær** – Hver menighet velger en skolesekretær som har til oppgave å fremme og skaffe støtte til kristen skolevirksomhet. Skolesekretæren er medlem av styret for hjem- og skolelaget og utfører sine oppdrag i samarbeid med dem.

**Hjem- og skolelaget** – I en menighet som driver skole, skal det opprettes et hjem- og skolelag som har som målsetting å gi foreldrene opplæring i hvordan hjem, skole og menighet kan samarbeide om å sørge for en kristen utdanning for barna. Foreldre til elevene, personer som støtter skolen og menighetens medlemmer bør oppmuntres til å være aktive medlemmer av hjem- og skolelaget.

Ledelsen i hjem- og skolelaget skal bestå av en leder, nestleder, sekretær-kasserer, bibliotekar samt menighetens skolesekretær. (Se s. 123.) For å sikre kontinuitet i ledergruppen anbefales det at noen av disse gjenvelges for en ny periode. Alle må være medlemmer av menigheten.

Lederen for hjem- og skolelaget må være medlem av menigheten og ha god og positiv erfaring med å oppdra barn. Vedkommende må være åpen for nye idéer, ha evne til å undervise og ha tro på betydningen av kristen utdanning.

Lagets sekretær-kasserer oppbevarer lagets dokumenter og rapporterer til distriktets skolesekretær ved begynnelsen og slutten av hvert skoleår. Lagets pengemidler skal gå gjennom menighetens, eventuelt skolens kasserer, føres på egen konto og revideres i samsvar med Adventistkirkens policy.

Skolens rektor skal i kraft av sin stilling være medlem av styret for hjem- og skolelaget.

**Skolestyret** - Alle grunn- og ungdomsskoler som drives av en enkelt menighet, skal administreres av et styre som er valgt av menigheten, eller en skolekomité som er utpekt av menighetsstyret. Dette styret kan altså være et særskilt skolestyre, menighetsstyret, eller en egen skolekomité spesielt utpekt av menighetsstyret. Divisjonens *Working Policy* redegjør for skolestyrenes arbeidsoppgaver.

Medlemmene av skolestyret bør velges på bakgrunn av deres åndelige innstilling, sin tro på og lojalitet mot kristne utdanningsprinsipper, sin dømmekraft og takt, deres erfaring med skolesaker, og sin økonomiske innsikt og dømmekraft. De bør tro på og være villige til å følge trossamfunnets skolepolicy og anbefalinger.



Hvis to eller flere menigheter er sammen om å drive en skole, vil skolen måtte forholde seg til flere forretningsmøter (generalforsamlinger). Skolestyrets medlemmer skal da hentes fra de ulike menighetene.

Ett eller flere av skolestyrets medlemmer bør velges blant menighetsstyrets medlemmer, slik at skolestyret kan være nært knyttet til menighetsstyret.

Menighetens pastor bør være medlem av skolestyret. Der flere menigheter sammen driver skolen, er det vanlig praksis at pastorene for alle menighetene er medlemmer av skolestyret.

Rektor eller inspektør i barne- og ungdomsskoler bør også være medlemmer av styret.

Styret bør også ha noen foreldrerepresentanter. Dette vil medføre at styret kan dra nytte av foreldrenes synspunkter og få råd som kommer av erfaring og observasjoner på nært hold.

Styret skal ha en leder og en sekretær. Når skolen drives av én menighet, skal styrelederen velges av menigheten.

Dersom skolen drives av mer enn én menighet, skal styret også ha en kasserer, en nestleder og en hjelpesekretær. Når skolen drives av to eller flere menigheter, skal styrelederen velges blant styrets medlemmer på det første styremøtet etter at styret er valgt. Hvis det viser seg umulig å nå til enighet mellom menighetene, skal styrelederen utpekes av distriktets skolestyre eller distriktsstyret. Skolens rektor er vanligvis sekretær for styret.

Alle vedtak i et skolestyre valgt av flere menigheter som innebærer økonomiske forpliktelser for menighetene, må forelegges styret for hver enkelt menighet til godkjenning.

Når det velges et eget skolestyre, er det to valgmuligheter med tanke på når styremedlemmene skal velges og hvor lenge de skal sitte: 1) Alle medlemmene av styret velges ved slutten av kalenderåret eller regnskapsåret, og de velges for ett år. 2) Medlemmene av det første styret kan velges for ett, to og tre år, og de velges i de etterfølgende år, velges for en periode på tre år. Formålet med denne fremgangsmåten er å sikre at en har en del styremedlemmer med erfaring som kan bevare kontinuiteten i et fremgangsrikt skoleprogram.

Hvis det blir nødvendig med suppleringsvalg i løpet av en periode, blir den som velges inn i en annens sted, sittende til utløpet av perioden den han/hun erstatter er valgt for.

Skolestyret bør ha et fast møtested og faste møtetider minst en gang hver måned i skoleåret.

Styrelederen kaller inn til styremøter, er ordstyrer og sørger for at styrevedtak blir satt ut i livet. Han/hun attesterer alle finansielle dokumenter som sekretæren utferdiger. Styrelederen er også ex officio medlem av evalueringskomitéen. Denne komitéen har ansvar for å inspisere og vurdere skolen og dens virksomhet.

Styrets sekretær fører protokoll ved alle møter. Protokollen arkiveres på permanent basis. Sekretæren sørger for at økonomiske forpliktelser blir dekket og fører styrets korrespondanse.

Når en menighet driver en skole, vil kassereroppgaven vanligvis bli utført av menighetskassereren, eller en assisterende menighetskasserer som mottar skolepenger og andre innbetalinger, og som står for utbetalinger etter nærmere ordre fra sekretæren (attestert av styrelederen). Denne kassereren fører et nøyaktig regnskap over alle overføringer og gir en detaljert rapport ved det månedlige styremøtet. I et styre for skoler drevet av flere menigheter utpekes kassereren av skolestyret.

### **Avdelingen for hjem og familie**

Formålet med avdelingen for hjem og familie er å styrke ekteskapet og familien. Familien ble dannet som en del av Guds skaperverk med ekteskapet i familiens senter. Det er først og fremst i familien vi tilegner oss verdier, og det er der vi utvikler evnen til å ha et nært forhold til Gud og andre mennesker. En sunn familie er vital for SDAs misjon for å gjøre mennesker til disipler.

Hjem- og familieavdelingen bygger opp under bibelens undervisning angående familien og løfter opp Guds ideal for familielivet.

Men den har også forståelse for den smerte som enkeltpersoner og familier opplever i syndefallets verden. Hjem- og familieavdelingen skal fremme forståelse, enhet og kjærlighet innenfor familiens rammer og i Guds store familie. Den skal også muliggjøre den forsoning og helbredelse mellom generasjonene det er gitt løfte om i Elia-budskapet, slik vi finner det i Malaki 4, 5.6. Den formidler håp og støtte til dem som er blitt såret og skadet av overgrep, dysfunksjonelle familier og brutte mellommenneskelige forhold. Avdelingen legger til rette muligheter for vekst gjennom å tilby kurs i familieliv og hvordan en kan forbedre familie-situasjonen. Den oppmuntrer enkeltpersoner, ektepar og familier til å gjøre bruk av profesjonell rådgivning når det er nødvendig.

Arbeidet som gjøres på dette området i den lokale menigheten, fokuserer på førekskapelig rådgivning til par som skal gifte seg, opplegg rettet mot å styrke ekteskapet og veiledning til foreldre. Arbeidet for hjem og familie vier også oppmerksomhet til de spesielle behovene som finnes hos enslige foreldre og ste-familier samt opplæring i evangelisering på familie-til-familie-basis.

«Vår gjerning for Kristus skal begynne med familien, i hjemmet. ... Det finnes ikke noe misjonsfelt som er viktigere enn dette. ... Mange har forsømt dette virkefelt i hjemmet, og det er på tide at guddommelige hjelpemidler blir tatt i bruk for å rette på denne beklagelige situasjonen.» *Det kristne hjem*, s. 27.

«Guds hensikt er at familiene på jorden skal være et symbol på familien i himmelen. Kristelige hjem som er grunnlagt og ledet i overensstemmelse med Guds plan, hører med til de mest virkningsfulle midler når det gjelder å danne en kristelig karakter og å fremme hans verk.» *Veiledning for menigheten*, bind 3 s.51, 52. (*Testimonies*, bind 6, s. 430.)

«Hjemmets ansvar strekker seg lenger enn til dets egne medlemmer. ... Den innflytelsen som kommer fra et godt hjem, virker mye sterkere på menneskers hjerter og liv enn noen preken kan gjøre.» *Helse og Livsglede*, s. 267. *Ministry of Healing* s. 532.

**Leder(e) for hjem- og familieavdelingen** – En enkeltperson eller et ektepar (se s. 107, 108 for SDAs definisjon av ekteskap) kan velges som leder(e) for hjem- og familieavdelingen. Lederen (lederne) bør være forbilder på sterke og livskraftige familieforhold og vise oppriktig interesse i å utvikle trivselen i alle familier. For å kunne virke på en effektiv måte må lederen (lederne) for hjem og familieavdelingen ha innsikt i Guds plan for å gi legedom for de sår som synden har skapt i mellommenneskelige forhold. Det er også viktig at lederen (lederne) forstår å overholde taushetsplikt og at de kan vurdere når og hvordan de skal oppfordre personer i krisesituasjoner til å få profesjonell hjelp og rådgivning.

**Hjem- og familieråd** – Menighetsstyret kan opprette et hjem- og familieråd som ledes av personen(e) som leder hjem- og familieavdelingen.

**Ressurser** – Se sluttnote 10 for kapittel 8, s. 121 ang. ressurser som er tilgjengelige for hjem- og familieavdelingen.

## Helseavdelingen

SDA tror at ansvaret med å gjøre Kristus kjent for verden inkluderer en moralsk forpliktelse til å verne om menneskets verdighet ved å arbeide for optimale nivåer av fysisk, mental og åndelig helse.

I tillegg til å være til tjeneste for de som er syke, vil dette ansvar også omfatte forebygging av sykdom ved hjelp av effektiv helseopplysning og ved å påta seg et lederskap i å fremme den best mulige

helse der mennesker er frigjort fra tobakk, alkohol, andre narkotiske stoffer samt uren mat. Der det er mulig å gjennomføre, skal menighetens medlemmer bli oppfordret til å velge et hovedsakelig vegetarisk kosthold.

**Leder for helseavdelingen** – For å kunne planlegge og gjennomføre et effektivt program må menigheten velge en leder for sin helseavdeling. Personen som velges bør være opptatt av helse og interessert i å fremme SDAs prinsipper for sunt levevis både blant menighetens medlemmer og i lokalmiljøet gjennom helseprogrammer gjennomført av menigheten. Lederen bør være i stand til å vurdere om programmer og informasjon er representative for SDAs idealer og filosofi, og å innpasse disse i en effektiv vitnetjeneste på det åndelige og fysiske plan.

**Menighetens råd for helsearbeid** – Menigheten kan, når den finner det hensiktsmessig, opprette et råd for helsearbeid. Hensikten med et slikt råd er å ha et kvalifisert lederskap som kan gi veiledning både til menighetens medlemmer og til lokalsamfunnet når det gjelder sunt levevis, og som kan medvirke i sjelevinnende arrangementer med et praktisk gjennomførbart program for helse og avhold og med et åndelig fokus. Rådet for helsearbeid skal sammen med menighetsmisjonen ta initiativ i utviklingen av en serie med aktiviteter i helsearbeidet som vil omfatte bl. a. røykeavvenningskurs, kokekurs, helseforedrag, stresskontroll-seminarer og andre lignende aktiviteter. Hvis menighetens pastor ikke er leder av rådet, bør han eller hun være medlem av rådet i kraft av sin stilling.

**Helse- og avholdsforeninger** – På noen steder kan det opprettes helseforeninger, eller avholdsforeninger som separate enheter utenom SDAs egne organisasjoner. Distriktets helsesekretær bør være med i opprettelsen av slike foreninger.

**Årlig kollekt til helserelatert arbeid** – Denne kollekten skal i sin helhet sendes til distriktet som vil fordele pengene slik policy foreskriver. Inntil 25 % av denne kollekten kan etter søknad gis tilbake til den lokale menighet for å bli brukt i helsearbeidet.

**Ressurser** – Se sluttnote 11 for kapittel 8, s. 121 for ressurser vedr. helseavdelingen.

## Musikk

**Valg av musikkledere** – Den lokale menighet bør være meget omhyggelige når den skal velge musikkledere, og bare velge slike som er helhjertede kristne og har sans for å finne passende musikk til alle menighetens gudstjenester og møter. Verdslig musikk og musikk av tvilsom art bør aldri få innpass i våre gudstjenester.

Musikkledere bør arbeide nært sammen med pastoren eller forstanderne slik at musikken som blir valgt, passer sammen med emnet for prekenen. Musikklederen arbeider under pastoren, eller forstandernes ledelse og må ikke utøve sitt embete uavhengig av dem. Vedkommende bør rådføre seg med dem både om hva slags musikk som kan framføres, og om utvelgelsen av sangere og musikere.

**Utvelgelse av musikere** – Sakral musikk er en viktig del av den offentlige gudstjenesten. Menigheten må være nøye i å velge kormedlemmer og musikere som representerer SDAs prinsipper på en verdig måte. De bør være medlemmer av menigheten, sabbatsskolen, eller menighetens ungdomslag. Fordi de har en iøynefallende plass i menighetens gudstjenester, bør de være eksempler når det gjelder sømmelighet, verdig opptreden og passende påkledning. Menigheten står fritt til å bestemme om spesielle kordrakter skal benyttes.

Menigheter kan ha flere kor. Et barnekor er et effektivt middel til åndelig vekst, ved å knytte dem til menighetsfamilien og utadrettet vitnetjeneste.

### **Avdelingen for offentlige anliggender og religiøs frihet**

Avdelingen for offentlige anliggender og religiøs frihet arbeider både for å fremme og bevare religiøs frihet med spesiell vekt på samvittighetsfrihet. Religiøs frihet innbefatter den menneskerett det er å ha eller tilslutte seg en religion etter eget valg, å forandre religiøs tro ifølge egen samvittighet, å stå for sin religion enten som enkeltperson, eller i fellesskap med andre troende i tilbedelse, overholdelse av hellig- og høytidsdager, skikker, vitnesbyrd og undervisning, samtidig som en tar hensyn til at andre har de samme rettigheter.

**Leder for arbeidet for religiøs frihet i den lokale menighet** – Den valgte lederen for religiøs frihet samarbeider med pastoren og distriktets, eller unionens leder for denne avdelingen. Denne person bør ha en positiv åndelig innflytelse, være i stand til å stå fram offentlig, være interessert i offentlige anliggender, dyktig til å uttrykke seg skriftlig, samt være opptatt av å bevare Guds barns frihet.

**Foreninger for religiøs frihet i den lokale menighet** – Hver menighet blir ansett for å være en uformell forening for religiøs frihet, og alle menighetens medlemmer anses som medlemmer i denne foreningen. Pastoren eller en menighetsforstander er leder for foreningen.

**Ressurser** – For ressurser til bruk i avdelingen for religiøs frihet, se sluttnote 12 for kapittel 8, s. 123.

### **Litteraturarbeid**

Litteraturarbeidet samordner og fremmer litteraturevangelisering under veiledning av rådet for litteraturarbeid og den aktuelle litteraturorganisasjonen i området. Det bistår andre avdelinger i reklamefremstøt, salg og spredning av abonnementstidsskrifter og annen misjonslitteratur. Avdelingen arbeider sammen med pastoren og andre avdelinger i å legge planer for systematiske fremstøt for å engasjere menighetsmedlemmer i litteraturarbeid.

«Det er mange steder hvor pastorens stemme ikke kan bli hørt, steder som bare kan nås ved hjelp av våre publikasjoner – bøkene, blader og traktater fylt med Bibel-sannheter som folk trenger.» *Colporteur Ministry* s. 4

Formålet med litteraturarbeidet er evangelisering og å styrke menighetens medlemmer. Ellen G. White oppmuntret menighetsmedlemmer til å «selge eller gi bort vår litteratur». *Colporteur Ministry* s. 91.

**Salg gjennom litteraturevangelister** – «Gud kaller arbeidere fra hver menighet hos oss for å gå inn i tjenesten som litteratur evangelister.» *Colporteur Ministry* s. 20.

**Menighetsmedlemmer gir bort litteratur** – «La enhver troende spre traktater og brosjyrer og bøker med budskapet for vår tid.» *Colporteur Ministry* s. 21.

**Litteraturkoordinator** – Den lokale menighet velger en litteraturkoordinator som skal stå for lederskap i aktiviteter innenfor litteraturevangelisering.

**Litteraturrådet** – Menighetsstyret utpeker litteraturrådet som arbeider under ledelse av menighetsstyret. Litteraturkoordinatoren er ordstyrer for litteraturrådet. Pastoren, lederen for menighetsmisjonen og sekretæren for menighetsmisjonen er medlemmer i kraft av sine stillinger. Medlemmene i dette rådet bør ha interesse for og erfaring med litteraturevangelisering.

**Ressurser** – For tilgjengelige ressurser til litteraturarbeidet, se sluttnote 13 for kapittel 8, s. 123.

## **Sabbatsskole og menighetsmisjon**

### **Sabbatsskole**

Sabbatsskolen - den viktigste institusjon for religiøs undervisning i menigheten, har fire formål: Studium av Skriften, fellesskap, vitnetjeneste i lokalsamfunnet og støtte til verdensmisjonen. Sabbatsskoleavdelingen og avdelingen for menighetsmisjon i Generalkonferensen distribuerer sabbatsskolelekser til alle aldersgrupper, utvikler sabbatsskoleprogrammer tilpasset kulturen i de forskjellige divisjonene, skaffer til veie ressurser og opplæringsprogrammer for sabbatsskolelærere og driver PR for sabbatsskolekollektene til verdensmisjonen.

«Sabbatsskolen er en viktig del av misjonsvirksomheten, ikke bare fordi den gir unge og eldre kjennskap til Guds ord, men fordi den fremmer kjærligheten til de hellige sannheter som fins der og vekker et ønske om å studere for egen del, men mest av alt fordi den lærer dem å innrette sine liv etter det Skriften lærer.» – *Counsels on Sabbath School Work*, s. 10. 11.

«Hvis sabbatsskolen blir gjennomført på rett måte, er det et av Herrens utvalgte virkemidler til å gi mennesker kunnskap om sannheten» – *Counsels on Sabbath School Work*, s. 11.

**Embetspersoner i sabbatsskolestyret** – Menigheten velger embetspersonene i sabbatsskolen og medlemmene av sabbatsskolestyret. Inkludert blant embetspersonene er følgende verv: Sabbatsskoleleder og eventuelle nestledere, sekretær og eventuelle assisterende sekretærer, ledere for de forskjellige avdelingene i sabbatsskolen, både hos de voksne og i utesabbatsskolene, koordinator for arbeidet blant barn og/eller leder for feriebibelskolen og sekretær for investeringsarbeidet.

Embetspersonene, lærerne og alle medlemmene i sabbatsskolen bør samarbeide med de andre avdelingene i menigheten når det gjelder utadrettet arbeid og sjelevinnende tiltak, samtidig som de driver sabbatsskolevangelisering ved hjelp av de vanlige sabbatsskoleklassene, og andre aktiviteter som beslutningsdager, pastorens bibelklasser, besøksdager, feriebibelskoler og utesabbatsskoler, inkludert Bibel klubb for nabolaget og fortellertimer.

Det er sabbatsskolestyret som administrerer sabbatsskolen. Det består av følgende: Lederen (ordstyrer), eventuelt nestleder(e), sekretær (er også sekretær for styret), eventuelt assisterende sekretær(er), lederne for de forskjellige avdelinger i sabbatsskolen, sekretæren for investeringsarbeidet, leder for menighetsmisjonen, leder for arbeidet blant barn og/eller leder for feriebibelskolen, en av forstanderne (valgt av menighetsstyret eller av forstanderrådet) og menighetens pastor.

Umiddelbart etter valget bør lederen innkalle sabbatsskolestyret slik at de kan utpeke de medhjelpere som behøves i de forskjellige avdelingene, men som ikke sitter i sabbatsskolens styre. Dette kan være nestledere i de forskjellige avdelinger, sekretærer for disse avdelingene, musikkledere, pianister og/eller organister samt verter.

I tillegg til det som er nevnt ovenfor, må sabbatsskolestyret sette seg inn i behovene i alle avdelinger og velge lærere som så må godkjennes av menighetsstyret. For å ivareta både integriteten

i sabbatskoleleksenes tema og kvaliteten på undervisningen, bør sabbatsskolestyret være meget omhyggelig i sitt valg av lærere. Spesielt når det skal velges lærere til barnesabbatsskolen, bør sabbatsskolestyret ta kontakt med lederne i de forskjellige avdelingene. Alle lærerne må ha regulær medlemsstatus i menigheten.

Sabbatsskolestyret ved lederen, har ansvar for at hele sabbatsskolen kan fungere optimalt. Styret bør ha regelmessige møter etter behov. Styret bør sikre seg at alle hjelpemidler, inkludert sabbatsskole studieguide fra Generalkonferensen, er tilgjengelige i tilstrekkelig antall.

**Sabbatsskolens leder og andre embetspersoner i sabbatsskolen** – Sabbatsskolens leder har det øverste ansvar i sabbatsskolen. Umiddelbart etter valget bør vedkommende starte planleggingen for hvordan sabbatsskolen kan fungere greit og effektivt. Sabbatsskolens leder bør støtte opp om de planer og programmer som sabbatsskoleavdelingen i distriktet ønsker å legge vekt på og bør rette seg etter de vedtak som treffes i sabbatsskolestyret angående driften av sabbatsskolen. Menigheten kan velge en eller flere nestledere.

Sekretæren bør fylle ut kvartalsrapporten på gjeldende skjema umiddelbart etter den siste sabbat i kvartalet og sendes til distriktets avdelingssekretær for sabbatsskolen og menighetsmisjonen innen den fastsatte tidsfrist. Han/hun bør også legge en kopi i eget arkiv og gi en kopi til sabbatsskolens leder og til menighetens pastor og legge den fram på menighetens forretningsmøte. Sekretæren for investeringsarbeidet skal fremme investeringsplanene til støtte for misjonsvirksomhet i alle sabbatsskolens avdelinger, og sørge for at alle medlemmer i sabbatsskolen blir oppdatert angående fremgangen i dette arbeidet.

Leder for feriebibelskolen står for å organisere, reklamere for og starte opp evangelisering i nærmiljøet gjennom den årlige feriebibelskolen. Menigheten kan delegere denne oppgaven til koordinatoren av arbeidet for barn.

Sabbatsskolestyret kan i samråd med lederne i de forskjellige avdelingene utpeke en person som skal lede musikken i sabbatsskolen. Som et uttrykk for vår tilbedelse, bør musikken ære og opphøye Gud. De som skal fremføre sang bør utvelges med samme omhu som de som tar del i andre deler av sabbatsskolen. Den samme standard bør gjelde for alle. (Se s. 66-67, 104.) Sabbatsskolestyret kan også velge pianister og/eller organister til sabbatsskolen.

**Ledere for de forskjellige avdelinger i sabbatsskolen** – Menighetsstyret velger ledere for de forskjellige avdelinger i sabbatsskolen. Sabbatsskolestyret kan velge nestledere etter behov. Flere opplysninger om de aldersbestemte avdelinger, fra de aller minste og til de voksne, samt utesabbatsskoler som betjener slike som ikke er i stand til å komme på sabbatsskolen, finnes i *Sabbath School Handbook* som kan fås fra adventist boksenteret, eller fra distriktets sabbatsskoleavdeling.

**Lærere i sabbatsskolen** – Sabbatsskolestyret velger alle lærerne, og de godkjennes av menighetsstyret for ett år om gangen. De bør ha evne til å undervise og være villige til å utvide sine undervisningsferdigheter ved opplæring. De bør være flittige i sine forberedelser, være pålitelige og punktlig i sin tilstedeværelse og sette et godt eksempel for sine klasser ved at de daglig studerer sabbatsskolens bibellekse.

Når det gjelder lærere for barn og unge, bør sabbatsskolestyret gjøre en spesiell innsats for å finne lærere som har spesiell interesse for disse aldersgruppene, og som har evne til å møte deres behov. Alle som er engasjert i arbeid i barne- og ungdomsavdelingene, må tilfredsstillende både menighetens etiske og moralske standard så vel som storsamfunnets juridiske krav, og fremlegge gyldig politiattest. Lederne i de lokale menighetene bør rådføre seg med distriktet som undersøker og gir råd om hvilke krav og attester som er tilgjengelige og påkrevd. (Se sluttnote 8 for kapittel 8, s. 122.)

Alle lærerne bør oppmuntres til å delta i de lærerkurs som er tilgjengelig gjennom distriktets sabbatsskoleavdeling.

Alle sabbatsskoler bør ha et ukentlig lærermøte.

I erkjennelse av at «bare de som har styrket sinnet med Guds ord, kan klare seg gjennom den siste, store konflikten» (*Alfa og Omega*, bind 8, s. 100), bør sabbatsskolelederne gjøre alt de kan for å oppmuntre til regelmessig studium av Guds Ord. «Bibelstudier for sabbatsskolen» er laget for å oppmuntre til daglig å hente næring i Ordet. Denne gode vanen har gjort mye for å bevare den kristne enhet i vår verdensvide menighet. Alle som er medlemmer av sabbatsskolen bør ha adgang til dette materialet via den utgaven av «Bibelstudier» som tilsvare deres alderstrinn. Hjelpemateriale for ledere og lærere blir også utgitt av Generalkonferensen og/eller divisjonen, og alle ledere og lærere i alle avdelinger av sabbatsskolen bør ha adgang til det hjelpematerialet som finnes for deres avdeling.

Lærerne bør ha minst tretti minutter til undervisningen i sabbatsskolen.

**Sabbatsskolekollekter** – Sabbatsskolens sekretær bør føre nøyaktig regnskap over alle kollekter og gaver i sabbatsskolen og snarest overlevere pengene til menighetens kasserer. Når gaver fra utesabbatsskolen kommer inn, bør de legges til de gaver som allerede er mottatt fra sabbatsskolen. I mange sabbatsskoler blir det tatt opp kollekter til sabbatsskolens egne utgifter. Alle sabbatsskolekollekter, med unntak av det som er samlet inn til sabbatsskolens egne utgifter, er for å støtte arbeidet i misjonen, og menighetens kasserer må sende hele beløpet inn til distriktets kasserer. Dette gjelder alle de vanlige sabbatsskolegavene, 13. sabbats kollekt, sabbatsskolens «investeringsgaver» og takkekollekt i forbindelse med fødselsdager. Alle disse midler skal øremerkes som separate gaver i alle regnskaper i menighetens regnskapssystem. Misjonsgavene blir fordelt etter samfunnets retningslinjer. Ingen misjonsgaver skal beholdes av menigheten, eller distriktet.

Kollekter til dekning av utgiftene må ikke bli tatt opp som en felles kollekt sammen med den vanlige sabbatsskolekollekten for så å bli fordelt prosentvis, eller etter en fordelingsnøkkel man har avtalt på forhånd. Hvis menigheten har på plass en avtale om en kollektplan som er godkjent av divisjonen, kan det tas opp som en kombinert kollekt.

**Ressurser** – For ressurser i arbeidet med sabbatsskolen og menighetsmisjonen se sluttnote 14 for kapittel 8, s. 123.

### **Menighetsmisjonen**

Menighetsmisjonen skaffer til veie utstyr og gir menighetens medlemmer opplæring i hvordan de kan forene sine anstrengelser med pastorens og menighetens embetspersoner i sjelevinnende tjeneste. Menighetsmisjonen har også hovedansvar for programmer som skal hjelpe mennesker i nød.

**Misjonsrådet** - Misjonsrådet veileder menigheten i dens utadrettede arbeid og arbeider under ledelse av menighetsstyret. Misjonsrådet bør møte minst en gang i måneden. Følgende bør være medlemmer av rådet: Menighetens pastor, en av forstanderne, menighetens kasserer, og lederne i andre avdelinger og grupper som finnes i menigheten. Misjonsrådet kan etter skjønn opprette andre underkomitéer for spesielle oppgaver. Alle slike underkomitéer rapporterer til misjonsrådet. Misjonsrådet og lederen for rådet har ansvaret for å organisere smågruppearbeidet.

**Ledere i misjonsrådet** – Menigheten velger lederskapet i misjonsrådet, innbefattet lederen, nestledere der det måtte være nødvendig og sekretæren.

Lederen for misjonsrådet sørger for opplæring og ledelse av menigheten i aktivt utadrettet arbeid. Vedkommende er også ordstyrer for misjonsrådet. Det er lederens plikt å rapportere til

menigheten om alle menighetens utadrettede aktiviteter ved de månedlige misjonssabbater og ved forretningsmøtene. Nestledere kan utpekes til å koordinere brevscolearbeidet, bibel-evangelisering, litteraturutdeling, hjelpeaksjonen (og tilsvarende aksjoner), smågruppearbeidet, opplæring av menighetsmedlemmer og andre sjelevinnende programmer.

Sekretæren i misjonsrådet er mellomledd mellom alle avdelingene i menigheten og forlaget/ressurssenteret. Vedkommende må ha et nært samarbeid med lederen for misjonsavdelingen når det gjelder utarbeidelse av planer for det utadrettede misjonsarbeidet i menigheten.

**Mannsavdelingen** – Mannsavdelingen er en underavdeling av menighetsmisjonen. De viktigste aktiviteter i denne gruppen er lekmannsvirksomheter, fengselsarbeid og velferdsarbeid.

**Bibelskolekoordinator** – Bibelskolekoordinatoren organiserer og samordner menighetens bibelskolevirksomhet i lokalsamfunnet. Koordinatoren bør ha nært samarbeid med pastoren, interessekoordinatoren og lederen for menighetsmisjonen.

**Velferdsleder eller Dorkasleder** - Menigheten velger velferdsleder eller Dorkasleder, assisterende ledere (etter behov), og sekretær-kasserer i velferdslaget som i enkelte områder er kjent som Dorkaslaget. (Se sluttnote 15 til kapittel 8, s. 123.) Denne organisasjonen samler og forbereder klær, mat og andre forsyninger til trengende og jobber i sitt oppsøkende arbeid tett med mannsavdelingen, de mannlige og kvinnelige menighetstjenerne og andre avdelinger i menigheten. Velferdslaget eller Dorkaslaget omfatter imidlertid mer enn å gi materiell hjelp. Det fokuserer på å identifisere behov og svare med tjenester basert på disse spesifikke behov. Eksempler er pedagogiske seminarer, utvikling av lokalsamfunn, besøksarbeid, rådgivning og andre tjenester som er relevante for lokalmiljøet.

Velferdsleder eller Dorkasleder er medlem av misjonsrådet og menighetsstyret. Der menigheten driver et velferdssenter, er det misjonsrådet som utgjør styret for dette velferdssenteret. Lederen for velferdssenteret blir utpekt av misjonsrådet og er selv medlem av misjonsrådet og menighetsstyret.

**Arbeid for personer med handikap** – Dette arbeidet sorterer under misjonsrådet og skal utvikle programmer for menighetsmedlemmer og andre som har forskjellige handikap.

Rådet bør legge planer for hvordan man kan bli involvert i vitneopplegg og legge frem forslag til hvordan kirken kan gjøres mer tilgjengelig. Likedan kan misjonsrådet være behjelpelig med transportordninger for handikappede, og legge fram forslag om hvordan menighetsmedlemmer med forskjellige handikap kan involveres. Den som er koordinator for arbeidet for personer med handikap er kontaktperson til organisasjoner som har hjelpemidler for handikappede, som *Christian Record Services* og opplyse om slike programmer.

**Ressurser** – Ressurser til arbeidet i sabbatskolen og menighetsmisjonen er omtalt i sluttnote 14, s. 123.

### **Forvaltningsavdelingen**

Forvaltningsavdelingen oppmuntrer menighetens medlemmer til å gi et positivt svar på Guds nåde ved å overgi alt de har til ham. Forvalteransvaret omfatter mer enn bare penger. Det innbefatter, men er ikke begrenset til, rett bruk av kroppen, sinnet, tiden, evner, åndelige gaver, mellommenneskelige forhold, språk, miljøet og materielle eiendeler. Avdelingen hjelper medlemmene i deres partnerskap med Gud til å avslutte hans verk ved den riktige bruken av alle de gaver og ressurser han har gitt.



Når Guds Ånd tar kontroll over livet, skjer det at «Alle som har hjertet fylt av Kristi kjærlighet, vil følge det eksempel han satte, da han for vår skyld ble fattig, så vi ved hans fattigdom kan bli rike. Penger, tid og innflytelse er gaver vi har mottatt fra Gud, men de bør bare verdsettes som midler til å fremme evangeliets sak.» *Alfa og Omega* bind 6, s. 52.

**Leder for forvaltningsarbeidet** – Lederen for forvaltningsarbeidet bør praktisere prinsippene for kristen forvaltning og bør ha innsikt i menighetens åndelige og finansielle tiltak. Lederen samarbeider med distriktets forvaltningssekretær, pastoren og menighetsstyret. Lederen for forvaltningsarbeidet er kontaktperson mellom distriktets forvaltnings-avdeling og den lokale menigheten.

**Ressurser** – For ressurser til bruk i forvaltningsarbeidet se sluttnote 16 for kapittel 8, side 123.

### **SDA kvinneforum**

SDA kvinneforum skal støtte, oppmuntre og utfordre kvinner i deres daglige ferd som Jesu Kristi etterfølgere og som medlemmer av hans menighet.

Formålet er å fremme åndelig vekst og fornyelse blant kvinner, fremheve at kvinner har en uvurderlig verdi i kraft av skapelsen og gjenløsningen, utruste dem til tjeneste, å legge frem kvinners perspektiv på aktuelle saker i menigheten, være til tjeneste for kvinner i de mange forskjellige behov som kvinner måtte ha, og samtidig være oppmerksom på de forskjellige kulturelle og etniske perspektiver i denne sammenheng. Kvinneforum må samarbeide med andre avdelinger i menigheten slik at kvinner på en bedre måte kan være til tjeneste for kvinner, skape grobunn for sterke vennskapsbånd og gjensidig støtte og kreativ utveksling av ideer, gi opplæring og oppmuntring til kvinner slik at det åpnes muligheter for at kvinner kan ta aktivt del i menighetens arbeid, og å finne måter og muligheter for å utfordre alle kvinner til å bruke sine nådegaver til å fremme menighetens verdensvide misjonsoppdrag.

**Leder og styre for SDA kvinneforum** – Den lokalt valgte lederen av SDA kvinneforum utvikler spesifikke tjenester som kan støtte kvinner og sette dem i stand til å være til tjeneste. Hun er ordstyrer i SDA kvinneforum og oppmuntrer til å komme med idéer og planer som fører til at kvinner fullt ut kan ta del i menighetens misjonsoppdrag.

Hun samarbeider med menighetsstyret, slik at aktiviteter og arrangementer i kvinnearbeidet blir innpasset i menighetens generelle aktiviteter. Hun har ansvar for å holde menigheten informert om kvinneforums bidrag til menighetslivet. Lederens kontaktperson når det gjelder opplæring og hjelpemateriell, er distriktets leder for SDA kvinneforum.

Lederen for SDA kvinneforum bør være en kvinne som er fintfølende og omsorgsfull, som har en visjon om hva kvinner er opptatt av og kan utrette, som er vel avbalansert i sine synspunkter og som har evne til å oppmuntre andre kvinner til å utvikle sine nådegaver. Hun bør også ha evne til å ha et godt samarbeid med andre kvinner i menigheten, med pastoren og med menighetsstyret.

Styret for SDA kvinneforum fremmer arbeidet blant kvinner i menigheten. Denne gruppen bør være sammensatt av personer som er interessert i et bredt spektrum av de behov og de tjenester kvinner kan yte og ha forskjelligartede talenter og erfaringer.

**Ressurser** – For ressurser til kvinnearbeidet, se sluttnote 17 for kapittel 8, s. 124.

## Ungdomsarbeidet

De forskjellige organisasjonene i menighetens ungdomsarbeid bør ha et nært samarbeid med distriktets ungdomsavdeling.

**Ungdomsarbeidet** – Menigheten arbeider for og med menighetens barn og unge gjennom ungdomsarbeidet. Gjennom menighetens ungdomsarbeid skal ungdommen samarbeide med det større menighetsfellesskapet, for å utvikle et sterkt ungdomsarbeid som innbefatter åndelig, mental og fysisk utvikling av enkeltindividet, kristne sosiale sammenkomster og et aktivt vitneprogram som støtter opp om menighetens generelle sjelevinnende planer. Målet for ungdomsarbeidet bør være å engasjere alle barn og unge i aktiviteter som vil lede dem til aktivt medlemskap i menigheten og gi dem opplæring i kristen tjeneste.

**Ungdomsarbeidets misjon** – Å lede unge mennesker til å få et frelsende forhold til Jesus Kristus og hjelpe dem til å ta imot hans kall til å være hans disipler.

**Ungdomsarbeidets motto** – Kristi kjærlighet drier oss.

**Ungdomsarbeidets mål** – Adventbudskapet til hele verden i min generasjon.

Menighetens program for arbeid blant barn og ungdom består av tre store kategorier<sup>1</sup>: Speiderarbeidet (småspeiderne<sup>2</sup>: alder 6-9, storspeiderne: alder 10-15 og roverspeider<sup>3</sup>: alder 16 +), arbeidet for de eldste ungdommene (ungdomslaget<sup>4</sup>: alder 16-21 og unge-voksne: alder 22-30+) og arbeidet for studenter: alder 16-30+.

Gud sa til Moses: «Disse ordene som jeg pålegger deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. Du skal gjenta dem for dine barn og snakke om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Du skal binde dem om hånden som et tegn og ha dem på pannen som et merke. Du skal skrive dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine.» 5 Mos 6,6-9.

Apostelen Paulus føyde til: «La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærlighet, tro og renhet.» 1 Tim 4, 12.

«Vi har en hærske ungdommer i dag som kan gjøre mye hvis de får den riktige veiledning og oppmuntring. ... Vi vil at Gud skal velsigne dem. Vi vil at de skal ta aktivt del i velorganiserte planer for å hjelpe andre ungdommer» – Ellen G. White i General Conference Bulletin, 29. og 30.jan. 1893, s. 24.

«Vårt ansvar for de unge opphører ikke når de gir Gud sitt hjerte. De må interesseres for Herrens verk og ledes til å innse at han venter at de gjør noe for å fremme hans sak. Det er ikke nok å påvise hvor meget det er nødvendig å gjøre, og å anspore de unge til å ta del. De må undervises om hvordan de kan arbeide for Mesteren. De må utdannes, opplæres og oppøves i de beste metoder til å vinne sjeler for Kristus. Opplær dem til på en stille og fordringsløs måte å forsøke å hjelpe deres unge kamerater. Framhold på en systematisk måte de forskjellige slags misjonsarbeid som de kan ta del i og la dem få undervisning og hjelp. Derved vil de lære å virke for Gud.» – *Evangeliets Tjenere*, s. 155. (*Gospel Workers*, s. 210.)

«Med en slik hær av arbeidere som våre unge ville utgjøre dersom de ble riktig opplært, kunne budskapet om en korsfestet og oppstanden Frelser som snart skal komme igjen, hurtig bli brakt ut til hele verden!» – *Ung i dag*, s. 168.

Samtidig som vi ser betydningen av et aktivt ungdomsarbeid i alle menigheter, må vi huske at det er viktig at ungdomsarbeidet ikke blir isolert fra resten av menigheten. I tillegg til å delta i

---

<sup>1</sup> I den engelske utgaven brukes de følgende kategoriene: Junior Youth, Senior Youth og Public Campus Students. I den norske utgaven benyttes følgende ord: Speiderarbeid, ungdomsarbeid og arbeid for studenter.

<sup>2</sup> I norsk sammenheng brukes uttrykket «småspeiderne» for det som i originalen kalles «Adventurer Club».

<sup>3</sup> Det norske speiderarbeidet inkluderer også roverspeiderne i denne kategorien.

<sup>4</sup> Det engelske uttrykket «Ambassador» er gjennomgående oversatt med «ungdomslag».

ungdommens egen organisasjon, bør de unge bli integrert i ansvarlig lederskap og deltakelse i det totale menighetsprogram. Som unge forstandere og menighetstjenere for eksempel, kan de arbeide sammen med og lære fra personer som har erfaring i dette arbeidet.

«For at virksomheten må kunne fremmes i alle sine forgreininger, gjør Herren krav på de unges styrke, nidkjærhet og mot. Han har utvalgt de unge til å være behjelpelig med hans saks framgang. Til å legge planer med en klar tanke og til å handle med modig hånd kreves det friske, uforkrøplede krefter. Unge menn og kvinner innbys til å gi Gud sin ungdoms styrke, for at de ved bruken av sine krefter, ved klar tenkning og energisk handling må bringe ham ære og sine medmennesker frelse.» – *Evangeliets Tjenere*, s. 47. (*Gospel Workers* s. 67.)

**Ungdomsarbeidets misjonsråd** – Ungdomsarbeidets misjonsråd er en paraplyorganisasjon i den lokale menighet med ansvar for den grunnleggende planlegging av ungdomsarbeidet. (Se s. 93). Følgende menighetsvalgte tillitspersoner er med i dette råd: Den valgte lederen i unge-voksne, lederen for arbeidet blant studenter, ungdomslagslederen, speidertroppsføreren, småspeiderlederen, misjonslederen, lederen for ungdomssabbatsskolen, barnearbeidets leder, helse- og avholdslederen, rektor for menighetsskolen, rådgiveren og pastoren.

Dersom det ikke er noe spesifikt arbeid i ungdomslaget eller for unge voksne i menigheten, eller inntil dette er etablert, har ungdomsarbeidets misjonsråd ansvar for å planlegge for arbeidet blant de eldre unge og inkludere begge aldersgruppene.

I deler av verden hvor det ikke er arbeid med speider eller småspeider, eller inntil slikt arbeid er etablert, har ungdomsarbeidets misjonsråd ansvar for å planlegge passende aktiviteter for den yngre delen av ungdommen.

Leder for ungdomsarbeidet, som også sitter i menighetsstyret, er rådets leder. Rådet bør møte etter behov for å planlegge og gjennomføre et effektivt arbeid. Mål og planer må være både kort- og langsiktige. (Se sluttnote 18 for kapittel 8, s. 124.)

**Styret for unge-voksne** – Styret for unge-voksne er ansvarlig for aktivitetene for unge-voksne og arbeider for å koordinere dette arbeidet sammen med ungdomsarbeidets misjonsråd.

Menigheten velger følgende ledere i arbeidet for unge-voksne: leder, nestleder, sekretær-kasserer, hjelpesekretær/-kasserer og musikkleder. Denne gruppen utgjør kjernen i styret for unge-voksne som utpeker andre ledere for aktuelle aktiviteter.

**Arbeidet for studenter<sup>5</sup>** – Arbeidet for studenter på ikke-SDA høyskoler/universiteter skal styrke menighetens innsats for ungdom. Koordinering av denne innsatsen sammen med arbeidet for ungdom på SDA-høyskoler/universiteter, gir impulser til strategisk planlegging og visjoner for dette arbeidsområdet noe som vil være til støtte for syvendedagsadventiststudenter (alderen 16-30 +) som går på høyskoler/universiteter som ikke drives av Syvendedags Adventistkirken.

**Leder for arbeidet for studenter** – Menigheten kan oppnevne en leder/koordinator for arbeidet på ikke-SDA-skoler/universiteter for å utvikle en planlagt tjeneste med det formål å ta vare på de spesielle behovene til høyskole-/universitetsstudenter i institusjoner som ikke drives av Syvendedags Adventistkirken. Dette gjøres i samråd med og støtte fra ungdomsarbeidets misjonsråd.

---

<sup>5</sup> I den amerikanske originalen er den lokale menighetens arbeidet for studenter begrenset til arbeidet på ikke-SDA skoler/universiteter. Dette arbeidet er kalt: «Public Campus Ministries». I den norske oversettelsen er dette kalt: «arbeid for studenter».

**Ungdomslaget** - Ungdomslaget tilbyr et tilpasset opplegg for å møte behovene til ungdom i alderen 16 til 21 år.<sup>6</sup> Det tilbyr unge mennesker i denne aldersgruppen et organisert og strukturert opplegg, og fremmer deres aktive engasjement i menigheten lokalt og globalt. Dette arbeidet er utformet for å styrke dagens arbeid for de eldste ungdommene i menigheten. Det utfordrer dem til å få et personlig forhold til Kristus og å dele dette med andre, samt at det hjelper dem i å utvikle en livsstil som er forenlig med Syvendedags Adventistkirkens trossystem. Videre skal det medvirke til at de får opplæring i ulike yrkesfaglige interesser. Alt dette skal skje i et trygt miljø for sunn utvikling av livslange vennskap. Disse aktivitetene skal gjennomføres i samsvar med distriktets retningslinjer og samordnet med ungdomsarbeidets misjonsråd i den lokale menighet.

**Ungdomslagets styre** – Ungdomslagets styre er ansvarlig for ungdomslagets aktiviteter, og arbeider i samarbeid med ungdomsarbeidets misjonsråd.

Menigheten velger følgende ledere til ungdomslaget: Leder, nestleder, sekretær-kasserer, assisterende sekretær-kasserer, og musikalsk leder. Denne gruppen utgjør ungdomslagets styre som utnevner andre ledere for aktuelle aktiviteter.

**Speiderlaget** - Speiderlaget gir rom for et menighets-sentrert tilbud for unge i alderen 10 – 15<sup>7</sup> med eventyrlyst og utforskertrang, og det i et miljø med fokus på åndelig utvikling og sjelevinning. Aktivitetene er skreddersydd for å inkludere friluftsinnteresser, utforskning av naturen, forming, hobbyer, eller yrkesmessig opplæring.

**Speiderlagets styre** - Speiderleder og nestledere velges av menigheten. (Se s. 74, 125.) Hvis to nestledere velges, bør det være en mann og en kvinne. En av nestlederne kan også tjene som speiderlagets sekretær og kasserer. Speiderlederen er medlem av menighetsstyret og ungdomsarbeidets misjonsråd.

Ytterligere ledere i speiderarbeidet kan inkludere instruktører til forming og naturstudier, og troppsførere som hver er ansvarlig for en enhet med seks til åtte speidere.

Ressursmaterieell er tilgjengelig fra distriktets ungdomsleder.

Alle som er engasjert i arbeidet for barn og unge, må tilfredsstille både menighetens etiske og moralske standard så vel som storsamfunnets juridiske krav, og fremlegge gyldig politiattest. Lederne i de lokale menighetene bør rådføre seg med distriktet som undersøker og gir råd om hvilke krav og attester som er tilgjengelige og påkrevd. (Se sluttnote 8 for kapittel 8, s. 122.)

**Småspeideren** - Småspeideren er et samarbeidsprogram mellom foreldre og menighet. Den gir foreldrene et virkemiddel i arbeidet for barn mellom seks og ni år. Programmet er utviklet med tanke på å stimulere barnas voksende nysgjerrighet og inneholder alderstilpassede aktiviteter som involverer både foreldre og barn i fritidssysler og enkle hobbyarbeider. Gjennom disse aktivitetene og andre aktiviteter som kan være interessante for denne aldersgruppen, lærer de å sette pris på skaperverket. Alle aktivitetene har et åndelig fokus som skal tjene som en forberedelse til å være med i menighetens speiderarbeid.

**Småspeiderens styre** - Menigheten velger leder for småspeideren og de nærmeste medarbeiderne. (Se s. 74, 125.) Ytterlige medhjelpere kan utpekes av lagets ledelse. Lederen i småspeideren er medlem av ungdomsarbeidets misjonsråd.

---

<sup>6</sup> I Norge har det vært praktisert fleksibilitet vedr. ungdommens alder for å tilpasse ungdomsarbeidet til behovene i den enkelte menighet.

<sup>7</sup> Speiderarbeidet i Norge inkluderer også småspeider (6-9år) og rover (16+).

Ressursmateriale kan skaffes fra distriktets ungdomsleder.

Alle som er engasjert i arbeidet for barn og unge, må tilfredsstillende både menighetens etiske og moralske standard så vel som storsamfunnets juridiske krav, og fremlegge gyldig politiattest. Lederne i lokale menigheter bør rådføre seg med distriktet som undersøker og gir råd om hvilke krav og attester som er tilgjengelige og påkrevd. (Se sluttnote 8 for kapittel 8, s. 122.)

**Ledere for ungdomsarbeidet** – Lederne for de fire grenene av ungdomsarbeidet, må være eksempler i ekte kristen livsførsel, ha en visjon for sjelevinning og en smittende begeistring. Når det gjelder å motivere ungdommen til å arbeide sammen og ta på seg ansvar, vil lederne holde seg i bakgrunnen, gi råd og veiledning, oppmuntre de unge og hjelpe dem til å få erfaring og oppleve gleden ved suksess. Lederne bør studere sammensetningen av ungdommen i menigheten og bestrebe seg på å få alle de aktuelle unge med i ungdomsarbeidet.

Lederne for ungdomsarbeidet vil holde nær kontakt med pastoren, med sine respektive rådgivere og med distriktets ungdomsleder. De vil benytte alle anledninger til å få praktisk opplæring og på den måten kunne lede ungdomsarbeidet inn i et nært samarbeidsforhold med både menigheten og distriktet.

Nestledere i ungdomsarbeidet (velges ved behov) skal hjelpe lederne i dette arbeidet, og i ledernes fravær vil de utføre lederens plikter. De respektive styrene kan også gi nestlederne andre oppgaver.

Sekretærene/kassererne skal føre protokoll over aktiviteter i deres respektive ungdomsarbeid, og sende inn rapport hver måned på eget skjema til distriktets ungdomsleder. Han eller hun vil også oppmuntre de unge til å rapportere om sine vitneaktiviteter i misjonens ti minutter.

De respektive hjelpesekretærene/-kassererne (velges ved behov) assisterer med det sekretærkassererarbeidet de får tildelt.

**Ungdomsarbeidets rådgiver** – En av forstanderne, eller en annen fra menighetsstyret som har inngående kjennskap til ungdomsarbeidets formål og som er velvillig innstilt overfor ungdommen og deres engasjement i menighetens vitnetjeneste, kan være en verdsatt rådgiver for ungdommen. Vedkommende vil være veileder og rådgiver for ungdomsarbeidets ledere og vil møte regelmessig i ungdomsarbeidets misjonsråd. Vedkommende vil sammen med lederne for ungdomsarbeidet sørge for at ungdomsarbeidets behov vil bli lagt fram for menighetsstyret.

Rådgiveren bør ha kontakt med ungdomssekretæren i det lokale distriktet og holde denne underrettet om endringer i ledelsen og andre saker angående ungdomsarbeidet. Sammen med lederne i ungdomsarbeidet bør rådgiveren være tilstede ved de kursene som distriktet arrangerer for ungdomsarbeidet, slik at han eller hun kan være oppdatert om utviklingen i ungdomsarbeidet.

Av hensyn til kontinuiteten bør rådgiveren, hvis mulig, tjenestegjøre i flere perioder.

Alle som er engasjert i arbeidet for barn og unge, må tilfredsstillende både menighetens etiske og moralske standard så vel som storsamfunnets juridiske krav, og fremlegge gyldig politiattest. Lederne i lokale menigheter bør rådføre seg med distriktet som undersøker og gir råd om hvilke krav og attester som er tilgjengelige og påkrevd. (Se sluttnote 8 for kapittel 8, s. 122.)

**Ressurser** – For ressurser for ungdomsarbeid se sluttnote 19 for kapittel 8, s 124.

## **Innsettelseshandling**

Alle nyvalgte ledere i den lokale menigheten kan inkluderes i en innsettelseshandling ledet av en pastor med gyldig bevilling. Hvis det ikke er mulig for en pastor å være til stede, kan en av menighetens forstandere lede seremonien for andre enn forstandere og menighetstjenere. Hvis

menigheten har en slik innsettelsehandling for nyvalgte embetspersoner, bør den innbefatte lederne i alle avdelinger og grupper.

## KAPITTEL 9

# Valg i menigheten

En viktig del av menighetens arbeid er valget av tillitspersoner som vil utføre sine plikter samvittighetsfullt, kompetent og under bønn. Dette kapittelet beskriver valgprosessen fra utpeking av valgnemnda, til hvordan ledige funksjoner blir fylt mellom de årlige valgene.

### Valgnemnda og valgprosessen

Embetspersoner blir valgt hvert år, eller annet hvert år (Se s. 51.) Dette skjer ved en utpekt valgnemnd. Valgnemnda legger fram sin rapport for menigheten som så stemmer over de navnene som er foreslått. Denne fremgangsmåten setter menigheten i stand til å vurdere hvert navn før selve valget, og gjør at en unngår det element av åpen konkurranse som kan oppstå hvis forslagene kommer fra salen.

Valgnemnda skal sette seg inn i menighetens behov og innhente opplysninger om hvem som kan være skikket til å tjenestegjøre i de forskjellige posisjoner. Dette er en annen grunn til at embetspersoner ikke skal velges ved benkeforslag, eller direkte avstemning.

Antall personer i valgnemnda kan variere fra fem medlemmer i en liten menighet, til et større antall i en stor menighet. Det er opp til hver enkelt menighet å avgjøre hvor mange som skal være i nemnda. Dette er en sak som menighetsstyret bør vurdere før den legges frem for menigheten. Et passende forslag kan så, med et minimum av tidsbruk, legges frem for menigheten under gudstjenesten.

**Når og hvordan valgnemnda blir utpekt** – Valgnemnda bør utpekes tidlig i det siste kvartal av menighetens arbeidsår og bør rapportere senest tre uker før den siste sabbat i arbeidsåret.

Det er menighetens pastor eller områdelederen, eller forstanderen, hvis pastoren eller områdelederen ikke er tilstede, som bør ta saken opp med menigheten. Menigheten utpeker så et spesielt utvalg som får i oppdrag å komme med forslag til valgnemnd. Dette forslagsutvalget kan velges på en av to måter:

1. Ved forslag fra gulvet, skriftlige eller muntlige. Hvis det kommer muntlige forslag fra salen, kan ingen foreslå mer enn en person. Det er ikke akseptabelt at en enkelt person, eller en liten gruppe, skal kunne diktere hele menigheten. Man bør derfor være meget bevisst på å sørge for bred representasjon fra menigheten i dette forslagsutvalget. Alt som smaker av politikk, bør unngås. Pastoren eller områdelederen fungerer som ordstyrer i dette forslagsutvalget. Hvis det ikke er noen pastor eller områdeleder som er utpekt til å lede menigheten, skal ordstyreren i dette forslagsutvalget utpekes av menighetsstyret blant medlemmene i forslagsutvalget. Størrelsen på dette utvalget bør være fem til sju personer mer enn antallet medlemmer i menighetsstyret.

2. Menigheten kan bemyndige menighetsstyret med tillegg av fem til sju personer som velges av menigheten, til å fungere som det spesielle forslagsutvalget nevnt i pkt. 1 over. Hvis denne fremgangsmåten blir valgt, er det som regel ordstyreren i menighetsstyret som er ordstyrer i dette forslagsutvalget (Se s. 24.)

**Hvordan fungerer prosessen:** - Nominasjonsprosessen blir som følger:

1. Menigheten nedsetter et forslagsutvalg etter en av de to metodene som er nevnt over.

2. Forslagsutvalget legger sitt forslag til valgnemnd, med navngitt sekretær, frem for menigheten. En bør strekke seg til det ytterste for å sikre rettferdig representasjon i sammensettingen av valgnemnda.

3. Menigheten utpeker valgnemnda og valgnemndas sekretær ved å stemme over forslaget.

4. Pastoren eller områdelederen er medlem av valgnemnda i kraft av sin stilling og fungerer som ordstyrer. Hvis pastoren eller områdelederen velger å ikke være ordstyrer, eller hvis det ikke er noen pastor eller områdeleder med ansvar for menigheten, skal forslagsutvalget anbefale en person som er foreslått som medlem av valgnemnda til å fungere som ordstyrer.

5. Valgnemnda møter for å arbeide med forslag til menighetens embetspersoner. Forslaget legges frem for menigheten til avstemning.

6. Menigheten velger sine embetspersoner for den neste perioden, ved å stemme over forslaget fra valgnemnda.

**Hvem bør være med i valgnemnda** -- Bare medlemmer med regulær medlemsstatus bør være i valgnemnda. De bør være personer med god dømmekraft som fremfor alt er opptatt både av menighetens ve og vel, og av at den har fremgang.

**Arbeidet i valgnemnda** -- Den som er valgt til leder av valgnemnda, bør kalle nemnda sammen så snart som mulig etter at den er valgt. Med oppriktig bønn om Guds ledelse bør valgnemnda begynne arbeidet med å utarbeide en liste med forslag til navn på embetspersoner. De personer som blir foreslått, må være medlemmer med regulær medlemsstatus i den menighet som holder valg. Et samlet forslag vil bli lagt frem for menigheten enten ved en sabbatsgudstjeneste eller ved et forretningsmøte innkalt for anledningen. Valgnemnda kan, mens den arbeider med sitt oppdrag, søke råd hos andre personer som er velinformert. Valgnemnda foreslår ikke pastor eller assisterende pastor(er). Disse utpekes av distriktet.

Listen med embetspersoner som valgnemnda skal vurdere, kan variere med antallet medlemmer i menigheten. En stor menighet kan avgjøre at den trenger flere embetspersoner. En mindre menighet trenger færre. Valgnemnda arbeider med alle lederposisjoner bortsett fra sabbatsskolens lærere. Disse foreslås av sabbatsskolens styre og godkjennes av menighetsstyret. Se sluttnote 1 for kapittel 9, s. 124, for en liste av mulige posisjoner som kan fylles.

**Valgnemnda må sjekke at foreslåtte kandidater er villige til å påta seg oppgaven** – Når valgnemnda har nominert personer som er trofaste og lojale medlemmer i den lokale menighet, bortsett fra tilfeller der distriktet har godkjent et unntak (se s. 52 «Forstanderens virke er lokalt»), bør nemndas utpekte medlemmer informere dem om nominasjonen, og få deres aksept på at de er villige til å påta seg oppgaven.

**Foretrede for valgnemnda** – Medlemmer av menigheten kan be om å møte valgnemnda for å komme med forslag eller innvendinger, og dette ønsket bør imøtekommes. Når vedkommende har lagt frem sine synspunkter og trukket seg tilbake fra valgnemnda, bør deres kommentarer bli vurdert. Når dette er gjort, kan nemnda rapportere til menigheten.

**Drøftelsene i valgnemnda er konfidensielle** -- Alle undersøkelser og drøftelser i valgnemnda må være konfidensielle. Det er et brudd både på kristen etikk og den gylne regel hvis et medlem av valgnemnda viderebringer personlige eller følsomme opplysninger som har vært drøftet i nemnda. En slik forseelse er grunn nok til å sette et medlem utenfor videre deltakelse i nemnda. Hvis det blir nødvendig å innhente opplysninger utenfor nemnda, er det lederen som bør gjøre slike henvendelser.



**Rapportering til menigheten** - Valgnemndas rapport legges frem for hele menigheten, ikke bare for menighetsstyret. Styret har ingen myndighet i slike saker. Rapporten kan legges frem enten ved en sabbatsgudstjeneste, eller ved et særskilt forretningsmøte i menigheten.

Når nemnda er klar til å rapportere, bør lederen komme med passende kommentarer til menigheten. Et eksemplar av rapporten bør deles ut til menigheten, eller nemndas sekretær kan lese opp rapporten. Lederen bør opplyse at avstemning vil skje en eller to uker senere.

Alle menighetens medlemmer bør stemme når det velges embetspersoner. Valget avgjøres ved flertall blant de som er til stede og avgir stemme.

**Innvendinger mot valgnemndas rapport** – Alle medlemmer har rett til å komme med innvendinger mot rapporten fra valgnemnda. Disse innvendingene bør legges frem personlig for nemnda, før annen gangs lesning av rapporten. Vedkommende medlem gjør en avtale med nemndas leder, eller pastoren, om å møte nemnda. Eller, når det er kommet til annen gangs lesning av rapporten, kan et medlem be om at hele rapporten blir sendt tilbake til nemnda, uten debatt, eller avstemning. Vanligvis vil nemndas leder godta et slikt ønske. Hvis denne henstilling derimot blir fremsatt som et forslag, skal det avgjøres ved avstemning, men uten debatt.

Nemndas leder bør opplyse når og hvor nemnda vil møtes for å høre innvendinger. Den som har kommet med innvendinger, eller andre som ønsker å gjøre det, bør da møte med nemnda. Hvis valget må utsettes på grunn av innvendinger fra noen av medlemmene, er det en alvorlig sak hvis vedkommende ikke møter opp i nemnda.

Etter å ha grundig overveid de innvendinger som er kommet fram, vil komiteen utøve skjønn om hvorvidt det skal gjøres noen endring eller ei i komiteens innstilling til menighetens forretningsmøte. Når rapporten igjen legges frem for menigheten, blir den tatt opp til avstemning.

Uvesentlige eller grunnløse innvendinger bør ikke fremsettes mot noe navn, men hvis det er alvorlige grunner til at et forslag bør forandres, bør disse grunner komme klart frem i møte med valgnemnda.

**Suppleringsvalg** -- Hvis noen verv blir ledige i valgperioden som en følge av død, fraflytting, at en person ønsker seg fritatt, eller andre grunner, kommer menighetsstyret med forslag til en etterfølger for å fylle det ledige vervet for resten av valgperioden og legger sitt forslag frem for menigheten til avstemning.

### **Valg av delegerte til distriktets generalforsamling**

All administrativ myndighet i våre distrikter og unioner har medlemsmassen som sitt grunnlag. De lokale menigheter velger delegerte til å representere menighetene i generalforsamlingen i distriktene. Generalforsamlingen velger embetspersoner, gir bevilninger (med mindre generalforsamlingen gir dette ansvaret til distriktsstyret), gjør forandringer i vedtektene hvis det er nødvendig, og gjennomfører andre saker. En av de viktigste saker på dagsordenen er valget av distriktets styre. Styrets oppgave er å handle på vegne av menighetene mellom generalforsamlingene. Alle menigheter i distriktet har delegert myndighet og fullmakter til det styret som blir valgt.

**Valg av delegerte** -- Det er Guds plan at de medlemmer som blir valgt som delegerte, skal være pålitelige og ha bestått sin prøve. De må være «i stand til å resonnerer fra årsak til virkning», fordi de skal «legge planer for verkets videre fremgang.» - *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 320 (*Testimonies*, bind 9, s. 262.)

Antall delegerte som hver menighet kan sende til distriktets generalforsamling, er fastsatt i distriktets vedtekter. Når tiden er inne til å velge delegerte, skal pastoren eller førsteforstander i

samarbeid med pastoren, legge saken frem for menigheten. En kan enten nedsette et utvalg som foreslår delegerte, eller menighetsstyret kan bli bedt om å foreslå delegerte. Ingenting som smaker av politikk, bør få lov til å komme inn i bildet. Menn og kvinner som er kjent for gudsfrykt og lojalitet, og som har mulighet til å overvære generalforsamlingen, bør foreslås som delegerte. (Se s. 59.)

Når utvalget eller styret har fullført oppgaven, legger de fram forslag til delegerte for menigheten. Menigheten stemmer så over forslaget. Ingen av menighetens embetspersoner er selvkrevne delegerte. Etter avstemningen skal menighetens sekretær fylle ut delegertbeviser, og sende dem tilbake til distriktskontoret. De som er valgt som delegerte, representerer menigheten og møter sammen med delegerte fra andre menigheter i distriktet for å behandle saker som kommer opp ved generalforsamlingen.

Delegerte til unionens generalforsamling blir valgt av de lokale distrikter, ikke av menighetene. Delegerte til hovedforsamlingen i Generalkonferensen blir valgt av divisjonene og unionene /unionsmisjonene.

**Delegertes plikter** – Delegerte til generalforsamlingen i distriktet representerer ikke bare sin egen menighet og heller ikke bare distriktet. De bør se arbeidet som helhet og ha ansvar for verkets fremgang i hele verdensfeltet. Det er ikke tillatt at grupper av delegerte fra menigheter, eller distriktet, organiserer seg, eller på annen måte prøver å påvirke sine representanter til å stemme som en enhet. Det er heller ikke tillatt for delegerte fra en større menighet, eller distriktet, å gjøre krav på å ha en særstilling når saker skal behandles. Alle delegerte bør være åpne for Den hellige ånds påvirkning og stemme etter personlig overbevisning. Ingen embetsperson, eller leder fra en menighet, eller distrikt som prøver å kontrollere stemmegivningen fra en gruppe av de delegerte, er skikket til å inneha noe verv.

**Distriktets embetspersoner og deres ansvar** - Den lokale menighet har ingen myndighet utover de saker som angår den selv. Sammen med andre menigheter i distriktet har den delegert myndighet og ansvar til distriktets embetspersoner og styre. Disse skal lede ut i distriktets arbeid mellom generalforsamlingene. Distriktets embetspersoner er ansvarlige overfor distriktet som et hele og ikke overfor noen enkeltmenighet.

**Medlemmene i distriktsstyret representerer hele distriktet** - Medlemmene i distriktsstyret er valgt for å representere arbeidet i hele distriktet, og de representerer dermed ikke bare en lokal menighet, et bestemt område, eller en enkelt institusjon i distriktet. Alle medlemmer i styret bør føle et spesielt ansvar for å fremme alle grener av arbeidet i alle deler av distriktet og treffe sine avgjørelser bare etter at en grundig og under bønn har gransket sakene. Styrets beslutninger, eller stemmegivning må ikke kontrolleres eller påvirkes av noen menighet, gruppe eller enkeltperson.

## KAPITTEL 10

# Menighetens gudstjenester og møter

### Grunnleggende prinsipper

Apostelen Johannes skriver at «sanne tilbedere skal tilbe Far i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Far ha» (Joh 4,23).

«Selv om Gud ikke bor i templer som er laget av mennesker, ærer han sitt folk ved sitt nærvær. Han har lovt å møte dem ved sin Ånd når de kommer sammen for å søke ham, bekjenne sine synder og be for hverandre. De som kommer sammen til gudstjeneste, skulle legge alt annet til side. Hvis de ikke tilber Gud i ånd og sannhet og i hellig skrud, er deres samvær forgyeves», *Alfa og Omega, bind 2, s. 344.*

**Hensikten med menighetens gudstjenester og møter** - Hensikten med menighetens gudstjenester og møter er å tilbe Gud for det han har skapt og for frelsens gave. Det er også for å forstå hans ord, hans undervisning og hans planer; det er for å ha fellesskap med andre i tro og kjærlighet; for å vitne om ens personlige tro på Kristi soningsoffer på korset, og for å lære hvordan vi kan oppfylle misjonsbefalingen om å gjøre alle folkeslag til disipler (Matt 28,19-20).

**Ærbødighet for Guds hus** – «For den ydmyke troende er Guds hus på jorden himmelens port. Lovsangen, bønnen og de ord som Kristi representanter taler, er Guds velsignede virkemidler for å berede et folk for den himmelske menighet der vi vil oppleve den mer opphøyde tilbedelse som intet urent kan trenge inn i.»

«Fra den hellighet som preget den jordiske helligdom, kan de kristne lære hvilken holdning de bør ha til det stedet der Herren møter sitt folk. ... Gud selv ga retningslinjene for tjenesten i helligdommen og opphøyet den over alt som er av jordisk natur.»

«Hjemmet er familiens tempel, og lønnkammeret eller en plass under trærne er et passende, stille sted for den enkeltes tilbedelse; men kirken er menighetens helligdom. Det bør være regler for tid og sted, og hvordan man tilber. Ikke noe som er hellig, ikke noe av det som angår tilbedelsen av Gud, bør omgås tankeløst eller med likegyldighet» *Veiledning for Menigheten, bind 2, s 158. (Testimonies, bind 6, s. 491.)*

**Lær barn ærbødighet** - «Foreldre, løft opp kristendommens standard i barnas sinn. Legg til rette for at Jesus kan bli en del av deres livserfaring. Lær dem å ha den største ærbødighet for Guds hus. Lær dem at når de kommer til Herrens hus, bør deres sinn og tanker være stille og rolige, preget av det følgende: Gud er her. Dette er hans hus. Jeg må ha rene tanker og bare de helligste motiver. Jeg må ikke være stolt eller misunnelig eller ha onde mistanker om andre. Jeg må ikke hate noen eller være uærlig. Jeg er kommet inn i den hellige Guds nærhet. Dette er stedet der Herren møter sitt folk og velsigner dem. Den høye og hellige som bor i evigheten, legger merke til meg, han ser inn i mitt hjerte og leser de mest hemmelige tanker og handlinger i mitt liv» – *Testimonies, bind 6, s. 494.*

**Sømmelighet og stillhet i møtelokalet** -- «Når de troende kommer inn i møtelokalet, bør de oppføre seg med sømmelighet og stille gå til sine plasser. ... Dagligdags prat, hvisking og latter bør ikke tillates i møtelokalet, verken før eller etter gudstjenesten. Brennende, aktiv guds frykt bør prege de som kommer for å tilbe.

Hvis noen må vente noen minutter før møtet begynner, må de være preget av hengivenhet og stille ettertanke. De må løfte sine hjerter til Herren i bønn om at møtet må være til spesiell nytte for deres egne sinn, og til overbevisning og omvendelse for andre. Husk at himmelske budbærere er til stede. ... Dersom folk som kommer inn i gudstjenestelokalet, hadde oppriktig ærefrykt for Herren og ville huske at de er i hans nærvær, ville det være en talende stillhet. Hviskingen og latteren og pratingen som i seg selv ikke er syndig på et vanlig sted, bør ikke tillates i lokalet der Gud tilbes. Sinnet bør forberedes til å høre Herrens ord, slik at Ordet får den rette vekt og gjør det rette inntrykk på bevisstheten» *Veiledning for Menigheten*, bind 2, s 159. (*Testimonies*, bind 6, s. 492)

**Gjестfrihet** – «Glem ikke å være gjestfrie, for på den måten har noen hatt engler som gjester, uten å vite det» (Hebr 13,2). Alle menigheter bør utvikle en gjestfri holdning, en holdning som er et nødvendig element i kristent liv og erfaring. Ikke noe er så drepende for det åndelige liv i en menighet, som en kald, formell atmosfære som kveler gjestfrihet og kristent fellesskap. Spesielt utvalgte personer bør stå ved døren og gi besøkende en hjertelig velkomst. De besøkende kan også ønskes velkommen ved begynnelsen av gudstjenesten.

### **Musikkens plass i gudstjenesten**

«Musikk kan være en sterk kraft til det gode, men likevel utnytter vi ikke denne delen av vår tilbedelse så godt som vi kunne. Sangene velges ofte ved innfall eller for å oppfylle særlige behov. Til andre tider er de som synger overlatt til å famle seg fram på sin egen måte. Slik mister musikken sin rette virkning på sinnet hos dem som er til stede. Musikk bør ha skjønnhet, patos og kraft. La stemmene lyde med lovsang og tilbedelse. Benytt også instrumental musikk, så sant det er mulig. La de herlige harmoniene stige opp til Herren som et velbehagelig offer» *Testimonies*, bind 6, s. 71.

**Syng med ånd og forstand** – «I sine anstrengelser for å nå frem til mennesker, må Herrens budbærere ikke følge verdens skikker. På møtene skal de ikke stole på verdslige sangere eller teatralisk framføring for å skape interesse. Hvordan kan de som ikke har noen interesse for Herrens Ord, og som aldri har lest hans Ord med noe oppriktig ønske om å forstå dets sannheter, forventes å syng med ånd og forstand?» «... Hvordan kan det himmelske kor samstemme i musikk som bare er en ytre form? ... »

«Det skal ikke alltid bare være noen få som synger. La hele forsamlingen syng med så ofte som mulig» *Testimonies*, bind 9, s. 43, 144.

### **Talerstolen må ikke misbrukes**

SDA gir ingen pastor, forstander eller andre personer rett til å gjøre talerstolen til et forum for å fremholde omstridte lærepunkter eller prosedyrer.

**Nytt lys må prøves** - Menighetsmedlemmer som mener de har nytt lys som går på tvers av det som er alminnelig akseptert i SDA, bør rådføre seg med ansvarlige ledere i SDA.

«Det ligger tusen forkledde fristelser beredt for dem som ikke har sannhetens lys, og det eneste sikre for enhver av oss er at vi ikke tar imot noen ny lære, noen ny utleggelse av Skriften uten at vi først har lagt den fram for brødre som har erfaring. Legg den fram for dem i en ydmyk, lærevillig ånd og under alvorlig bønn. Og dersom de ikke ser noe lys i den, så bøy dere for deres avgjørelse. 'Hvor det er mange rådgivere, der er frelse'» Ordsp 11,14. –*Veiledning for menigheten*, bind 2, s. 86.(*Testimonies*, bind 6, s. 293.) (Se også Apg 15,1-32).

Det var denne planen de fulgte i den første kristne menighet. Da det oppstod uenighet i Antiokia angående et viktig spørsmål, sendte menigheten representanter til Jerusalem, og der ble spørsmålet lagt fram for apostlene og de eldste. Den beslutning rådet i Jerusalem kom frem til, ble tatt imot med glede av de troende i Antiokia, og på den måten ble enheten og søskenkjærligheten bevart i menigheten.

Rådet om å prøve nytt lys må ikke avskrekke noen fra å være flittige bibelgranskere. Det må snarere ses som en beskyttelse mot at SDA skal bli infiltrert av falske teorier og feilaktig lære. Gud vil at hans barn skal søke trofast etter lys og sannhet i Ordet, men han ønsker ikke at de skal bli ført vill av falsk lære.

«Vi har bare fått et gløtt inn i den herlighet, kunnskap og visdom som hører Gud til. Dette kan nemlig ikke noe menneske utgrunne. Vi har arbeidet på gruvens overflate, kan vi godt si. Men den gyldne åren ligger nede i dypet. Den venter bare på å gi sin rike lønn til enhver som orker å grave etter den. Sjakten må senkes dypere og dypere ned i graven. Da vil de virkelige skatter kunne vinnes ut. En sann og oppriktig tro er nødvendig for at menneskene skal få del i den guddommelige kunnskap» – *Ord som lever*, s. 66.

«Den som har en levende forbindelse med Rettferdighetens Sol vil stadig få nytt lys over Guds ord. Ingen må komme til den slutning at det ikke er mer sannhet som skal bli åpenbart. Den som flittig og i bønn søker etter sannhet, vil oppdage dyrebare stråler av lys som vil skinne fram fra Guds ord. Mange perler er ennå spredt, og de må sankes sammen og bli en del av eiendelene til Guds siste folk» – *Counsels on Sabbath School Work*, s. 34.

Når nytt lys stråler ut fra Den hellige skrift for å belønne den oppriktige sannhetssøker, oppheves ikke det lys som allerede eksisterer. Det smelter i stedet sammen med det gamle og får det til å stråle klarere og med større glans. På den måten skjer det at de «rettferdiges sti er som morgenlyset, som stadig vokser til dagen kommer» (Ordsp 4,18).

Selv om Guds barn alltid må være beredt til å ta imot mer lys, må vi aldri lytte til noen stemme uansett hvor from og troverdig den måtte være, som vil lede oss bort fra Bibelens grunnleggende doktriner.

«Vi må ikke godta uttalelsene fra dem som kommer med et budskap som motsier våre spesielle trospunkter. De samler sammen mange skriftsteder og stabler dem opp som beviser for de teoriene de forfekter. Dette har skjedd om og om igjen i løpet av de siste femti år. Selv om Skriften er Guds ord og må respekteres, så er det en stor feil hvis anvendelsen av dem flytter en eneste av pilarene fra den grunnvullen Herren har støttet opp om i disse femti årene. Den som anvender Guds ord på den måten, er uvitende om de vidunderlige beviser på at Den hellige ånd var med og ga kraft og styrke til de budskaper som kom til Guds folk i tiden som nå ligger bak oss» *Counsels to Writers and Editors*, s. 32.

### **Viktigheten av å bevare enhet**

Det er viktig at vi bevarer «enheten i troen» (Ef 4,13), og det er like viktig at vi hele tiden legger «vinn på å bevare Åndens enhet, i den fred som binder sammen» (v. 3). Av den grunn er det viktig med forsiktighet og at vi rådfører oss med menighetens lederskap.

«Gud leder et folk ut fra verden og opp på en opphøyet plattform av evige sannheter; Guds bud og Jesu tro. Han disiplinere og utruker sitt folk. Det vil ikke være uoverensstemmelser blant dem slik at en tror én ting og en annen har en tro og synspunkter som er totalt motsatt, og begge går de fram uavhengig av fellesskapet. Ved hjelp av de ulike nådegavene og styringsgavene Herren har gitt til menigheten, vil de nå frem til enhet i troen. Hvis en person holder fast på sine synspunkter angående den bibelske sannhet uten å ta hensyn til sine brødre, hvis han forsvarer sin handlemåte og hevder at han har rett til sine spesielle synspunkter og søker å tvinge dem inn på de andre, hvordan kan han da oppfylle Kristi bønn?

«Selv om vi har en individuell gjerning og et individuelt ansvar overfor Gud, må vi ikke følge vårt eget uavhengige skjønn uansett hva våre brødre mener og føler, for en slik fremgangsmåte vil føre til uorden i menigheten. Pastorer har plikt til å respektere sine kollegers synspunkter, men det forholdet de har til hverandre og de læresetninger de fremholder, bør prøves med Ordet og Vitnesbyrdet, og hvis deres hjerter er mottakelige for undervisning, vil det ikke være splittelse blant oss. Noen har tendens til å være uregjerlige, og er kommet på gli bort fra de store landemerkene i vår tro, men Gud arbeider med sine pastorer slik at de kan være ett i lære og i sinn» *Testimonies to Ministers*, s. 29. 30.

I lys av disse betraktninger må det være klart at talerstolen må være innviet til forkynnelsen av de store sannheter vi finner i Guds Ord, og for å presentere menighetens planer og retningslinjer for å føre Guds verk videre og ikke personlige synspunkter og meninger. (Se s. 25, 82-83.)

**Talere uten fullmakt** -- Ikke under noen omstendighet bør en pastor, forstander eller embetsperson innby fremmede, eller ikke-autoriserte personer til å tale i våre menigheter. Personer som er avsatt fra pastor embetet, eller som er blitt fratatt sitt medlemskap i andre SDA menigheter, eller beregnende personer uten noen fullmakt fra menigheten, bør få adgang til våre talerstoler. Vi må være meget påpasselige så vi unngår dette. Enhver som fortjener tillit hos våre menigheter, vil være i stand til å vise fram den nødvendige bevilling.

Fra tid til annen kan det være på sin plass å innby en representant fra myndighetene, eller en annen offentlig person til å tale til menigheten. Alle andre bør holdes borte fra våre talerstoler dersom distriktskontoret ikke har gitt dem tillatelse. Enhver pastor, forstander og distriktsleder har plikt til å sørge for at denne regelen blir fulgt. (Se s. 25, 82-83.)

### **Sabbatsskolen og gudstjenesten**

**Sabbatsskolen** –Sabbatsskolen, en av våre viktigste sammenkomster er menighetens studietime. Hver sabbat kommer menighetens medlemmer og tusenvis av venner til sabbatsskolen for å studere Guds ord systematisk. Alle medlemmer av menigheten bør oppmuntres til å gå på sabbatsskolen og ta andre med seg.

Alle sabbatsskoler bør prøve å skaffe til veie studiemateriale som er tilpasset forskjellige aldersgrupper. Materiell og ressurser kan skaffes fra distriktet, unionen og divisjonen.

Sabbatsskolen bør fremme lokale og verdensomspennende misjonsaktiviteter samt misjonsgavene og sørge for at det er god tid til bibelstudiet. (Se sluttnote 1 for kapittel 10, s. 125.)

**Kunngjøringer** – Det bør utvises stor skjønnsomhet når det gjelder lengden og typen kunngjøringer og avdelingenes promotering gitt under gudstjenesten. Hvis de handler om ting som ikke har direkte forbindelse med gudstjenesten eller menighetens arbeid, bør pastorer og embetspersoner utelukke dem og slik opprettholde en respektfull tilbedelse og sabbatshelligholdelse.

Mange menigheter har trykte kunngjøringer, der de både har programmet for gudstjenesten og ukens opplysninger. Hvor dette gjøres er det lite, eller ikke noe behov for muntlige kunngjøringer. Der en ikke har trykte kunngjøringer, er det mange menigheter som finner det hensiktsmessig å gi dem før selve gudstjenesten begynner. (Se sluttnote 2 for kapittel 10, s. 125.)

En bør også ta passende hensyn til de forskjellige avdelinger i menigheten slik at de får anledning til å fremme saker som de er ansvarlige for. Her bør det vises stor skjønnsomhet, slik at det ikke går ut over den tid som er beregnet til studium og forkynnelsen av Guds Ord.

**Gudstjenesten** – Gudstjenesten er den viktigste av alle menighetens sammenkomster. Her samles menighetens medlemmer uke etter uke for i fellesskap å tilbe Gud med lovprisning og

takksigelse, høre Guds ord, finne styrke og nåde til å kjempe livets kamper og for å lære hva som er Guds vilje for dem i sjelevinnende vitnetjeneste. Ærbødighet, enkelhet og punktlighet bør prege gudstjenesten.

**Nødvendigheten av dyktighet, studium og planlegging** – «Har dere ikke plikt å til bruke omtanke og dyktighet og planlegging når religiøse møter skal holdes, så de kan gjennomføres på en måte som fører til størst mulig velsignelser og gjør det aller beste inntrykk på dem som er til stede?» E.G. White i *Review and Herald*, 14. april 1885.

«Vår Gud er en øm, barmhjertig Far. Vi bør ikke betrakte vår tjeneste for ham som en hjerteknugende, plagsom handling. Det bør være en lyst å tjene Herren og ta del i hans gjerning. ... Kristus og ham korsfestet – dette bør være emnet for våre betraktninger, vår samtale, vår inderligste glede. ... Når vi gir uttrykk for vår takknemlighet, forener vi oss med de himmelske hærskarer i deres gudstjeneste. 'Den som bringer takkoffer, ærer' Gud (Salme 50,23). La oss i ærefrykt og med glede tre fram for Herren med «takkesang og strengespill!» (Jes 51,3). *Veien til Kristus*, s. 123-124.

**Gudstjenestens form** – Gudstjenesten sabbats formiddag har to hoveddeler: Forsamlingens uttrykk for lovprisning og tilbedelse som kommer til uttrykk i sang, bønn og gaver, og budskapet fra Guds Ord. (Se sluttnote 3 for kapittel 10, s. 126.)

I våre menigheter har vi ikke en fastlåst ordning for gudstjenesten. En kortere gudstjenesteordning er vanligvis bedre egnet til å fremme den ekte tilbedelsen. Lange innledninger bør unngås. Åpningsritualet bør ikke ta av tiden som trengs til forkynnelsen av Ordet. (Forslag til gudstjeneste-program finnes i sluttnote 2 for kapittel 10, s. 125.)

**Menighetens misjonsgudstjeneste** – Den første sabbat i hver måned er SDAs misjons-sabbat der gudstjenesten fokuserer på lekevangelisering og kan inneholde planer og aktiviteter fra de forskjellige avdelinger. «Herren har betrodd oss en hellig oppgave, og vi trenger å komme sammen for å bli undervist om hvordan vi skal utføre vår gjerning» -- *Testimonies*, bind 6, s. 32. (Se sluttnote 4 for kapittel 10, s. 126.)

**Offentlig bønn** – «Kristus gjorde det klart for sine disipler at deres bønner bør være korte og uttrykke akkurat det de ønsket, og ikke noe mer. ... Det er tilstrekkelig med ett eller to minutter til en vanlig bønn» *Testimonies*, bind 2, s. 581.

«Både de som holder bønn og de som taler, bør uttale ordene korrekt og tale med en klar, tydelig og rolig stemme. Hvis bønnen blir fremført slik den skal, er den en kraft til det gode. Gud bruker bønn til å kommunisere med menneskene og gjøre dem kjent med sannhetens dyrebare skatter. ... Guds folk må lære å tale og be på en måte som yter rettferdighet til de store sannhetene de har fått del i. Fremfør bønner og vitnesbyrd klart og konsist. Da vil Gud bli æret» *Testimonies*, bind 6, s. 382.

**Utdeling av litteratur på sabbaten** – Sabbaten er vanligvis en gunstig tid for menighetens misjonsleder til å gi medlemmene den litteratur de trenger. Dette må imidlertid gjøres på en måte som ikke vekker forargelse eller svekker den ærbødighet og andaktsstemning som bør kjennetegne sabbatsgudstjenesten.

## Nattverd-gudstjenesten

Syvendedagsadventister holder vanligvis nattverd-gudstjeneste en gang hvert kvartal. Denne gudstjenesten omfatter forordningen med fotvasking etterfulgt av nattverdsmåltidet. Nattverd-gudstjenesten bør være en hellig og gledesfylt anledning for både menigheten, pastoren og

forstanderne. Nattverden legges vanligvis til gudstjenestetiden, men kan også holdes på andre tidspunkter.

**Fotvaskingen**- «Da han hadde vasket disiplenes føtter, sa han: 'Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre.'» Med disse ordene innskjerpet Jesus ikke bare nødvendigheten av å vise gjestfrihet. Det betydde mer enn bare å vaske gjestenes føtter for å fjerne støvet etter reisen. Han innstiftet her en hellig tjeneste. Ved vår Herres handling ble denne ... seremoni gjort til en hellig forordning. Disiplene skulle overholde den, for at de alltid skulle bevare minnet om hans lære om ydmykhet og tjeneste.»

«Denne handlingen innstiftet Kristus som en forberedelse for den hellige nattverdhandling. Når stolthet, uenighet og en kamp om å være den største får næring, kan hjertet ikke komme i samfunn med Kristus. Da er vi ikke beredt til å få del i samfunnet med hans legeme og blod. Derfor var det at Jesus sørget for at minnet om hans ydmykelse skulle feires først» *Alfa og Omega*, bind 5, s. 204.

Da Jesus vasket disiplenes føtter, utvirket han en dypere renset; han rensset hjertet fra syndens urenheter. Den som kommer til nattverden, føler seg uverdigg til å ta imot de hellige symboler før vedkommende har opplevd den renselsen som gjør «helt ren» (Joh 13,10). Jesus ønsket «å vaske bort uenigheten, misunnelsen og stoltheten hos dem. ... Stolthet og selvishet skaper uenighet og bitterhet, men alt dette fjernet Jesus da han vasket føttene deres. ... Når Jesus så på dem, kunne han si: «Dere er alle rene.» *Alfa og Omega*, bind 5, s. 203.

Den åndelige opplevelsen som er grunnleggende i fotvaskingen forvandler den fra å være en alminnelig skikk til å være en hellig forordning. Den formidler et budskap om tilgivelse, aksept, sikkerhet og solidaritet, først og fremst fra Kristus til den enkelte troende, men også mellom de troende. Dette budskapet kommer til uttrykk i en atmosfære av ydmykhet. (Se sluttnote 5 for kapittel 10, s. 127.)

**Herrens nattverd** – Engler forkynner at Jesus, verdens Gjenløser, er hellig, og derfor er symbolene på hans legeme og hans blod også hellige. Det var Herren selv som valgte ut de dypt meningsfulle symboler, usyret brød og ugjæret frukt av vintreet, og vasket disiplenes føtter på den enkleste måten, og derfor bør vi være ytterst tilbakeholdende med å bruke andre symboler og handlinger unntatt i absolutte nødstilfeller slik at den opprinnelige betydning ikke blir borte. Det samme gjelder rekkefølgen av de forskjellige elementene i gudstjenesten og de rollene som tradisjonelt utføres av pastorene, forstanderne, menighetstjenerne, fordi erstatninger og nye måter å gjøre tingene på, kan bidra til å alminneliggjøre det hellige.

Nattverd-gudstjenesten er like hellig i dag som den gang den ble innstiftet av Jesus Kristus. Jesus er fremdeles til stede når denne hellige gudstjenesten holdes. «Ved disse sammenkomstene, som Kristus selv har fastsatt, møter han med sitt folk og styrker dem ved sitt nærvær» *Alfa og Omega*, bind 5, s. 211.

**Usyret brød og ugjæret vin** – «Kristus er fremdeles ved bordet som er dekket til påskemåltid. De små, usyrede brødene som hører påsken til, er der fremfor ham. Disse symbolene gjør Kristus bruk av som en fremstilling av sitt eget lytefrie offer. Ikke noe som var blitt skjemt ved gjæring, symbolet på synd og død, kunne fremstille 'Kristi dyrebare blod, blodet av et lam uten feil og lyte'» (1 Peter 1,19). *Alfa og Omega*, bind 5, s. 208.

Verken vinen eller brødet inneholdt elementer av gjæring, for om kvelden den første dag i den hebraiske påskefeiringen ble all surdeig eller gjæring fjernet fra husene deres (2 Mos 12,15. 19; 13,7). Derfor er det bare ugjæret druesaft og usyret brød som passer til bruk i nattverd-gudstjenesten, og vi må være meget omhyggelige med å sørge for at det er dette vi bruker. I de områder av verden der



druesaft, eller rosiner eller konsentrat av disse, ikke kan skaffes, vil distriktskontoret kunne gi råd eller være til hjelp.

**Et minne om korsfestelsen** – «Når vi tar imot brødet og vinen, som symboliserer Kristi legeme som ble brutt, og hans blod som ble utøst, kan vi i tanken delta i nattverdhandlingen i salen i Jerusalem. Det er som om vi går gjennom hagen som ble helliget ved sjeleangsten til ham som bar verdens synd. Vi er vitne til den kampen som var nødvendig for at vi skulle bli forsonet med Gud. Vi ser den korsfestede Kristus iblant oss» *Alfa og Omega*, bind 5, s. 214. 215.

**En forkynnelse av Jesu gjenkomst** -- «Nattverdhandlingen peker frem til Kristi gjenkomst. Hensikten med den var å holde dette håpet levende i disiplenes sinn. Hver gang de kom sammen for å minnes hans død, fortalte de hvordan Jesus tok en kalk, takket, gav dem og sa: 'Drikk alle av den! For dette er mitt blod, paktens blod, som utøses for mange til syndenes forlatelse. Og det sier jeg dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne vintreets frukt før den dag jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.'» Når de opplevde trengsler, fant de trøst i håpet om Herrens gjenkomst. Ubeskrivelig dyrebare var denne tanken: «For så ofte som dere spiser dette brødet og drikker av kalken, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer» (1 Kor 11,26), *Alfa og Omega*, bind 5, s. 212.

**Kunngjøring av nattverd gudstjenesten** – Nattverd kan passende feires i forbindelse med enhver kristen gudstjeneste. Men for å gi denne begivenheten passende prioritet og for å gjøre den tilgjengelig for flest mulig av menighetens medlemmer, er den som regel lagt til gudstjenesten sabbats formiddag den nest siste sabbat i kvartalet.

Den foregående sabbat bør det opplyses om nattverden med en påminnelse om hvor viktig nattverden er. På den måten kan alle menighetens medlemmer gjøre sine forberedelser og sørge for at uoppgjorte forhold og uoverensstemmelser med andre blir brakt i orden. Når de så kommer til Herrens bord, kan gudstjenesten bli til større velsignelse for dem. De som ikke var til stede da kunngjøringen ble gitt, bør bli underrettet og invitert til å være til stede.

**Gjennomføring av nattverd gudstjenesten** -- Varighet.-- Tiden er ikke den viktigste faktor når man planlegger nattverden. Men både deltakerantall og åndelig velsignelse kan høynes ved å:

1. Utelate alle uvesentlige programposter fra gudstjenesten på denne høytidsdagen.
2. Unngå forsinkelser både før og etter fotvaskingen.
3. Kvinnelige menighetstjenere dekker nattverdbordet i god tid før gudstjenesten.

**Innledningen.** – Den innledende delen av gudstjenesten bør være kort. Bare noen meget korte opplysninger, sang, bønn, innsamling av gaver, og en kort preken før en skiller for fotvaskingen og kommer tilbake til nattverdsmåltidet.

**Fotvaskingen.** – Alle menigheter bør ha en plan for å møte behovene til medlemmene i forbindelse med fotvaskingen. (Se sluttnote 5 for kapittel 10 s. 127.)

**Brødet og vinen.** -- Etter fotvaskingen samles menigheten igjen for å få del i brødet og vinen. (Se sluttnote 6 for kapittel 10, s. 127.)

**Feiring** -- Nattverden bør alltid være høytidelig, men aldri en trist og dyster opplevelse. Urett er blitt rettet opp, synder er tilgitt og troen er stadfestet på nytt. Nå er det tid for å feire. La musikken være lys og fylt av glede. Gudstjenesten bør avslutte på en positiv måte som for eksempel med et musikkinnslag eller forsamlings-sang før man skiller.

Ved utgangen blir det ofte tatt opp en kollekt til de fattige og trengende.

Etter gudstjenesten rydder menighetstjenere av bordet, samler glassene, og tar hånd om brødet og vinen som er til overs på en respektfull måte. Ikke i noe tilfelle skulle brødet og vinen spises/drikkes, eller bli brukt som vanlig mat og drikke.

**Hvem kan ta del** – SDA praktiserer åpen nattverd. Alle som har gitt sitt liv til Frelseren, kan ta del. Barn kan lære å forstå hva nattverden betyr ved å se andre ta del. Når de har fått den nødvendige undervisning i en dåpsklasse, og har gitt sitt liv til Jesus ved dåp, er de også beredt til å ta del i nattverden.

«Kristi eksempel forbyr at noen utelukkes fra Herrens nattverd. Det er sant at åpenbar synd utelukker den skyldige. Det lærer Den hellige ånd klart (1 Kor 5,11). Men ut over dette må ingen felle dom. Gud har ikke overlatt til mennesker å si hvem som skal være til stede ved disse anledninger. For hvem kan lese hjertet? Hvem kan skille ugresset fra hveten? «Enhver må prøve seg selv og så spise av brødet og drikke av kalken.» «Den som spiser brødet eller drikker av Herrens kalk på urett vis, forgår seg derfor mot Herrens eget legeme og blod.» «For den som spiser og drikker uten å tenke på at det er Herrens legeme, spiser og drikker seg selv til dom» (1 Kor 11,28. 27. 29) ... I forsamlingen kan det også være personer som ikke i oppriktighet søker sannhet og hellighet, men som gjerne vil ta del i handlingen. Man bør ikke nekte dem å være med. Det er vitner til stede som også var til stede da Jesus vasket føttene til disiplene og Judas. Det var andre enn bare mennesker som var vitne til det som da skjedde» *Alfa og Omega*, bind 5, s. 211.

**Alle menighetens medlemmer bør ta del.** – «Ingen bør holde seg borte fra nattverden, fordi noen som er uverdige, kanskje er til stede. Hver Kristi etterfølger blir oppfordret til å ta del, og på den måten bære vitnesbyrd om at han eller hun tar imot Kristus som sin personlige frelser. Ved disse sammenkomster, som Kristus selv har fastsatt, møter han med sitt folk og styrker dem ved sitt nærvær. Selv om de som forretter ved handlingen, gjør det med uverdige hjerter og hender, er Kristus der for å tjene sine barn. Alle som i tro kommer til ham, vil bli rikt velsignet. Dette er guddommelige privilegier, og alle som forsømmer disse anledninger, vil lide tap. Om dem kan det med rette sies: «Dere er ikke alle rene», *Alfa og Omega*, bind 5, s. 211. 212.

**Hvem kan forrette nattverd** -- Nattverden kan forrettes av en ordinert/commissioned pastor, eller en ordinert forstander. Selv om menighetstjenere er ordinert, kan de ikke lede nattverden.

**Nattverd til syke.** – Hvis noen av menighetens medlemmer er syke eller av andre grunner ikke kan komme til nattverdgdustjenesten, kan pastoren eller en forstander, gjerne med en mannlig eller kvinnelig menighetstjener som medhjelper, forrette nattverd i deres hjem.

## Bønnemøtet

**Bønnemøtene bør være interessante** – «Bønnemøtene bør være de mest interessante sammenkomster vi har, men ofte er de dårlig planlagt. Mange kommer til de vanlige gudstjenestene, men forsømmer bønnemøtene. Dette er også et område der omtanke er påkrevd. Vi bør søke visdom fra Gud, og vi bør planlegge våre møter slik at de kan være både interessante og innbydende. Folk hungrer etter livets brød. Dersom de finner det på bønnemøtene, vil de gå dit for å få det.

«Langtrukne, kjedelige taler og bønner hører ikke hjemme noe sted og slett ikke i bønne- og vitnesbyrds møtet. De mest frimodige som alltid er ivrige etter å gripe ordet, gir ikke de forsagte og tilbakeholdne anledning til å avlegge sine vitnesbyrd. Det er de mest overflatiske som oftest har mest å si. Deres bønner er lange og mekaniske. De tretter både englene og tilhørerne. Våre bønner bør være korte og rett på sak. Hvis noen føler behov for å be langtrukne bønner, kan de gjøre det i lønnkammeret. Når Guds Ånd får slippe inn i hjertene deres, vil all tørr formalisme bli borte» *Testimonies*, bind 6, s. 70-71.

En helt spesiell innsats bør settes inn for å gjøre bønnemøtet vellykket. Møtet bør begynne presis, selv om det er bare to eller tre som er kommet. En bør bruke femten til tjue minutter til et kort bibelstudium, eller lese noe fra Ellen G. Whites skrifter, og så bruke resten av tiden til bønn og vitnesbyrd før en skilles med velsignelsen.

Varier opplegget fra uke til uke.

Hvis det er vanskelig for menighetens medlemmer å møtes i kirken til bønnemøter, kan det holdes husmøter. Disse kan bli til stor velsignelse for alle som tar del.

### **Forretningsmøter**

Den lokale menighet opererer innenfor en definert rolle i SDAs struktur. I denne sammenhengen er forretningsmøtet generalforsamlingen i den lokale menigheten. (Se side 20). Medlemmer med regulær medlemsstatus har stemmerett og oppfordres til å ta del. Medlemmer under menighetsdisiplin har ikke tale- eller stemmerett.

Det skal holdes forretningsmøte minst en gang hvert år. Pastoren eller menighetsstyret i samråd med pastoren, innkaller til møtet. Innkalling til forretningsmøte skjer vanligvis ved kunngjøring i forbindelse med sabbatsgudstjenesten en uke eller to før møtet, og det må da også opplyses om tid og sted for møtet. Møtet blir ledet av pastoren, en av forstanderne etter avtale med pastoren, eller i noen tilfeller distriktslederen.

Den enkelte menighet avgjør hva som kreves for at framtidige forretningsmøter skal være beslutningsdyktige.

Stemmer avgitt ved fullmakt eller pr. brev tillates ikke.

Viktige avgjørelser bør treffes på et vanlig, eller et ekstraordinært forretningsmøte.

Forretningsmøtet står over menighetsstyret og kan pålegge styret oppgaver ut over det som er omtalt i *Menighetsbåndboken* (Se s. 89-92.)

Sakslisten for forretningsmøtet bør inneholde rapporter om menighetens arbeid. Minst en gang i året bør sakslisten inneholde rapporter over menighetens aktiviteter. På grunnlag av disse rapportene bør det legges frem for godkjenning forslag til arbeidsplan for det kommende året inkludert et årsbudsjett. Der det er mulig, bør alle rapporter og planer legges frem skriftlig. (Se sluttnote 7 for kapittel 10, s. 128.)

For å ivareta et nært samarbeidsklima mellom den lokale menighet og distriktet, skal menigheten søke råd fra distriktets embetspersoner i alle større saker.

Distriktets og unionens embetspersoner (leder, kasserer og sekretær) eller personer som er delegert av dem, kan være tilstede uten stemmerett (om ikke den lokale menigheten gir dem stemmerett) ved alle forretningsmøter i sitt område. En avstemning om tildeling av stemmerett er ikke nødvendig hvis vedkommende embetsperson er medlem av den lokale menigheten.

### **Menighetsstyret og styrets møter**

**Definisjon og funksjon** -- Alle menigheter må ha et fungerende styre der medlemmene er blitt valgt ved et forretningsmøte/valgmøte. Styrets hovedoppgave er å ha en aktiv disippelgjøringsplan som inkluderer både åndelige næring til menigheten og det å planlegge og å gi næring til evangelisering.

Styrets ansvarsområder omfatter:

1. En aktiv disippelgjøringsplan
2. Evangelisering i alle former
3. Åndelig pleie og oppfølging av medlemmene
4. Ivareta læremessig renhet

5. Styrke kristen livsstil
6. anbefale endringer i menighetens medlemsliste
7. Tilsyn med menighetens økonomi
8. Tilsyn og vedlikehold av menighetens eiendommer
9. Samordning av de forskjellige avdelinger i menigheten

Jesu misjonsbefaling forteller oss at menighetens hovedoppgave er å gjøre mennesker til disipler, noe som inkluderer dåp og undervisning (Matt 28,28-20). Menighetsstyrets viktigste oppgave blir derfor å være menighetens fremste arbeidsutvalg. Når styret vier sin største oppmerksomhet og virkelig bruker sin energi på å involvere alle medlemmer i forkynnelsen av det glade budskapet, og å gjøre mennesker til disipler, vil det i stor grad redusere eller forebygge at problemer oppstår. En sterk og positiv innflytelse vil da bli merkbar i menighetens åndelige liv og utvikling.

**Åndelig oppfostring**-Kristi kjærlighet til menigheten må manifesteres innenfor menigheten gjennom hans etterfølgere. Å være en sann disippel innebærer ikke bare bibelsk lære (Matt 28,20), men også en lidenskapelig forpliktelse til å elske våre trosfeller betingelsesløst. Dette var hjertet i Kristi budskap til sine disipler da han sto foran korset (Joh 15,9-13). Kristi befaling til dem gjelder oss: at vi må "elske hverandre". Ellen G Whites kraftfulle innsikt i denne historiske scenen er fortsatt viktig for oss: "Denne kjærligheten er beviset på at de er hans disipler.» - *Alfa og Omega* bind 5, s 230.

Derfor er det en av de viktigste funksjonene i styret å sikre at medlemmene får åndelig næring og opplæring i et personlig, dynamisk forhold til Jesus Kristus.

**Disippelskap** - Formålet med menigheten som Kristi legeme er å planlegge å gjøre medlemmene til disipler, slik at de fortsetter i et aktivt og fruktbart forhold til Kristus og hans menighet.

Disippelskap er basert på et kontinuerlig, livslangt forhold til Jesus. Den troende forplikter seg til å "bli i Kristus" (Joh 15,8), til å bli trent i fruktbart disippelskap ved å dele Jesus med andre, samt å lede andre medlemmer til også å være trofaste disipler.

Menigheten, individuelt og kollektivt, har et felles ansvar for at hvert menighetsmedlem forblir en del av Kristi legeme.

**Styrets medlemmer** – Styret velges av medlemmene på tidspunktet for det ordinære valget av embetspersoner. (Se s. 51.) I tillegg til pastorene som er utnevnt av distriktet, bør menigheten velge et representativt styre som inkluderer følgende embetspersoner

- Forstandere
- Første menighetstjener
- Første kvinnelige menighetstjener
- Kasserer
- Sekretær
- Interessekoordinator
  
- Barnearbeidets leder
- Bibelskolekoordinatoren
- Familieavdelingens leder
- Forvaltningsarbeidets leder
- Helse- og avholdslagets leder
- Hjem- og skolelagets leder
- Informasjonsutvalgets leder eller sekretær
- Kvinnearbeidets leder
- Lederen for arbeidet for studenter

Lederen for ungdomsarbeidet  
Lederen for unge-voksne  
Litteraturarbeidets koordinator  
Mannsarbeidets leder  
Misjonsrådets leder og sekretær  
Musikkordinator for menigheten  
Religionsfrihetsarbeidets leder  
Sabbatsskolens leder  
Skolesekretær/menighetsskolerektor  
Småspeiderleder  
Speidertroppsfører  
Ungdomslagsleder  
Velferdsleder, og eller Dorkasleder

Noen menigheter, avhengig av medlemsantallet, kan utelate noen av dem som står på denne listen, mens andre menigheter føyer andre til. Den pastoren som menigheten har fått tildelt av distriktet, er alltid medlem av styret.

**Styrets ledelse** -- Menighetens pastor er styreleder. Hvis pastoren foretrekker å ikke ha denne oppgaven, eller er forhindret fra å være tilstede, kan han/hun be en forstander om å fungere som styreleder.

Menighetens sekretær er også styrets sekretær og har ansvar for føring, framlegging og oppbevaring av styreprotokollen.

**Styremøter** – Da styrets funksjon er så viktig for menighetens liv, velbefinnende og vekst anbefales det at det møtes minst en gang om måneden. Om nødvendig kan styret ha hyppigere møter. Det er godt å ha en fast møtetid i den samme uken og dagen hver måned.

Styremøtene kunngjøres ved den vanlige gudstjenesten. Alle medlemmer av styret må bestrebe seg på å være tilstede.

Den enkelte menighet bør bestemme på et forretningsmøte hvor mange av styrets medlemmer som må være tilstede for at styret skal være beslutningsdyktig.

Stemmer avgitt ved fullmakt eller pr. brev tillates ikke.

**Styrets arbeid** – Styret er ansvarlig for å:

1. Sørg for at det er en aktiv, kontinuerlig disippelplan på plass, en plan som inkluderer både åndelig næring og oppsøkende virksomhet. Dette er det viktigste elementet for styrets oppmerksomhet.

2. Studer medlemslister og sett i gang med planer for å gjenopprette kontakten med medlemmer som har forlatt menigheten.

3. Trene det lokale menighetslederskapet i oppmuntring til målrettet åndelig vekst i egne og andres liv.

4. Evangelisere i menighetens misjonsområde. Hvert kvartal bør et helt styremøte vies til å legge planer for evangelisering. Styret vil da studere distriktets anbefalinger for evangeliserende programmer og metoder, og hvordan menigheten kan sette dem i verk lokalt. Pastoren og menighetsstyret vil også selv ta initiativ, og legge planer for offentlige evangeliserende møter.

5. Koordinere avdelingenes programmer for utadrettede aktiviteter, i tillegg til at avdelingene selv legger planer for utadrettet arbeid internt i egen avdeling. For å unngå konflikter med hensyn til tidspunkter og konkurranse om frivillige medhjelpere og for å oppnå størst mulig positiv effekt, er det

viktig med samordning. De forskjellige avdelinger bør derfor legge sine planer frem for menighetsstyret til godkjenning. Avdelingene avlegger også rapport til menighetsstyret om gjennomføringen og resultatet av det utadvendte arbeid. Styret kan komme med forslag til avdelingene om hvordan deres programmer kan bidra i forberedelsen, gjennomføringen og oppfølgingen av en kampanje med offentlig evangelisering.

6. Oppmuntre og støtte misjonsavdelingen i deres anstrengelser for å få alle menighetens medlemmer og barn til å være med i et personlig utadrettet arbeid (misjonstjeneste). Det bør holdes kurs i forskjellige måter å utføre utadrettet arbeid.

7. Oppmuntre interessekoordinatoren til å sikre at alle interesserte blir personlig og omgående fulgt opp av lekpersoner som har fått denne oppgaven.

8. Oppmuntre alle avdelinger til å rapportere minst en gang i kvartalet til menighetsstyret, og til menigheten ved forretningsmøter, eller ved sabbatsmøtene vedrørende åndelig vekst og evangelisering.

9. Ta imot regelmessige rapporter. Styret bør vurdere detaljene i menighetens finansielle virksomhet og regelmessig motta kassererens rapporter om menighetens finanser. Medlemslisten bør også gjennomgås for å få et bilde av den åndelige tilstand hos medlemmene, samt legge til rette for at de syke, motløse og frafalne medlemmer kan få besøk. Andre av menighetens embetspersoner bør også periodisk avlegge rapport.

10. Promotere adventistutdannelse.

**Komiteer nedsatt av styret** -- Styret bør ikke tillate at andre saker tar vekk oppmerksomheten fra planlegging av det evangeliske arbeidet. Hvis andre saker viser seg å ta for mye tid, bør styret nedsette komiteer som tar seg av spesielle områder av menighetens anliggender som finanser eller byggeplaner. Disse komiteene vil så komme med sine anbefalinger til menighetsstyret. (Se sluttnote 8 for kapittel 10, s. 127.)

### **Finanskomité**

Hver menighet bør ha en bredt basert budsjetterings- og planleggingsprosess som er misjonsfokusert. Komitéstrukturen bør være slik at det kan gis en detaljert gjennomgang av den pågående økonomiske planleggingen og budsjetteringen. I noen tilfeller kan dette ta form av en finanskomité. I andre tilfeller, i mindre menigheter, kan denne prosessen bli håndtert direkte av menighetsstyret. Hvis menigheten etablerer en egen komité for dette formålet, bør den blant annet få ansvar for å gjennomgå budsjettsøknader og det årlige driftsbudsjettet, samt den finansielle stillingen til menigheten slik den gjenspeiles i regnskapet. Godkjenning av budsjett og gjennomgang av regnskapet skal deretter legges fram som en anbefaling til menighetsstyret og videre til menighetens forretningsmøte for behandling.

### **Skolestyrets møter**

I menigheter som driver menighetsskole, er det vanligvis et skolestyre som har oppsyn med dette arbeid. Menigheten velger en styreleder som er ordstyrer ved styrets møter, og en sekretær som fører styrets protokoll. Dette styret bør møte til fastsatte tider. Ekstraordinære møter kan innkalles av styrelederen. Noen menigheter velger å la menighetsstyret eller et utvalg under menighetsstyret, gjøre tjeneste også som skolestyre. (Se også s. 63-64.)

## Hjem- og skolelaget

Hjem- og skolelaget bør samles en gang hver måned for å samordne aktiviteter i skole, hjem og menighet. Det bør legges vekt på opplæringen av foreldre, i tillegg til å hjelpe skolen med nødvendige ressurser som foreldreassistenter, bøker, læremidler og utstyr. Hjelpemateriale til hjem- og skolelaget kan skaffes fra distriktets skoleavdeling. (Se også s. 63.)

## Ungdomsmøter

Lederne i de forskjellige ungdomsgruppene i menigheten bør planlegge regelmessige møter der de unge i menigheten kan bli engasjert i meningsfulle aktiviteter som vil binde dem tettere til menigheten og gi dem opplæring i nyttige tjenesteaktiviteter. (Se også s. 73-77.)

**Møtene for de eldste ungdommene (ungdomslaget og unge voksne)** - Møtene for de eldste ungdommene bør avholdes regelmessig, og fokusere på å utvikle de åndelige, mentale, følelsesmessige og fysiske egenskapene til menighetens ungdom. Møtene gir også en kristen sosial interaksjon og vitneprogrammer som støtter menighetens sjelevinnende planer. For ressurser, se sluttnote nr. 9, til kapittel 10, s. 128.

**Møter for studenter på ikke-SDA-høgskoler/universiteter** - Der menigheten har oppnevnt en leder/koordinator for arbeidet for studenter bør det arrangeres møter for å møte de spesielle behovene til studentene på de offentlige høyskoler/universiteter. Dette gjøres i samråd med og støtte fra ungdomsarbeidets misjonsråd.

**Speidermøter (småspeiderne, storspeiderne og roverne<sup>8</sup>)** – Arbeidet for juniorene har en tilsvarende hensikt som arbeidet for de eldste ungdommene, men skal involvere juniorgruppen. Småspeiderens møter tilbyr spesialiserte programmer for elever i de første trinnene i grunnskolen med tanke på å utfylle og styrke foreldrenes engasjement i barnets tidlige utvikling. Speiderlagets møter tilbyr spesialiserte innendørs og utendørs aktiviteter for helhetlig utvikling av barn fra 10 til 15 år. Møter og andre aktiviteter skal arrangeres i henhold til distriktets retningslinjer som skissert i manualene for de ulike klubbene/lagene og i samarbeid med andre ungdoms- og familierelaterte organisasjoner i menigheten.

---

<sup>8</sup> Roverne er ikke inkludert i originalen. Se fotnote 3 side 73.

## KAPITTEL 11

# Finansiering av Guds verk

Det er den bibelske plan at Guds verk skal finansieres ved tiende og gaver fra hans folk. Herren sier: «Kom med hele tienden til forrådsammeret så det finnes mat i mitt hus» (Mal 3,10). SDA har fulgt denne planen helt fra samfunnets begynnelse.

«Når de [Israelittene] gav tiende og gaver, skulle de tenke på at Gud er kilden til alle velsignelser, og at mennesket står i takknemlighetsgjeld til ham for alle gode gaver han gir.» *Alfa og Omega*, bind 2, s. 117.

«Tiende og gaver til Gud er et uttrykk for anerkjennelse av hans krav på oss fordi han har skapt oss, og det er også en anerkjennelse av de krav han har på oss fordi han har gjenløst oss. Fordi alle våre evner og krefter kommer fra Gud, skal disse offergavene strømme fra oss til Gud. De skal alltid minne oss om de krav som ligger i gjenløsningen som er det største av alle krav og som innbefatter alle andre krav.» *Testimonies*, bind 6, s. 479.

«Tienden er hellig, den tilhører Gud. Den skal bringes inn i hans skattkammer og brukes til underhold av dem som arbeider med evangeliets forkynnelse.» *Testimonies*, bind 9, s. 249.

«Han har gitt sitt folk en plan for å skaffe til veie tilstrekkelige midler slik at verket kan være selvunderholdende. Guds plan med tiendesystemet er storslått i sin enkelhet og i måten det stiller alle likt. Alle kan gripe det med mot og tro, for det er av guddommelig opprinnelse. Det er en kombinasjon av enkelhet og nytteverdi. ... Hver mann, kvinne og ungdom kan bli en skattmester for Herren og være med til å møte de fordringer som stilles til skattkammeret. Apostelen sier: «Hver av dere [skal] hjemme hos seg selv legge til side det han får lykke til (1 Kor 16,2 NB)». *Veiledning for Menigheten*, bind 1, s. 316 (*Testimonies*, bind 3, s. 388, 389).

«Gud har gjort evangeliets forkynnelse avhengig av sitt folks arbeid og gaver. Frivillige gaver og tienden utgjør inntektene til Guds verk. Av de midler Gud betror mennesket, krever han en viss del – tienden, men han overlater til hver enkelt å gi mer.» *Alfa og Omega*, bind 6, s. 54.

«Gud har gitt oss spesielle retningslinjer om hvordan tienden skal brukes. Han vil ikke at hans verk skal bli lammet fordi det mangler midler ... Den delen Gud har forbeholdt til seg selv, må ikke brukes på noen annen måte enn han har fastsatt. Ingen må føle at de har frihet til å holde tienden tilbake, eller bruke den etter eget forgodtbefinnende. De må ikke bruke den på seg selv i en nødsituasjon, heller ikke bruke den etter eget skjønn, selv ikke i det de måtte anse for å være Guds verk.» *Testimonies*, bind 9, 247.

### Forvaltning

Som kristne er vi Guds forvaltere. Herren har betrodd oss sitt gods, og som hans medarbeidere har vi ansvar for å forvalte hans eiendom etter de retningslinjer og prinsipper han har gitt oss. Bibelen forteller oss at «nå kreves det av forvaltere at de viser troskap» (1 Kor 4,2). Selv om begrepet forvaltning dekker mange aspekter av den kristnes liv og tjeneste, hersker det ingen tvil om at forvaltningen av våre midler er et meget viktig aspekt av dette spørsmålet. Dette er noe som angår alle i SDA. Det har å gjøre med vår anerkjennelse av at Gud er hersker over alle ting, at alt tilhører ham og at han har gitt sin nåde i våre hjerter.

Selv om denne siden av kristen forvaltning har å gjøre med våre materielle eiendeler, er det ikke desto mindre noe som har en helt avgjørende innflytelse på vår kristne erfaring. Herren forventer visse ting av oss slik at han kan gjøre visse ting for oss. Vår lydighet mot det vår himmelske Far krever



av oss, løfter dette aspektet av forvaltning opp på et høyt åndelig nivå. Det skyldes ikke vilkårlighet fra hans side når han forventer at vi skal tjene ham, eller at vi skal ære ham med våre gaver. Men han har ordnet det slik at når vi samarbeider med ham om disse tingene, så vil vi ta imot store åndelige velsignelser i våre hjerter.

«Gud ønsker at alle hans forvaltere skal være omhyggelige med å følge de guddommelige retningslinjer. De skal ikke forpurre Herrens planer ved å gjøre en god gjerning nå og da eller gi en gave eller et offer når og hvordan de i sin menneskelige visdom synes det er på sin plass. Det er en dårlig ide for mennesker å prøve å forbedre Guds plan ved å finne opp en provisorisk ordning der de prøver å veie sine egne gode innfall ved den ene og den annen anledning opp mot Guds krav. Gud kaller alle sine barn til å følge det system han selv har innsatt.» *Testimonies*, bind 9, s. 248.

## Tienden

Som en anerkjennelse av den bibelske plan og av at det hviler et stort ansvar og et privilegium på SDAs medlemmer i egenskap av at de er Guds barn og lemmer på hans legeme som er menigheten, blir alle oppfordret til å betale en trofast tiende, 10 % av deres økte verdier eller personlig inntekt til trossamfunnets forrådshus.

Tienden skal ikke brukes på noen måte av den lokale menighet, men oppbevares inntil den blir sendt til kassereren i distriktet. På denne måten kommer all tiende fra alle menighetene inn som del av distriktets midler. Distriktet sender så en prosentdel videre til neste organisasjonsledd i tråd med Generalkonferensens og divisjonens retningslinjer til å dekke utgiftene som er forbundet med Guds verk i det området de har fått ansvaret for og arbeider i.

Disse retningslinjene er blitt utarbeidet for å sikre tilgang og fordeling av midler til hele verdensfeltet, og for å ivareta menighetens administrative arbeid. Disse økonomiske og forretningsmessige sidene av verket er av stor betydning. De kan ikke ses atskilt fra forkynnelsen av det frelsende budskap, men er en integrert del av det.

***Systematisk givertjeneste og enhet*** -- SDAs finansielle ordning har et mer omfattende formål enn det som fremgår av finansielle og statistiske rapporter. Ordningen med å fordele midlene med verdensfeltet slik som det er beskrevet i Generalkonferensens retningslinjer, tjener til å oppnå den enestående effekten med å skape enhet i SDAs åndelige virke over hele verdensfeltet.

***Hvordan tienden skal brukes*** -- Tienden er hellige midler som skal brukes til ordets forkynnelse, til bibelundervisning, for å finansiere distriktets administrasjon i deres arbeid med å støtte opp om menighetene, og til evangelisering i distriktet. Tienden skal ikke brukes til andre formål, til å betale ned gjeld for menigheter eller institusjoner eller til byggeprosjekter, med mindre det ifølge Generalkonferensens retningslinjer er anledning til det. For flere opplysninger angående bruk av tienden, se sluttnote 1 for kapittel 11, s. 128.

«Jeg har fått et klart og avgjort budskap til vårt folk. Jeg har fått pålegg om å si til dem at de gjør feil når de bruker tienden til forskjellige formål som i seg selv kan være gode, men som ikke kommer inn under det Herren har sagt at tienden bør brukes til. De som bruker tienden på denne måten, fraviker Herrens ordning. Herren vil dømme i slike saker.» *Testimonies*, bind 9, s. 248.

***Hvordan tienden skal innbetales*** – Tienden tilhører Herren og skal bæres til Herrens forrådshus som en del av vår tilbedelse. Tienden innbetales til distriktet via den menighet der en er medlem. Der spesielle omstendigheter gjør seg gjeldende, bør medlemmene søke råd hos distriktskontoret.

**Menighetens og distriktets embetspersoner må være eksempler når det gjelder tiende --** Forstandere og andre som holder verv i menigheten, så vel som pastoren og ansatte i distriktet og på våre institusjoner, forventes å vise gode lederegenskaper ved å returnere sin tiende. Ingen skal fortsette som hverken embetspersoner i menigheten eller som ansatte i distriktet, dersom de ikke vil følge denne normen for lederskap.

## Gaver

Skriften legger vekt på at vi i tillegg til tiende også har en forpliktelse til å bringe gaver til Herren. Å unnlate å gi gaver er like galt som å holde tilbake tienden. Det er å rane fra Gud (Mal 3,8). Helt fra starten har SDA fulgt skikken med å gi rikelige gaver til Guds sak. Dette har vært til velsignelse og fremme for Guds sak.

I tillegg til den tradisjonelle kollektlisten der den enkelte kollekt er tatt opp til et spesielt formål, har Generalkonferensen godkjent systemet som er kjent som kombinert budsjett og planen for personlige gaver. Divisjonens styre har myndighet til å avgjøre hvilke planer som kan brukes innenfor dens område.

**Sabbatsskolegaver --** SDAs mest brukte metode til systematisk givertjeneste er gjennom sabbatsskolen. Sabbatsskolegavene brukes til misjonsarbeidet på verdensfeltet.

**Andre gaver --** Fra tid til annen blir det tatt opp andre offer, både til verdensmisjonen og for generelle eller lokale behov. Når det blir tatt opp slike offer, skal alle pengene som blir lagt i kollektkurven, bli regnet som en del av dette offer, med mindre den som gir, har gitt uttrykk for noe annet.

**Spesielle gaver til bestemte områder --** Den finansielle støtten til SDAs virke rundt om i verden er basert på budsjettprinsippet. Midler blir tildelt de forskjellige områder av feltet på grunnlag av budsjetterte behov. Dette er en rettferdig måte å fordele midlene på, og det er en metode som skaper likhet.

Hvis det utenom budsjettet blir gitt spesielle gaver til utvalgte områder, skaper det forskjellsbehandling til ulempe for alle de andre områder. Hvis slike gaver blir gitt med tanke på at det skal startes opp nytt arbeid, vil dette arbeidet kunne gå i stå når de spesielle midlene er brukt opp, dersom det ikke blir tatt med når nye budsjetter skal legges. På denne måten vil andre områder som har like store behov, men ikke har samme mulighet til å gjøre dem kjent, kunne miste sin rettmessige del av midlene. De midler de kunne ha fått, må i stedet brukes for å støtte det arbeidet som ble satt i gang ved hjelp av spesielle gaver.

SDAs erfaring har gang på gang vist hvor hensiktsmessig det har vært at våre medlemmer rundhåndet og trofast gir sine kollekter og gaver gjennom de autoriserte kanaler. På den måten kan de ha tilfredsstillende av å vite at alle deler av feltet nyter godt av de midlene de har gitt.

**Hjelp til fattige og nødlidende --** I menigheten blir det også samlet inn midler for å hjelpe de av menighetens egne medlemmer som er fattige og lider nød. Menigheten bør ha et hjelpefond som kan brukes når det er behov for øyeblikkelig hjelp. Menigheten bør imidlertid ha en velvillig holdning til alle som er i nød, og menighetsstyret kan bevilge midler fra dette fondet til det arbeidet menigheten gjør for trengende familier i nærmiljøet.

**Lokalt budsjett for menighetens utgifter --** Den mest tilfredsstillende måte å skaffe midler til veie for den lokale menighetens utgifter, er en budsjett-plan. Før et nytt budsjettår begynner bør

menighetsstyret legge frem et budsjett for de utgifter som vil komme i løpet av året. Budsjettet bør ta med alle inntekter og utgifter, også det som angår de forskjellige avdelinger. Det bør ta med forventede utgifter til lys og varme, forsikringer, vedlikehold, vaktmestertjenester, hjelp til fattige og trengende og bevilgninger til menighetsskolen. (Se sluttnote 2 for kapittel 11, s. 129 for et eksempel på et budsjett)

Budsjettet bør legges frem for menigheten for vurdering og godkjenning, samtidig som det blir lagt planer for hvordan de nødvendige midlene kan skaffes til veie for å dekke utgiftspostene for det kommende året. Midler til å dekke de budsjetterte utgiftene kan skaffes ved kollekter eller faste bidrag. Medlemmer bør oppfordres til å støtte den lokale menighet tilpasset den økonomiske situasjon for den enkelte.

## **Generelle finansielle råd**

**Regler for pengeinnsamlinger** – Følgende retningslinjer gjelder for pengeinnsamlinger:

1. Ingen distrikter, menigheter eller institusjoner må uten spesielle konsultasjoner og avtaler legge planer som forutsetter innsamling av midler utenfor deres eget område. Alle innsamlinger innenfor eget område må være i samsvar med de retningslinjer som er fastsatt av distriktet, unionen og Generalkonferensen. Ingen ansatte i Adventistkirken som representerer spesielle interesser i ett område, har myndighet til å samle inn midler i andre områder, eller i andre distrikter uten at det foreligger skriftlig avtale og tillatelse fra distriktets embetspersoner der hvor innsamlingen skulle finne sted.

2. For å beskytte våre menigheter mot uautoriserte og uærlige personer og organisasjoner utenfor Adventistkirken, gjelder følgende retningslinjer:

a. Pastorer og ledere i menigheten skal ikke tillate personer å agitere fra talerstolen til fordel for pengeinnsamlinger som ikke er godkjent av distriktets ledelse. (Se s. 83-84.) Uten slik godkjenning er det ikke tillatt for noen å samle inn penger, hverken privat eller offentlig.

b. Alle pengemidler som blir gitt som svar på appeller, skal gå gjennom menighetens regulære kanaler.

c. Ledelsen i distriktet og menigheten skal ta de skritt som måtte være nødvendige for å hindre offentlige pengeinnsamlinger som er ulovlige eller som ikke er godkjente.

3. Materiale av den typen som brukes i den årlige hjelpeaksjonen, slik som brosjyrer eller bøsser med merkelapper, må ikke brukes til noen annen form for innsamling hverken til lokalt arbeid eller i misjonssammenheng. Unioner og lokale distrikt bør ta de nødvendige forholdsregler for å hindre avvik fra denne regelen.

4. Divisjonsansatte misjonærer som er på besøk i sine hjemmemenigheter, eller har kontakt med dem på annen måte, skal bare samle inn penger til prosjekter som allerede er innbefattet i de budsjettmessige bevilgninger. De må samarbeide med menigheter og distrikter og på den måten skaffe de midler som er nødvendige for å innfri de bevilgninger som hele vårt misjonsprogram er avhengig av. Alle midler som blir samlet inn på denne måten, må gå gjennom de regulære kanaler.

**Tvilsomme metoder for å skaffe penger** -- Den lokale menighet bør ta sterk avstand fra alle tvilsomme metoder å skaffe penger på.

«Hvilke metoder er det mange kirkesamfunn tyr til når de skal skaffe midler til religiøse formål? Til basarer, fester, underholdning, ja, til og med lotterier og lignende påfunn. Ofte blir Guds hus vanhelliget ved å bli brukt som et sted der man spiser og drikker, der man kjøper og selger og driver underholdning. Mange unge vil på denne måten miste respekten for Guds hus og ærbødigheten for gudstjenesten. Selvbeherskelsen blir svekket. I stedet appelleres til å gi etter for selviskhet, appetitt og

moteinnfall, og kravene blir sterkere etter hvert som en gir etter for dem.» *Veiledning for menigheten*, bind 3, s254. (*Testimonies*, bind 9, s. 91)

«Etter hvert som Guds verk vokser, vil det komme stadig flere anmodninger om hjelp... Om alle bekjennende kristne trofast gav Gud tiende og gaver, ville forrådshuset være fullt. Da ville det bli unødvendig å ty til messer, lotterier og sosiale arrangementer for å skaffe midler til evangeliets utbredelse.» *Alfa og Omega*, bind 6, s. 233.

**Tiende og gaver - ikke innskudd på personlig konto** -- Tiende og gaver som gis av medlemmer til SDA, utgjør ikke et fond som giveren en gang i fremtiden kan høste fordeler av. Disse midlene skal benyttes til de aktuelle formål de er gitt til.

**Finansiering av byggeplaner** -- Menigheter som planlegger å kjøpe eller bygge kirkebygninger eller på noen annen måte stifte gjeld, bør rådføre seg med embetspersoner i distriktet før de påtar seg slike finansielle forpliktelser. Når det gjelder kjøp eller bygging av kirkebygg, må det ikke under noen omstendighet inngås forpliktende avtaler, eller byggearbeidet påbegynnes, før styrene i distriktet og unionen har godkjent planene. Styrene vil bare gi slik tillatelse etter at de først har sikret seg at alle finansielle forhold er i samsvar med gjeldende retningslinjer. Når styret i distriktet gir finansielle råd, bør det ta i betraktning menighetens størrelse, de finansielle ressursene og bygningens beliggenhet.

**Overføring og forvaltning av midler** – Det er et hellig ansvar å skulle ta imot og forvalte midler til Guds verk. Disse midlene går først den regulære veien fra det enkelte medlem til den lokale menighet ved menighetens kasserer. (Se s. 59-61.) Kassereren fordeler de midler som er tiltenkt lokale formål. Kassereren tar midlertidig vare på og sender videre til distriktets kasserer midlene som er ment for distriktet, eller er beregnet til Guds verk generelt. Kassereren i den lokale menighet arbeider under menighetsstyrets ledelse. Kasserere på alle nivåer (lokal menighet, distrikt, union eller divisjon/Generalkonferensen) fungerer ikke på selvstendig grunnlag. De fordeler midlene bare etter vedtak i og bemyndigelse av de respektive styrer.

**Revisjon** – Alle regnskap helt fra den lokale menighet til Generalkonferensen, skal revideres av revisorer som er utpekt til oppgaven. Denne regelen om revisjon gjelder også for alle institusjoner som drives av Adventistkirken. Denne ordningen sikrer at forvaltningen av midler skjer på den mest betryggende måte. (s. 61.)

## KAPITTEL 12

# Normer for det kristne liv

### Guds høye ideal i Jesus Kristus

Det kristne liv er ikke en liten justering eller forbedring av den gamle livsførselen, men en total forvandling av naturen vår. Dette betyr at vi dør til selvet og synden, og at vi blir oppreist til et nytt liv som nye mennesker i Kristus Jesus.

Ved tro vil Kristus bo i den kristnes hjerte. Dette skjer ved at vi «betrakter Kristus, at vi ser på Kristus, at vi alltid setter vår kjære Frelser høyt, at han er vår beste og mest dyrebare venn, slik at vi aldri vil ønske å såre eller krenke ham ved noen av våre handlinger.» (*Testimonies to Ministers*, s. 387) Slik kan kristne oppleve å «føle fellesskapet med Kristus gjennom hans nærvær,» og når vi er klar over dette nærværet, kan vi ta «hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus» (*Testimonies to Ministers*, s. 388) og våre livsvaner kan komme i harmoni med den guddommelige standard. Vi bør huske at «det beste vern mot fristelse og den største inspirasjon til renhet og sannhet er bevisstheten om Guds nærvær.» *Education*, s. 255.

«Ikke noe i vårt liv skjer ubemerket. Vi kan ikke skjule våre handlinger for ham. ... Han legger nøye merke til hver handling, hvert ord og hver tanke, som om det ikke fantes andre mennesker i verden, og hele himmelens oppmerksomhet var rettet bare mot denne ene personen.» *Alfa og Omega*, bind 1, s. 198, 199.

Guds kjærlighet gjelder alle, og særlig hans barn. Han lytter alltid til de bønner som kommer fra hans folk, fra dem som har vendt seg bort fra verden og gitt seg selv til ham. Ut fra dette nære gjensidige forholdet vokser det frem en respekt og ærbødighet som vil komme til syne hver eneste dag hvor vi enn er.

Som kristne er vi medlemmer av en kongelig familie, vi er barn av himmelens konge. Derfor bør vi ikke si et eneste ord, eller gjøre en eneste handling som vil bringe vanære over «det gode navn som er nevnt over dere» (Jak 2,7). Vi er reformatorer. I alle livets faser bør vi «studere nøye ham med både guddommelig og menneskelig karakter og alltid spørre oss selv: 'Hva ville Jesus ha gjort hvis han var i mitt sted?' Dette burde være målestokken for våre plikter.» *Helse og livsglede*, s. 376.

Det er gjennom menigheten i historiens slutfase at Gud vil gi den endelige demonstrasjon til hele universet om at evangeliet fullt ut kan frelse menn og kvinner fra syndens makt. Som medlemmer av denne menigheten bør vi igjen fremheve Bibelens høye idealer og fornye vår lojalitet mot disse gudgitte prinsippene. Vi bør nå opp til den høye standard som kjennetegner kristen livsstil og skille oss ut fra verden. Derfor legger vi vekt på det råd Herrens apostel gir oss: «Elsk ikke verden, heller ikke det som er i verden! Den som elsker verden, har ikke kjærligheten til Far i seg» (1 Joh 2,15).

### Bibelstudium og bønn

Åndelig liv opprettholdes ved åndelig næring. Hvis vi skal vokse i helliggjørelse, er det nødvendig å ha et andaktsliv der bibelstudium og bønn er en vane. I en tid hvor vi oversvømmes av informasjon, fra trykkpressene, radio, fjernsyn, internett og andre av vår tids massemedia der tusenvis av stemmer ønsker å bli hørt, er det vår plikt å lukke øyne og ører for mye av det som søker adgang til våre sinn, og i stedet vie vår oppmerksomhet til Guds bok, bøkens bok, livets bok – Bibelen. Hvis vi holder opp med å være et folk av bøkens bok, er vi fortapt og vår oppgave har vært mislykket. Bare når vi hver dag snakker med Gud i bønn og lytter til hans stemme, kan vi ha håp om å kunne leve det liv som «er skjult med Kristus i Gud» (Kol 3,3) og fullføre hans verk.

Bønn er en toveis samtale der de troende lytter til Gud og taler til ham. «Å be betyr å lukke hjertet opp for Gud som for en venn.» *Veien til Kristus*, s. 69. «Ved alvorlig bønn blir vi brakt i forbindelse med den Eviges tanke», men «uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og for å vike av fra den rette sti.» *Veien til Kristus*, s. 72. 70.

Hjemmet er hjørnesteinen i SDA, og et kristent hjem er et sted med bønn. «Fedre og mødre! Samme hvor viktig arbeidet deres er, så unnlut ikke å samle familien rundt Guds alter. ... De som vil leve tålmodig, kjærlig og med et lyst syn på livet, må be.» – *Helse og livsglede*, s. 297.

### **Kontakt med lokalsamfunnet**

Selv om «vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter ... Herren, Jesus Kristus, som frelser» (Fil 3,20) er vi fremdeles i denne verden, og vi er en uatskillelig del av samfunnet. Det betyr at vi, sammen med våre medborgere, har medansvar for å løse livets dagligdagse problemer. I alle lokalsamfunn der det bor syvendedagsadventister, bør de som Guds barn utmerke seg som gode samfunnsborgere, og være kjent som helstøpte kristne som gjør en innsats til beste for fellesskapet.

Vårt høyeste ansvar er overfor SDA og evangeliets oppdrag. Likevel bør vi så langt vi har muligheter til det, med våre midler og vår innsats, støtte alle positive tiltak for å skape forbedringer i den eksisterende samfunnsorden. Vi må heve oss over alle politiske og sosiale konflikter, men likevel bør vi alltid på en stille og fast måte være kompromissløse og stå for rett og rettferdighet i samfunnslivet, samtidig som vi holder fast på vår religiøse overbevisning. Vi har et hellig ansvar for å være lojale borgere i det landet vi hører hjemme, og det er vår plikt å «gi keiseren hva keiserens er, og Gud hva Guds er» (Matt 22,21).

### **Helligholdelse av sabbaten**

Sabbaten er et symbol som skal minne oss om Guds kjærlighet til menneskeheten. Den er et minnesmerke om Guds makt som kom til syne da han skapte verden, og den er også et tegn på hans makt til å gjenskape og hellige menneskenes liv (Esek 20,12). Når vi helligholder sabbatsdagen, er det et uttrykk for lojalitet og fellesskap med Ham.

Sabbatsdagen har en helt spesiell plass i våre liv. Ukens sjuende dag, fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag (3 Mos 23,32) er en gave fra Gud, et tegn på at hans nåde i tiden. Den er et privilegium, en spesiell anledning til å møte Ham som elsker oss, og som vi elsker, en hellig tid satt til side i Guds evige lov, en gledesdag til tilbedelse av Gud, og til fellesskap med andre (Jes 58,13). Vi hilser sabbatsdagen velkommen med glede og takknemlighet.

«Sabbatsdagen, å, gjør den til den deiligste og mest velsignede dag i hele uken.» *The Faith I Live By*, s. 36.

«Sabbaten ... en tid som tilhører Gud, ikke oss selv. Når vi overtrer den, stjeler vi fra Gud. ... Gud har gitt oss seks hele dager til å gjøre vår gjerning, og har reservert bare en dag til seg selv. Denne dagen skulle være en dag med velsignelser for oss – en dag da vi skulle legge bort alle verdslige saker og fokusere våre tanker på Gud og himmelen...»

«Vi må ikke lære våre barn at de ikke kan være lykkelige på sabbaten, at det er galt å bevege seg utendørs. Å nei, Kristus gikk sammen med sine disipler langs stranden på sabbatsdagen og underviste dem. De prekener han holdt på sabbaten var ikke alltid holdt innendørs.» *In Heavenly Places*, s. 152.

«Guds kjærlighet har satt en grense for hvor mye arbeid som kan kreves av oss. Han har lagt sin kjærlige hånd over sabbatsdagen. På denne dagen som er hans, har han gitt familien muligheter for å ha til fellesskap med ham, med naturen og med hverandre.» *Education*, s. 251.

Sabbatens timer tilhører Gud og skal brukes for ham alene. Vår egen fornøyelse, eller våre egne, ord, gjøremål og tanker bør ikke gis noen plass i helligholdelsen av Herrens dag (Jes 58, 13). La oss samles i familiesirkelen når solen går ned og ønske sabbatsdagen velkommen med bønn og sang, og la oss avslutte dagen med bønn der vi gir uttrykk for taknemlighet for den vidunderlige kjærlighet han har vist oss. Sabbaten er en spesiell dag til tilbedelse både i våre hjem og i kirken, en dag som bringer glede til oss selv og våre barn, en dag der vi kan lære mer om Gud fra Bibelen og fra naturens store lærebok. Det er en tid da vi kan besøke de syke og arbeide for sjelers frelse. Vi bør legge til side arbeidsukens ordinære sysler og ikke utføre noe unødvendig arbeid. Vi bør ikke la verdslige medier få oppta tiden på Guds hellige dag.

«Sabbaten er ikke bestemt til å være en tid i uvirksomhet. Loven forbyr verdslig virksomhet på Herrens hviledag. Det arbeid som man får sitt daglige utkomme fra, må opphøre. Ikke noe arbeid for verdslig fornøyelse eller vinning er tillatt på den dagen. Likesom Gud opphørte med sin skapergjerning og hvilte på sabbatsdagen og velsignet den, skal menneskene forlate dagliglivets sysler og vie disse hellige timer til sunn hvile, tilbedelse og gode gjerninger.» *Alfa og Omega*, bind 4, s. 173, 174.

Et program for dagen som inneholder aktiviteter i samsvar med sann sabbatshelligholdelse, kan gjøre denne dagen til den beste dag i hele uken for oss selv og for våre barn – en sann og ekte forsmak på hvilen i himmelen.

### **Respekt for Guds hus**

Kristne som forstår hva det innebærer at Gud er allmektig, hellig og kjærlig, vil alltid og under alle forhold legge for dagen en ånd som er preget av dyp respekt for Gud, for hans ord og for tilbedelsen av ham. «Alle som kommer frem for Gud, bør være preget av ydmykhet og ærefrykt.» *Alfa og Omega*, bind 1, s. 234. Vi vil innse at «tid og sted for bønn er hellig, fordi Gud er tilstede» *Gospel Workers*, s. 178. Når vi kommer for å tilbe, er det ikke på en skjødesløs, likegyldig måte, men sinnet er stemt til bønn og ettertanke, og vil unngå all unødvendig samtale.

Som foreldre bør vi på en respektfull måte lære våre barn «hvordan en skal ferdes i Guds hus» (1Tim 3,15). Hvis barn får omhyggelig undervisning hjemme, på sabbatsskolen og i kirken angående tilbedelse og ærefrykt for Gud, vil det være en sterk innflytelse i retning av å bevare deres lojalitet i senere år.

Pastorer som selv forstår at de står i en hellig tjeneste, vil ved sitt eksempel, sin undervisning og sin opptreden på talerstolen, fremelske ærbødighet, enkelhet, orden og verdig opptreden i kirken.

### **Helse og avhold**

Legemet er et tempel for Den hellige ånd (1 Kor 6,9). «Både mental og åndelig energi er i stor grad avhengig av fysisk styrke og aktivitet. Alt som fremmer den fysiske helse, fremmer også utviklingen av et sterkt sinn og en avbalansert karakter» *Education*, s. 195

Det er på bakgrunn av dette at vi bestreber oss på å leve på en fornuftig måte i samsvar med de helseprinsipper som innbefatter fysisk aktivitet, pusteteknikk, solskinn, frisk luft, bruken av vann, søvn og hvile. Denne overbevisning fører også til at vi velger sunne spisevaner, hensiktsmessig påkledning, renslighet, passende avkobling, og at vi også velger å praktisere en livsstil som er basert på prinsippet om helse, selvkontroll og sunt kosthold. Derfor avstår vi fra bruken av alle former for alkohol, tobakk og vanedannende narkotiske midler. Vi prøver å ta vare på fysisk og psykisk balanse ved å unngå alle ytterligheter.

Helsebudskapet og prinsippene om helse og avhold er uatskillelige deler av SDAs budskap. Vi fikk undervisning gjennom Herrens tjener om at «de som holder hans bud, må holde seg nær til ham, og ved måtehold i bruken av mat og drikke holde sinnet i en tilstand som på best mulig måte gjør dem

skikket til tjeneste.» *Counsels on Health*, s. 132. Vi er også undervist om at «Herren har planlagt at den positive innflytelsen av helsebudskapet skal være en del av de siste fremstøt for å forkynne evangeliet.» *Medical Ministry*, s. 259.

Vi tilhører Gud med legeme, sjel og ånd. Derfor er det en religiøs plikt å overholde de lover som gjelder for helse, både for egen lykke og velvære og for at vi kan yte en bedre tjeneste for Gud og mennesker. Vi må ha kontroll over appetitten. Gud har sørget for at vi har rikelig adgang til et utvalg av matvarer som er tilstrekkelig til å sikre alle våre behov for riktig ernæring. «Frukt, kornprodukter, nøtter og grønnsaker, enkelt tillaget, ... utgjør sammen med melk eller fløte, det sunneste kosthold» *Counsels og Diet and Foods* s. 92.

Når prinsippene for sunt levevis blir fulgt, vil behovet for stimulanser ikke være tilstede. Bruk av rusmidler, eller narkotika i enhver form, er forbudt ifølge naturlovene. Helt fra adventbevegelsens første tid har avhold fra alkohol og tobakk vært en betingelse for medlemskap. (Se s. 33, 34, 44, 66.)

Herren har gitt oss et stort lys angående helseprinsipper, og moderne forskning har gitt rikelige bekreftelser på at disse prinsippene er riktige.

### Klesdrakt

Som syvendedagsadventister er vi kalt ut fra verden. Vår religion må prege alle våre aktiviteter. De vaner vi legger oss til, må ha sitt utspring i prinsipper og ikke i påvirkninger fra verden omkring oss. Skikker og moter kan forandre seg, men prinsippene for korrekt atferd er alltid de samme. Tidlig i vår historie skrev Ellen G. White at formålet med kristen påkledning var «å beskytte Guds folk fra den nedbrytende innflytelsen i verden, samt å bidra til en bedre helse, både fysisk og åndelig». *Testimonies, bind 6, s. 634*. Hun ga også råd om at vi ikke skulle kle oss på en glorete måte og unngå overdreven pynt, motens luner og ekstreme utslag, spesielt slike ting som går ut over anstendighetens grenser. Om mulig bør klærne være «av god kvalitet, med avstemte farger og egnet til sitt bruk» «mer enn etter et ønske om å vise seg fram.» Vår klesdrakt bør være preget av «beskjedenhet», «skjønnhet», «anstendighet» og «egnet og naturlig enkelhet». (Se *Messages to Young People*, s. 351, 352.)

Guds folk bør alltid være blant de konservative i sin klesdrakt, og de vil ikke la «spørsmålet om klesdrakt fylle tankene» *Evangelism*, s. 273.

«Å kle seg enkelt uten bruk av smykker og all slags pynt, er i samsvar med vår tro.» *Veiledning for Menigheten*, bind 1, s. 302 (*Testimonies*, bind 3, s. 366.) Bibelen lærer oss klart at bruken av smykker ikke er etter Guds vilje. Apostelen Paulus gir oss råd om at «kvinnene skal ... smykke seg med måte og forstand, ikke med alle slags fletninger, gullsmykker, perler eller dyre klær» (1 Tim 2,9). Bruken av smykker er et forsøk på å oppnå en form for oppmerksomhet som ikke er i harmoni med kristen selvfornektelse.

I noen land blir bruken av vielsesring sett på som obligatorisk, og i folks tankegang er den et uttrykk for høyverdig moral og blir derfor ikke sett på som et smykke. Under slike forhold har vi ikke noe ønske om å fordømme bruken av vielsesring.

Vi må huske at det ikke er «ytre stas» som er kjennetegnet på en sann kristen karakter, men «det indre, skjulte menneske med sitt milde og rolige sinn, som er ... dyrebart for Gud» (1 Pet 3,3.4). Bruk av kosmetikk som ikke er i samsvar med god smak eller prinsippene for kristen sømmelighet, bør unngås.

Vi bør praktisere renslighet og kristen atferd idet vi til alle tider søker å tilfredsstillere og representere Kristus vår Herre på en rett måte. Kristne foreldre bør bruke all sin innflytelse, sin undervisning og sitt eksempel på å lære sine sønner og døtre å kle seg passende, slik at de på den måten kan vinne respekt og tillit blant dem som kjenner dem. Vi bør anse oss selv som velkledd bare i den utstrekning vi møter kravene til anstendighet og bruker en konservativ klesstil som vitner om god smak.



## Enkelhet

Enkelhet har vært et av de grunnleggende kjennetegn helt fra starten av SDA. Vi må fortsette å være et folk kalt til å leve et enkelt liv. En økende utfoldelse av stas og prakt i religionsutøvelsen går alltid parallelt med en svekkelse av åndelig kraft. På samme måte som «Jesu liv åpenbarte en tydelig kontrast» til datidens pomp og prakt (*Education*, s. 77), slik må enkelheten og kraften i vårt budskap stå i markert kontrast til den forfengelighet vi ser omkring oss i dag. Herren fordømmer «unødig, ekstravagant utlegg av penger bare for å tilfredsstille stolthet og ønsket om å bli lagt merke til.» – *Testimonies to Ministers*, s. 179. I harmoni med disse prinsippene bør enkelhet og sparsommelighet kjennetegne alle våre skoleavslutninger, brylluper og alle andre arrangementer i våre kirker.

## Moderne medier

I likhet med kroppen, trenger også vårt indre menneske sunn næring til fornyelse og styrke (2 Kor 4,16). Vi er hva vi tenker. Derfor er det så viktig for vår karakterutvikling og for å gjennomføre hensikten med våre liv at sinnet får den rette næring. Derfor bør vi vurdere våre mentale vaner nøye. Det vi velger å lese, lytte til, eller se på, enten det er bøker eller blader, radio eller fjernsyn, internett eller andre moderne media, så er det med på å forme og påvirke vår karakter.

Bøker og annen litteratur er av største verdi når det gjelder å formidle opplysning og kultur, men disse kilder må velges med omtanke og brukes riktig. Det fins et vell av god litteratur, men på samme tid oversvømmes vi også av dårlig litteratur, og den er ofte skjult bak et meget tiltalende ytre, men like fullt er den ødeleggende for tankegang og moral. Skildringer av løsslupne eventyr og moralsk løsaktighet, som presenteres på trykk eller i andre media, er upassende for unge og eldre, enten det er oppdiktet, eller hentet fra virkeligheten.

«De som har for vane å pløye gjennom spennende historier, forkrøpler ganske enkelt sin åndskraft og mister evnen til våken tenking og gransking.» *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, s. 135. Vi er også blitt undervist om at vanen med å lese oppdiktet litteratur «gjør sjelen uskikket til å vurdere og fatte dybden i de store spørsmål om livets hensikt og mål» og «skaper motvilje mot livets praktiske plikter.» *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, s. 383.

Radio, fjernsyn og internett har forandret hele vår tilværelse og har gitt oss umiddelbar kontakt med menneskers liv, tankegang og aktiviteter over hele kloden. Disse kan være glimrende pedagogiske kanaler som kan gi oss økt kunnskap om hendelser i verden, mulighet til å følge med i viktige debatter og til å nyte det beste innenfor musikk.

Dessverre er det slik at moderne massemedia også serverer sine brukere en praktisk talt sammenhengende meny med teater- og dramaproduksjoner, og dermed mange påvirkninger som verken er sunne eller oppbyggelige. Hvis vi ikke bruker vår dømmekraft kan de føre upassende programmer rett inn i våre hjem.

Vi kan finne trygghet for oss selv og våre barn ved at vi beslutter oss til ved Guds hjelp å praktisere det råd apostelen Paulus gir oss: «For øvrig, brødre: Alt som er sant, alt som er edelt, rett og rent, alt som er verd å elske og akte, all god gjerning og alt som fortjener ros, legg vinn på det» (Fil 4, 8).

## Rekreasjon og underholdning

Hensikten med rekreasjon er å bringe fornyelse til kropp og sinn. Et aktivt, sunt sinn trenger ikke verdslige fornøyer, men fornyer sine krefter ved sunn rekreasjon.

«Mange av de fornøyer som er populære i verden i dag, til og med blant bekjennende kristne, fører til samme resultat som de hedenske festene gjorde. Satan benytter de fleste av disse fornøyersene for å føre mennesker i fordervelsen. I århundrer har Satan gjort bruk av scenekunsten for

å egge lidenskapene og forherlige lasten. Han benytter også operaen med dens fascinerende opptrinn og fengslende musikk, karnevals-dansen og kortspillet i den hensikt å bryte ned prinsippenes skanser og åpne døren for sanselighet. Alle slags fornøyelser som appellerer til stoltheten og begjæret, og som får mennesket til å glemme Gud og tape de evige interesser av syne, er Satans middel til å legge menneskesjelen i lenker.» *Alfa og Omega*, bind 2, s. 59. (Se s. 118.)

Vi må unngå alle dramatiske fremstillinger, som både direkte og ved hentydninger beskriver menneskenes synder og forbrytelser – mord, hor, tyveri og andre beslektede synder – og som i stor grad er ansvarlig for den nedbryting av moralen som finner sted i våre dager. I stedet bør vi finne glede over Guds store skaperverk i naturen og i den kjærlighet som kommer til syne i samspillet mellom guddommelige krefter og menneskelige redskaper.

Pardans er en annen form for fornøyelse som har en ødeleggende virkning. «Dans som underholdningsform ... er et arnested for fordervelse og en fryktelig forbannelse for samfunnet.» *Messages to Young People*, s. 399. (Se også 2 Kor 6,15-18; 1 Joh 2,15-17; Jak 4,4; 2 Tim 2,19-22; Ef 5,8-11; Kol 3,5-10.)

Rekreasjon er nødvendig. I stedet for å være sammen med menneskemassene som «elsker lystene høyere enn Gud» (2 Tim 3,4) bør vi gå inn for å gjøre våre vennskap og vår rekreasjon sentrert om både Kristus og menighet.

### Musikk

«Musikken skulle tjene en hellig hensikt. Den skulle løfte tankene mot det som var rent, edelt og høyverdig, og stemme sjelen til andakt og takknemlighet.» *Alfa og Omega*, bind 2, s. 180. Jesus «hadde samfunn med himmelen i sang.» *Alfa og Omega*, bind 4, s. 54.

Musikk er en av de mest opphøyde kunstformer. God musikk skaper ikke bare glede, men løfter sinnet opp og fremelsker de fineste egenskaper. Gud har ofte brukt åndelige sanger til å røre synderes hjerter og lede dem til omvendelse. Nedbrytende musikk derimot, bryter ned moralen og fører oss bort fra vårt nære forhold til Gud.

Vi bør utvise stor skjønnsomhet i vårt valg av musikk i våre hjem, sosiale sammenhenger, skoler og menigheter. Melodier som er preget av jazz, rock eller andre beslektede blandingsformer, samt alle tekster med tåpelig eller banalt innhold vil bli avvist. (Se s. 66-67, 69.)

### Konklusjon

Vi står midt i farene i den siste tid. Vi har ansvar for hurtig å bringe det siste frelsesbudskap til verden. Vi står overfor en dom som vil nå sitt høydepunkt ved at rettferdigheten blir opprettet i hele universet. Derfor må vi hellige oss selv helt og fullt til Gud med legeme, sjel og ånd, og bestemme oss for å opprettholde den høye standard for livsførsel som må kjennetegne dem som venter på sin Herres gjenkomst.

# Ekteskap, skilsmisse og gjengifte

### Sosiale omgangsformer

Gud har gitt oss et sosialt instinkt til glede og nytte. «Ved gjensidig kontakt slipes og foredles menneskesinnet. I samvær med andre stifter vi bekjenskaper og får venner. Dette fører til at hjertene forenes i en atmosfære av kjærlighet som er velbehagelig for himmelen.» *Veiledning for Menigheten*, bind 2, s. 350. (*Testimonies*, bind 6, s. 172.)

Begge kjønn høster fordeler av å være sammen under passende former. Slikt samvær bør ligge på et høyt plan der det tas hensyn til de sosiale normer og restriksjoner som er fastsatt for å beskytte samfunnet og den enkelte. Satan ønsker naturligvis å forderve alt som er godt, og når det beste blir bedervet, leder det ofte til det aller verste.

De idealer som gjør sosial omgang trygg og lykkelig, blir i våre dager undergravd i en skremmende grad. Under innflytelse av lidenskap, uhindret av moral og religiøse prinsipper, så har samværet mellom kjønnene, i stor grad, blitt degenerert til frihet og umoral, seksuell perversiteter, incest, og misbruk av barn. Seksuelle avvik, incest og seksuelt misbruk av barn har slik fått en skremmende utbredelse.

Millioner har forlatt de bibelske normer for atferd og byttet bort de hellige erfaringer ved ekteskapet og foreldrerollen med syndens bitre og sorgfulle frukter. Dette skader ikke bare samfunnets familiestruktur, men oppløsningen av familien fører igjen til at disse og andre onder vokser og blir mer utbredt. Resultatene i skakkjørte liv hos barn og unge, er urovekkende. Virkningene på samfunnet er både katastrofalt og blir stadig mer omfattende.

Disse onde effektene er blitt mer synlige og utgjør en stadig større trussel mot idealene og formålene med det kristne hjem. Hor, pornografi, alle former for overgrep (innbefattet seksuelle overgrep mot ektefeller, barn og eldre), incest, homoseksuell og lesbisk praksis er blant de forvrengninger av Guds opprinnelige plan og illustrerer menneskehetens falne tilstand. Når intensjonen i Bibelens klare ord (Se 2 Mos 20,14; 3 Mos 18,22.29 og 20,13; 1 Kor 6,9; 1 Tim 1,10; Rom 1,20-32) blir benektet, og advarslene forkastet til fordel for menneskelige ideer, oppstår det mye usikkerhet og forvirring. Fra eldgamle tider og sivilisasjoner har det hele tiden vært Satans plan å få folk til å glemme at Gud er deres skaper og at når han skapte mennesket i sitt bilde, så skapte han både «mann og kvinne» (1 Mos 1,27).

Selv om Guds ord gjør oss oppmerksom på de nedverdiggende resultater av verdens sykelige opptatthet av sex, og av lysten og jakten på sanselige fornøyelser, så kom Kristus for å ødelegge Satans verk og for å gjenopprette forbindelsen mellom mennesket og Skaperen. Selv om mennesket helt fra Adams tid er en fallen skapning og fanget under synden, vil vi når vi er i Kristus, få full tilgivelse og retten til på nytt å velge en bedre vei, veien til total fornyelse. Ved hjelp av korset og kraften i Den hellige ånd, kan vi alle bli frigjort fra syndige vaners grep, slik at Skaperens bilde kan bli gjenopprettet i oss.

Som foreldre og åndelige ledere for de unge, må vi tilegne oss en sympatisk forståelse for deres problemer, og søke å gi dem et kristen sosialt miljø, og åndelig komme nær dem, slik at vi kan formidle idealer, inspirasjon og kristendommens kraft til dem.

Uansett hvilke feil våre foreldre, eller jevnaldrende kan ha gjort, er det vårt ansvar og privilegium å bli kjent med og praktisere de høyeste idealer for kristen livsførsel for menn og kvinner.

Vi kan bygge opp en kristen karakter som vil sette oss i stand til å stå imot det onde og gjøre oss til en positiv innflytelse i samfunnet gjennom oppriktig og ærbødig bibelstudium, inngående kjennskap til naturen, årvåkent vakthold over kroppens hellige drifter, oppriktig målsetting, stadig bønn og uegennyttig tjeneste for andre.

Sosiale arrangementer for unge og gamle bør være anledninger for hyggelig fellesskap der kroppens og sinnets krefter kan bli styrket, og ikke for stunder med lettsindig og tåpelig underholdning. God musikk, oppbyggende samtaler, god opplesning, passende filmer eller lysbilder, utviklende leker og spill som er nøye utvalgt med tanke på å ha verdi rent utdanningsmessig, og fremfor alt planlegging og utførelse av praktisk misjonsarbeid, vil bli til velsignelse og styrke for alle.

Ungdomsavdelingen i Generalkonferensen har utgitt materiale som kan gi nyttig informasjon og praktiske forslag for sosiale samvær, og for veiledning i andre relaterte spørsmål.

Våre hjem er absolutt de beste stedene for sosiale samlinger. I store sentre hvor det er umulig å holde slik samlinger i hjemmene, og hvor vi ikke selv har et sted for sosiale samlinger, bør vi finne lokaler fri for påvirkninger som er ødeleggende for kristne standarder, heller enn et sted som vanligvis benyttes til kommersiell underholdning og sport, slik som sosiale forsamlingslokaler og skøytebaner som kan oppleves å ha en atmosfære som ikke er i harmoni med en kristen standard.

### **Unge og eldre sammen**

En vennlig og hjertelig omgangstone mellom eldre og yngre er en av de beste måter å øve en god innflytelse over barn og unge. «Det er fare for at både foreldre og lærere ... ikke har tilstrekkelig sosialt samvær med sine barn og sine elever.» – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, s. 76. Våre hjem, skoler og andre institusjoner har plikt til å verne om moral og omdømme hos dem som de har omsorg for. Foreldre bør helhjertet støtte opp om de regler som gjelder ved de institusjoner der våre barn og unge har tilhold, og vi bør innføre lignende regler i våre egne hjem. For å gjøre dette mulig, må vi lære hvordan vi skal være sammen med våre barn på en naturlig måte. Likevel er det hovedsakelig opp til de unge selv å gjøre et samvær der foresatte er tilstede, både ærefullt og gledelig.

### **Fast følge og ekteskap**

Tiden mens et par har fast følge blir ansett som en anledning for en mann og en kvinne som allerede er tiltrukket av hverandre, til å bli bedre kjent med hverandre som en del av forberedelsene til et mulig ekteskap.

«De som har planer om å gifte seg, bør veie enhver følelse og merke seg utviklingen av karaktertrekk hos den de tenker å knytte sin livsskjebne til. Hvert skritt i retning av ekteskap bør være preget av sømmelighet, enkelhet, oppriktighet og en fast bestemmelse om å ære Gud og gjøre hans vilje. Ekteskapet har konsekvenser både for dette livet og livet etterpå. En oppriktig kristen vil aldri legge planer som ikke Gud kan godkjenne.» – *Helse og livsglede*, s. 272.

Å unnlate å følge disse prinsippene når en skal velge en partner for livet, kan få tragiske følger. Bare når mann og hustru står sammen om idealer og mål, oppfyller de betingelsene for å få et lykkelig og vellykket hjem. Ulike synspunkter når det gjelder religion kan ødelegge lykken i et hjem og kan lede til forvirring, komplikasjoner og uheldige utfall i barneoppdragelsen. Skriften gir oss følgende råd: «Gå ikke under fremmed åk sammen med slike som ikke tror!» (2 Kor. 6,14).

«Familiebåndene er de sterkeste, ømmeste og helligste av alle bånd på jord. Det var Guds hensikt at familien skulle høyne menneskeheten. Det skjer når ekteskapet blir inngått på en forstandig måte, i guds frykt, og når forholdet mellom mann og hustru kjennetegnes av en sterk ansvarsfølelse.» – *Det kristne hjem*, s. 16.

Tilbedelse av Gud, helligholdelse av sabbaten, rekreasjon, omgangskrets, bruk av økonomiske ressurser og barneoppdragelse er komponenter i et lykkelig familieforhold. Forskjellige synspunkter når det gjelder disse forhold, kan ofte undergrave familielivet. Det kan føre til motløshet og kan til og med gjøre at en helt mister sin kristne erfaring. En adekvat forberedelse til ekteskap bør innbefatte pastoral rådgivning på disse områdene.

«Går vel to i følge, når de ikke er blitt enige om det?» (Amos 3,3) Lykke og fremgang i ekteskapet avhenger av at de to er ett. Men mellom den troende og den vantro er det en markert forskjell i smak, tilbøyeligheter og målsetting. De tjener to herrer som ikke kan ha noe fellesskap. Uansett hvor rene og riktige den ene partens prinsipper er, vil innflytelsen fra en vantro ektefelle ha tendens til å lede bort fra Gud.» – *Alfa og Omega*, bind 1, s. 156.

Ellen G. White advarer gjentatte ganger mot giftermål mellom «troende og ikke-troende», og hun råder også til forsiktighet med å gifte seg med andre kristne som ikke har «tatt imot sannheten for denne tid.» – *Veiledning for Menigheten*, bind 2, s. 100 (*Testimonies*, bind 5, s. 364). Ekteskapet har større sjanse til å vare, og familielivet har større sjanse til å oppfylle Guds plan hvis mann og hustru er ett og er knyttet sammen i felles åndelige verdier og livsstil. Derfor fraråder menigheten på det sterkeste ekteskap mellom en syvendedagsadventist og en som er medlem i en annen religion, og fraråder sine pastorer på det sterkeste å utføre slike vielser.

SDA aksepterer at det er hvert enkelt medlem som har retten til å treffe den endelige avgjørelsen med hensyn til valget av ektefelle. Men det er SDA's håp at om medlemmet velger en partner som ikke er medlem av SDA, så vil paret innse og akseptere at en syvendedagsadventistpastor som har lovet å støtte opp om prinsippene gjengitt over, ikke bør forventes å skulle utføre vielsen.

Hvis et menighetsmedlem velger å inngå et slikt ekteskap, må menigheten vise kjærlighet og omsorg med tanke på at ektefellen skal nå frem til full enhet i Kristus.

## Ekteskap

Ekteskapet er en guddommelig institusjon etablert av Herren selv før syndefallet, på et tidspunkt da alt, også ekteskapet, var «overmåte godt» (1 Mos 1,31). «Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett» (1 Mos 2,24). «Gud viet det første ektepar. Universets skaper har altså innstiftet denne ordningen. 'Ekteskapet skal holdes i ære av alle' (Hebr. 13 4). Det var en av Guds første gaver til mennesket. Etter syndefallet var det en av de to forordninger som Adam brakte med seg ut fra Paradiset.» – *Alfa og Omega*, bind 1, s. 25. (*The Adventist Home*, s. 25, 26)

Det var Guds hensikt at ekteskapet mellom Adam og Eva skulle være et mønster for alle fremtidige ekteskap, og Jesus ga sin tilslutning til denne opprinnelige tanken da han sa: «Har dere ikke lest at Skaperen fra begynnelsen av skapte dem til mann og kvinne og sa: 'Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett.' Så er de ikke lenger to; deres liv er ett. Det som altså Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille.» (Matt 19,4-6.) Ut fra dette er det klart at Guds ordning er at ekteskapet skal være et monogamt, heteroseksuelt forhold mellom én mann og én kvinne.

Ekteskapet som sådan, er en offentlig, juridisk, og bindende livslang forpliktelse mellom en mann og en kvinne, og mellom dem som et par og Gud (Mark 10,2-9; Rom 7,2). Apostelen Paulus peker på at den forpliktelsen Jesus har påtatt seg overfor menigheten, er et bilde på det forhold som skal være mellom mann og hustru i ekteskapet (Ef 5,31. 32). Det var Guds hensikt at ekteskapet skal være like permanent som det forholdet Jesus har til menigheten.

Det seksuelle samliv i ekteskapet er en gave Gud har gitt til menneskeheten. Det er en integrert del av ekteskapet, og det hører bare hjemme i ekteskapet (1 Mos 2,24: Ordsp 5,5-20). Denne form for

intimitet er ment utelukkende å være mellom mann og hustru, og det vil føre til at de to knyttes stadig nærmere hverandre, det skaper voksende lykke og trygghet, og det sikrer at slekten blir ført videre.

Enhet i ekteskapet oppnås ved gjensidig respekt og kjærlighet. Ingen står over den andre (Ef 5,21-28). «Ekteskapet, som er en livsvarig forening, er et symbol på samfunnet mellom Kristus og hans menighet. Den ånd Kristus åpenbarte overfor menigheten, er den ånd som mann og hustru må åpenbare overfor hverandre.» – *Veiledning for menigheten*, bind 3, s. 77. (*Testimonies*, bind 7, s. 46.) Guds ord fordømmer bruken av vold i personlige forhold (1 Mos 6,11. 13; Sal 11,5; Jes 58,4.5; Rom 13,10; Gal 5,19-21). Det er i harmoni med Kristi ånd å elske og akseptere, å søke å bekrefte og bygge opp andre, i motsetning til å misbruke og nedverdige (Rom 12,10; 14,19; Ef 4,26; 5,28. 29; Kol 3,8-14; 1 Tess 5,11). Blant Kristi etterfølgere er det ingen plass for maktmisbruk og tyrannisk kontrollerende atferd (Matt 20,25-28; Ef 6,4). Bruken av vold i ekteskapet og familien er avskyelig (Se *Det kristne hjem*, s. 268).

«Verken mann eller hustru må gjøre krav på overherredømme. Herren har gitt oss det prinsippet som må styre i et slikt forhold. Mannen skal elske sin hustru likesom Kristus elsker menigheten. Hustruen skal respektere og elske sin mann. Begge må fremelske vennlighetens ånd og være innstilt på at de aldri vil såre, eller skade den andre.» – *Testimonies*, bind 7, s. 47.

Syndefallet har hatt en negativ effekt på ekteskapet. Da Adam og Eva falt i synd, mistet de den enhet som de hadde opplevd med Gud og med hverandre (1 Mos 3,6-24). Forholdet mellom dem ble påvirket av skyld, skam, bebreidelser og smerte. Overalt hvor synden rår grunnen, har den tragiske effekter på ekteskapet slik som fremmedgjøring, utroskap, forsømmelse, misbruk, seksuelle perversiteter, en part dominerer den andre, vold, separasjon, svik og skilsmisse.

Ekteskap der det er mer enn en mann og en kvinne er også et resultat av syndens virkning på ekteskapet. Denne formen for ekteskap er ikke i harmoni med Guds plan for ekteskapet til tross for at den ble praktisert i den gammeltestamentlige tiden. Guds plan for ekteskapet forutsetter at hans barn skal heve seg over de rådende kulturelle skikker som går på tvers av Bibelens undervisning.

Den kristne tankegang angående ekteskapet innbefatter følgende:

1. *Det guddommelige ideal blir gjenopprettet i Kristus* – Ved å frelse verden fra synd og dens konsekvenser, søker Gud å gjenopprette ekteskapet til dets opprinnelige ideal.

Dette er målet for dem som er født på ny inn i Guds rike, de som har fått hjertene helliget ved Den hellige ånd og som har som sitt viktigste mål i livet å opphøye Jesus Kristus som Herre. (Se også 1 Pet 3,7; *I naturens tempel*, s. 68.)

2. *Enhet og likeverd skal gjenoprettes i Kristus* – Evangeliet fremhever at mann og hustru skal underordne seg hverandre i kjærlighet (1 Kor 7,3.4; Ef 5,21). Rollemodellen for mannens lederskap finnes i den selvoppofrende kjærlighet og tjeneste som Kristus gir til menigheten (Ef 5,24.25). Både Peter og Paulus omtaler behovet for respekt i ekteskapet (1Pet 3,7; Ef. 5,22.23).

3. *Nåden tilgjengelig for alle* – Gud søker å oppnå en helhetlig gjenoppbygging og en forsoning med seg selv, for alle som har mislykkes i å oppnå den guddommelige standard (2 Kor 5,19). Dette innbefatter også de som har opplevd havarerte ekteskap.

4. *SDAs rolle* – Både Moses i Det gamle testamentet og Paulus i Det nye testamente tar opp problemene som følger med oppløste ekteskap (5 Mos 24,1-5; 1 Kor 7,11). Samtidig som de opprettholder og bekrefter Guds ideal for ekteskapet, bestreber de seg begge på å være konstruktive og forsonende overfor dem som ikke har nådd opp til den guddommelige standard. På samme måte er SDA i dag kalt til å opprettholde og bekrefte Guds ideal for ekteskapet, samtidig som menigheten skal være et fellesskap der mennesker som opplever at forhold går i stykker, møter tilgivelse, forsoning og legedom.

## Skilsmisse

Skilsmisse går mot Guds opprinnelige hensikt med å innstifte ekteskapet (Matt 19,3-8; Mark 10 2-9), men Bibelen er ikke taus i denne sak. Fordi skilsmisse er en del av erfaringen til en fallen menneskehet, gir Bibelen lover som skal begrense skadevirkningene av skilsmisse (5 Mos 21,1-4). Bibelen prøver hele tiden å opphøye ekteskapet, og å fraråde skilsmisse ved å beskrive de gleder som følger med kjærlighet og trofasthet i ekteskapet (Ordsp 5,18-20; Høys 2,16; 4,9-5,1), ved å henvise til at Gud har et ekteskapslignende forhold til sitt folk (Jes 54,5; Jer 3,1), ved å fokusere på muligheten for tilgivelse og fornyelse av ekteskapet (Hos 3,1-3), og ved å antyde at Gud avskyr skilsmisse og den elendighet den er årsak til (Mal 2,15. 16). Jesus gjenoppretter synet på ekteskapet slik det var beskrevet i skapelsesberetningen. Der står det at ekteskapet var ment som en pakt som skulle vare livet ut mellom en mann og en kvinne, og mellom paret og Gud (Matt 19,4-6; Mark 10,6-9). Mye av den bibelske undervisning styrker ekteskapet og søker å rette opp de problemene som har en tendens til å svekke, eller ødelegge grunnvollen for ekteskapet (Ef 5,21-33; Hebr 13,4; 1 Pet 3,7).

Ekteskapet er grunnlagt på prinsipper om at kjærlighet, lojalitet, trofasthet mot den ene, tillit og støtte må bli opprettholdt av begge parter i lydighet mot Gud (1 Mos 2,24; Matt 19,6; 1 Kor 13; Ef 5,21-29; 1 Tess 4,1-7). Når disse prinsippene blir brutt, erkjenner Skriften at tragiske omstendigheter kan ødelegge et ekteskap.

Gudommelig nåde er det eneste botemiddel mot den oppsplitting en skilsmisse er årsak til. Når et ekteskap går i stykker, bør de tidligere ektefellene oppmuntres til å vurdere sin erfaring, og til å søke etter Guds vilje med deres liv. Gud gir trøst til dem som er såret. Gud aksepterer også angeren hos dem som har begått de mest ødeleggende synder, selv om deres synder har medført ubotelige konsekvenser (2 Sam 11;12; Sal 34,19; 86,5; Joel 2,12.13; Joh 8,2-11; 1 Joh 1,9).

Bibelen anerkjenner hor og utukt (Matt 5,32) i tillegg til det å bli forlatt av en ikketroende partner (1 Kor 7,10-15) som grunner til skilsmisse.

Bibelen gir oss ikke noen direkte undervisning angående gjengifte etter skilsmisse. Der er imidlertid en sterk antydning i det Jesus sier i Matt 19,9 for at en person som har vært tro mot sitt ekteskapsløfte, kan gifte seg igjen når det er den andre ektefellen som har vært utro.

### **SDAs standpunkt angående skilsmisse og gjengifte**

På bakgrunn av det Bibelen lærer oss om ekteskapet, er SDA klar over at det fins mange ekteskap der forholdet er langt fra idealet. Problemet med skilsmisse og gjengifte kan bare bli sett i det rette perspektiv dersom vi ser det fra himmelens synsvinkel og i lys av det som skjedde i Edens hage.

Sentralt i Guds hellige plan for verden var skapelsen av mennesker i Hans bilde for at de skulle være mangfoldige og oppfylle jorden og leve sammen i renhet, harmoni og lykke. Han skapte Eva fra et av Adams ribben og ga henne til Adam som hans hustru. Slik ble ekteskapet etablert; Gud var den som innstiftet det, han var den som forrettet den første vielsen. Etter at Herren hadde åpenbart for Adam at Eva virkelig var ben av hans ben og kjøtt av hans kjøtt, kunne Adam aldri nære noen som helst tvil om at de to virkelig var ett. Det kunne heller aldri oppstå noen tvil hos noen av dem om at det var Guds hensikt at deres hjem skulle vare evig.

SDA holder ubetinget fast på dette synet på ekteskapet og hjemmet, og tror at enhver reduksjon av et slikt opphøyet syn, medfører en svekkelse av det himmelske idealet. Troen på at ekteskapet er innstiftet av Gud har sin basis i Den hellige skrift. Derfor må all vår tankegang og alt vårt resonnement angående dette vanskelige tema om skilsmisse og gjengifte hele tiden harmoniseres så den er i samsvar med det hellige idealet som ble åpenbart i Edens hage.

SDA tror på gyldigheten av Guds lov, og tror også på Guds tilgivende nåde. Videre tror SDA at seier og frelse kan bli dem til del som har feilet i spørsmålet om skilsmisse og gjengifte, likeså vel som dem som har feilet når det gjelder alle andre av Guds hellige standarder.

Intet av det som kommer frem her, har til hensikt å redusere betydningen av Guds nåde, eller hans tilgivelse. I Herrens frykt presenterer SDA her de prinsipper og den praksis som bør gjelde i spørsmålet om ekteskap, skilsmisse og gjengifte.

Selv om den første vielse ble foretatt av Gud alene, anerkjenner vi at mennesker i dag lever under sivile styresett, og derfor har ekteskapet både en guddommelig, og en borgerlig side. Den guddommelige siden styres av Guds lover, den borgerlige siden av landets lover.

I samsvar med disse prinsipper, legges de følgende punkter frem som SDAs standpunkt:

1. Da Jesus sa: «Det som ... Gud har sammenføydd, skal mennesker ikke skille», ga han retningslinjer for SDA i denne nådens tidsalder, retningslinjer som må være overordnet alle borgerlige forordninger som måtte gå lenger enn hans utleggelse av den gudgitte lov som styrer ekteskapet. Her gir han sine etterfølgere en forordning som de skulle følge uavhengig av om borgerlige myndigheter og alminnelig skikk og bruk gir større frihet. «I Bergprekenen slår Jesus klart og entydig fast at ekteskapet ikke kan oppløses uten at det foreligger utroskap.» – *I naturens tempel*, s. 67. (Matt 5,32; 19,9.)

2. Utroskap mot ekteskapsløftet har vanligvis blitt ansett som ensbetydende med hor eller utukt. Det ordet som i Det nye testamente er brukt for utukt, omfatter imidlertid også andre seksuelle avvik. (1 Kor 6,9; 1 Tim 1,9. 10; Rom 1,24-27.) Derfor blir seksuelle avvik som bl. a. incest, seksuelt misbruk av barn og homoseksuell praksis også ansett for å være misbruk av de seksuelle drifter og et brudd med Guds hensikt med ekteskapet. Dermed blir disse også gyldig grunn for separasjon eller skilsmisse.

Selv om skriften tillater skilsmisse av de grunner som er nevnt ovenfor, og også hvis en kristen blir forlatt av en ikke-troende ektefelle (1 Kor 7,10-15), bør menigheten og de involverte parter gjøre iherdige anstrengelser for å få ektefellene til å bli forsonet. De må oppmuntres til å vise en Kristus-lik holdning preget av tilgivelse og villighet til å begynne på nytt. Menigheten oppmuntres sterkt til å opptre kjærlig og forsonende mot ekteparet for å støtte dem i sin forsoningsprosess.

3. Hvis det ikke kommer i stand forsoning, har den av ektefellene som har vært tro overfor den andre ektefellen som brøt sitt ekteskapsløfte, en bibelsk rett til å søke skilsmisse, og også til å gifte seg på nytt.

4. En ektefelle som har vært utro mot sitt ekteskapsløfte (Se pkt. 1 og 2 ovenfor), skal være gjenstand for disiplinære tiltak fra sin lokale menighet. (Se s. 44-48.) Hvis vedkommende viser oppriktig anger, kan han/hun bli satt under menighetsdisiplin i en nærmere fastsatt tidsperiode i stedet for å bli utelukket fra medlemskap i menigheten. En person som ikke viser noen tegn på ærlig og oppriktig anger, skal utelukkes fra medlemskap i menigheten. Hvis det foreligger omstendigheter som har brakt offentlig vanære over Guds sak, kan menigheten, for å bevare sin høye standard og beskytte sitt omdømme, utelukke vedkommende fra menigheten.

Uansett hvilken form for disiplinære forføyninger menigheten velger, må de gjennomføres på en måte som kan fremme det dobbelte formålet med disiplin i menigheten: å irettesette og å frelse. I Jesu evangelium er den frelsende siden av disiplinen alltid knyttet til en ekte forvandling av synderen slik at han/hun blir en ny skapning i Jesus Kristus.

5. En ektefelle som har brutt sitt ekteskapsløfte og som er skilt, har ikke moralsk rett til å gifte seg på nytt så lenge den av ektefellene som har vært tro mot sitt ekteskapsløfte fremdeles lever, er ugift og lever et moralsk liv. Den som likevel gifter seg, skal utelukkes fra medlemskap i menigheten. Den person som han/hun gifter seg med, skal også utelukkes dersom vedkommende er medlem av menigheten.



6. Noen ganger må det erkjennes at forholdet i et ekteskap er blitt så dårlig at det er bedre for et ektepar å skille lag. «Til de gifte har jeg dette påbudet, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann. Men hvis hun likevel skiller seg, skal hun leve ugift, eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin kone.» (1 Kor 7,10-11). I mange slike situasjoner kan spørsmålet om foreldreretten, om retten til eiendom, og også om personlig sikkerhet gjøre det nødvendig med en forandring av den ekteskapelige status. I slike tilfeller kan det være tillatt å søke det som i noen land er kjent som juridisk separasjon. I noen land kan en slik separasjon bare oppnås ved skilsmisse.

En separasjon eller skilsmisse som er en følge av faktorer som fysisk vold, eller der det ikke har vært «utroskap mot ekteskapsløftet» (Se pkt. 1 og 2 ovenfor), gir ikke noen av partene bibelsk rett til å gifte seg på nytt, hvis den andre ektefellen i mellomtiden ikke har giftet seg, drevet hor, eller utukt, eller er avgått ved døden. Hvis et medlem av menigheten som er skilt av slike grunner, likevel gifter seg på nytt, skal han/hun bli utelukket fra medlemskap i menigheten. Den han/hun gifter seg med, skal også utelukkes hvis vedkommende er medlem av menigheten (Se s. 44-45.)

7. En ektefelle som har brutt sitt ekteskapsløfte, er blitt skilt og utelukket fra medlemskap i menigheten og som har giftet seg på nytt, eller en person som er skilt av andre grunner enn de som er nevnt i pkt. 1 og 2 ovenfor og som har giftet seg på nytt, og som er blitt utelukket fra medlemskap i menigheten, skal ikke anses å ha rett til medlemskap i menigheten, bortsett fra i de tilfeller som nevnes i det følgende.

8. En ektepakt er ikke bare hellig, men også muligens mer kompleks f. eks. når barn er involvert. Derfor kan valgmulighetene være sterkt begrenset når det gjelder et ønske fra den angrende om gjenopptak i menigheten. Før et endelig vedtak blir fattet av en lokal menighet, må pastoren eller distriktslederen legge ønsket om gjenopptak fram for distriktsstyret som gir så sine råd og anbefalinger om hvilke skritt den eller de angrende må ta for å kunne bli gjenopptatt.

9. Gjenopptak i menigheten av de som er blitt utelukket av grunner nevnt i det foregående, skal normalt være på basis av gjendåp. (Se s. 35, 47-48.)

10. Når en person som har vært utelukket fra medlemskap i menigheten, igjen blir tatt opp som medlem slik pkt. 8 gir anledning til, bør man være meget omhyggelig med å bevare enhet og harmoni i menigheten ved at man ikke gir en slik person lederansvar, spesielt ikke i verv som krever ordinasjon, med mindre det skjer i nært samråd med distriktets administrasjon.

11. Ingen pastor har mandat til å forrette en vielse for en person som ifølge ovenstående regelverk ikke har bibelsk rett til å gifte seg på nytt.

### **Arbeid for familier i den lokale menighet**

Som et av Jesu redskaper til å frelse mennesker, har SDA en oppgave med å være til tjeneste for sine medlemmer i alle deres behov og for å ta vare på den enkelte slik at alle kan vokse og ha en fullt utviklet kristen erfaring. Dette gjelder spesielt i situasjoner der menighetens medlemmer står overfor avgjørelser som vil påvirke resten av deres liv, slik som ekteskap, eller smertelige erfaringer som skilsmisse. Når et par opplever at deres ekteskap er i fare for å gå i oppløsning, bør det gjøres alt som er mulig, både av ektefellene og deres familie, samt de av menighetens medlemmer som er satt til å hjelpe dem, for å forlike partene i samsvar med de hellige prinsippene for å gjenopprette skadde familieforhold (Hos 3,1-3; 1 Kor 7,10. 11; 13,4-7; Gal 6,1).

I den lokale menighet, eller andre av menighetens organisasjonsledd, fins det ressursmateriale som kan være til hjelp for menighetens medlemmer i å utvikle sterke kristne hjem. Blant disse ressursene fins 1) materiale som kan hjelpe forlovede par til å forberede seg til ekteskapet, 2) undervisningsmateriale til hjelp for ektepar og familier og 3) materiale som kan gi støtte til skilte og til personer som kommer fra oppløste familier.

Pastoral støtte er av største betydning med hensyn til opplæring og informasjon vedr. ekteskap og for å bringe legedom og oppmuntring i forbindelse med skilsmisse. I sistnevnte tilfeller har pastoren en dobbeltfunksjon, han skal både korrigere og støtte. Dette innbefatter å formidle relevant informasjon. En del informasjon kan være av sensitiv karakter og må håndteres med stor varsomhet. Den sensitive karakteren av en sak bør imidlertid ikke isolert sett, føre til at en unngår de disiplinære tiltak beskrevet i pkt. 1-11 i det foregående.

På samme måte som Gud tilgir, så kalles medlemmer til å tilgi og godta de som har feilet (Jes 54,5-8; Matt 6,14. 15; Ef 4,32). Bibelen maner oss til tålmodighet, medfølelse og et tilgivende sinnelag når vi som kristne skal ta oss av de som har feilet (Matt 18,10-20; Gal 6,1. 2). Mens personer er satt under disiplinære tiltak, enten ved menighetsdisiplin, eller ved at de er utelukket fra medlemskap i menigheten, må menigheten som et Herrens redskap, gjøre det den kan for å holde kontakt med disse på en måte som formidler omsorg og åndelig kraft.

## KAPITTEL 14

# Syvendedagsadventistenes grunnleggende tro og lære

Syvendedagsadventistene har Bibelen som sin eneste trosbekjennelse, og mener at Skriften framholder en del fundamentale læresetninger. Disse læresetningene, slik de er gjengitt i det følgende, uttrykker SDAs forståelse av Bibelens lære. Endringer av de følgende punktene kan skje ved en hovedforsamling i Generalkonferensen når Den hellige ånd leder menigheten til en mer fullstendig forståelse av bibelsk sannhet, eller man finner at Guds ords lære rent språklig kan uttrykkes på en bedre måte.

### *1. Den hellige skrift*

Den hellige skrift, Det gamle- og Det nye testamentet, er Guds skrevne ord, gitt ved guddommelig inspirasjon. De inspirerte forfatterne talte og skrev ledet av Den hellige ånd. I sitt Ord har Gud gitt oss den nødvendige kunnskapen for at vi kan bli frelst. Den hellige skrift er den øverste, autoritative og ufeilbarlige åpenbaringen av hans vilje. Den er karakterens rettesnor, normen som menneskets handlinger kan prøves mot, den definitive åpenbarer av trospunkter, og en pålitelig framstilling av Guds gjerninger i historien. (Sal 119,105; Ordsp 30,5-6; Jes 8,20; Joh 17,17; 1 Tess 2,13; 2 Tim 3,16-17; 2 Pet 1,20-21; Hebr 4,12).

### *2. Treenigheten*

Det er én Gud: Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, en enhet av tre personer i evig sameksistens. Gud er udødelig, allmektig og allvitende. Han står over alt og er allestedsnærværende. Gud er uendelig og står utenfor rekkevidden av menneskelig fatteevne. Likevel er han kjent, for han har åpenbart seg selv. Gud som er kjærlighet, er for evig verdig at hele skapningen tilber, opphøyer og tjener ham. (1 Mos 1:26; 5 Mos 6,4; Jes 6,8; Matt 28,19; Joh 3,16; 2 Kor 1,21.22; 13,13; Ef 4,4-6; 1 Pet 1,2).

### *3. Faderen*

Gud, den evige Far, er Skaperen, kilden til liv, han som opprettholder og hersker over alt det skapte. Han er rettferdig og hellig, barmhjertig og nådig, sen til vrede og alltid rik på kjærlighet og trofasthet. De egenskaper og den makt som kommer til syne hos Sønnen og Den hellige ånd, er også Faderens egenskaper og makt. (1 Mos 1,1; 5 Mos 4,35; Sal 110,1, 4; Åp 4,11; Joh 3,16; 14,9; 1 Kor 15,28; 1 Tim 1,17; 1 Joh 4,8; Joh 14,9).

### *4. Sønnen*

Gud, den evige Sønn, ble menneske i Jesus Kristus. Ved ham ble alle ting skapt. Han åpenbarte Guds karakter og ga alle mennesker frelsens gave. Ved ham skal verden dømmes. Som sann Gud fra evighet til evighet ble han også sant menneske, Jesus Kristus. Han ble unnfanget ved Den hellige ånd og født av jomfru Maria. Han levde som oss og ble fristet som et menneske, samtidig som han var et fullkomment eksempel på Guds rettferdighet og kjærlighet. Ved sine mirakler åpenbarte han Guds kraft. I seg selv var han et bevis for at han var den Messias Gud hadde lovt. Frivillig led og døde han på korset for våre synder og i vårt sted. Han ble oppreist fra de døde og fór opp til himmelen for å gjøre tjeneste i den himmelske helligdom på våre vegne. Han skal komme tilbake i herlighet, denne gangen for å utfri sitt folk for godt og gjenopprette alle ting. (Jes 53,4-6; Dan 9,25-27; Luk 1,35; Joh 1,1-3. 14;

5,22; 10,30; 14,1-3. 9. 13; Rom 6,23; 1 Kor 15,3-4; 2 Kor 3,18; 5,17-19; Fil 2,5-11; Kol 1,15-19; Hebr 2,9-18; 8,1-2).

### *5. Den hellige ånd*

Gud, den evige Ånd, var aktiv sammen med Faderen og Sønnen i skapelsen, inkarnasjonen og gjenløsningen. Han er like mye en person som Faderen og Sønnen. Han inspirerte de mennesker som skrev Den hellige skrift. Han fylte Kristi liv med kraft. Han kaller og overbeviser mennesker. De som tar imot ham, fornyer og forvandler han til Guds bilde. Han er sendt av Faderen og Sønnen for alltid å være hos Guds barn. Han gir menigheten de åndelige gaver, utrunder den med kraft til å vitne for Kristus, og leder den til hele sannheten slik vi finner den i Skriften. (1 Mos 1,1-2; 2 Sam 23,2; Sal 51,11; Jes 61,1; Luk 1,35; 4,18; Joh 14,16-18. 26; 15,26; 16,7-13; Apg 1,8; 5,3; 10,38; Rom 5,5; 1 Kor 12,7-11;; 2 Kor 3,18; 2 Pet 1,21).

### *6. Skapelsen*

Gud er skaperen av alle ting, og har åpenbart i Skriften den autentiske og historiske fortellingen om sin virksomhet som skaper. Han skapte universet, og i en ikke fjern fortid laget Herren «himmelen og jorden, havet og alt som er i dem» i en seks-dagers skapelse, og hvilte på den syvende dagen. Dermed innstiftet han sabbaten som et evig minne om det arbeidet han utførte og fullførte i løpet av seks bokstavelige dager, som sammen med sabbaten utgjorde den samme tidsenhet, som vi i dag kaller en uke. Den første mann og kvinne ble skapt i Guds bilde som kronen på skaperverket. De fikk herredømme over verden, og ansvaret for å ta vare på den. Da skaperverket var fullendt, var det «overmåte godt» og forkynte Guds herlighet. (1 Mos 1,1-2. 5. 11; 2 Mos 20,8-11; Sal 19,2-7; 33,6. 9; 104; Jes 45,12. 18; Apg 17,24; Kol 1,16; Hebr 1,2; 11,3; Åp 10,6; 14,7).

### *7. Menneskets natur*

Mann og kvinne ble skapt i Guds bilde med personlig særpreg, med evner og frihet til å tenke og handle. Selv om de ble skapt som frie vesener, er de en udelelig enhet av legeme, sjel og ånd som er avhengig av Gud for liv og ånde og alle ting. Da våre første foreldre var ulydige mot Gud, fornektet de sin avhengighet av ham og falt fra sin høye stilling. Guds bilde i dem ble skjemet, og de ble underlagt døden. Deres etterkommere har del i den falne natur og dens følger. De blir født med svakheter og med tilbøyelighet til det onde. Men i Kristus forsonte Gud verden med seg selv, og ved sin Ånd gjenoppretter han Skaperens bilde i angrende, dødelige mennesker. Vi er skapt til Guds ære, kalt til å elske ham og hverandre, og til å ha omsorg for verden omkring oss. (1 Mos 1,26-28; 2,7. 15; 3; Sal 8,5-9; 51,7. 12; 58,4; Jer 17,9; Apg 17,24-28; Rom 5,12-17; 2 Kor 5,19-20; Ef 2,3; 1 Tess 5,23; 1 Joh 3,4; 4,7-8. 11. 20).

### *8. Den store konflikt*

Hele menneskeheten er nå involvert i en stor konflikt mellom Kristus og Satan vedrørende Guds karakter, hans lov og hans herredømme over universet. Denne konflikten begynte i himmelen da et skapt vesen som var utrustet med frihet til å velge, i selvpophøyelse ble til Satan, Guds motstander, og fikk en del av englene til å gjøre opprør. Han førte opprørets ånd inn i denne verden da han fikk Adam og Eva til å synde. At mennesket syndet den gang, førte til at Guds bilde i menneskeheten ble forvrengt, at den verden Gud hadde skapt, kom i ulage og senere gikk til grunne i en global vannflom, som beskrevet i den historiske fortellingen i 1. Mosebok 1 - 11. Alt det skapte er vitne til at vår verden er blitt en skueplass for den universelle konflikten som til slutt vil vise at kjærlighetens Gud er rettferdig. For å hjelpe sitt folk i denne kampen, sender Kristus Den hellige ånd og lojale engler for å gi veiledning, beskyttelse og støtte på frelsens vei. (1 Mos 3; 6-8; Job 1,6-12; Jes 14,12-14; Esek 28,12-18; Rom 1,19-32; 3,4; 5,12-21; 8,19-22; 1 Kor 4,9; Hebr 1,14; 1 Pet 5,8; 2 Pet 3,6; Åp 12,4-9).

### *9. Kristi liv, død og oppstandelse*

Kristus viste fullkommen lydighet mot Guds vilje, og i hans lidelse, død og oppstandelse skaffet Gud til veie det eneste som kan sone for menneskets synd, slik at de som i tro tar imot denne soningen, kan få evig liv. Derved vil hele universet bedre forstå Skaperens uendelige og hellige kjærlighet. Denne fullkomne soningen bekrefter Guds lovs rettferdighet og hans nådige karakter, fordi den både fordømmer vår synd og gjør det mulig for oss å få tilgivelse. Kristi død i menneskets sted soner, forliker og forvandler. Kristi fysiske oppstandelse forkynner Guds seier over det ondes makt og garanterer den endelige seier over synd og død for dem som tar imot soningen. Oppstandelsen utroper Jesus Kristus som Herre. For ham skal hvert kne, i himmel og på jord, bøye seg. (1 Mos 3,15; Sal 22,2; Jes 53; Joh 3,16; 14,30; Rom 1,4; 3,25; 4,25; 8,3-4; 1 Kor 15,3-4. 20-22; 2 Kor 5,14-15. 19-21; Fil 2,6-11; Kol 2,15; 1 Pet 2,21-22; 1 Joh 2,2; 4,10).

### *10. Frelsens erfaring*

I Guds uendelige kjærlighet og nåde gjorde han Kristus, som ikke visste av synd, til synd for oss, slik at vi i ham skulle få Guds rettferdighet. Ledet av Den hellige ånd, innser vi vårt behov, innrømmer vår syndighet, angret våre overtredelser og viser tro på Jesus som frelser og Herre, stedfortreder og eksempel. Denne frelsende troen blir til ved Ordets guddommelige kraft og er en gave av Guds nåde. Gjennom Kristus blir vi rettferdiggjort og godtatt som Guds sønner og døtre og frigjort fra syndens herredømme. Ved Ånden blir vi født på nytt og helliggjort. Ånden fornyer vårt sinn, skriver Guds kjærlighets lov i vårt hjerte, og vi får kraft til å leve et hellig liv. Ved å bli i ham, får vi del i guddommelig natur og har forsikringen om frelse nå og frifinnelse i dommen. (1 Mos 3,15; Jes 31,31-34; Esek 33,11; 36,25-27; Hab 2,4; Mark 9,23-24; Joh 3,3-8. 16; 16,8; Rom 3,21-26; 5,6-10; 8,1-4. 14-17; 10,17; 12,2; 2 Kor 5,17-21; Gal 1,4; 3,13-14. 26; 4,4-7; Ef 2,4-10; Kol 1,13-14; Tit 3,3-7; Hebr 8,7-12; 1 Pet 1,23; 2,21-22; 2 Pet 1,3-4; Åp 13,8).

### *11. Vekst i Kristus*

Ved sin død på korset seiret Jesus over ondskapens krefter. Han som i sitt jordiske liv hadde myndighet over de onde ånder, har brutt deres makt og fastsatt deres endelige dom. Jesu seier gir oss seier over de onde maktene som fremdeles prøver å utøve kontroll over oss. Vi kan vandre med ham i fred, glede og trygg forvisning om hans kjærlighet. Nå bor Den hellige ånd i oss og gir oss kraft. Når vi til enhver tid er overgitt til Jesus som vår frelser og herre, er vi satt fri fra det vi tidligere har gjort. Vi lever ikke lenger i det mørke, den frykten for onde makter, og den uvitenheten og meningsløsheten som tidligere kjennetegnet våre liv. I denne nye friheten i Jesus er vi kalt til å vokse, slik at vår karakter formes etter hans bilde. Vi kan ha samfunn med ham gjennom daglig bønn, finne næring i hans ord, grunne over Ordet og den måten han har ledet oss på, synge til hans pris, samles i tilbedelse og ta del i menighetens oppdrag. Vi er også kalt til å følge Kristi eksempel ved å vise omsorg for menneskehetens fysiske, mentale, sosiale og åndelige behov. Når vi gir oss selv i kjærlig tjeneste for andre og vitner om hans frelse, vil hans stadige nærvær hos oss ved sin Ånd forvandle hvert øyeblikk, og hver oppgave til en åndelig erfaring. (1 Krøn 29,11; Sal 1,1-2; 23,4; 77,12-13; ; Matt 20,25-28; 25,31-46; Luk 10,17-20; Joh 20,21; Rom 8,38-39; 2 Kor 3,17-18; Gal 5,22-25; Ef 5,19-20; 6,12-18; Fil 3,7-14; Kol 1,13-14; 2,6. 14-15; 1 Tess 5,16-18. 23; Hebr 10,25; Jak 1,27; 2 Pet 2,9; 3,18; 1 Joh 4,4).

### *12. Menigheten*

Menigheten er fellesskapet av de troende som bekjenner Jesus Kristus som Herre og frelser. Som en videreføring av Guds folk i Det gamle testamentets tid, er vi kalt ut fra verden. Vi kommer sammen for å tilbe, for å oppleve fellesskap, for å bli undervist i Ordet, for å feire Herrens nattverd, for å tjene menneskeheten, og for å forkynne evangeliet over hele verden. Menigheten har sin myndighet

fra Kristus, Ordet som ble menneske slik det er åpenbart i Bibelen, det skrevne ord. Menigheten er Guds familie, adoptert av ham som sine barn, og dens medlemmer lever på grunnlaget som ble lagt i den nye pakt. Menigheten er Kristi legeme, et troens fellesskap der Kristus selv er hodet. Den er bruden som Kristus døde for, så han kunne hellige og rense den. Når han kommer tilbake som seierherre, vil han personlig ta imot en herliggjort menighet, de trofaste fra alle slektsledd, de som er frikjøpt med hans blod og som ikke har flekk eller rynke, men er hellig og uten feil. (1 Mos 12,1-3; 2 Mos 19,3-7; Matt 16,13-20; 18,18; 28,19-20; Apg 2,38-42; 7,38; 1 Kor 1,2; Ef 1,22-23; 2,19-22; 3,8-11; 5,23-27; Kol 1,17-18; 1 Pet 2,9).

### *13. Menigheten i endetiden og vårt oppdrag*

Den universelle menighet består av alle som oppriktig tror på Kristus, men i de siste dager vil det på grunn av et utbredt frafall bli kalt ut en «rest» som skal holde seg til Guds bud, og troen på Jesus. Denne «resten» forkynner at dommens time er kommet, at frelsen finnes i Kristus, og at hans gjenkomst er nær. Forkynnelsen er symbolisert ved de tre englene i Åpenbaringsbokens 14. kapitell. Den foregår samtidig med domshandlingen i himmelen, og fører til anger, omvendelse og reformasjon på jorden. Hver enkelt troende er kalt til personlig å være med i denne verdensomspennende vitnetjenesten. (Dan 7,9-14; Jes 1,9; 11,11; Jer 23,3; Mik 2,12; 2 Kor 5,10; 1 Pet 1,16-19; 4,17; 2 Pet 3,10-14; Jud 3,14; Åp 12,17; 14,6-12; 18,1-4).

### *14. Enhet i Kristi legeme*

Menigheten er ett legeme med mange lemmer som er kalt fra alle nasjoner og stammer, tungemål og folk. I Kristus er vi en ny skapning. Særpreg i rase, kultur, utdanning og nasjonalitet, eller ulikheter mellom høy og lav, rik og fattig, mann og kvinne må ikke få splitte oss. Vi er alle likeverdige i Kristus, som med én Ånd har knyttet oss sammen i ett fellesskap med ham og med hverandre. Vi skal tjene andre og selv bli tjent, uten å stille betingelser. Gjennom Skriftens åpenbaring av Jesus Kristus, deler vi den samme troen og det samme håpet. Vi går ut med et felles vitnesbyrd til alle mennesker. Denne enheten har sitt opphav i den samstemmige treenige Gud, som har tatt imot oss som sine barn. (Sal 133,1; Matt 28,19-20; Joh 17,20-23; Apg 17,26-27; Rom 12,4-5; 1 Kor 12,12-14; 2 Kor 5,16-17; Gal 3,27-29; Ef 2,13-16; 4,3-6. 11-16; Kol 3,10-15).

### *15. Dåpen*

I dåpen bekjenner vi vår tro på Jesu Kristi død og oppstandelse, og vitner om at vi er døde for synden og har til hensikt å leve et nytt liv. Vi erkjenner at Kristus er Herre og frelser. Vi blir hans folk og opptatt som medlemmer i hans menighet. Dåpen er et symbol på at vi er forent med Kristus, at vår synd er tilgitt, og at vi har mottatt Den hellige ånd. Den foregår ved nedsenkning i vann og er betinget av bekjennelse av tro på Jesus, og anger over synd. Dåpen skjer etter at vi er blitt undervist i Den hellige skrift og har akseptert det den lærer. (Matt 28,19-20; Apg 2,38;16,30-33; 22,16; Rom 6,1-6, Gal 3,27; Kol 2,12-13;).

### *16. Herrens nattverd*

I Herrens nattverd får vi del i symbolene på Jesu legeme og blod og uttrykker dermed troen på ham som vår Herre og frelser. Vi opplever et fellesskap der Kristus møter og styrker sitt folk. Når vi tar del, forkynner vi med glede Herrens død til han kommer igjen. Forberedelsen til nattverden innbefatter selvransakelse, anger og bekjennelse. Mesteren innstiftet fotvaskingen som et uttrykk for fornyet renselse, for å symbolisere villighet til å tjene hverandre i Kristus-lik ydmykhet, og for å forene våre hjerter i kjærlighet. Nattverden er åpen for alle troende kristne. (Matt 26,17-30, Joh 6,48-63; 13,1-17; 1 Kor 10,16-17; 11,23-30; Åp 3,20;).

### *17. Åndens gaver og tjenester*

I enhver tidsalder gir Gud åndelige gaver til medlemmene av sin menighet. Disse gavene skal de enkelte medlemmer bruke i kjærlighetens tjeneste til det beste for menigheten og menneskeheten. De deles ut av Den hellige ånd, som gir hvert enkelt medlem etter som han vil. Disse gavene gir de nødvendige egenskaper og tjenester som menigheten behøver for å oppfylle sin gudgitte oppgave. Skriften forteller at gavene innbefatter tjenester som tro, helbredelse, profeti, forkynnelse, undervisning, administrasjon, forlik, barmhjertighet, og selvoppofrende tjeneste og nestekjærlighet til hjelp og oppmuntring for mennesker. Noen medlemmer er kalt av Gud og utrustet av Ånden til anerkjente funksjoner i menigheten, som pastorer, evangelister og lærere som trenges spesielt for å utruste medlemmene til tjeneste, for å føre menigheten fram til åndelig modenhet, og for å fremme enhet i troen og kunnskapen om Gud. Når medlemmene som trofaste forvaltere for Guds mangfoldige nåde, bruker disse åndelige gaver, blir menigheten beskyttet mot den ødeleggende virkningen av falsk lære. Den vil oppleve en vekst som er fra Gud, og bli oppbygd i tro og kjærlighet. (Apg 6,1-7; 1; Rom 12,4-8; 1 Kor 12,7-11. 27-28; Ef 4,8. 11-16; 1 Tim 3,1-13; 1 Pet 4,10-11).

### *18. Den profetiske gave*

Skriften vitner om at en av Den hellige ånds gaver er den profetiske gave. Denne gaven er et kjennetegn på den siste menigheten, og vi tror den viste seg i Ellen G. Whites virksomhet. Det hun skrev, vitner med profetisk autoritet og trøster, veileder, underviser og irettesetter menigheten. Hennes skrifter gjør det klart at Bibelen er standarden som alle læresetninger og all erfaring må prøves mot. (4 Mos 12,6; 2 Krøn 20,20; Amos 3,7; Joel 3,1-2; Apg 2,14-21; 2 Tim 3,16-17; Hebr 1,1-3; Åp 12,17; 19,10; 22:8-9).

### *19. Guds lov*

De store prinsippene i Guds lov er uttrykt i de ti bud og kom til syne i Kristi liv. De uttrykker Guds kjærlighet og vilje og forteller hvordan vi skal leve og behandle hverandre. De gjelder for alle mennesker til alle tider. Budene danner grunnlaget for Guds pakt med sitt folk og er hans målestokk i dommen. Gjennom Den hellige ånds påvirkning påpeker budene synd og får oss til å føle behovet for en frelser. Vi får frelsen helt og fullt ved nåde og ikke på grunn av gjerninger, og dens frukt viser seg i lydighet mot budene. Denne lydigheten utvikler kristen karakter og gir en følelse av velvære. Den er tegn på vår kjærlighet til Herren og vår omsorg for våre medmennesker. Troens lydighet er et uttrykk for Kristi kraft til å forandre vårt liv, og slik styrker den det kristne vitnesbyrd. (2 Mos 20,1-17; 5 Mos 28,1-14; Sal 19,6-13; 40,8-9; Matt 5,17-20; 22,36-40; Joh 14,15; 15,7-10; Rom 8,3-4; Ef 2,8-10; Hebr 8,8-10; 1 Joh 2,3; 5,3; Åp 12,17; 14,12).

### *20. Sabbaten*

Etter skapelsens seks dager hvilte den nådige skaper på den sjuende dagen og innstiftet sabbaten som en gave til alle mennesker og som et minne om skapelsen. Det fjerde budet i Guds uforanderlige lov krever at vi helligholder den sjuende dags sabbat som en dag til hvile, tilbedelse og tjeneste i harmoni med den undervisning og det eksempel Jesus ga, han som er Herre over sabbaten. Sabbaten er en dag da vi kan glede oss over fellesskapet med Gud og hverandre. Den er et symbol på vår gjeløsnings i Kristus, et tegn på vår helliggjørelse, et uttrykk for vår troskap og en forsmak på en evig framtid i Guds rike. Sabbaten er Guds varige tegn på hans evige pakt mellom ham og hans folk. Ved å overholde denne hellige tiden med glede fra kveld til kveld, fra solnedgang til solnedgang, feirer vi Guds gjerning i skapelsen og gjeløsningen. (1 Mos 2,1-3; 2 Mos 20,8-11; 31,13-17; 3 Mos 23,32; 5 Mos 5,12-15; Jes 56,5-6; 58,13-14; Esek 20,12. 20; Matt 12,1-12; Mark 1,32; Luk 4,16; Hebr 4,1-11;).

### *21. Kristen forvaltning*

Vi er Guds forvaltere. Han har betrodd oss tid og muligheter, evner og eiendeler, og jordens grøde og ressurser. Vi er ansvarlige overfor ham for at alt dette blir brukt på en riktig måte. Vi erkjenner Guds eiendomsrett ved at vi trofast tjener ham og våre medmennesker og ved å gi tilbake tiende og gi gaver til evangeliets forkynnelse og menighetens underhold og vekst. Å være forvalter er en forrett Gud har gitt, så vi kan bli styrket i kjærlighet og seire over selviskhet og begjær. Forvaltere gleder seg over de velsignelser andre får på grunn av deres troskap. (1 Mos 1,26-28; 2,15; 1 Krøn 29,14; Hag 1,3-11; Mal 3,8-12; Matt 23,23; Rom 15,26-27; 1 Kor 9,9-14; 2 Kor 8,1-15; 9,7).

### *22. Kristen livsførsel*

Vi er kalt til å være et gudfryktig folk som tenker, føler og handler i harmoni med bibelske prinsipper i alle aspekter av vårt personlige og sosiale liv. For at Ånden skal kunne gjenskape Herrens karakter i oss, må vi bare ta del i det som fører til Kristuslik renhet, helse og glede i våre liv. Det betyr at all vår fornøyelse og underholdning må svare til den høyeste standard for kristen smak og skjønnhet. Selv om vi erkjenner at det er kulturelle forskjeller, må vi kle oss enkelt, sømmelig og smakfullt, som det passer seg for dem som forstår at den sanne skjønnhet ikke består av ytre stas, men av det uforgjengelige indre menneske med sitt milde og rolige sinn. Det betyr også at vi må ta vare på kroppen vår på en forstandig måte, for den er et tempel for Den hellige ånd. Sammen med tilstrekkelig bevegelse og hvile, må vi velge den sunnest mulige kost, og holde oss borte fra å spise det Bibelen klassifiserer som uren mat. Fordi alkoholholdige drikker, tobakk, narkotiske stoffer og en uansvarlig bruk av medikamenter skader kroppen, må vi også holde oss borte fra dette. I stedet bør vi ta del i det som leder både vårt sinn og vår kropp til lydighet mot Kristus, som ønsker at vi skal bevare helsen og glede oss over alt godt i livet. (1 Mos 7,2; 2 Mos 20,15; 3 Mos 11,1-47; Sal 106,3; Rom 12,1-2; 1 Kor 6,19-20; 10,31; 2 Kor 6,14-7,1; 10,5; Ef 5,1-21; Fil 2,4; 4,8; 1 Tim 2,9-10; Tit 2,11-12; 1 Pet 3,1-4; 1 Joh 2,6; 3 Joh 2).

### *23. Ekteskapet og familien*

Ekteskapet ble innstiftet av Gud i Eden og bekreftet av Jesus som en livslang forening mellom en mann og en kvinne i et fellesskap preget av kjærlighet. For den kristne er ekteskapsløftet gitt både til Gud og ektefellen. Ekteskap bør kun inngås mellom en mann og en kvinne som har en felles tro. Dette fellesskapet er bygd på gjensidig kjærlighet, ærbødighet, respekt og ansvarlighet. Det skal gjenspeile kjærligheten, helligheten, samholdet og det ubrytelige fellesskapet mellom Kristus og hans menighet. Jesus lærte at den som skiller seg fra sin ektefelle av noen annen grunn enn utroskap, og gifter seg med en annen, driver hor. Selv om forholdene i enkelte familier ikke svarer til idealet, kan en mann og en kvinne som fullt ut knytter seg til hverandre i Kristus i ekteskapet, oppnå et fellesskap preget av kjærlighet ved Åndens ledelse og menighetens støtte. Gud velsigner familien, og det er hans hensikt at dens medlemmer skal hjelpe hverandre fram mot full modenhet. At samholdet i familien blir bedre, er ett av kjennetegnene på det evangelium som forkynnes i de siste dager. Foreldre skal oppdra sine barn til å elske og lyde Herren. Ved ord og eksempel skal de lære dem at Kristus er en kjærlig, medfølende og omsorgsfull veileder som ønsker at de skal bli lemmer på hans legeme, som er Guds familie, en familie som innbefatter både gifte og ugifte personer. (1 Mos 2,18-25; 2 Mos 20,12; 5 Mos 6,5-9; Ordsp 22,6; Mal 4,5-6; Matt 5,31-32; 19,3-9; Mark 10,11-12; Joh 2,1-11; 1 Kor 7,7. 10-11; 2 Kor 6,14; Ef 5,21-33; 6,1-4;).

### *24. Kristi tjeneste i den himmelske helligdom*

Det er en helligdom I himmelen, det sanne tabernakel som Herren har reist, og ikke et menneske. Der gjør Kristus tjeneste for vår skyld slik at de troende får del i frelsens mulighet som ble gjort tilgjengelig en gang for alle ved forsoningen på korset. Ved sin himmelfart ble han innsatt som



vår store øversteprest og begynte sin tjeneste som mellommann, en tjeneste som øverstepresten utførte som en forbilledlig handling i det hellige i den jordiske helligdommen. I 1844, ved slutten av den profetiske perioden på 2300 kvelder og morgener, begynte Jesus den andre og siste fasen av sin soningstjeneste, som også var en tjeneste som øverstepresten utførte som en forbilledlig handling i det aller helligste i den jordiske helligdommen. Den innebærer en undersøkende dom som en del av den endelige utryddelsen av all synd, slik det ble symbolsk framstilt ved rensingen av den gamle hebraiske helligdommen på den store soningsdagen. I den forbilledlige tjenesten ble helligdommen rensset med blod fra offerdyrene, mens de himmelske ting blir rensset av Jesu blod, som det fullkomne offer. Den undersøkende dom vil åpenbare for himmelske vesener hvem som døde i troen på Kristus, og hvem som derfor er verdige til å få del i den første oppstandelsen. Den vil også vise hvem av de levende som er i Kristus, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus, og derfor i ham er klar til å bli tatt med til hans evige rike. Denne domshandlingen stadfester at Gud er i sin fulle rett når han frelser dem som tror på Jesus. Den forteller at de som har bevart sin troskap mot Gud, skal motta riket. Avslutningen av denne tjenesten vil markere slutten på vår nådetid før Kristi annet komme. (3 Mos 16; 4 Mos 14,34; Esek 4,6; Dan 7,9-27; 8,13-14; 9,24-27; Hebr 1,3; 2,16-17; 4,14-16; 8,1-5; 9,11-28; 10,19-22; Åp 8,3-5; 11,19; 14,6-7. 12; 20,12; 22,11-12).

#### *25. Kristi annet komme*

Kristi annet komme er menighetens salige håp og evangeliets store høydepunkt. Frelserens gjenkomst blir virkelig, personlig, synbar og verdensomspennende. Når han kommer tilbake, blir de rettferdige døde vekket opp. Sammen med de rettferdige som lever, blir de herliggjort og ført til himmelen, mens de urettferdige vil dø. Det faktum at nesten alle profetier som dekker historien fram til de siste tider, på det nærmeste er fullstendig oppfylt, sammen med de rådende forholdene i verden, tyder på at Kristi gjenkomst er nær. Tidspunktet for denne begivenheten er ikke åpenbart, og vi er derfor blitt oppfordret til alltid å være beredt. (Matt 24; Mark 13; Luk 21; Joh 14,1-3; Apg 1,9-11; 1 Kor 15,51-54; 1 Tess 4,13-18; 5,1-6; 2 Tess 1,7-10; 2,8; 2 Tim 3,1-5; Tit 2,13; Hebr 9,28; Åp 1,7; 14,14-20; 19,11-21).

#### *26. Døden og oppstandelsen*

Syndens lønn er døden, men Gud som alene er udødelig, vil gi evig liv til de frikjøpte. Inntil den dagen er døden en ubevisst tilstand for alle mennesker. Når Kristus, vårt liv, åpenbarer seg, vil de rettferdige som er blitt levende, og de rettferdige som lever, bli herliggjort og rykket opp for å møte Herren. Den andre oppstandelsen, da de urettferdige står opp, finner sted tusen år senere. (Job 19,25-27; Sal 146,3-4; Fork 9,5. 6. 10; Dan 12,2. 13; Jes 25,8; Joh 5,28-29; 11,11-14; Rom 6,23; 1 Kor 15,51-54; Kol 3,4; 1 Tess 4,13-17; 1 Tim 6,15-16; Åp 20,1-10).

#### *27. De tusen år og slutten på synd*

De tusen år er perioden mellom den første og den andre oppstandelsen, da Kristus hersker i himmelen sammen med sine frelste. I denne tidsperioden blir de onde døde dømt. Jorden vil være fullstendig forlatt, uten noe levende menneske, men bebodd av Satan og hans engler. Ved avslutningen av de tusen år kommer Kristus sammen med de frelste og den hellige by ned fra himmelen til jorden. De urettferdige døde blir vekket til live igjen, og sammen med Satan og hans engler omringer de byen. Men ild fra Gud vil fortære dem og rensse jorden. Da vil universet for alltid være frigjort fra synd og syndere. (Jer 4,23-26; Esek 28,18-19; Mal 4,1; 1 Kor 6,2-3; Åp 20; 21,1-5;).

#### *28. Den nye jord*

På den nye jord, hvor rettferdighet bor, vil Gud skape et evig hjem for de frelste, og i fullkomne omgivelser skal de oppleve evig liv, kjærlighet, lykke og utvikling sammen med ham. Gud skal selv bo

sammen med sitt folk. Lidelse og død er borte. Den store konflikten er slutt, og synd finnes ikke lenger. Alt, fra det levende til det livløse, erklærer at Gud er kjærlighet, og han skal herske i all evighet. Amen. (Jes 35; 65,17-25; Matt 5,5; 2 Pet 3,13; Åp 11,15; 21,1-7; 22,1-5).

# SLUTTNOTER

*Disse sluttnotene inneholder forklarende materiale om hvordan en lokal menighet kan gå frem i spesielle saker. En lokal menighet kan velge alternative måter å behandle slike saker på. Slike alternative løsninger må være i samsvar med SDAs allment aksepterte organisasjonsprinsipper.*

## Kapittel 8 - Sluttnoter

1. **Vielser** – (Se s. 53.) I noen land og stater må en pastor være offentlig registrert for å kunne foreta en ekteskapsvigsel. I mange land kan pastoren utføre vielsesseremonien i kirken, men selve vielsesattesten må underskrives av en offentlig embetsperson, som vanligvis sitter i salen og lytter til den juridisk aksepterte form for vielsesseremonien. I enkelte land er det ikke tillatt for en pastor å vie i det hele tatt, fordi det er sett på som et offentlig ansvar og akseptert bare som en sivilrettslig kontrakt. I slike tilfeller vil våre medlemmer etter vielsen vanligvis samles i hjemmet, eller i kirken, der pastoren holder en spesiell gudstjeneste og ber om Herrens velsignelse over ekteparet. (Se s. 106-112.)

2. **Opplæring av menighetsforstandere** – (Se s. 54.) Selv om det er pastoren som har det primære ansvar for å lære opp forstandere, oppfordres distrikter til fra tid til annen å arrangere opplæringskurs. For at det kan bli et nært samarbeid mellom pastor og forstandere, anbefales det at pastorene også er tilstede ved disse møtene. Ledere for grupper som gjør tjeneste i stedet for forstandere, bør også inviteres til disse samlingene.

3. **Opplæring og utrustning av mannlige og kvinnelige menighetstjenere** - (se s. 54 – 57.) Selv om pastoren har hovedansvaret for opplæringen av mannlige og kvinnelige menighetstjenere, er distriktets predikantavdeling oppfordret til å planlegge periodiske møter for opplæring av mannlige og kvinnelige menighetstjenere.

4. **Vedlikehold av menighetens eiendommer** – (Se s. 56, 57.) Menighetstjenere har ansvaret for vedlikehold og renhold av kirkebygningen og se til at området omkring er holdt rent og pent. Deres plikter omfatter også å påse at vaktmesteroppgavene blir utført. I større menigheter er det ofte nødvendig å tilsette en vaktmester. Menighetstjenere anbefaler en kvalifisert person for menighetsstyret. Styret kan vedta ved avstemning å ansette vedkommende, eller styret kan gi menighetstjenere fullmakt til å ansette en vaktmester. Menighetsstyret bør godkjenne utgiftene til alle større reparasjoner. Alle regninger for reparasjoner, vann, lys, varme osv. betales av menighetens kasserer.

5. **Sekretæren fører protokoll** – (Se s. 57 - 58.) Referatene fra menighetsstyret bør føres inn i menighetens egen styreprotokoll, eller i annet passende system som menigheten har valgt. Her må det føres dato og tid for møtet, antall tilstedeværende og alle vedtak som ble fattet. Sekretæren bør også føre en fortegnelse over alle komitéer som blir utpekt. Komitéens leder får utlevert en liste over medlemmene i komitéen og en fortegnelse over komitéens mandat og arbeidsoppgaver. Protokoller kan fås fra adventistenes bokutsalg eller i noen land, fra forlaget.

Menighetsprotokollen har registre for innføring av menighetens medlemmer, med kolonner for når og hvordan de ble opptatt, eller gikk ut. Disse opptegetninger må gjøres kronologisk, med nøyaktig gjengivelse av alle nødvendige data. Menighetsprotokollen må oppdateres kontinuerlig slik at menighetens medlemstall alltid er offisielt korrekt.

6. **Korrespondanse med medlemmer** – (Se s. 59.) Sekretæren bør holde hyppig kontakt med fraværende medlemmer og sende dem nyheter om menighetens utvikling og oppmuntre dem til å fortelle om sine kristelige aktiviteter hvert kvartal.

7. **Betaling for litteratur til eget bruk** – (Se s. 59.) Der det ikke finnes et lokalt adventist-boksenter, kan menighetens medlemmer fylle ut en bestillingsseddel for litteratur, bøker, traktater, blad og abonnement for blad, legge det sammen med betalingen i en konvolutt som de gir til menighetens misjonssekretær. Kassereren sender så bestilling og betaling for all slik litteratur til adventist-boksenter eller til forlaget, avhengig av hvilket system distriktet har valgt. Ved utgangen av hvert kvartal rapporterer misjonssekretæren til menigheten om saldo på menighetens konto ved adventist-boksenter og/eller forlaget og gir en kopi til menighetens kasserer. (Se s. 70.)

8. **Beskyttelse av barn** – (Se s. 62.) Menigheten bør være et trygt sted å ta våre barn med til. Alle som skal være i kontakt med mindreårige barn, må møte alle SDAs og det offentliges standard og krav. For å skape trygghet for våre barn, blir det anbefalt at menigheten vedtar de offisielle retningslinjer som sikrer trygghet og beskyttelse for barn. Slike retningslinjer bør inneholde følgende punkter:

- a. To voksne - Ha alltid to voksne til stede i barnas klasserom og ved deres aktiviteter.
- b. Åpne dører – Unngå at to personer er alene sammen, oppfordre til at det i alle situasjoner er en åpen dør. Der det ikke er mulig å ha en åpen dør, bør det plasseres en ekstra voksen person ved døren.
- c. Frivillige bør godkjennes – Alle frivillige medarbeidere fyller ut et ark med informasjon om seg selv. Sjekk alle deres anbefalinger, og hvis loven krever det, må de levere politiattest.
- d. Seks måneders-regelen – Krev en ventetid på seks måneder for nydøpte, eller personer som er tilflyttere og har uttrykt vilje til å arbeide med barn.
- e. Opplæring – Legg til rette for regelmessig opplæring for lærere og frivillige, slik at de lærer å forstå og beskytte barn, og hvordan de kan gi næring til barnas tro. Lederne i den lokale menighet bør rådføre seg med distriktet for å bringe på det rene hvilke prosedyrer og regler som gjelder, innbefattet lovmessige krav for personer som arbeider med barn.

Ytterligere ressurser kan skaffes fra *Adventist Risk Management* - [www.adventistrisk.org](http://www.adventistrisk.org).

9. **Ressurser for barnarbeidet** – (Se s. 62.) *The Children's Ministries Handbook: A Step-by-Step Guide for Children's Leaders Around the World (2005); The Children's Ministries Coordinator: A Step-by-Step Guide for Organizing Children's Ministries in the Local Church (2005); og Pastor's and Elder's Handbook for Children's Ministries (2005)*. Silver Spring, Md.: Children's Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. For flere opplysninger, kontakt avdelingsleder for barnarbeidet i ditt lokale distrikt og [www.gcchildmin.org](http://www.gcchildmin.org).

10. **Ressurser for arbeidet i hjem- og familieavdelingen** – (Se s. 64-65.) *Caring for Families Today: A Guide for Family Ministries, (2009)*. Silver Spring Md: Family Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. For flere opplysninger, kontakt den lokale avdelingsleder for hjem- og familieavdelingen i distriktet og [www.adventistfamilyministries.org](http://www.adventistfamilyministries.org).

11. **Ressurser for helseavdelingen** – (Se s. 65-66.) *CELEBRATIONS* (Skisse med utkast til 12-programmer med de viktigste temaer for helseprogrammer. Manuskripter og Power Point presentasjoner), *CHARTERS* (en serie med foredrag med PowerPoint beregnet på lek-forsamlinger), *Foundations for Health Ministry* (84 foredrag om grunnleggende helseprinsipper, beregnet til bruk for

ledere i helseavdelingen), *Breathe Free* (røykeavvenningskurs), Youth Alive (et program for å bygge opp ungdoms karakterstyrke), *Vegetarian Cuisine Instructor's Course* (en omfattende lærebok i å holde kokekurs), *Birthing Companions* (håndbok for å støtte unge gravide kvinner), *Regeneration* (et 12-trinns program for avvenning fra rusavhengighet), og *My Vegetarian Food Pyramid* (plakater i stor eller liten størrelse).

12. **Ressurser til bruk i avdelingen for offentlige anliggender og religiøs frihet** – (Se s. 67.) For ytterligere informasjon kontakt lederen religionsfrihetsavdelingen i distriktet, eller gå inn på [www.parl.org](http://www.parl.org) and [www.irla.org](http://www.irla.org).

13. **Ressurser til litteraturavdelingen** – (Se s. 67-68.) *Literature Ministry Training Manual* (bind 1-3 med PowerPoint presentasjoner); *The Publishing Ministry and the Church* (hefte); *Student Literature Evangelism Manual*; *Miracles of Grace* (en bok med 365 vitnesbyrd fra litteratur-evangelister fra forskjellige deler av verden); *The Literature Evangelist* (et kvartals-blad fra Generalkonferensens litteraturavdeling). For mer informasjon, kontakt din lokale litteraturleder i distriktet eller unionen. Se også [publishing.gc.adventist.org](http://publishing.gc.adventist.org).

14. **Ressurser til bruk i sabbatsskolen og menighetsmisjonen** – (Se s. 68-71.) Bibelstudiehefter for de forskjellige aldersgrupper (*CQ, Cornerstone Connections, Real-Time Faith, PowerPoints, Primary, Kindergarten, and Beginner*); *In Step with Jesus* (en bibelstudie-guide over fire kvartaler beregnet på nye medlemmer); *Sabbath School Handbook*; *Personal Ministries Handbook*; *Keys for Sabbath School and Personal Ministries Leaders* (en serie med brosjyrer); *Reaching and Winning* (en serie med hefter for personlig kontakt med mennesker fra ulike trosretninger og andre målgrupper); *Keys to Adventist Community Services* (en brosjyre/håndbok); *The Sharing* (avdelingsnyhetsbrev) og *Community Services and Urban Ministry Certification Program* ([www.sabbathschoolpersonalministries.org/acs\\_iicm](http://www.sabbathschoolpersonalministries.org/acs_iicm)). For ytterligere informasjon kontakt lederen for sabbatsskoleavdelingen i distriktet. Andre ressurser finnes på [www.sabbathschoolpersonalministries.org](http://www.sabbathschoolpersonalministries.org), [GraceLink.net](http://GraceLink.net), [JuniorPowerPoints.org](http://JuniorPowerPoints.org), [RealTimeFaith.net](http://RealTimeFaith.net), [CornerstoneConnections.net](http://CornerstoneConnections.net), [CQBibleStudy.org](http://CQBibleStudy.org), [SabbathSchoolU.org](http://SabbathSchoolU.org), [InStepWithJesus.org](http://InStepWithJesus.org), eller en kan laste ned Sabbath School app'en på en mobil enhet.

15. **Velferdsarbeid** - (se s. 71) Noen steder fortsetter man å ha et aktivt Dorkaslag og Mannsavdeling, eller en har alternative navn for det sosiale arbeidet som drives fra de lokale menighetene, navn som er offisielt godkjent i regionale administrative enheter i menigheten. I slike tilfeller bør menigheten velge en velferdskoordinator (ikke en lede) for å koordinere alle velferdstjenester som utføres av menighetens ulike avdelinger, samt av de mannlige og kvinnelige menighetstjenerne da disse har sine egne ledere.

Lederne av Dorkaslag, Mannsavdeling og andre offisielt godkjente lokale velferdsorganisasjoner, samt den lokale velferdskoordinatoren, deltar alle som medlemmer av misjonsrådet slik dette er beskrevet i *Menighetshåndboken*.

Når velferdsarbeidet er nylig organisert i et område, anbefales det å følge velferdsarbeidsmodellen som involverer alle menighetens medlemmer i et bredt spekter av sosiale tjenester med utgangspunkt i identifiserte behov. For mer informasjon gå til [www.sabbathschoolpersonalministries.org](http://www.sabbathschoolpersonalministries.org) og klikk på fanen Adventist Community Services.

16. **Ressurser til bruk i forvaltningsarbeidet** (Se s. 71-72.) *Steps to Discipleship (2009)*. Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. Forvaltningssekretæren i distriktet, unionen eller divisjonen kan kontaktes for informasjon om hjelpemidler. Se også [www.adventiststewardship.com](http://www.adventiststewardship.com).

17. **Ressurser for SDA kvinneforum** – (Se s. 72.) Lederskap sertifisering, nivå 1-4; ressursmateriale for bønnedag, kvinnedagen og merkedagen for forebygging av misbruk; *Pastor's and Elder's Handbook for Women's Ministries*. For ytterligere informasjon, ta kontakt med lederen for kvinnearbeidet i distriktet. Se også [www.adventistwomensministries.org](http://www.adventistwomensministries.org)

18. **Organisasjonsplan for adventistungdomsarbeidet** – (Se s. 74.) Detaljert informasjon om organisasjonsplan for adventistungdomsarbeidet er tilgjengelig hos distriktets ungdomsleder. Alle menigheter bør granske sin egen ungdoms- og familieprofil, sine ressurser, personell, lokaliteter og skoletilknytning, slik at de kan legge til rette for best mulig ungdomsarbeid i menigheten.

Ulike betegnelser som «klubb», «lag», «fellesskap» eller «aktiviteter» kan velges, men navnet «Adventistungdom» bør alltid brukes slik at organisasjonen er klart definert.

19. **Ressurser for ungdomsarbeidet** – (Se s. 76.) Lokale menighetsledere bør først kontakte deres respektive distrikt/misjon/union/divisjon for ressurser. I tillegg kan også hjemmesiden til Generalkonferensens ungdomsavdeling gi støtte for alle nivåer i ungdomsarbeidet: [gcyouthministries.org](http://gcyouthministries.org).

## Kapittel 9 - Sluttnoter

1. **Eksempel på liste over embetsvalgte** – (Se s. 77-78.) Valgnemnda velger medlemmer til å tjenestegjøre på forskjellige områder. En liten menighet kan ha en kort liste, mens en større menighet har en lengre liste med embetspersoner. Her er et eksempel på en liste som man kan vurdere:

Forstander(e)

Mannlige menighetstjener(e)

Kvinnelig(e) menighetstjener(e)

Sekretær

Kasserer og assisterende kasserer(e)

Interessekoordinator

Menighetsstyret

Menighetsskolestyret

Adventistungdomsarbeidets leder og assistenter

Adventistungdomsarbeidets rådgiver

Adventistungdomsarbeidets sekretær-kasserer og assistent

Adventistungdomsarbeidets musikkleder

Adventistungdomsarbeidets pianist/organist

Barnearbeidets koordinator

Bibelskolekoordinatoren

Bønnearbeidets leder

Familieavdelingens leder

Feriesommerskolens leder

Forvaltningsleder

Handicapparbeidets koordinator

Helseavdelingens leder

Informasjonssekretær eller informasjonskomité

Kvinneforums leder

Leder/koordinator for arbeidet på ikke-SDA-skoler/ universiteter  
 Leder for unge-voksne  
 Litteraturarbeidets leder  
 Menighetsmisjonsleder  
 Menighetsmisjonssekretær  
 Menighetens organist eller pianist  
 Menighetens sang og musikkleder eller musikkoordinator  
 Religionsfrihetsarbeidets leder  
 Sabbatsskolens investeringsleder  
 Sabbatsskolens leder og assistenter  
 Sabbatsskolens sekretær og assistenter  
 Sabbatsskolens underavdelingsledere, inkludert ledere for de voksne avdelingene og  
 utesabbatsskolen  
 Skolesekretær  
 Småspeiderleder  
 Speiderlagets leder og nestleder  
 Ungdomslagsleder  
 Velferdslagsleder/Dorkasleder  
 Velferdslags/Dorkas sekretær-kasserer  
 Ytterligere nødvendig personell

Hjem- og skolelagets leder og sekretær/kasserer: Hvis menighetsskolen drives av gare en menighet, foreslår valgmennda personer til disse oppgavene til skolestyret, som så foretar valget. Hvis skolen drives av mer enn en menighet, er skolestyret ansvarlig for hele prosessen. (Se s. 63.)

## Kapittel 10 - Sluttnoter

1. **Sabbatsskolen** (Se s. 85.) Vanligvis har sabbatsskolen en time og ti minutter til rådighet. Dette er imidlertid ikke til hinder for at et distrikt kan velge å gi sabbatsskolen lengre eller kortere tid. Det som er det viktige er at det er tilstrekkelig med tid til regelmessig å fremheve verdensmenighetens misjonsaktiviteter og andre ansvarsområder sammen med misjonsgavene, i tillegg til minst tretti minutter til bibelstudiet.

2. **Gudstjenesteprogram** – (Se s. 84-85.) Programmet for gudstjenesten kan variere fra land til land og fra kultur til kultur. Her gis to forslag til program for gudstjenesten:

### *Langt program*

Preludium  
 Kunngjøringer  
 Gudstjenestedeltakere kommer inn  
 Lovprisning  
 Inngangsbønn  
 Skriftlesning  
 Lovsang  
 Bønn  
 Fellessang eller framført musikk  
 Kollekten tas opp  
 Fellessang  
 Preken

Avslutningssang  
Velsignelsen  
Forsamlingen står eller sitter et øyeblikk i stille bønn  
Postludium

*Et kortere program*

Kunngjøringer  
Åpningssang  
Bønn  
Kollekten tas opp  
Fellessang eller fremført musikk  
Preken  
Avslutningssang  
Velsignelsen  
Forsamlingen står eller sitter i stille bønn

3. **Gudstjenestens form** – (Se s. 85.) Når de som leder ut i gudstjenesten, kommer inn på plattformen og kneler i bønn, bør forsamlingen i stillhet be om Guds nærvær og velsignelse. En andaktsfull stillhet forbereder gudstjenestedeltakerne for det etterfølgende.

Gudstjenesten har to hoveddeler:

a. Forsamlingens svar med lovprisning og tilbedelse, og det kommer til uttrykk i sang, bønn og gaver.

b. Budskapet fra Guds Ord.

Den som leder forsamlingen inn for Guds ansikt i bønn, må gjøre dette med en følelse av ærefrykt og en bevissthet om hvor mye dette betyr. Det er vanlig at den som ber, kneler med ansiktet mot forsamlingen, og forsamlingen kan så langt det er mulig, knele med ansiktet mot plattformen. Bønnen bør være kortfattet, og den bør gi uttrykk for tilbedelse og takksigelse, samt gi uttrykk for de personlige behov hos forsamlingen, så vel som behovene på verdensfeltet.

Kollekten er også en viktig del av gudstjenesten. Herren oppfordrer oss til: «bøy dere for Herren i hellig prakt», og vi formaner også til å komme «til hans forgårder med gaver!» (Sal 96,9.8). Det blir dermed en naturlig del av gudstjenesten at vi bærer våre pengegaver frem for Gud.

Framført musikk eller en fellessang som kan stemme til ettertanke, er også på sin plass.

Deretter følger det som må være et av de viktigste elementer i gudstjenesten; at forsamlingen får åndelig føde fra Guds Ord. Det gir alltid gode og positive resultater til Guds ære når en forsamling virkelig får åndelig næring og opplever at «Gud har gjestet sitt folk» (Luk 7,16). Den som formidler budskapet, bør være klar over at dette er en hellig handling, og vedkommende må være grundig forberedt.

Forstanderen må ha et nært samarbeid med menighetens pastor når programmet for gudstjenesten blir planlagt. Hvis menigheten ikke har en fast pastor, er det forstanderen som er ansvarlig og må enten selv holde prekenen, eller be en annen om å gjøre det. Fra tid til annen kan gudstjenesten få form av et vitnesbyrds- og lovprisningsmøte, eller noen av menighetens medlemmer kan fortelle om sine erfaringer i utadrettet misjonsarbeid.

4. **Møtetider** – (Se s. 85.) For å styrke og utvikle våre medlemmers utadrettede engasjement, kan misjonsrådet arrangere samlinger på en eller flere av følgende måter:

a. Et ukentlig møte på ti minutter hver sabbat, vanligvis mellom sabbatsskolen og gudstjenesten.



b. Et møte midt i uken i forbindelse med bønnemøtet. I dette tilfelle kan første delen av møtet inneholde en andakt etterfulgt av en bønnestund. Dette som en påminnelse om at tilbedelse er grunnleggende både for åndelig vekst, og som forberedelse til tjeneste. Resten av møtetiden kan så brukes til opplæring i lekevangelisering der det blir gitt undervisning i sjelevinnende metoder og deltakerne får anledning til å drøfte med hverandre problemer de har møtt i sitt lekmannsarbeid.

Misjonsmøter bør holdes på tider som passer med de lokale forhold. Misjonsrådet bør planlegge nøye slik at menighetens misjonsmøter blir anledninger for åndelig vekst og praktisk opplæring, og sørge for at disse møtene har den samme regelmessighet og kontinuitet som andre av menighetens møter.

5. **Fotvasking** – (Se s. 86, 87.) Til fotvaskingen bør det ordnes med atskilte lokaliteter for menn og kvinner. Der trapper eller avstand kan skape problemer, bør det finnes spesielle ordninger for personer med funksjonshemninger. Der det er sosialt akseptert og klesdrakten er passende, kan det ordnes slik at mann og hustru, eller foreldre og barn sammen kan ta del i fotvaskingen. Noen personer er sjenerte og tilbakeholdne og kan dermed ha problemer med å finne en partner til fotvaskingen. Derfor bør hver menighet utpeke noen personer som har ansvar for å hjelpe slike til å finne en partner.

Alle må vaske hendene grundig før de går tilbake for å ta del i nattverdsmåltidet. Av hygieniske hensyn bør de som forretter ved nattverdsbordet gjøre dette så andre ser det.

6. **Brød og vin** – (Se s. 87.) En sang kan synges mens menigheten samles og forrettende pastor(er) og forstandere finner sine plasser nær brødet og vinen (ikke-gjæret druejus) og menighetstjenerne finner sine plasser.

Deretter fjernes dekket over nattverdsbrødet.

Her vil det passe å lese noen vers fra Bibelen, som f. eks 1 Kor 11, 23. 24; Matteus 26, 26, Markus 14, 22 eller Lukas 22, 19. En kort preken kan også bli holdt her i stedet for tidligere i gudstjenesten. Dette kan ha en spesielt god virkning hvis talen understreker hva brødet og vinen betyr. På denne måten vil det være i friskt minne når brød og vin blir delt ut.

De som forretter, kneler som regel mens det blir bedt om velsignelse over brødet. Forsamlingen kneler, eller blir sittende.

Det meste av brødet er som regel brutt i små stykker i forveien, men litt av det blir brutt av pastoren eller forstanderen før det blir delt ut. (Alle som rører ved brødet må vaske hendene grundig før de kommer inn til nattverdsmåltidet.) Pastorene og forstanderne gir fatene med brød til menighetstjenerne som så deler ut i forsamlingen. I mindre forsamlinger kan pastoren, eller forstanderne dele ut til alle nattverdsgjestene.

Under utdelingen kan det fremføres sang eller musikk, vitnesbyrd, et sammendrag av prekenen, utvalgte bibeltekster, fellessang, eller mediativ piano- eller orgelmusikk.

Nattverdsgjestene bør vente med å spise brødet til pastor og forstandere også har fått et stykke. Når alle har satt seg, vil den som leder, innby alle til å spise brødet. Forsamlingen sitter i stille bønn mens brødet blir spist.

Deretter leses et passende skriftsted, f. eks. 1 Kor 11, 25. 26; Matteus 26, 27-29; Markus 14, 23-25 eller Lukas 22, 20. Igjen kneler de som forretter mens det blir bedt om velsignelse over vinen. Så deler menighetstjenerne ut vinen. Her kan man passende fortsette med de samme aktiviteter som da brødet ble delt ut. Når alle, også forrettende pastor og forstander, har fått vinen, drikker alle av den samtidig.

En annen variant av seremonien er at det blir bedt om velsignelse over brødet som så blir brutt, at brød og vin blir lagt på samme fatet og delt ut til forsamlingen. Nattverdsgjestene tar så begge på samme tid. Brødet blir spist og forsamlingen sitter et øyeblikk i stille bønn. Så blir det holdt bønn for

vinen, den drikkes og igjen sitter forsamlingen i stille bønn. Noen kirker har plass til nattverdsglassene i seteryggen, og da kan innsamlingen av glassene vente til etter gudstjenesten.

**7. Forretningsmøter** – (Se s. 89.) Rapportene kan være følgende:

a. Rapport fra menighetens sekretær som viser menighetens nåværende medlemstall og antall medlemmer flyttet til, eller fra menigheten ved menighetsbrev. Antall utmeldinger skal også bemerkes, uten at navnene nødvendigvis blir opplyst. Antall døde tas også med. En kort oppsummering av vedtak i menighetsstyret kan også være av interesse for medlemmene.

b. Rapport fra lederen av misjonsrådet der det opplyses om all utadrettet virksomhet og om de planer som er lagt for tiden fremover. Sekretæren for misjonsrådet bør også rapportere her.

c. Rapport fra menighetens kasserer som viser hvor mye tiende som er innbetalt og sendt videre til distriktets kasserer, likedan alle misjonsgaver som er kommet inn og oversendt distriktet. Det må også foreligge en rapport over alt som er kommet inn til lokale formål, og hvordan disse midler er brukt.

d. Rapport fra menighetstjenerne om besøk hos menighetens medlemmer, om det som er blitt gjort for de fattige og andre aktiviteter som diakonien har vært med til.

e. Rapport fra sekretæren i ungdomslaget som forteller om de utadrettede aktiviteter ungdomslaget har gjennomført, og andre aktiviteter som har funnet sted.

f. Rapport fra sekretæren i sabbatsskolen som inneholder opplysninger og hvor mange medlemmer det er i sabbatsskolen, og andre ting som har forbindelse med sabbatsskolen.

g. Rapport fra kassereren om skolens finansielle status, og med opplysning om skolens behov når det gjelder utstyr og andre ting.

h. Rapport fra menighetsskolens rektor eller lærer med opplysning om elevtall, skolens pedagogiske fremgang, antall elever døpt, og resultater av elevenes deltakelse i menighetsaktiviteter.

i. Rapport fra lederen i hjem- og skolelaget som forteller om gruppens aktiviteter og behov.

j. Rapport fra informasjonslederen som forteller om aktiviteter i forbindelse med presse og media og andre forhold angående menigheten og offentligheten.

**8. Andre komiteer nedsatt av styret** – (Se s. 92.) Ledere av andre komiteer som er utpekt av styret, bør også med visse mellomrom avlegge rapport. I meget store menigheter kan det være formålstjenlig at styret oppnevner et råd for planlegging av evangeliserende tiltak. Dette rådet vil ha en av forstanderne som leder og være sammensatt av lederne for de avdelingene som driver utadrettet arbeid. Rådet rapporterer til menighetsstyret og vil også være ansvarlig for å samordne avdelingenes utadrettede programmer.

**9. Ressurser til ungdomsarbeidet** – (Se s. 93.) Ressursmateriale som kan være til hjelp for lederne i adventistungdomsarbeidet, er tilgjengelig fra divisjonens, unionens og distriktets ungdomsavdelinger. Blant disse ressursene er også *Youth Ministry Accent*, et blad som utgis hvert kvartal av Generalkonferensens ungdomsavdeling. Tilgjengelige brosjyrer som dekker et bredt spekter av temaer til hjelp i ungdomsarbeidet, kan fås ved henvendelse til distriktets ungdomsavdeling og unionens ressurscenter.

## Kapittel 11 – Sluttnoter

**1. Ressurser for forvaltningsarbeidet** – (Se s. 94-96.) *Steps to Discipleship* (2009). Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. For ytterligere

informasjon, kontakt forvaltningsavdelingen i ditt lokale distrikt, union eller divisjon eller besøk [www.adventiststewardship.com](http://www.adventiststewardship.com).

## 2. Eksempel på årsbudsjett – (Se s. 97.)

### Forventede inntekter

Kollekter til sabbatsskolens utgifter	kr 9.000	
Hjelpekassen	kr 2.250	
Gaver til (menighetens) kombinert(e) budsjett	kr 162.350	
Velferdslaget	kr 1.800	
Tilsammen		kr 175.400

### Forventete utgifter

Reparasjoner og vedlikehold av kirken	kr 13.500	
Varme	kr 14.100	
Vaktmester/ rengjøring	kr 8.850	
Forsikring	kr 4.500	
Utbetaling fra hjelpekassen	kr 8.700	
Materiale til sabbatsskolen	kr 7.500	
Uforutsette utgifter	kr 12.000	
Lys	kr 19.340	
Vann/kommunale avgifter	kr 2.160	
Gass	kr 3.300	
Kontorartikler og porto	kr 3.000	
Vaskeriutgifter	kr 450	
Menighetsskolen	kr 48.000	
Velferdslaget	kr 6.000	
Evangelisering og menighetsplanting	kr 24.000	
Tilsammen		kr 175.400

\*Det bør også tas med kolonner for fjorårets budsjett og fjorårets resultat, slik at tallene kan sammenlignes, men disse er av plasshensyn ikke tatt med her.